

PSALTIREA

PROROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI

DAVID

TIPĂRITĂ

Cu aprobarea și binecuvântarea Sfântuluĭ Sinod
al Sfintei Biserici Autocefale
Ortodoxe Române

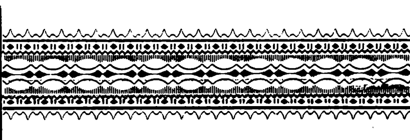
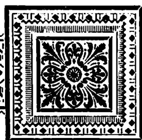
EDIȚIA A TREIA

PROPRIETATEA TIPOGRAFIEI CĂRȚILOR BISERICEȘTI

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

1904

TIPIC

Al sfinților Părinți prin Dumnezeu predanisit tuturor celor ce vor voì a se îndeletnicì întru cetirea Psaltirei,—monahilor și tuturor temătorilor de Dumnezeu dreptslăvitorilor creștini.

Purtătorii de Dumnezeu, prea cuvioșii și fericiții Părinții noștrii, luminătorii a toată lumea, pământeștii îngeri și cereștii oameni, dintru început, dela Prea Sfântul Duh predanisirea monahicească deprinzându-o, și cu Darul lui Dumnezeu cu totul luminați făcându-se, pre Christos l'au sălășluit întru prea frumoasele sale suflete, prin viața lor cea cinstită, și biruitori asupra diavolului s'au arătat, deși cu ispite fără de număr dela acela au fost luptați; ci biruindu-l pre dânsul, mai luminat decât aurul cel lămurit strălucesc, și mai vârtos decât zăpada s'au albit, și nematerialnice aripi de aur în cugetul lor luând, ca niște întraripați cerești vulturi la cer au zburat, și nouă ne-au lăsat așezământ cântările lor, cele prin Dumnezeu predanisite, și umilincioase rugăciuni, prin care pre Dumnezeu milostiv l'au făcut loruși. Că unii dintru dânșii Ciasurile cu Mijlociasurile le cântau, Psalmi alegând, Tropare și Rugăciuni alcătuind, și pre acestea cu rânduială prea cuviincioasă bine întocmindu-le, le-au numit

Ciasoslov. Alții Psaltirea singură numai o cântau; iară alții, mai nevoitori fiind, după fieștecare Catismă, Sfinte Dumnezeule..., cu metanii și cu Troparele cele de pocăință și cu Rugăciunile, Psaltirea o săvârșiau.

Tipic cum se cuvine a se ceti Psaltirea preste tot anul.

Dela Duminica antipasha, carea este a Tomei, până la Septemvrie în 22, Psaltirea se cetește întru acest chip:

In Sâmbăta cea luminată, la Vecernie, Catisma întâia, toată. Duminică, la Utrenie, Catisma 2, 3 și Polieleul, în locul Catismei a 17, pentru Praznicul ce este. Iară întru toate alte Duminici cetim Catisma a 17, afară de se va întâmpla Praznic, sau sfânt cu Polieleu.

Luni, la Utrenie, Catisma 4 și 5. La Vecernie, Cat. a 6. Marți, la Utrenie, Catisma a 7 și 8. La Vecernie, Cat. a 9. Mercuri, la Utrenie, Catisma a 10 și 11. La Vecernie, Cat. a 12. Joi, la Utrenie, Catisma a 13 și 14. La Vecernie, Cat. a 15. Vineri, la Utrenie, Catisma a 19 și 20. La Vecernie, Cat. a 18. Sâmbătă, la Utrenie, Catisma a 16 și 17. Iară Duminicile, la Vecernie, preste tot anul, nu cetim Psaltirea; numai de se va întâmplà Luni, Praznic sau sfânt cu Polieleu, atuncea se pune Dnminica, la Vecernie, *Fericit bărbatul...*, întâiul antifon.

Iară la Polonoștniță, Luni, Marți, Mercuri, Joi și Vineri, preste tot anul, cetim Catisma a 17; iară Sâmbăta, Catisma a 9.

Iară dela 22 ale lui Septemvrie până la De-

chemvrie în 20, în toate Duminicile, în locul Catismei a 17, cântăm Polieleu, precum mai pre larg se arată spre sfârșitul acestei Cărți, la titlul: *Arătare pentru Polieleu.*

Iară preste săptămână, Luni, Marți, Mercuri și Joi, la Utrenie, se cetesc câte trei Catisme, și la Vecernie totdeuna Catisma a 18. Iară de se va întâmplà în vre o zi Praznic, sau sfânt măcar numai cu Slavoslovie, atuncea la Utrenie se cetesc 2 Catisme, și a 3-ia la Vecernie. Și cetim întru acest chip:

Sâmbătă, la Vecernie, Catisma 1. Duminică, la Utrenie, Catisma a 2, a 3 și Polieleu. Luni, la Utrenie, Cat. a 4, a 5 și a 6. Marți, Cat. a 7, 8 și 9. Mercuri, Cat. 10, 11 și 12. Joi, Cat. a 13, 14 și 15. Vineri, Cat. a 19 și 20. Sâmbătă, Cat. a 16 și 17.

Asemenea se cetește și din 14 zile ale lui Ianuarie până în Duminica brânzei.

Invățătură cum se cetește Psaltirea în sfântul și marele Post.

In săptămâna întâia, a doua, a treia, a patra și a șeasea, să se cetească toate Catismele, la a lor vreme, dar să nu se lase nici una.

Sâmbătă seara, obicinuita Catismă întâia.

Duminică dimineața, Catisma a 2, 3 și 17.

Luni dimineața, Cat. a 4, 5 și 6. La Cias 1, Catismă nu este. La Cias 3, Cat. a 7. La Cias 6, Cat. a 8. La Cias 9, Catisma a 9; seara, Catisma a 18.

Marți dimineața, Catisma a 10, 11 și 12. La Cias 1, Cat. a 13. La Cias 3, Cat. a 14. La Cias 6, Cat. a 15. La Cias 9, Cat. a 16; seara, Cat. a 18.

Mercuri dimineața, Catisma 19, 20 și 1. La Cias 1, Cat. a 2. La Cias 3, Cat. a 3. La Cias 6, Cat. a 4. La Cias 9, Cat. a 5; seara, Catisma 18.

Joi dimineaţa, Catisma a 6, 7 şi 8. La Cias 1, Cat. a 9. La Cias 3, Cat. a 10. La Cias al 6, Cat. 11. La Cias 9, Cat. a 12; seara, Catisma a 18.

Vineri dimineaţa, Catisma 13, 14 şi 15. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. 19. La Cias 6, Cat. 20. La Cias 9, Cat. nu este; seara, Cat. 18.

Sâmbătă dimineaţa, Catisma 16 şi 17.

Invăţătură pentru Catisme, în săptămâna a cincia a sfântului şi marelui Post, cum se cuvine a se cetì.

Sâmbătă seara, Catisma 1.

Duminică dimineaţa, Catisma a 2, 3 şi 17.

Luni dimineaţa, Cat. a 4, 5 şi 6. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 7. La Cias 6, Cat. a 8. La Cias 9, Cat. a 9; seara, Catisma 10.

Marţi dimineaţa, Cat. 11, 12 şi 13. La Cias 1, Cat. 14. La Cias 3, Cat. 15. La Cias 6, Cat. a 16. La Cias 9, Cat. a 18; seara, Catisma 19.

Mercuri dimineaţa, Cat. 20, 1 şi 2. La Cias 1, Cat. a 3. La Cias 3, Cat. a 4. La Cias 6, Cat. a 5. La Cias 9, Cat. a 6; seara, Catisma 7.

Joi dimineaţa, Cat. 8. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 9. La Cias 6, Cat. a 10. La Cias 9, Cat. a 11; seara, Catisma a 12.

Vineri dimineaţa, Catisma a 13, 14 şi 15. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 19. La Cias 6, Cat. a 20. La Cias 9, Cat. nu este; seara, Cat. a 18.

Sâmbătă dimineaţa, Catisma 16 şi 17.

Şi aşa se umple rânduiala cetirei Psaltirei.

Arătare cum se cuvine a se cetì Psaltirea în săptămâna Patimilor, în care numai o dată se ceteşte Psaltirea în Biserică, întru acest chip:

Seara, în Sâmbăta lui Lazăr, Catisma 1.

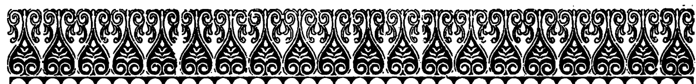
In Duminica Florilor, dimineaţa, Catisma a 2 şi a 3.

Luni dimineaţa, Catisma a 4, a 5 şi a 6. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 7. La Cias 6, Cat. a 8. La Cias al 9, Cat. nu este; seara, Cat. a 18.

Marţi dimineaţa, Catisma a 9, a 10 şi a 11. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 12. La Cias 6, Cat. a 13. La Cias 9, Cat. nu este; seara, Catisma a 18.

Mercuri dimineaţa, Catisma a 14, a 15 şi a 16. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 19. La Cias 6, Cat. a 20. La Cias 9, Catismă nu este.

Intru aceastaşi Mercuri, seara, Cat. a 18, fără metanii. Şi aşa se închide Psaltirea până în Sâmbăta Tomei, fără numai cântăm Catisma a 17 în Sâmbăta cea mare, în trei stări, precum scrie în Triod.

CUVÂNT ÎNAINTE

Pentru puterea Psalmilor şi ce este Psaltirea.

Ce este soarele între celelalte lumini ale ceriului, aceea este Psaltirea între celelalte Cărţi insuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumei; Psaltirea luminează toate simţirile inimei, toate cugetele sufletului şi toate mişcările minţei, în μικρὸς κόσμος=*micròs còsmos*, că aşa se

tâlcueşte omul: lume mică; îl încălzeşte şi-l veseleşte, îl luminează prin cunoştinţa adevăruluĭ şi prin descoperirea dumnezeeştilor taine; îl aprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt şi cu umilinţa lacrimilor; îl veseleşte cu aducerea aminte de Dumnezeu şi cu făgăduinţa vecinicilor bunătăţi ale Ierusalimului ceresc. Incât nu este aşa de trebuincioasă călătoria soarelui, lumei, câtă este cetirea Psaltirei, omului. Că zice sfântul Ioan Gură-de-Aur: Mai bine să înceteze soarele din călătoria sa, decât să înceteze cetirea Psaltirei; că Psaltirea este mai folositoare decât toate Cărţile. Toate Cărţile, zice, sânt de folos, şi mare grijă fac dracilor, dar nu ca Psaltirea. Zice şi marele Vasilie: Nici o Carte alta slăveşte pre Dumnezeu aşa, ca Psaltirea, nici se poate a se asemăna cu folosul ei.

Voea îţi este a ştì folosurile ce se pricinuesc din cetirea Psalmilor? Însuţi le vei pricepe, numai de vei cetì cu luare aminte, cu trezvire şi cu pricepere, că nu este cu putinţă a număra ce poate lucrà Psaltirea: cu îngerii slăveşte pre Dumnezeu; pre toată lumea cea din cer şi pre cea de supt cer o chiamă spre slavoslovia lui Dumnezeu; pre draci îi bleastemă; mare plâns şi mare durere face diavolilor; pentru împăraţi, pentru boerĭ şi pentru toată lumea pre Dumnezeu îl roagă; lucrează sfinţenie; pre suflet ca soarele îl luminează, ca apa îl curăţeşte, ca focul îl încălzeşte, ca untuldelemn cu îndurarea lui Dumnezeu îl unge; poftele trupeştĭ, iuţimea, urgia şi mânia le potoleşte; înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei; mai înainte spune cele viitóre, alege aceste de acum, aduce aminte de cele tre-

cute. Cetirea Psalmilor, cu luare aminte, și din inimă împetrită scoate lacrimi. Psaltirea este partea cea aleasă cu îngerii, cântare prea iubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcătos, mângâere bătrânilor, înfrumsețare a tinerilor, luminare și înțelepciune a pruncilor, podoabă prea frumoasă muerilor celor înțelepte; dătătoare de smerenie, izgonitoare trufașilor draci, armă întru înfricoșerile de noapte, odihnă ostenelelor de ziua.

Psaltirea este lucru îngeresc, moștenire cerească, tămâe duhovnicească. Și ce zicem multe? Tuturor toate este Cartea Psalmilor. Pentru aceasta unii au numit-o Vivlie mică, căci toate câte sânt pre larg în Cărțile Legei Vechi și ale ceii Noui, toate sânt tâlcuite pre scurt, de Duhul Sfânt, în Psaltire. Alții au potrivit Psaltirea ca o comoară mare de obște, căci toate vistieriile înțelepciunei și ale cunoștinței de Dumnezeu sânt ascunse într'însa.

Această neîmpuținată și fărădepreț mare comoară o hărăzim dragostei tale, binecinstitorule cetitor, ca dintru aceasta să-ți agonisești ție bogăție vecinică, nestricăcioasă, păstrată în ceriuri, unde furii nu se apropie, nici rugina o strică; căreea și noi, ca să ne învrednicim, împreună cu tine, pre cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă-l, și lui, împreună, de toate să-i dăm mulțămită; amin.

RÂNDUIALĂ

Cum se cade a se cetì Psaltirea de osebi.

De ești Preot, începe așa: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Iară de nu, zi: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștrii... Impărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Și după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 6.

Miluește-ne pre noi Doamne, miluește-ne pre noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii: miluește-ne pre noi!

Slavă...

Cinstita prăznuire a Proorocului tău, Doamne, Cer a arătat pre Biserică, că îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Christoase Dumnezeule, în pace îndreptează viața noastră.

Și acum...

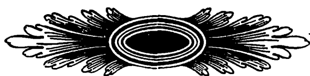
Multe sânt mulțimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare; către tine am năzuit, Curată, căutând mântuire; cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiiului tău și Dumnezeului nostru, ca să-mi dea mie iertare de răutățile cele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată. Apoi:

Doamne miluește, de 40 de ori. Și te închină cât poți. Deaciia începe Rugăciunea aceasta către prea Sfânta Treime, la începutul Psaltirei:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule și Făcătorule a toată lumea, ajută-mi și îndreptează-mi inima mea să încep cu înțelepciune și să sfârșesc cu fapte bune acești de Dumnezeu insuflați Psalmi, carii Duhul Sfânt, prin gura lui David, i-a grăit; pre carii și eu nevrednicul voiu acum să-i grăesc, dar cunoscându-mi nepriceperea mea, căzând înaintea ta mă rog ție și cer dela tine ajutor: Doamne Iisuse Christoase, îndreptează mintea mea și întărește inima mea, nu de graiurile gurei să mă îngreuez, ci de înțelegerea cuvintelor să mă veselesc și să mă gătesc spre lucrarea faptelor bune, care mă învăț, și să le grăesc; ca, cu faptele cele bune luminându-mă, să fiu părtaș la judecată părței ceii de-a dreapta, cu toți aleșii tăi. Deci acum, Stăpâne, binecuvintează, ca, răsuflând dela inimă, cu limba să strig întru acest chip:

Fericit bărbatul... (Psalmul 1),

încet, și cu luare aminte, și cu socoteală; și nu te grăbì, ca și cu mintea să înțelegi cele ce cetești.

Domnul a zis către mine: Fiiul meu
eşti tu, eu astăzi te-am născut;
6. Cere dela mine, şi voiu da ţie
neamurile moştenirea ta, şi biruinţa
ta marginile pământului.
7. Paşte-vei pre dânşii cu toiag de
fer; ca vasele olarului vei zdrobì pre
dînşii.
8. Şi acum, împăraţi, înţelegeţi; în-
văţaţi-vă toţi carii judecaţi pământul.
9. Slujiţi Domnului cu frică, şi
vă bucuraţi lui cu cutremur.
10. Luaţi învăţătură, ca nu când-
va să se mânie Domnul şi să periţi
din calea cea dreaptă,
11. Când se va aprinde degrab
mânia lui; fericiţi toţi carii nădăj-
duesc spre dânsul.

PSALMUL LUI DAVID, 3.

Când a fugit de către faţa lui Avesalom, fiiului său, în pustie.

Doamne, căci s'au înmulţit cei ce
mă necăjesc!? Mulţi se scoală asupra
mea!
2. Mulţi zic sufletului meu: nu

este mântuire lui întru Dumnezeul lui.

3. Iară tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi cela ce înnalţi capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, şi m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. Şi eu m'am culcat şi am adormit; sculatu-m'am, că Domnul mă va sprijinì.

6. Nu mă voiu teme de mii de noroade, care împrejur mă 'mpresoară. Scoală, Doamne; mântueşte-mă, Dumnezeul meu;

7. Că tu ai bătut pre toţi cei ce'mi vrăşmăşuesc mie îndeşert; dinţii păcătoşilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea, şi preste poporul tău binecuvântarea ta.

SLAVĂ...

Intru sfârşit, în laude.

PSALMUL LUI DAVID, 4.

Când am strigat eu, auzitu-m'ai Dumnezeul dreptăţei mele; întru ne-

caz m'ai desfătat; milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentruce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3. Și să știți, că minunat a făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzì, când voiu striga către dânsul.

4. Mâniați-vă, și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți.

5. Jertfiți jertfa dreptăței și nădăjduiți spre Domnul.

6. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Insemnatu-s'a preste noi lumina feței tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untuluidelemn, al lor s'a înmulțit.

8. Cu pace împreună mă voiu culcà și voiu adormì, că tu Doamne de osebi întru nădejde m'ai așezat.

Intru sfârşit, pentru cea moştenitoare,

PSALMUL LUI DAVID, 5.

Graiurile mele ascultă-le, Doamne; înţelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunei mele, Impăratul meu şi Dumnezeul meu; căci către tine mă voiu rugà, Doamne.

3. Dimineaţa vei auzì glasul meu, dimineaţa voiu stà înaintea ta şi mă vei vedeà.

4. Că Dumnezeu, cel ce nu voeşti fărădelege, tu eşti. Nu va locuì lângă tine cel ce vicleneşte,

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi; urît-ai pre toţi cei ce lucrează fărădelege.

6. Perde-vei pre toţi cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sângiurilor şi vicleanul, urăşte Domnul.

7. Iară eu întru mulţimea milei tale voiu intrà în casa ta, închinà-mă-voiu spre sfântă Biserica ta, întru frica ta.

8. Doamne, povăţueşte-mă întru

dreptatea ta; pentru vrăşmaşii mei, îndreptează înaintea ta calea mea;
9. Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deşeartă; groapă deşchisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau.
10. Judecă-i pre ei, Dumnezeule; cadă din cugetele sale; dupre mulţimea păgânătăţilor lor, leapădă-i pre dânşii, că te-au amărît, Doamne.
11. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduesc întru tine; în veac se vor bucurà, şi te vei sălăşluì întru dânşii, şi se vor lăudà întru tine cei ce iubesc numele tău.
12. Că tu vei binecuvântà pre cel drept, Doamne; că cu arma buneivoiri ne-ai încununat pre noi.

Intru sfârşit, în laude, pentru a opta.

PSALMUL LUI DAVID, 6.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea ta să mă cerţi.
2. Milueşte-mă, Doamne, că ne-

putincios sânt; vindecă-mă, Doamne, că s'au turburat oasele mele,

3. Și sufletul meu s'a turburat foarte; și tu, Doamne, până când?

4. Intoarce-te, Doamne, izbăvește sufletul meu; mântuește-mă, pentru mila ta.

5. Că nu este întru moarte, cel ce te pomenește pre tine; și în iad cine se va mărturisì ție?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spălà-voiu în toate nopțile patul meu; cu lacrimile mele așternutul meu voiu udà.

7. Turburatu-s'a de mânie ochiul meu; învechitu-m'am întru toți vrășmașii mei.

8. Depărtați-vă dela mine toți cei ce lucrați fărădelege, că a auzit Domnul glasul plângerei mele.

9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a priimit.

10. Să se rușineze și să se turbure toți vrășmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 7

Carele l'a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi fiiul lui Iemeni.

Doamne Dumnezeul meu, spre tine am nădăjduit; mântueşte-mă de toţi cei ce mă gonesc, şi mă izbăveşte.

2. Ca nu cândva să răpească, ca un leu, sufletul meu, nefiind cel ce izbăveşte, nici cel ce mântueşte.

3. Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mânile mele,

4. De am răsplătit celor ce-'mi răsplătesc mie, rele,

5. Să cad adecă dela vrăşmaşii mei deşert; să gonéscă dar vrăşmaşul sufletul meu şi să-l prindă; şi să calce în pământ viaţa mea, şi slava mea în ţărână să o aşeze.

6. Scoală-te, Doamne, întru mânia ta; înnalţă-te întru hotarăle vrăşmaşilor tăi.

7. Şi te scoală Doamne Dumne-

zeul meu, cu porunca care ai poruncit.

8. Și adunare de noroade te va încungiurà.

9. Și pentru aceasta la înnălțime te întoarce. Domnul va judecà pre noroade. Judecă mie Doamne dupre dreptatea mea, și dupre nerăutatea mea asupra mea.

10. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor, și vei îndreptà pre cel drept, cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu dela Dumnezeu, cel ce mântuește pre cei drepți la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelungrăbdător și ne aducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia sa o va lucì; arcul său a încordat și l'a gătit pre el.

14. Și într'însul a gătit vasele morței; săgețile sale celor ce se ard le-a lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zemislit-a durere şi a născut fărădelege.
16. Groapă a săpat şi o a deşchis pre ea, şi va cădeà în groapa carea o a făcut.
17. Intoarce-se-va durerea lui la capul lui, şi pre creştetul lui nedreptatea lui se va pogorî.
18. Mărturisi-mă-voiu Domnului, dupre dreptatea lui, şi voiu cântà numele Domnului celui înnalt.

Intru sfârşit, pentru teascuri

PSALMUL LUI DAVID, 8.

Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!
2. Că s'a înnălţat mare cuviinţa ta mai pre sus de ceriuri.
3. Din gura pruncilor şi a celor ce sug, ai săvârşit laudă, pentru vrăşmaşii tăi, ca să sfărâmi pre vrăşmaşul şi izbânditorul.
4. Că voiu vedeà ceriurile, lucrul

degetelor tale, luna şi stelele, care tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că-'l pomeneşti pre el? sau fiiul omului, că-'l cercetezi pre el?

6. Micşoratu-l'ai pre dânsul puţin oare ce decât îngerii, cu slavă şi cu cinste 'l-ai încununat pre el şi 'l-ai pus pre dânsul preste lucrurile mânilor tale.

7. Toate le-ai supus supt picioarele lui: oile, şi boii, toate, încă şi dobitoacele câmpului,

8. Paserile ceriului, şi peştii mărei, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

SLAVĂ...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele, Glas 1.

Întru fărădelegi zemislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înnălţimea ceriului, ci îndrăznind

spre iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuește!

De vreme ce dreptul abia se mântuește, dar eu unde mă voiu arătà, păcătosul? cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei. Ci cu cei de al unsprăzecelea cias împreună mă numără, Dumnezeule, și mă mântuește!

Slavă...

Brațele părintești, grăbește a le deschide mie, că curvește am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căcĭ către tine, Dómne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea ta.

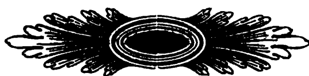
Și acum...

Nădejdea creștinilor, Prea Sfântă Fecioară, pre Dumnezeu carele 'l-ai născut mai pre sus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă-l, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptare vieței, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluește, de 40 ori, și Rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotțiitorule și necuprinse, puterea cea începătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele ființei ceii Ipostatnice, și purcegătorul Duhului tău celui de o putere, carele, pentru îndurările milostivirei și negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă întru întunerecul păcatului, ci dumnezeeștile lumini ale sfintelor tale învățături, prin Lege și prin

Proroci le-ai strălucit în lume, iară mai apoi pre singur Unulnăscut al tău Fiu, bine-ai-voit de a răsărit nouă prin trup, și la strălucirea luminei tale pre noi ne-a povățuit; – fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunei nóstre, și ne dăruește nouă, Doamne, cu deșteptată și trează inimă să petrecem toată noaptea vieței aceștiea, așteptând venirea Fiiului tău și Dumnezeului nostru, Judecătorului tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și deșteptați spre lucrarea poruncilor tale să ne aflăm, și întru bucuria lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuesc, și nespusa dulceață a celor ce privesc frumsețea feței tale cea negrăită; că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și ție slavă înnălțăm,—Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia născut Fiiului tău și Prea Sfântului și de viață făcătoruluĭ Duhului tău, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A DOUA.

Intru sfârşit, pentru cele ascunse ale fiiului.

PSALMUL LUI DAVID, 9.

Mărturisì-mă-voiu ţie, Doamne, cu tótă inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

2. Veselì-mă-voiu şi mă voiu bucurà întru tine, cântà-voiu numele tău înnalte.

3. Când se va întoarce vrăşmaşul meu înapoi, slăbì-vor şi vor perì de către faţa ta;

4. Că ai făcut judecata mea şi îndreptarea mea; şezut-aĭ pre scaun, cela ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile şi a perit necredinciosul; numele lui 'l-ai stins în veac şi în veacul veacului.

6. Vrăşmaşului i-a lipsit săbiile întru sfârşit, şi cetăţile i-ai sfărâmat; perit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Şi Domnul în veac rămâne; gătit-au la judecată scaunul său.

8. Şi el va judecà lumea întru dreptate; judecà-va norodul cu îndreptare.

9. Şi s'a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase întru necazuri.

10. Şi să nădăjduiască spre tine cei ce cunosc numele tău: că nu ai părăsit pre cei ce te caută pre tine, Doamne.

11. Cântaţi Domnului celui ce locueşte în Sion, vestiţi întru neamuri isprăvile lui.

12. Că cel ce caută sângiurile lor, 'şi-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor.

13. Milueşte-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăşmaşii mei, cela ce mă înnalţi pre mine din porţile morţei;

14. Ca să vestesc toate laudele tale, în porţile fetei Sionului, veselì-ne-vom de mântuirea ta.

15. Afundatu-sau neamurile întru stricăciunea carea o au făcut, în cursa aceasta carea o au ascuns s'au prins piciorul lor.

16. Cunoaşte-se Domnul, judecăţi făcând; întru faptele mânilor sale s'a prins păcătosul.

17. Intorcă-se păcătoşii la iad, toate neamurile cele ce uită pre Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va perì până în sfârşit.

19. Scoală-te Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea ta.

10. Pune, Doamne, dătător de lege preste ei, să cunoască neamurile, că oameni sânt.

21. Pentruce, Doamne, stai departe? treci cu vederea în vremi cuvioase întru necazuri?

22. Când se mândreşte necredinciosul, se aprinde săracul; prindu-se întru sfaturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftele sufletului său, şi cel ce face strâmbătate bine-se-cuvintează, întărâtat-a pre Domnul.

24. Cel păcătos, dupre mulţimea mâniei lui nu va căutà, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-se judecăţile tale de către faţa lui; preste toţi vrăşmaşii săi va stăpânì.

26. Că a zis întru inima sa: nu mă voiu clătì din neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, şi de amărâciune şi de vicleşug.

28. Supt limba lui, osteneală şi durere; şeade întru pitulare cu cei bogaţi întru ascunsuri, ca să ucidă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândeşte întru ascuns, ca leul în culcuşul său; pândeşte ca să apuce

pre săracul; să apuce pre săracul, când îl va trage pre el.

30. In laţul său îl va smerì pre el; plecà-se-va şi va cădeà, când va stăpânì el pre cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a faţa sa ca să nu vadă până în sfârşit.

32. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înnalţă-se mâna ta, nu uità pre săracii tăi până în sfârşit.

33. Pentruce a mâniat necredinciosul pre Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întrebà.

34. Vezi, că tu la durere şi la mânie priveşti, ca să-l dai pre el în mânile sale; ţie s'a lăsat săracul; sârmanului tu fii ajutător.

35. Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău; căutà-se-va păcatul lui şi nu se va aflà.

36. Domnul este Impărat în veac şi în veacul veacului; periţi neamuri din pământul lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doam-

ne; la gătirea inimei lor a luat aminte urechea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mărì omul pre pământ.

Intru sfârșit,

PSALMUL LUI DAVID, 10.

Spre Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu: mută-te în munți ca o pasere?

2. Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolbă, ca să săgete întru întunerec pre cei drepți la inimă.

3. Că cele ce tu ai săvârşit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în Biserica cea sfântă a sa, Domnul în cer scaunul lui, ochii lui spre cel sărac privesc, genele lui întreabă pre fiii omenești.

5. Domnul întreabă pre cel drept, şi pre cel necredincios; iară cel ce iubeşte nedreptatea, urăște sufletul său.

6. Ploà-va preste cei păcătoşi la-

ţuri, foc şi iarbă pucioasă, şi duh de vifor partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, şi dreptăţi a iubit, îndreptări a văzut faţa lui.

SLAVĂ...

Intru sfârşit, pentru a opta.

PSALMUL LUI DAVID, 11.

Mântueşte-mă Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împuţinat adevărurile de către fiii omeneşti.

2. Deşarte a grăit fieştecarele către vecinul său, buze viclene în inimă, şi în inimă a grăit rele.

3. Perde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pre cei ce au zis: limba noastră o vom mărì, buzele noastre la noi sânt, cine este nouă Domn?

5. Pentru necazul săracilor şi suspinul nefericiţilor, acum mă voiu sculà, zice Domnul, pune-mă-voiu întru mântuire, îndrăznì-voiu întru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte

curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curăţit de şeapte ori.

7. Tu Doamne ne vei păzì pre noi şi ne vei ferì de neamul acesta, şí în veac.

8. Imprejur necredincioşii umblă; dupre înnălţimea ta ai înmulţit pre fiii omeneşti.

Intru sfârşit,

PSALMUL LUI DAVID, 12.

Până când, Doamne, mă vei uità până în sfârşit? Până când întorci faţa ta de către mine?

2. Până când voiu pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua şi noaptea?

3. Până când se va înnălţà vrăşmaşul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă Doamne Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte,

5. Ca nu cândva să zică vrăşmaşul meu: întăritu-m'am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucurà dacă mă voiu clătì.

6. Iară eu spre mila ta am nădăjduit, bucurà-se-va inima mea de mântuirea ta, cântà-voiu Domnului celui ce a făcut bine mie şi voiu cântà numele Domnului celui înnalt.

Intru sfârşit,

PSALMUL LUI DAVID, 13.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezu. Stricatu-s'au şi urîţi s'au făcut întru meşteşuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer a privit preste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înţelege, saŭ cel ce caută pre Dumnezeu.

3. Toţi s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâne, pre Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s'au temut de frică, un-

de nu erà frică, că Domnul este în neamul drepţilor.

6. Sfatul săracului l-aţi ruşinat, ĭară Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va dà din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucurà-se-va Iacov şi se va veselì Israil.

SLAVĂ...

Întru sfârşit,

PSALMUL LUI DAVID, 14.

Doamne, cine va locuì în locaşul tău? Sau cine se va sălăşluì în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană şi face dreptate, cel ce grăeşte adevăr în inima sa,

3. Carele nu a viclenit în limba sa şi nu a făcut vecinului său rău, şi ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce vicleneşte; iară pre cei ce se tem de Domnul îi slăveşte, cel ce se jură vecinului său şi nu se leapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în camătă, şi daruri asupra celor nevinovaţi nu a luat.
6. Cel ce face acestea nu se va clătì în veac.

Scrisoarea stâlpului lui David.

PSALMUL 15.

Păzeşte-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.
2. Zis-am Domnului: Domnul meu eşti tu, că bunătăţile mele nu-ţi trebuesc.
3. Sfinţilor celor de pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşii.
4. Inmulţitu-s'au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. Nu voiu adunà adunările lor din sângiurĭ, nici voiu pomenì numele lor prin buzele mele.
5. Domnul este partea moştenirei mele şi a paharului meu. Tu eşti cela ce iarăşi aşezi moştenirea mea mie.
6. Funii aŭ căzut mie întru cei

puternici ai mei, că moştenirea mea
supt puterea mea este.
7. Bine-voiu-cuvântà pre Dom-
nul cel ce m'a înţelepţit pre mine, şi
încă şi până în noapte m'au pedepsit
rărunchii mei.
8. Mai înainte am văzut pre Dom-
nul înaintea mea pururea, că de-a
dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.
9. Pentru aceasta s'a veselit ini-
ma mea, şi s'a bucurat limba mea;
şi încă şi trupul meu se va sălăşluì
spre nădejde.
10. Că nu vei lăsà sufletul meu în
iad, nicĭ veĭ dà pre cel cuvios al tĕŭ
să vadă stricăciune.
11. Cunoscute ai făcut mie că-
ile vieţei; umpleà-mă-vei de veselie cu
faţa ta; frumseţe în dreapta ta întru
sfârşit.

Rugăciunea lui David.

PSALMUL 16.

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ià aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze viclene.

2. Dela faţa ta judecata mea să iasă. Ochiĭ mei vadă dreptăţi.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m'ai lămurit, şi nu s'a aflat întru mine nedreptate;

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti; pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit căile celor ce silesc.

5. Săvârşeşte paşii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească paşii mei.

6. Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea ta mie şi auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mânuteşti pre cei ce nădăjduesc spre tine, de cei ce stau împrotiva dreptei tale.

8. Păzeşte-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperemântul aripilor tale mă vei acoperì.

9. De către faţa necredincioşilor carii m'au necăjit pre mine, vrăşmaşii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m'au încungiurat, ochii săi ş'au pus ca să-i plece la pământ.

12. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, şi ca un pui de leu ce locueşte întru ascunsuri.

13. Scoală-te, Doamne, întimpină-i pre ei şi-'i împedecă; izbăveşte sufletul meu de cel necurat, sabia ta dela vrăşmaşii mânei tale.

14. Doamne, din puţin de pre pământ, împarţi-i pre ei în viaţa lor, şi de cele ascunse ale tale s'au umplut pântecele lor; săturatu-s'au de fii, şi au lăsat rămăşiţe pruncilor lor.

15. Iară eu întru dreptate mă voiu arăta feţei tale, săturà-mă-voiu când mi se va arătà slava ta.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele, Glas 2.

Eu sânt, Doamne, pomul cel neroditor, carele nici o roadă de pocăinţă nu aduc. Şi mă tem de

tăere, și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog ție: Mai înainte de nevoea aceea, întoarce-mă și mă mântuește!

Ca valurile mărei s'au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu, eu însumi mă înviforăsc de multe greșale; ci la limanul cel lin prin pocăință, îndreptează-mă, Doamne, și mă miluește!

Slavă...

Miluește-mă, a zis David; și eu strig către tine: Greșit-am, Mântuitorule; păcatele mele, prin pocăință ștergându-le, miluește-mă!

Și acum...

Solitoarea cea ferbinte a creștinilor, roagă pre Fiiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pre noi de toată răutatea și nevoea vrășmașului, și să ne dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară!

Doamne miluește, de 40 ori, și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Christos, Unuianăscut Fiiului tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteptată, cunoștință nerătăcită și venirea Duhului Sfânt către câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Christosul tău, cu carele ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt; amin.

CATISMA A TREIA

Intru sfârşit, slugei Domnului lui David, carele a grăit Domnului cuvintele cântărei acesteea, în ziua în carea l'a izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăşmaşilor lui, şi din mâna lui Saul, şi a zis

PSALMUL 17:

Iubì-te-voiu, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea, şi scăparea mea, şi izbăvitorul meu;

2. Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voiu nădăjduì spre dânsul;

3. Apărătorul meu, şi cornul mântuirei mele, şi sprijinitorul meu.

4. Lăudând, voiu chemà pre Domnul, şi de vrăşmaşii mei mă voiu mântuì.

5. Cuprinsu-m'au durerile morţei; şi râurile fărădelegei m'au turburat.

6. Durerile iadului m'au încungiurat, întimpinatu-m'au laţurile morţei.

7. Și când mă necăjam, am chemat pre Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-a din Biserica cea sfântă a sa glasul meu; și strigarea mea înaintea lui, va intrà în urechile lui.

9. Și s'a clătit și s'a cutremurat pământul, și temeliile munților s'au turburat și s'au clătit; că s'a mâniat pre dânsele Dumnezeu.

10. Suitu-s'a fum întru mânia lui, și foc dela fața lui se va aprinde; cărbuni s'au ațâțat dela dânsul.

11. Și a plecat cerurile și s'au pogorît; și negură supt picioarele lui.

12. Și s'a suit preste Heruvimi și a zburat,zburat-a pre aripile vânturilor.

13. Și a pus întunerec ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui; întunecoasă apă în nourii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea lui nouri au trecut, grindină și cărbuni de foc.

15. Și a tunat din cer Domnul, și cel înnalt ș'a dat glasul său.

16. Trimis-a săgeți, și i-a risipit pre ei; și fulgere a înmulțit, și i-a turburat pre ei.

17. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temeliile lumei,

18. De certarea ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.

19. Trimis-a din înnălțime și m'a luat; ridicatu-m'a din ape multe.

20. Mântuì-mă-va de vrășmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pre mine; că s'au mai întărit decât mine.

21. Intimpinatu-m'au ei în ziua răutăței mele; și a fost Domnul întărirea mea,

22. Și m'a scos întru lărgime; izbăvì-mă-va că m'a voit.

23. Și îmi va răsplătì mie Domnul, dupre dreptatea mea; și dupre curăția mânilor mele va răsplătì mie.

24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeul meu.

25. Că toate judecățile lui înaintea

mea, și îndreptările lui nu s'au depărtat dela mine.

26. Și voiu fi fără prihană cu dânsul, și mă voiu păzì de fărădelegea mea.

27. Și îmi va rĕsplătì mie Domnul dupre dreptatea mea; și dupre curăția mânilor mele înaintea ochilor lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic, te vei îndărătnicì.

30. Că tu pre norodul cel smerit vei mântuì, și ochii mândrilor vei smerì.

31. Că tu vei lumina luminătorul meu, Doamne; Dumnezeul meu, luminà-vei întunerecul meu.

32. Că întru tine mă voiu izbăvì de ispită, și întru Dumnezeul meu voiu trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea lui. Cuvintele Domnului, cu foc lămurite. Scutitor este tuturor celor ce nădăjduesc spre dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeul cel ce mă încinge cu putere şi a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârşeşti picioarele mele ca ale cerbului, şi preste cele înnalte mă pui.

37. Carele înveţi mânile mele la războĭ, şi ai pus arc de aramă braţele mele.

38. Şi ai dat mie scuteală de mântuire, şi dreapta ta m'a sprijinit.

39. Şi certarea ta m'a îndreptat întru sfârşit, şi certarea ta aceasta mă va învăţà.

40. Lărgit-ai paşii mei supt mine, şi nu au slăbit urmele mele.

41. Gonì-voiu pre vrăşmaşii mei, şi voiu prinde pre dânşii, şi nu mă voiu întoarce până ce se vor sfârşì.

42. Necăjì-voiu pre dânşii, şi nu vor puteà să steà; cădeà-vor supt picioarele mele.

43. Și m'ai încins cu putere spre răsboiu; împedecat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, supt mine.

44. Și al vrăşmaşilor mei 'mi-ai dat mie dosul, şi pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pérdut.

45. Strigat-au—şi nu erà cel ce mântueşte—către Domnul, şi nu i-a auzit pre ei.

46. Și-i voiu zdrumicà pre ei ca praful în fața vântului, ca tina uliților voiu şterge pre dânşii.

47. Izbăvì-mă-vei de pricirea norodului, pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pre care nu 'l-am cunoscut, mi-a slujit mie; întru auzul urechei m'a auzit.

49. Fiii streini au mințit mie; fiii streini s'au învechit şi au şchiopat din cărările lor.

50. Viu este Domnul şi bine-estecuvântat Dumnezeu; şi să se înnalțe Dumnezeul mântuirei mele.

51. Dumnezeule, cela ce dai izbândire mie şi ai supus noroade supt

mine, izbăvitorul meu de vrăşmaşii mei cei mânioşi,

52. Dela cei ce se scoală asupra mea mă vei înnălţà; de omul nedrept; mă vei izbăvì.

53. Pentru aceasta mă voiu mărturisì ţie întru neamuri Doamne, şi numelui tău voiu cântà,

54. Cel ce măreşti mântuirile împăratului şi faci milă unsului tău, lui David, şi seminţiei lui până în veac.

SLAVĂ...

Intru sfârşit

PSALMUL LUI DAVID, 18.

Ceriurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mânilor lui o vesteşte tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, şi noaptea nopţei vesteşte ştiinţă.

3. Nu sânt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se audă glasurile lor.

4. In tot pământul a eşit vestirea lor, şi la marginile lumei cuvintele lor.

5. In soare a pus locaşul său, şi el ca un mire ce iasă din cămara sa,

6. Bucurà-se-va, ca un uriaş să alerge cale, din marginea ceriului eşirea lui,

7. Şi întimpinarea lui până la marginea ceriului; şi nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, carea întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, carea înțelepțeşte pruncii.

9. Dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită, care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, carea rămâne în veacul veacului; judecățile Domnuluĭ adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite's mai vârtos decât aurul şi decât peatra scumpă mult, şi mai dulci decât mierea şi fagurul;

12. Pentrucă robul tău păzeşte acestea; şi când păzeşte acestea, răsplătire este multă.

13. Greşalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curăţeşte-mă; şi de cele streine, iartă pre robul tău.

14. De nu mă vor stăpânì, atuncea fără prihană voiu fi şi mă voiu curăţì de păcat mare.

15. Şi vor fi întru bună plăcere cuvintele gurei mele, şi cugetul inimei mele înaintea ta pururea, Doamne, ajutorul meu şi izbăvitorul meu.

Întru sfârşit

PSALMUL LUI DAVID, 19.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimită ţie ajutor dintru cel sfânt, şi din Sion sprijinească-te pre tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, şi arderea-cea-de-tot a ta, să se îngraşe.

4. Dea ţie Domnul dupre inima ta, şi tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucurà-ne-vom de mântuirea

ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mărì.

6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pre unsul său.

7. Auzì-l-va pre dânsul din ceriul cel sfânt al său; întru puteri este mântuirea dreptei lui.

8. Aceştia în căruțe şi aceştia pre cai, iară noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chemà.

9. Aceştia s'au împedecat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântueşte pre împăratul şi ne auzi pre noi, ori în ce zi te vom chemà.

PSALMUL LUI DAVID, 20.

Doamne, întru puterea ta se va veselì împăratul, şi de mântuirea ta se va bucurà foarte.

2. Pofta inimei lui 'i-ai dat lui, şi de voea buzelor lui, nu l-ai lipsit pre dânsul;

3. Că l-ai întimpinat pre el cu

binecuvântările bunătăței; pus-ai pre capul lui cunună de peatră scumpă.

4. Viaţă a cerut dela tine, şi 'i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui, întru mântuirea ta; slavă şi mare cuviinţă vei pune preste el;

6. Că-i vei dà lui binecuvântare în veacul veacului; veselì-l-vei pre dânsul, întru bucurie, cu faţa ta;

7. Că împăratul nădăjdueşte spre Domnul, şi întru mila celui înnalt nu se va clătì.

8. Afle-se mâna ta tuturor vrăşmaşilor tăi; dreapta ta să afle pre toţi cei ce te urăsc pre tine;

9. Că-i vei pune pre ei ca un cuptor de foc în vremea feţei tale.

10. Domnul, întru mânia sa, va turburà pre ei, şi-'i va mâncà pre ei focul.

11. Rodul lor de pre pământ îl vei perde, şi sămânţa lor din fiii oamenilor;

12. Că au plecat asupra ta rele; cu-

getat-au sfaturi, care nu vor putea să stea;

13. Că-i vei pune pre dânşii dos; întru cei rămaşi ai tăi vei gătì faţa lor.

14. Innalţă-te, Doamne, întru puterea ta; cântà-vom şi vom lăudà puterile tale.

SLAVĂ...

Intru sfârşit, pentru sprijineala cea de dimineaţă

PSALMUL LUI DAVID, 21.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ià aminte spre mine; pentruce m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greşalelor mele.

2. Dumnezeul meu, strigà-voiu ziua, şi nu vei auzì, şi noaptea, şi nu spre nepricepere mie.

3. Iară tu în cel sfânt locueşti, lauda lui Israil.

4. Spre tine au nădăjduit părinţii noştrii, nădăjduit-au şi i-ai izbăvit pre dânşii.

5. Către tine au strigat şi s'au mântuit, spre tine au nădăjduit şi nu s'au ruşinat.

6. Iară eu sânt verme, şi nu om; ocara oamenilor şi defăimarea norodului.

7. Toţi cei ce m'au văzut m'au batjocurit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul:

8. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pre dânsul, mântuiască-l, că-l voeşte pre el.

9. Că tu eşti cel ce m'ai tras din pântece, nădejdea mea dela ţiţele maicei mele, spre tine m'am aruncat din mitras.

10. Din pântecele maicei mele, Dumnezeul meu eşti tu, nu te depărtà dela mine;

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Incungiurà-tu-m'au viţei mulţi, tauri graşi m'au cuprins.

13. Deşchis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răgneşte.

14. Ca apa m'am vărsat, şi s'au risipit toate oasele mele.

15. Făcù-tu-s'a inima mea ca cea-

ra, ce se topeşte, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscà-tu-s'a, ca un vas de lut, vârtutea mea, şi limba mea s'a lipit de grumazul meu, şi în ţărâna morţei m'ai pogorît.

17. Că m'au încungiurat câni mulţi; adunarea celor vicleni m'a cuprins.

18. Săpat-au mânile mele şi picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele; şi aceia priveau şi se uitau la mine.

20. Impărţit-au hainele mele loruşi, şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

21. Iară tu, Doamne, nu depărtà ajutorul tău dela mine; spre sprijineala mea ià aminte.

22. Izbăveşte de sabie sufletul meu, şi din mâna cânelui, viaţa mea.

23. Mântueşte-mă din gura leului, şi din coarnele inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voiu numele tău fraților mei; în mijlocul adunărei te voiu lăudà.
25. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-l pre el; toată sământa lui Iacov slăviți-l pre dânsul.
26. Temeți-vă de dânsul toată sământa lui Israil,
27. Că n'a defăimat, nici a lepădat ruga săracului,
28. Nici a întors fața sa dela mine; și când am strigat către dânsul, m'a auzit.
29. Dela tine este lauda mea; întru adunare mare mă voiu mărturisì ție; rugăciunile mele voiu dà înaintea celor ce se tem de dânsul.
30. Mâncà-vor săracii și se vor săturà și vor lăudà pre Domnul; cei ce-l caută pre dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.
31. Aduce-'și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului,
32. Și se vor închinà înaintea lui toate moștenirile neamurilor;

33. Că a Domnului este împărăţia
şi el stăpâneşte pre neamuri.
34. Mâncat-au şi s'au închinat toţi
graşii pământului; înaintea lui vor
cădea toţi cei ce se pogoară în pământ.
35. Şi sufletul meu, lui viază, şi
seminţia mea va slujì lui.
36. Vestì-se-va Domnului neamul
cel ce vine; şi vor vestì dreptatea lui
norodului ce se va naşte, pre care l-a
făcut Domnul.

PSALMUL LUI DAVID, 22.

Domnul mă paşte, şi nimic nu-mi
va lipsì.
2. In locul păşunei, acolo m'a sălăşluit; la apa odihnei m'a hrănit, sufletul meu l-a întors.
3. Povăţuì-tu-m'a pre cărările
dreptăţei, pentru numele lui.
4. Că de voiu şi umblà în mijlocul umbrei morţei, nu mă voiu teme
de rele, că tu cu mine eşti.
5. Toiagul tău şi varga ta,—acestea m-au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă, împrotiva celor ce mă necăjesc.
7. Uns-ai cu untdelemn capul meu, şi paharul tău este înbătându-mă, ca un puternic.
8. Şi mila ta mă va urmà în toate zilele vieţei mele, şi ca să locuesc eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

PSALMUL LUI DAVID, 23

Al uneea din sâmbete.

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuesc într'însa.
2. Acesta pre mări l-a întemeeat pre el, şi pre râuri l-a gătit pre el.
3. Cine se va suì în muntele Domnului? Sau cine va stà în locul cel sfânt al lui?—
4. Cel nevinovat cu mânile şi curat cu inima, carele nu ş'a luat îndeşert sufletul său şi nu s'a jurat întru vicleşug vecinului său.
5. Acesta va luà binecuvântare dela Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați boeri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele vecinice, și va intrà Impăratul slavei.

8. Cine este acesta Impăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în răsboiu.

9. Ridicați boeri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele vecinice, și va intrà Impăratul slavei.

10. Cine este acesta Impăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este Impăratul slavei.

SLAVĂ...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Și după: Tatăl nostru... Troparele, glas. 3.

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu, pocăește-te. Țărâna în mormânt nu laudă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Mai înainte de a mă osândì, milostivește-te spre mine, Dumnezeule, și mă miluește!

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? Ia în minte judecata, carea va să fie, și strigă lui Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Doamne, cela ce ești fără de păcate, miluește-mă!

Slavă...

La înfricoșata judecată, fără de pârâși mă voiu vădì, fără de mărturii mă voiu osândì, că se vor deșchide cărțile științei, și lucrurile cele ascunse se vor descoperì. Deci, mai înainte până ce se vor cerca, întru acea priveliște a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curățește-mă și mă mântuește!

Și acum...

Neînțeleasă și necuprinsă este, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată, ce s'a lucrat întru tine, că pre cel necuprins, zemislindu-l l-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru prea cinstitul tău sânge; pre carele, Curată, ca pre Fiiul tău îl roagă să mântuiască pre toți cei ce-ți cântă ție!

Doamne miluește, de 40 ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne a-tot-țiitorule, cuvinte al Tatălui celui mainainte fără de început, Dumnezeule cel însuți desăvârșit, Iisuse Christoase, carele pentru îndurările milei tale ceii ne asemănate, nici o dată nu te desparți de robii tăi, ci pururea întru ei te odihnești, nu mă părăsì pre mine robul tău, Impărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirei tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoștinței Evangheliei tale.

Sufletul meu îl leagă cu dragostea crucei tale, iară trupul meu, cu nepătimirea ta îl împodobește. Gândurile mele le împacă, și picioarele mele le ferește de alunecare. Și nu mă perde pre mine cu fărădelegile mele, prea bunule Dómne, ci mă ispitește, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, caută și află cărările mele și vezi: de este cale a fărădelegei întru mine, mă întoarce dintru dânsa și mă povățuește pre calea cea vecinică; că tu ești calea și adevărul și viața, și ție slavă trimitem, împreună și celui fără de început al tău Părinte, și prea Sfântuluĭ și bunului și de viață făcătorului tău Duh, acum și pururea și în veciĭ vecilor; amin.

CATISMA A PATRA.

Intru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 24.

Către tine, Doamne, am ridicat
sufletul meu; Dumnezeul meu,
spre tine am nădăjduit, să nu mă ru-
şinez în veac,
2. Nici să-şi râdă de mine vrăş-
maşii mei, pentrucă toţi cei ce te rab-
dă pre tine, nu se vor ruşinà.
3. Să se ruşineze cei ce fac fără-
delege îndeşert.
4. Căile tale, Doamne, arată-mi,
şi cărările tale mă învață.
5. Indreptează-mă spre adevărul
tău şi mă învaţă, că tu eşti Dumne-
zeul, Mântuitorul meu, şi pre tine te-
am aşteptat toată ziua.
6. Adă-ţi aminte de îndurările
tale, Doamne, şi de milele tale, că din
veac sânt.

7. Păcatele tinereţelor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomenì.

8. Dupre mila ta pomeneşte-mă tu, pentru bunătatea ta, Doamne.

9. Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale.

10. Indreptà-va pre cei blânzi la judecată, învăţà-va pre cei blânzi căile sale.

11. Toate căile Domnului, mila şi adevărul, pentru cei ce caută aşezământul lui şi mărturiile lui.

12. Pentru numele tău, Doamne, să curăţeşti păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşluì, şi seminţia lui va moştenì pământul.

15. Intărire este Domnul celor ce se tem de dânsul, şi făgăduinţa lui va arăţà lor.

16. Ochii mei pururea spre Dom-

nul, că el va scoate din laţ picioarele mele.

17. Caută spre mine şi mă mântueşte, că unul născut şi sărac sânt eu.

18. Necazurile inimei mele s'au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea şi osteneala mea, şi lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pre vrăşmaşii mei că s'au înmulţit şi cu urâciune nedreaptă m'au urît.

21. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit spre tine.

22. Cei fără de rĕutate şi ceĭ drepţi s'au lipit de mine, că te-am aşteptat, Doamne.

23. Izbăveşte, Dumnezeule, pre Israil din toate necazurile lui.

PSALMUL LUI DAVID, 25.

Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, şi spre Domnul nădăjduind, nu voiu slăbì.

2. Ispiteşte-mă Doamne şi mă cearcă, aprinde rărunchii mei şi inima mea;

3. Că mila ta înaintea ochilor mei este, şi bine am plăcut întru adevărul tău.
4. Nu am şezut cu adunarea deşertăciunei, şi cu călcătorii de lege nu voiu intrà.
5. Urît-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voiu şedeà.
6. Spălà-voiu întru cei nevinovaţi mânile mele, şi voiu încungiurà jertfelnicul tău, Doamne,
7. Ca să aud glasul laudei tale şi să povestesc toate minunile tale.
8. Doamne, iubit-am bunacuviinţa casei tale şi locul locaşului slavei tale.
9. Să nu perzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu bărbaţii sângiurilor viaţa mea.
10. Intru ale cărora mâni sânt fărădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri;
11. Iară eŭ întru nerăutea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă milueşte.
12. Piciorul meu a stătut întru în-

dreptare; întru adunări bine-te-voiu-cuvântà Doamne.

PSALMUL LUI DAVID, 26

Inainte de a se unge.

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este scutitorul vieței mele, de cine mă voiu înfricoşà?

3. Când se vor apropià asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele,

4. Cei ce mă necăjesc şi vrăşmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut.

5. De s'ar rânduì asupra mea tabără, nu se va înfricoşà inima mea.

6. De s'ar sculà asupra mea războiu, întru aceasta eu nădăjduesc.

7. Una am cerut dela Domnul, aceasta voiu căutà: ca să locuesc în casa Domnului, în toate zilele vieței mele;

8. Ca să văd frumseța Domnului şi să cercetez biserica cea sfântă a lui.

9. Că m'a ascuns în cortul său, în ziua rĕutăților mele; acoperitu-m'a întru ascunsul cortului său.

10. Pre peatră m'a înnălțat; şi acum iată a înnălțat capul meu preste vrăşmaşii mei.
11. Incungiurat-am şi am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă şi de strigare; glăsuì-voiu şi voiu cântà Domnului.
12. Auzi, Doamne, glasul meu, cu carele am strigat; milueşte-mă şi mă ascultă.
13. Ție a zis inima mea: pre Domnul voiu căutà; căutat-a pre tine fața mea; fața ta, Doamne, voiu căutà.
14. Să nu-ți întorci fața ta de către mine, şi să nu te abați întru mânie dela robul tău.
15. Ajutorul meu fii, să nu mă lapezi pre mine şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu;
16. Că tatăl meu şi maica mea m'au părăsit pre mine, iară Domnul m'a luat.
17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea ta, şi mă îndreptează în cărare dréptă, pentru vrăşmaşii mei.
18. Nu mă da pre mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s'au sculat

asupra mea mărturii nedrepte, şi a minţit strâmbătatea ei-şi.

19.Cred că voiu vedeà bunătăţile Domnului în pământul celor vii.

20.Aşteaptă pre Domnul, îmbărbătéză-te, şi să se întărească inima ta, şi aşteaptă pre Domnul.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 27.

Către tine, Doamne, voiu strigà; Dumnezeul meu, să nu taci de către mine, ca nu cândva să taci de către mine, şi mă voiu asemăna celor ce se pogoară în groapă.

2.Auzi, Doamne, glasul rugăciunei mele, când mă rog către tine, când ridic mânile mele către biserica cea sfântă a ta.

3.Să nu mă tragi pre mine cu cei păcătoşi, şi cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă perzi,

4.Cu cei ce grăesc pace către vecinii săi, iară cele rele în inimile lor.

5.Dă-le lor, Doamne, dupre lucrurile şi dupre vicleşugul izvodirilor lor.

6.Dupre faptele mânilor lor dă-le lor, răsplăteşte-le lor răsplătirea lor.
7.Că nu au înţeles spre lucrurile Domnului şi spre lucrurile mânilor lui; surpà-vei pre dânşii şi nu-i vei zidì.
8.Bine-este-cuvântat Domnul, că a auzit glasul rugăciunei mele.
9.Domnul este ajutorul meu şi scutitorul meu; spre dânsul a nădăjduit inima mea şi m'a ajutorat,
10.Şi a înflorit trupul meu, şi din voea mea mă voiu mărturisì lui.
11.Domnul este întărirea norodului său, şi scutitor mântuirilor unsului său este.
12.Mântueşte pre norodul tău, şi binecuvintează moştenirea ta, şi-i paşte pre ei, şi-i ridică pre ei până în veac.

PSALMUL LUI DAVID, 28

Pentru scoaterea Cortului.

Aduceţi Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceţi Domnului pre fiii berbecilor.
2.Aduceţi Domnului slavă şi cinste; aduceţi Domnului slavă nu-

melui lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului preste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuviință.

5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă chedrii; și va zdrobì Domnul chedrii Livanului.

6. Și va zdrumicà pre dânșii ca pre vițelul Livanului, și cel iubit ca fiiul inorogului.

7. Glasul Domnului celui ce tae para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clătește pustiul; și va clătì Domnul pustiul Cadeșului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperì dumbrăvile, și în biserica lui tot carele grăește mărire.

10. Domnul potopul va locuì; și va ședeà Domnul, Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului său

va da; Domnul va binecuvânta pre norodul său cu pace.

Intru sfârșit

PSALMUL

Cântărei înnoirei Casei; al lui David, 29.

Innălță-te-voiu Doamne, că m'ai ridicat pre mine, și nu ai veselit pre vrășmasii mei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeul meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuì-tu-m'ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului cei cuvioși ai lui, și vă mărturisiți pomenirei sfințeniei lui.

5. Că iuțime este întru mânia lui, și viață în voea lui; seara se va sălășluì plângere, și dimineața bucurie.

6. Iară eu am zis, întru prisosința mea: nu mă voiu clătì în veac.

7. Doamne, întru voea ta dă frumseței mele putere; și ți-ai întors fața ta și m'am făcut turburat.

8. Către tine, Doamne, voiu strigà, și către Dumnezeul meu mă voiu rugà.

9.Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisì ție țărâna? Sau va vestì adevărul tău?

10.Auzit-a Domnul și m'a miluit; Domnul a fost ajutorul meu.

11.Intors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie.

12.Ca să-ți cânte ție mărirea mea, și nu mă voiu mâhnì, Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voiu mărturisì ție.

SLAVA...

Intru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 30

Pentru uimire.

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2.Pleacă către mine urechea ta, grăbește de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor și spre casă de scăpare, ca să mă mântuești;

3.Că puterea mea și scăparea

mea eşti tu, şi pentru numele tău mă
vei povăţuì şi mă vei hrănì.
4 Scoate-mă-vei din cursa aceas-
ta, pre carea o au ascuns mie, că tu
eşti scutitorul meu, Doamne.
5 In mânile tale voiu pune duhul
meu; izbăvì-tu-m'ai Doamne Dumne-
zeul adevărului.
6 Urît-ai pre cei ce păzesc de-
şertăciunile înzadar; iară eu spre
Domnul am nădăjduit.
7 Bucurà-mă-voiu şi mă voiu ve-
selì de mila ta, că ai căutat spre sme-
renia mea; mântuit-ai din nevoi su-
fletul meu,
8 Şi nu m'ai închis în mânile
vrăşmaşilor; pus-ai în loc desfătat
picioarele mele.
9 Miluește-mă, Doamne, că mă
necăjesc; turburà-tu-s'a întru mânie
ochiul meu, sufletul meu şi pântece-
le meu.
10 Că s'a stins întru dureri viaţa
mea, şi anii mei în suspinuri; slăbit-a
întru sărăcie vârtutea mea, şi oasele
mele s'au turburat.

11. La toţi vrăşmaşii mei m'am făcut ocară, şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei.

12. Cei ce mă vedeau afară, au fugit dela mine; uitat am fost, ca un mort, dela inimă; făcutu-m'am ca un vas perdut.

13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sfătuit.

14. Iară eŭ spre tine, Doamne, am nădăjduit, zis-am: tu eşti Dumnezeul meu.

15. In mânile tale sorţii mei; izbăveşte-mă din mâna vrăşmaşilor mei şi de cei ce mă gonesc.

16. Arată faţa ta preste robul tău; mântueşte-mă cu mila ta, Doamne, să nu mă ruşinez, că te-am chemat pre tine.

17. Să se ruşineze necredincioşii şi să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare.

19. Cât este de mare mulţimea bunătăţei tale, Doamne, pre carea o ai păstrat celor ce se tem de tine, făcut-o-ai celor ce nădăjduesc spre tine înaintea fiilor omeneşti.

20. Ascunde-vei pre dânşii, întru ascunsul feţei tale, de turburarea oamenilor.

21. Acoperì-vei pre ei în cort, de grăirea împrotivă a limbilor.

22. Bine-este-cuvântat Domnul, că minunată a făcut mie mila sa în cetatea întărită.

23. Iară eu am zis întru uimirea mea: lăpădat sânt de către faţa ochilor tăi.

24. Totuşi ai auzit glasul rugăciunei mele, când am strigat către tine.

25. Iubiţi pre Domnul toţi cuvioşii lui, că adevărurile caută Domnul şi răsplăteşte celor ce deprisosit fac mândrie.

26. Imbărbătaţi-vă şi să se întărească inimile voastre, toţi cei ce nădăjduiţi spre Domnul.

PSALMUL LUI DAVID, 31

Al înțelegerei.

Fericiți cărora s'au ertat fărădelegile şi cărora s'au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleşug.

3. Că am tăcut, învechitu-s'au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua şi noaptea s'a îngreuiat preste mine mâna ta; întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am: mărturisì-voiu asupra mea fărădelegea mea Domnului; şi tu mi-ai ertat păgânătatea inimei mele.

7. Pentru aceasta se va rugà către tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropià.

8. Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea;

izbăveşte-mă de cei ce m'au încungiurat.

9. Inţelepţì-te-voiu şi te voiu îndreptà în calea aceasta în carea vei merge; întărì-voiu spre tine ochii mei.

10. Nu fiţi ca calul şi muşcoiul, la carii nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie de tine.

11. Multe sânt bătăile păcătosului; iară pre cel ce nădăjdueşte spre Domnul, mila îl va încungiurà.

12. Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi, drepţilor, şi vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.

SLAVĂ...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..de 3 ori, Prea Sfântă Treime..Şi după: Tatăl nostru..Troparele acestea:

Glas 4.

Smeritul meu suflet, cel ce s'a cheltuit toată viaţa întru păcate, cercetează-l Doamne, şi ca pre curva mă priimeşte şi pre mine şi mă mântueşte!

Innotând prin luciul acestei vieţi, îmi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe; şi

neavând ocârmuitor pre gând, glasul lui Petru strig ţie: Mântueşte-mă, Christoase Dumnezeule, mântueşte-mă, ca un iubitor de oameni!

Slavă...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Christos, ca să auzim toţi fericitul glas al acestuia Dumnezeului nostru: Veniţi cei ce iubiţi slava cea cerească. Părtaşi făcându-ne cu fecioarele cele înţelepte, să ne luminăm făcliile noastre, prin credinţă.

Şi acum...

Suflete, pocăeşte-te mai înainte de eşirea ta, că judecata este fără de milă şi nesuferită celor ce păcătuesc. Strigă către Domnul, întru umilinţa inimei: Greşit-am ţie întru cunoştinţă şi necunoştinţă. Indurate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-te şi mă mântueşte!

Doamne miluește, de 40 de ori.

Şi Rugăciunea aceasta:

Ţie Doamne unuia, şi bunului, şi nepomenitorului de rău îmi mărturisesc păcatele mele. La tine cad, eu nevrednicul, strigând: Greşit-am, Doamne, greşit-am, şi nu sânt vrednic să caut spre înnălţimea ceriului, de mulţimea nedreptăţilor mele. Ci Domnul meu, Domnul meu, dărueşte-mi lacrimi de pocăinţă, cel ce eşti singur bun şi milostiv; ca întru ele să mă rog ţie, să mă curăţeşti, mai înainte de sfârşit, de tot felul de păcate. Că înfricoşate şi groaznice locuri voiu să trec, despărţindu-mă de trup. Şi mulţime de întunecaţi şi fără de omenie diavoli, mă vor întim-

pină, și nimenea nu va călătorì împreună cu mine, ca să-'mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea ta, ca să nu fiu dat la aceia ce-'mi fac mie strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăşmaşii mei, Bunule Doamne, nici să zică: în mânile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-ţi uità îndurările tale, nici să-mi răsplătești mie dupre fărădelegile mele, nici întoarce faţa ta de către mine, ci tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări, ĭară vrăşmaşul să nu se bucure de mine, ci-'i stinge înfricoșarea lui, ce are asupra mea, și toată lucrarea lui o fă deșartă. Și-'mi dă mie nedefăimată calea cea către tine, Bunule Doamne, pentrucă de am și greșit, dar la alt doftor nu am năzuit, nici mi-am întins mânile mele către dumnezeu strein. Deci, nu gonì rugăciunea mea, ci mă ascultă, pentru bunătatea ta, și întărește inima mea întru frica ta. Și să se facă darul tău preste mine, Doamne, ca un foc, și să ardă gândurile cele necurate dintru mine; că tu ești, Doamne, lumina cea mai pre sus de toată lumina, bucuria cea mai pre sus de toată bucuria, odihna cea mai pre sus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea, carea rămâne în vecii vecilor; amin.

CATISMA A CINCIA.

PSALMUL LUI DAVID, 32

Nescris deasupra la. Evrei.

Bucurați-vă, drepții, întru Domnul; celor drepți se cuvine lauda.

2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați lui.

3. Cântați lui cântare nouă, bine cântați lui întru strigare;

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui cu credință.

5. Domnul iubește milostenia și judecata; de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului, ceriurile s'au întărit, și cu Duhul gurei lui, toată puterea lor,

7. Adunând, ca un foale, apele mărei, punând în vistierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, şi de dânsul să se cutremure toţi cei ce locuesc în lume;
9. Că el însuşi a zis, şi s'a făcut; el a poruncit, şi s'a zidit.
10. Domnul risipeşte sfaturile neamurilor, şi defaimă gândurile noroadelor, şi leapădă sfaturile boerilor;
11. Iară sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimei lui, în neam şi în neam.
12. Fericit este neamul, căruia Domnul este Dumnezeul lui, norodul pre carele l-a ales spre moştenire luişi.
13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pre toţi fiii oamenilor.
14. Din locaşul său cel gata, privit-a spre toţi cei ce locuesc pământul,
15. Cel ce a zidit de osebi inimile lor, cel ce cunoaşte toate lucrurile lor.
16. Nu se mântueşte împăratul prin multă putere, şi uriaşul nu se va mântuì prin mulţimea vârtuţei sale.
17. Amăgire este calul pentru mântuire, şi cu mărimea puterei lui, nu va scăpà.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduesc întru mila lui,

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor şi să-i hrănească pre dânşii în foamete.

20. Şi sufletul nostru aşteaptă pre Domnul, că ajutorul şi scutitorul nostru este;

21. Că întru dânsul se va veselì inima noastră, şi întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.

22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.

PSALMUL LUI DAVID, 33

Când s'a schimbat faţa sa înaintea lui Avimeleh, şi el l-a slobozit pre dânsul şi s'a dus.

Bine-voiu-cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Intru Domnul se va lăudà sufletul meu; audă cei blânzi şi să se veselească.

3. Măriţi pre Domnul cu mine, şi să înnălţăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pre Domnul şi m'a

auzit, şi din toate necazurile mele m'a izbăvit.

5. Apropiaţi-vă către dânsul şi vă luminaţi, şi feţele voastre nu se vor ruşinà.

6. Săracul acesta a strigat, şi Domnul l'a auzit pre dânsul, şi din toate necazurile lui l-a izbăvit.

7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, şi-i va izbăvì pre ei.

8. Gustaţi şi vedeţi, că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjdueşte spre dânsul.

9. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul.

10. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iară cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsì de tot binele.

11. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pre mine, frica Domnului voiu învăţà pre voi.

12. Cine este omul cel ce voeşte viaţa? carele iubeşte să vadă zile bune?

13. Opreşte-ţi inima ta dela rău, şi buzele tale ca să nu grăiască vicleşug.

14. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pre ea.

15. Ochii Domnului spre cei drepţi, şi urechile lui spre rugăciunea lor.

16. Iară faţa Domnului asupra celor ce fac rele, ca să peardă de pre pământ pomenirea lor.

17. Strigat-au drepţii, şi Domnul i-a auzit pre ei, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pre cei smeriţi cu duhul, va mântuì.

19. Multe sânt necazurile drepţilor, şi din toate acelea va izbăvì pre ei Domnul.

20. Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele nu se va zdrobì.

21. Moartea păcătosului este cumplită, şi cei ce urăsc pre dreptul vor greşì.

22. Mântuì-va Domnul sufletele robilor săi, şi nu vor greşì toţi cei ce nădăjduesc spre dânsul.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 34.

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă războiu celor ce se oştesc asupra mea.

2. Apucă arma şi pavăza, şi te scoală întru ajutorul meu.

3. Scoate sabia şi închide calea celor ce mă gonesc; zì sufletului meu: mântuirea ta sânt eu.

4. Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feţei vântului, şi îngerul Domnului necăjindu-i pre ei; facă-se calea lor întunerec şi lunecare, şi îngerul Domnului gonindu-i pre dânşii;

6. Că înzadar au ascuns mie stricăciunea laţului lor, îndeşert au ocărît sufletul meu.

7. Să-i vie lui cursa, pre carea nu o ștìe, și prinzătoarea, pre carea o a ascuns, să-l prindă pre el, și în laț să cadă.

8. Iară sufletul meu se va bucurà de Domnul, veselì-se-va de mântuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea ție? cel ce izbăvești pre săracul și pre cel nevoiaș, dela cei ce-i răpesc pre dânșii.

10. Sculându-se asupra mea mărturie nedreaptă, de cele ce nu știam m'au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, părăsit este sufletul meu.

12. Iară eu, când mă supărau aceia, m'am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se întorceà.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere; ca și cum m'aș jelì și m'aș mâhnì, așa m'am smerit.

14. Și asupra mea s'au veselit și

s'au adunat; adunatu-s'au preste mine bătăi şi nu am ştiut.

15. Despărţitu-s'au, şi nu s'au umilit; ispititu-m'au, batjocuritu-m'au cu batjocură, scârşnit-au asupra mea cu dinţii lor.

16. Doamne, când vei vedeà? Intoarce sufletul meu dela faţa lor cea rea, dela lei, pre cea una născută a mea.

17. Mărturisì-mă-voiu ţie întru adunare multă; întru norod mult, te voiu lăudà.

18. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăşmăşesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc înzadar şi fac semn cu ochii;

19. Că mie adecă cele de pace îmi grăiau, şi spre mânie vicleşuguri gândiau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! văzut-au ochii noştrii.

21. Văzut-ai Doamne; să nu taci! Doamne, nu te depărtà dela mine.

22. Scoală-te, Doamne, ià aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu

și Domnul meu, spre îndreptarea mea.
23. Judecă-mă, Doamne, dupre dreptatea ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu se bucure ei de mine.
24. Să nu zică întru inimile lor: bine este, bine este sufletului nostru; nici să zică: înghițitu-l'am pre dânsul.
25. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună, cei ce se bucură de relele mele; îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare cei ce grăesc mari asupra mea.
26. Să se bucure și să se veselească cei ce voesc dreptatea mea, și să zică pururea: mărească-se Domnul, cel ce voește pacea robului său.
27. Și limba mea se va învățà dreptatea ta, în toată ziua lauda ta.

Intru sfârșit, slugei Domnului

PSALMUL LUI DAVID, 35.

Zis-a călcătorul de lege, ca să greșască întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.
2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui și s'o urască.

3. Graiurile gurei lui, fărădelege şi vicleşug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru aşternutul său; stătut-a lângă toată calea nu bună, şi răutatea nu o a urît.

5. Doamne, în cer este mila ta şi adevărul tău până la nouri.

6. Dreptatea ta ca munţii lui Dumnezeu; judecăţile tale adânc mult; oamenii şi dobitoacele vei mântuì, Doamne.

7. Că ai înmulţit mila ta, Dumnezeule, şi fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nădăjduì.

8. Imbătà-se-vor din grăsimea casei tale, şi cu izvorul desfătărei tale vei adăpà pre dânşii.

9. Că la tine este izvorul vieţei, întru lumina ta vom vedeà lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pre tine, şi dreptatea ta celor drepţi la inimă.

11. Să nu vie preste mine piciorul mândriei, şi mâna păcătosului să nu mă clătească.

12. Acolo au căzut toţi cei ce lùcrează fărădelegea; scosu-s'au afară şi nu vor putea să stea.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 36.

Nu râvnì celor ce viclenesc, nici urmà pre cei ce fac fărădelege;

2. Căci ca iarba curând se vor uscà, şi ca verdeaţa buruenei degrab vor cădeà.

3. Nădăjdueşte spre Domnul, şi fă bunătate, şi locueşte pământul, şi te vei paşte întru bogăţia lui.

4. Desfătează-te în Domnul, şi-ţi va dà ţie cererile inimei tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, şi nădăjdueşte întru dânsul, şi el va face.

6. Şi va scoate ca lumina dreptatea ta, şi judecata ta ca ameazăzi.

7. Supune-te Domnului, şi-l roagă pre dînsul;nu râvnì celui ce sporeşte în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăseşte-te de iuţime şi la-

să mânia; nu râvnì ca să vicleneşti;
9. Că cei ce viclenesc, de tot vor
perì; iară cei ce aşteaptă pre Domnul,
aceia vor moştenì pământul.
10. Şi încă puţin, şi nu va fi păcăto-
sul; şi vei căutà locul lui, şi nu-l vei aflà.
11. Iară cei blânzi vor moştenì
pământul şi se vor desfătà întru mul-
ţimea păcei.
12. Pândì-va păcătosul pre cel
drept, şi va scrâşnì asupra lui cu din-
ţii săi.
13. Iară Domnul va batjocurì pre
el; că mai înainte vede, că va venì
ziua lui.
14. Sabia au smuls păcătoşii, în-
tins-au arcul lor ca să surpe pre săra-
cul şi pre scăpătatul, ca să junghie
pre cei drepţi la inimă.
15. Sabia lor să intre în inimile
lor, şi arcurile lor să se zdrobească.
16. Mai bun este puţinul celui drept,
decât bogăţia multă a păcătoşilor.
17. Că braţele păcătoşilor se vor
zdrobì, iară Domnul întăreşte pre cei
drepţi.

18. Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană, şi moştenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor ruşinà în vremea cea rea, şi în zilele foametei se vor săturà, că păcătoşii vor perì.

20. Iară vrăşmaşii Domnului, îndată ce s'au mărit şi s'au înnălţat, potolindu-se, ca fumul s'au stins.

21. Imprumute-se păcătosul, şi nu va plătì, iară dreptul se îndură şi dă.

22. Că cei ce bine-'l-cuvintează pre el, vor moştenì pământul; iară cei ce-l bleastemă vor perì.

23. Dela Domnul paşii omului să îndreptează, şi calea lui o va voì foarte.

24. Când va cădeà nu se va zdruncinà, că Domnul întăreşte mâna lui.

25. Mai tânăr am fost, şi am şi îmbătrânit, şi nu am văzut pre dreptul părăsit, nici seminţia lui cerând pâne.

26. Toată ziua milueşte şi împrumută dreptul, şi seminţia lui întru binecuvântare va fi.

27. Fereşte-te de rău şi fă bine, şi locueşte în veacul veacului.
28. Că Domnul iubeşte judecata, şi nu va părăsì pre cei cuvioşi ai săi, în veac se vor păzì; iară cei fărădelege se vor gonì, şi seminţia celor necredincioşi, de tot se va perde.
29. Iară drepţii vor moştenì pământul, şi se vor sălăşluì în veacul veacului preste dânsul.
30. Gura dreptului va deprinde înţelepciune, şi limba lui va grăì judecată.
31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, şi nu se vor potignì paşii lui.
32. Pândeşte păcătosul pre cel drept şi caută să-l omoare pre el;
33. Iară Domnul nu va lăsà pre el în mânile lui, nici îl va osândì, când se va judecà lui.
34. Aşteaptă pre Domnul şi păzeşte calea lui, şi te va înnălţà, ca să moşteneşti pământul; când vor perì păcătoşii vei vedeà.
35. Văzut-am pre cel necurat, prea înnălţându-se şi ridicându-se ca chedrii Livanului.

36. Şi am trecut, şi iată nu erà; şi l-am căutat pre el, şi nu s'a aflat locul lui.

37. Păzeşte nerăutatea şi vezi dreptatea, că este rămăşiţă omului făcătordepace.

38. Iară cei fărădelege vor perì de o dată; rămăşiţele celor necuraţi vor perì.

39. Iară mântuirea drepţilor dela Domnul, şi scutitorul lor este în vremea necazului.

40. Şi le va ajutà lor Domnul, şi-i va izbăvì pre dânşii, şi-i va scoate pre ei dela cei păcătoşi, şi-i va mântuì pre ei, că au nădăjduit spre dânsul.

SLAVĂ...

DUPĂ A CINCIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 5.

Infricoşat este scaunul tău, vicleană este viaţa mea; şi cine mă va izbăvì pre mine de nevoea cea de atuncea? de nu te vei milostivì spre mine, Christoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor.

Slavă...

Grija vieţei m'a scos din raiu, şi ce voiu face eu, desnădăjduitul? Pentru aceasta bat în uşă şi strig: Doamne, Doamne, deşchide-mi, prin pocăinţă, şi mă mântueşte!

Şi acum...

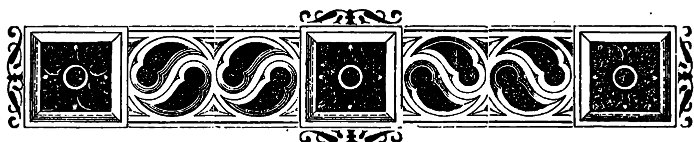
Ce vom numì pre Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare?—liman duhovnicesc, raiu al hranei ceii cereşti, pricină a vieţei ceii nesfârşite? că toate bunătăţile le ai. Roagă-te totdeuna lui Christos, să se mântuiască sufletele noastre!

Apoi: Doamne milueşte, de 40 ori, şi Rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept şi lăudat, Dumnezeul cel mare şi puternic, Dumnezeul cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. Întru acest cias ascultă-mă pre mine, cel ce te-ai făgăduit să asculţi pre cei ce te vor chemà întru adevăr. Şi să nu te îngreţoşezi de mine, carele am buze necurate şi sânt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sânt pre mare departe, ià arma şi pavăza şi te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabia şi stăi împrotiva celor ce mă gonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate dela faţa neînţelepciunei mele. Şi să se depărteze dela gândul meu: duhul urâciunei şi al pomenirei de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirei şi al lenevirei, duhul mândriei şi al toatei alte răutăţi. Şi să mi se stingă toată înfocarea şi pornirea trupească, carea se ridică din lucrarea diavolească, şi să mi se lumineze sufletul şi trupul

meu, și duhul, cu lumina cunoștinței tale ceii dumnezeești, ca, cu mulțimea îndurărilor tale, ajungând la unirea credinței, la bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc, împreună cu îngerii și cu toți sfinții tăi, prea cinstitul și de mare cuviință numele tău: al Tatălui și al Fiiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A ŞEASEA.

PSALMUL LUI DAVID, 37

Spre aducerea aminte pentru sâmbătă.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea ta să mă certi;
2. Că săgeţile tale s'au înfipt în mine, şi ai întărit preste mine mâna ta.
3. Nu este vindecare în trupul meu de către faţa mâniei tale, nu este pace întru oasele mele de către faţa păcatelor mele;
4. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat preste mine.
5. Imputiţitu-s'au şi au putrezit ranele mele de către faţa nebuniei mele.
6. Chinuitu-m'am şi m'am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
7. Că şalele mele s'au umplut de o-

cări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m'am și m'am smerit foarte, răgnit-am de suspinarea inimei mele.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea, și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.

10. Inima mea s'a turburat, părăsitu-m'a vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s'au apropiat și au stătut,

12. Și cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, și se siliau cei ce căutau sufletul meu.

13. Și cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau; iară eu ca un surd nu auziam, și ca un mut ce nu-'și deșchide gura sa.

14. Și m'am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui mustrări;

15. Că spre tine, Doamne, am nădăjduit, tu vei auzì, Doamne Dumnezeul meu;

16. Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrăşmaşii mei; şi când s'au clătit picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătăi gata sânt, şi durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voiu mărturisì, şi mă voiu îngrijì pentru păcatul meu.

19. Iară vrăşmaşii mei trăesc, şi s'au mai întărit decât mine, şi s'au înmulţit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă clevetiau, căci urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsà, Doamne; Dumnezeul meu, nu te depărtà dela mine!

22. Ià aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirei mele!

Intrù sfârşit lui Iditum

CÂNTAREA LUI DAVID, 38.

Zis-am: păzì-voiu căile mele, casă nu greşesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurei mele pază, când a stătut păcătosul împrotiva mea.

3. Amuţit-am şi m'am smerit, şi

am tăcut din bunătăţi, şi durerea mea s'a înnoit.

4. Inferbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu, şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârşitul meu,

6. Şi numărul zilelor mele care este, ca să ştiu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme, măsurate ai pus zilele mele, şi traiul meu ca o nimica înaintea ta.

8. Insă toate sânt deşertăciune, tot omul ce viază.

9. Măcar că în chip trece omul, dar înzadar se turbură.

10. Strânge comori, şi nu ştie cui le adună pre ele.

11. Şi acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Şi statul meu dela tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă. Ocară celui fărădeminte m'ai dat.

13. Amuţit-am, şi nu am deşchis gura mea, că tu ai făcut.

14. Depărtează dela mine bătăile tale, că dela tăria mânei tale eu mă sfârşesc.
15. Intru mustrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pre om şi ai supţiat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeşert se turbură tot omul.
16. Auzi ruga mea, Doamne, şi rugăciunea mea ascultă; lacrimile mele să nu le treci;
17. Că nemernic sânt eu la tine, şi strein, ca şi toţi părinţii mei.
18. Slăbeşte-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce şi mai mult nu voiu fi.

Intru sfârşit

PSALMUL LUI DAVID, 39.

Aşteptând am aşteptat pre Domnul, şi a căutat spre mine,
2. Şi a auzit rugăciunea mea, şi m'a scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului.
3. Şi a pus pre peatră picioarele mele, şi a îndreptat paşii mei.
4. Şi a băgat în gura mea cântare nouă; cântare Dumnezeului nostru!

5. Vedea-vor mulţi şi se vor teme, şi vor nădăjduì spre Domnul.

6. Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este nădejdea lui, şi nu a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut tu, Doamne Dumnezeul meu, minunile tale, şi la gândurile tale nu este cine să se asemene ţie.

8. Vestit-am şi am grăit: înmulţitu-s'au preste număr.

9. Jertfa şi prinosul nu ai voit, iară trupul mi-ai săvârşit.

10. Arderile-de-tot şi jertfă pentru păcat nu ai căutat. Atuncea am zis: iată viu,

11. In capul cărţei scris este pentru mine, ca să fac voea ta, Dumnezeul meu, am voit, şi legea ta în mijlocul pântecelui meu este.

12. Bine-am-vestit dreptatea, întru adunare mare; iată, buzele mele nu le voiu oprì, Doamne, tu ai cunoscut.

13. Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea, adevărul tău şi mântuirea ta am spus.

14. Nu am ascuns mila ta şi adevărul tău de către adunare multă.
15. Iară tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările tale dela mine; mila ta şi adevărul tău pururea să mă sprijinească;
16. Că m'au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m'au fărădelegile mele, şi nu mai pot să văd;
17. Inmulţitu-s'au mai mult decât perii capului meu, şi inima mea m'a părăsit.
18. Binevoeşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, ca să-mi ajuţi mie, ià aminte.
19. Să se ruşineze şi să se 'nfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l ià pre dânsul.
20. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voesc mie rele.
21. Să-'şi poarte îndatăşi ruşinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine!
22. Să se bucure şi să se veselească întru tine toţi cei ce te caută, Doamne, şi să zică pururea: mărească-se Domnul, cei ce ce iubesc mântuirea ta.

23. Iară eu sărac sânt şi mişel; Domnul se 'ngrijeşte de mine.
24. Ajutorul meu şi scutitorul meu eşti tu, Dumnezeul meu, nu zăbovì.

SLAVĂ...

Întru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 40.

Fericit este cel ce se uită spre săracul şi mişelul; în ziua cea rea, va izbăvì pre el Domnul.
2. Domnul să-l păzească pre el, şi să-l vieze pre el, şi să-l fericească pre pământ, şi să nu-l deà în mânile vrăşmaşilor lui.
3. Domnul îi va ajutà lui pre patul durerei lui; tot aşternutul lui l-ai întors, întru boala lui.
4. Eu am zis: Doamne miluește-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit ţie.
5. Vrăşmaşii mei au zis rele mie: când va murì şi va perì numele lui?
6. Şi intrà să vadă, îndeşert grăià inima lui, adunat-a fărădelege luişi, ieşià afară şi grăià.
7. Împreună asupra mea şoptiau

toţi vrăşmaşii mei, asupra mea gândiau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea: au doară, cel ce zace, nu se va mai sculà?

9. Şi omul păcei mele, spre carele am nădăjduit, cel ce mănâncă pânile mele, a mărit asupra mea vicleşug.

10. Iară tu, Doamne, milueşte-mă, şi mă scoală, şi voiu răsplătì lor.

11. Intru aceasta voiu cunoaşte că m'ai voit, că nu se va bucurà vrăşmaşul meu de mine.

12. Şi pre mine, pentru nerăutate, m'ai sprijinit şi m'ai aşezat înaintea ta în veac.

13. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac şi până în veac; fie, fie.

Intru sfârşit

Spre înţelegere, fiilor lui Core, 41.

In ce chip doreşte cerbul spre izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul meu spre tine, Dumnezeule.

2. Insetat-a sufletul meu de Dum-

nezeul cel tare, cel viu. Când voiu venì și mă voiu arătà feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-s'au lacrimile mele mie pâne, ziŭa și noaptea, când mi se ziceà mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

4. De acestea mi-am adus aminte și am vărsat în mine sufletul meu, când treceam în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu,

5. In glasul bucuriei și al mărturisirei sunetului ce prăznuià.

6. Pentruce ești mâhnit, sufletul meu? și pentruce mă turburi?

7. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisì lui, mântuirea feței mele.

8. Dumnezeul meu, în mine însumi sufletul meu s'a turburat, pentrucă mi-am adus aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului, dela muntele mic.

9. Adânc pre adânc chiamă la glasul jghiaburilor tale,

10. Toate înnălțările tale și valurile tale preste mine au trecut.

11. Ziua va poruncì Domnul mila sa, iară noaptea cântarea lui dela mine, rugăciunea către Dumnezeul vieței mele.
12. Zice-voiu lui Dumnezeu: sprijinitorul meu ești,
13. Pentruce m'ai uitat? și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrășmașul?
14. Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrășmașii mei,
15. Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?
16. Pentruce ești mâhnit, sufletul meu? și pentruce mă turburi?
17. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisì lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

PSALMUL LUI DAVID, 42

Nescris deasupra la Evrei.

Judecă-mă, Dumnezeule, și alege judecata mea dela neamul necuvios, și dela omul nedrept și viclean izbăvește-mă;
2. Că tu ești, Dumnezeule, întărirea

mea, pentrucem'ai lepădat? şi pentru-
ce mâhnindu-mă umblu, când mă ne-
căjeşte vrăşmaşul meu?

3. Trimite lumina ta şi adevărul
tău; acestea m'au povăţuit şi m'au a-
dus la muntele cel sfânt al tău şi la
locaşurile tale.

4. Şi voiu intrà la jertfelnicul lui
Dumnezeu, la Dumnezeu, cel ce vese-
leşte tinereţele mele.

5. Mărturisì-mă-voiu ţie întru ală-
ută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentruce eşti mâhnit, sufletul
meu? şi pentruce mă turburi?

7. Nădăjdueşte spre Dumnezeu, că
mă voiu mărturisì lui, mântuirea fe-
ţei mele şi Dumnezeul meu.

SLAVĂ...

Intru sfârşit

Fiilor lui Core, spre înţelegere, 43.

Dumnezeule, cu urechile noastre
am auzit, şi părinţii noştrii ne-au spus
nouă

2. Lucruri care ai lucrat în zilele
lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna ta neamuri a perdut şi i-ai

sădit pre dânșii; chinuit-ai noroade
și le-ai gonit pre ele.
4. Că nu cu sabia lor au moștenit
pământul, și brațul lor nu i-a mân-
tuit pre ei,
5. Ci dreapta ta și brațul tău și lu-
minarea feței tale, că bine-ai-voit în-
tru dânșii.
6. Tu ești însuți Impăratul meu și
Dumnnezeul meu, cel ce poruncești
mântuirea lui Iacov.
7. Cu tine, pre vrășmașii noștrii
cu cornul vom împunge, și întru nu-
mele tău, denimic vom face pre cei ce
se scoală asupra noastră;
8. Pentrucă nu în arcul meu voiu
nădăjduì, și sabia mea nu mă va
mântuì;
9. Că ne-ai mântuit pre noi de cei
ce ne necăjesc pre noi, și pre cei ce
ne urăsc i-ai rușinat.
10. Intru Dumnezeu ne vom lăudà
toată ziua, și întru numele tău ne vom
mărturisì în veac.
11. Iară acum ne-ai lăpădat și ne-ai

ruşinat pre noi, şi nu vei eşì, Dumnezeule, întru puterile noastre.

12. Intorsu-ne-ai pre noi înapoi înaintea vrăşmaşilor noştrii, şi cei ce ne urau pre noi ne-au făcut pradă loruşi.

13. Datu-ne-ai pre noi ca oile de mâncare, şi între neamuri ne-ai risipit pre noi.

14. Vândut-ai pre norodul tău, fără de preţ, şi nu erà mulţime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne-ai pre noi ocară vecinilor noştrii, batjocură şi râs celor dinprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, şi ruşinea obrazului meu m'a acoperit,

18. De către glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către faţa vrăşmaşului şi a celui ce goneşte.

19. Acestea toate au venit preste noi, dar nu te-am uitat pre tine şi nu am făcut nedreptate întru aşezământul-de-lege al tău.

20. Și nu s'au depărtat înapoi inimile noastre, nu s'au abătut cărările noastre dela calea ta,
21. Ca să ne smerești pre noi în locul dosădirei, și să ne acoperi pre noi cu umbra morței.
22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru, și de am fi întins mânile noastre către dumnezeu strein,
23. Au nu Dumnezeu ar fi căutat acestea? că el știe ascunsurile inimei.
24. Că pentru tine ne omorîm toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.
25. Deșteaptă-te, pentruce dormi, Doamne? Scoală-te, și să nu ne lapezi până în sfârșit.
26. Pentruce fața ta întorci? uiți sărăcia noastră și necazul nostru?
27. Că s'a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s'a de pământ pântecele nostru.
28. Scoală-te, Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pre noi, pentru numele tău.

Intru sfârșit, pentru cei ce se vor schimbà; fiilor lui Core, spre înțelegere. Cântare pentru cel iubit.

PSALMUL" 44.

Răspuns a inima mea cuvânt bun, grăesc eu: lucrurile mele Impăratului,
2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.
3. Impodobit cu frumseța mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a darul în buzele tale, pentrucă te-a binecuvântat pre tine Dumnezeu în veac.
4. Incinge sabia ta, preste coapsa ta, Puternice,
5. Cu podoaba ta și cu frumseța ta; și încordează, și bine sporește, și împărățește,
6. Pentru adevărul, și blândețea, și dreptatea; și te va povățuì minunat dreapta ta.
7. Săgețile tale ascuțite-s, Puternice, noroadele supt tine vor cădeà, în inima vrășmașilor Impăratului.
8. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății este toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea şi ai urît fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pre tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untuldelemn al bucuriei, mai mult decât pre părtaşii tăi.

10. Smirnă şi stacti şi casia sânt hainele tale; din palaturi de piluri, cântare te-a veselit; fetele împăraţilor întru cinstea ta.

11. Inainte a stătut Impărăteasa, de-a dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă, Fică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită pre norodul tău şi casa părintelui tău.

13. Şi va poftì Impăratul frumseţa ta, că acesta este Domnul tău, şi tu te vei închinà lui.

14. Şi fata Tirului, cu daruri în faţa ta; se vor rugà ţie bogaţii norodului.

15. Toată mărirea Ficei Impăratului, înlăuntru, cu lanţuri de aur înfăşurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor Impăratului, fecioare, în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce ţie;

17. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie,
18. Aduce-se-vor în biserica Impăratului.
19. In locul părinţilor tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânşii boeri preste tot pământul.
20. Pomenì-voiu numele tău întru tot neamul şi neamul;
21. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisì ţie în veacul veacului.

Intru sfârşit, fiilor lui Core, pentru cele de taină.

PSALMUL 45.

Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.
2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turburà pământul şi se vor mutà munţii în inimile mărilor.
3. Sunat-au şi s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munţii întru tăria lui.
4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfinţit-au locaşul său cel prea înnalt.

5. Dumnezeu este în mijlocul ei şi nu se va clătì, ajutà-'i-va ei Dumnezeu dimineaţa de dimineaţă.

6. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărăţiile, dat-a glasul său cel prea înnalt, clătitu-s'a pământul.

7. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile care a pus pre pământ: stricând războae până la marginile pământului,

9. Arcul va sfărâmà şi va frânge arma, şi pavezele le va arde cu foc.

10. Indeletniciţi-vă şi cunoaşteţi, că eu sânt Dumnezeu; înnălţà-mă-voiu întru neamuri, înnălţà-mă-voiu pre pământ.

11. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞEASEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 3.

Cântare îţi aduc ţie, Doamne, şi greşalele mele toate le mărturisesc ţie. Dumnezeule, întorcându-te, milueşte-mă!

Slavă...

Mântueşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre vameşul, şi lacrimile curvei nu le-ai trecut. Priimeşte şi suspinurile mele, Mântuitorul meu, şi mă mântueşte!

Şi acum...

Cu rugăciune acum mă apropiiu supt acoperemântul tău, întrutotnevinovată. Deci mă scoate, de Dumnezeu Născătoare, din turburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pre pricinuitorul nepătimirei!

Apoi: Doamne milueşte, de 40 ori, şi Rugăciunea aceasta:

Mulţumim ţie, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâiu, până întru aceasta de acum, pentru cele ce ştim şi care nu ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate, ce s'au făcut cu lucrul şi cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit pre noi atâta, încât şi pre singur Unul născut Fiiul tău l'ai dat pentru noi, învredniceşte-ne şi pre noi să ne facem vred-

nici dragostei tale. Dă-ne, întru cuvântul tău, înțelepciune, și întru frica ta însuflă tărie, cu puterea cea dela tine. Și orice am greșit, cu voe sau fără de voe, iartă-ne și nu le socotì. Și păzește sufletul nostru sfânt, și-l pune pre el înaintea divanului tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirei tale de oameni. Și-'ți adă aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele tău. Adă-'ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele, și de cei ce ne vor răul, căci toți sântem oameni, și îndeșert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm ție, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirei tale!

CATISMA A ŞEAPTEA.

Intru sfârşit, fiilor lui Core.

PSALMUL 46.

Toate neamurile plesniţi cu mâ-
nile, strigaţi lui Dumnezeu cu
glas de bucurie,
2. Că Domnul este prea înnalt, în-
fricoşat, împărat mare preste tot pă-
mântul.
3. Supus-a noroadele nouă, şi nea-
murile supt picioarele noastre.
4. Ales-a nouă moştenirea sa, frum-
seţa lui Iacov pre carea o a iubit.
5. Suitu-s'a Dumnezeu întru stri-
gare, Domnul în glas de trâmbiţă.
6. Cântaţi Dumnezeului nostru,
cântaţi; cântaţi împăratului nostru,
cântaţi,
7. Că Dumnezeu este Impărat a tot
pământul; cântaţi cu înţelegere.
8. Impărăţit-a Dumnezeu preste

neamuri, Dumnezeu şade pre scaunul cel sfânt al său.

9. Boerii noroadelor s'au adunat cu norodul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sânt cei puternici ai pământului; foarte s'a înnălțat el.

Psalmul cântărei fiilor lui Core, la a doua a sâmbetei, 47.

Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Domnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, este muntele Sionului, coastele crivățului, cetatea împăratului celui mare.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaşte, când o sprijineşte pre ea.

4. Că iată împărații pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună.

5. Aceştia văzând aşa, s'au mirat, s'au turburat, s'au clătit, cutremur i-a cuprins pre ei.

6. Acolo sânt dureri ca ale ceiea ce naşte; cu duh silnic va sfărâmà corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru;

8. Dumnezeu o a întemeiat pre ea în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila ta, în mijlocul norodului tău.

9. Dupre numele tău, Dumnezeule, aşa şi lauda ta preste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta ta.

10. Veselească-se muntele Sionului şi să se bucure fetele Iudeei, pentru judecăţile tale, Doamne.

11. Incungiuraţi Sionul, şi-l cuprinde-ţi pre dânsul, număraţi turnurile lui.

12. Pune-ţi inimile voastre întru puterea lui, şi împărţiţi casele lui, ca să povestiţi la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului, acesta ne va paşte pre noi în veci.

Intru sfârşit, fiilor lui Core.

PSALMUL 48.

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume,

2. Pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.
3. Gura mea va grăì înţelepciune, şi cugetul inimei mele pricepere.
4. Plecà-voiu în pildă urechea mea, deşchide-voiu în psaltire gândul meu.
5. Pentruce să mă tem în ziua cea rea? când fărădelegea celor ce mă urmăresc mă va încungiurà,
6. Cei ce nădăjduesc spre puterea sa, şi întru mulţimea bogăţiei lor se fălesc.
7. Fratele nu izbăveşte; au izbăvìva omul? Nu va dà lui Dumnezeu înblânzire pentru sine,
8. Şi preţul rescumpărărei sufletului său, şi s'a ostenit în veac, şi va fi viu până în sfârşit,
9. Nu va vedeà stricăciune; că va vedeà pre cei înţelepţi murind, împreună cel nebun şi cel nepriceput vor perì
10. Şi vor lăsà streinilor bogăţia lor şi mormânturile lor, casele lor în veac.
11. Locaşurile lor, în neam şi în

neam, numitu-ş'au numele sale pre pământuri.
12. Iară omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturà-tu-s'a cu dobitoacele cele fărădeminte, şi s'a asemănat lor.
13. Această cale a lor sminteală este lor, şi după aceştia şí cei ce în gurile lor bine-vor-voì.
14. Ca nişte oi în iad s'au pus, moartea îi va paşte pre dânşii
15. Şi-'i vor stăpânì pre ei cei drepţi, dimineaţa, şi ajutorul lor se va învechì în iad, din slava sa s'au scos.
16. Insă Dumnezeu va izbăvì sufletul meu din mâna iadului, când mă va apucà.
17. Să nu te temi când se va îmbogăţì omul, sau când se va înmulţì slava casei lui;
18. Căci, când va murì el, nu va luà toate, nici se va pogorî cu dânsul slava lui.
19. Că sufletul lui în viaţa lui se va binecuvântà, lăudà-te-va pre tine când vei face bine lui.
20. Intrà-va până la neamul părin-

ţilor săi, până în veac nu va vedeà lu-
mină.
21. Şi omul în cinste fiind, nu a pri-
ceput, alătura-tu-s'a cu dobitoacele
cele fărădeminte, şi s'a asemănat lor.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI ASAF, 49.

Dumnezeul Dumnezeilor, Dom-
nul a grăit şi a chemat pământul,
2. Dela răsăriturile soarelui până
la apusuri. Din Sion este bunacuvi-
inţă a frumseţei lui.
3. Dumnezeu arătat va venì, Dum-
nezeul nostru, şi nu va tăceà.
4. Foc înaintea lui va arde, şi în-
prejurul lui vifor foarte.
5. Chemà-va ceriul de sus şi pă-
mântul, ca să judece pre norodul său.
6. Adunaţi-'i lui pre cuvioşii lui,
pre cei ce aşează aşezământul-de-lege
al lui prin jertfe.
7. Şi vor vestì ceriurile dreptatea
lui, că Dumnezeu judecător este.
8. Ascultă norodul meu, şi voiu
grăì ţie Israile, şi voiu mărturisì ţie:
Dumnezeu, Dumnezeul tău sânt eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voiu mustrà; şi arderile-cele-de-tot ale tale înaintea mea sânt pururea.

10. Nu voiu priimì din casa ta viţei, nici din turmele tale ţapi,

11. Că ale mele sânt toate hiarele ţarinei, dobitoacele în munţi, şi boii.

12. Cunoscut-am toate paserile ceriului, şi frumseţea ţarinei cu mine este.

13. De voiu flămânzì, nu voiu zice ţie, că a mea este lumea şi plinirea ei.

14. Au doară voiu mâncà carne de tauri? Sau sânge de ţapi voiu beà?

15. Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă, şi dă celui prea înnalt rugile tale.

16. Şi mă cheamă pre mine în ziua necazului tău, şi te voiu scoate şi tu mă vei proslăvì.

17. Iară păcătosului 'i-a zis Dumnezeu: pentruce tu povesteşti dreptăţile mele şi iai aşezământul meu de lege prin gura ta?

18. Iară tu ai urît învăţătura şi ai lepădat cuvintele mele înapoi.

19. De vedeai furul, alergai cu el, şi

cu cel preacurvar partea ta puneai.
20. Gura ta a înmulţit răutate, şi
limba ta a împletit vicleşuguri.
21. Şezând, împrotiva fratelui tău ai
clevetit, şi împrotiva fiiului maicei ta-
le ai pus sminteală. Acestea ai făcut
şi eu am tăcut.
22. Ai socotit fărădelege, că voiu fi
ţie asemenea. Mustra-te-voiu şi voiu
pune înaintea feţei tale păcatele tale.
23. Inţelegeţi, dar, acestea, cei ce ui-
taţi pre Dumnezeu, ca nu cumva să
răpească, şi nu va fi cel ce izbăveşte.
24. Jertfa de laudă mă va slăvì, şi a-
colo este calea în carea voiu arătà lui
mântuirea mea.

Intru sfârşit

PSALMUL LUI DAVID, 50.

Când a intrat către dânsul Natan Prorocul, după ce intrase el la Virsavia, muerea lui Urie.

Milueşte-mă, Dumnezeule, du-
pre mare mila ta,
2. Şi, dupre mulţimea îndurărilor
tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărăde-

legea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte;

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit, şi rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale şi să biruești când vei judecà tu.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zemislit şi întru păcate m'a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunei tale mi-ai arătat mie.

8. Stropì-mă-vei cu isop, şi mă voiu curăţì; spălà-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voiu albì.

9. Auzului meu vei dà bucurie şi veselie, bucurà-se-vor oasele cele smerite.

10. Intoarce faţa ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine,

Dumnezeule, şi duh drept înnoeşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lăpădà pre mine dela faţa ta, şi Duhul tău cel Sfânt nu-l luà dela mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirei tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Invăţà-voiu pre cei fărădelege căile tale, şi cei necredincioşi la tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de sângiuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirei mele; bucurà-se-va limba mea de dreptatea ta.
16. Doamne, buzele mele vei deşchide, şi gura mea va vestì lauda ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, 'ţi-aş fi dat; arderile-de-tot nu le vei binevoì.
18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima 'nfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisì.
19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atuncea vei binevoì jertfa drep-

tăţei, prinosul şi arderile-de-tot; atuncea vor pune pre Altarul tău viţei.

SLAVĂ...

Intru sfârşit, al priceperei lui David, când a venit Doic idumeul şi a vestit lui Saul şi i-a zis lui: a venit David în casa lui Avimeleh.

PSALMUL 51.

Ce te lauzi întru răutate, puternice? fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un briciu ascuţit ai făcut vicleşug.

3. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea; nedreptatea, mai vârtos decât a grăì dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele stricăciunei, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâmà până în sfârşit, zmulge-te-va şi te va mutà din locaşul tău, şi rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedeà-vor drepţii şi se vor teme, şi de dânsul vor râde şi vor zice: iată omul, carele nu a pus pre Dumnezeu ajutor luişi,

7. Ci a nădăjduit întru mulţimea

bogăţiei sale, şi s'a întărit întru deşertăciunea sa.

8. Iară eu ca un maslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

9. Mărturisì-mă-voiu ţie în veac, că ai făcut, şi voiu aşteptà numele tău, că bun este înaintea cuvioşilor tăi.

Intru sfârşit,
Pentru Maelet, al înţelegerei lui David
PSALMUL 52.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s'au şi urîţi s'au făcut întru fărădelegi, nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s'a uitat preste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înţelege sau cel ce caută pre Dumnezeu.

4. Toţi s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelegea? cei ce mănâncă

pre norodul meu întru mâncare de pâne?

6. Pre Domnul nu l'au chemat. Acolo s'au temut de frică, unde nu erà frică,

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s'au, că Dumnezeu 'i-a urgisit pre dânşii.

8. Cine va dà din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucurà-se-va Iacov şi se va veselì Israil.

Intru sfârșit, întru cântările înțelegerei lui David, când au venit Zifeii și au zis lui Saul: au nu, iată, David s'a ascuns la noi?

PSALMUL 53.

Dumnezeule, întru numele tău mântueşte-mă, şi întru puterea ta mă judecă.

2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurei mele;

3. Că streinii s'au sculat asupra mea, şi cei tari au căutat sufletul meu, şi nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor.

4. Iată, Dumnezeu ajută mie, Dom-

nul este sprijinitorul sufletului meu.
5. Intoarce-va cele rele vrăşmaşilor mei; întru adevărul tău, perde-i pre dânşii.
6. De bună voe voiu jertfì ţie; mărturisì-mă-voiu numelui tău, Doamne, că este bun;
7. Că din tot necazul m'ai izbăvit; şi spre vrăşmaşii mei a privit ochiul meu.

Intru sfârşit,

Intru cântări, al înţelegerei lui David,

PSALMUL 54.

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, şi nu trece cu vederea ruga mea.
2. Ià aminte spre mine şi mă ascultă; mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea şi m'am turburat de către glasul vrăşmaşului, şi de necazul păcătosului,
3. Că a abătut asupra mea fărădelege, şi întru mânie a vrăşmăşuit mie.
4. Inima mea s'a turburat întru mine, şi frica morţei a căzut asupra mea.

5. Temere şi cutremur a venit asupra mea, şi spaima m'a acoperit.

6. Şi am zis: cine-'mi va dà mie aripi ca de porumb? şi voiu zburà şi mă voiu odihnì.

7. Iată, m'aş îndepărtà fugind, şi m'aş sălăşluì în pustie.

8. Aşteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mă mântueşte de împuţinarea sufletului şi de vifor.

9. Potopeşte-i, Doamne, şi imparţi limbile lor, că am văzut fărădelege şi pricire în cetate.

10. Ziua şi noaptea o vor încungiurà pre ea pre zidurile ei, şi fărădelegea şi osteneală, în mijlocul ei, şi nedreptatea,

11. Şi nu a lipsit din uliţile ei camăta şi vicleşugul.

12. Că de m'ar fi ocărît vrăşmaşul, aş fi răbdat.

13. Şi cel ce mă urăşte, de ar fi grăit mari asupra mea, m'aş fi ascuns de dânsul.

14. Iară tu omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu şi cunoscutul meu,

15. Carele împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vie, dar, moartea preste ei, și să se pogoare la iad de vii,

17. Că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m'a auzit pre mine.

19. Seara și dimineața și amiazăzi spune-voiu și voiu vestì, și va auzì glasul meu.

20. Izbăvì-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că mulți sânt împrotiva mea.

21. Auzì-va Dumnezeu și-i va smerì pre dânșii, cel ce este mai înainte de veci,

22. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, întins-au mâna lor spre răsplătire,

23. Spurcat-au așezământul lui, împărțitu-s'au de mânia feței lui, și s'au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s'au cuvintele lor mai

mult decât untuldelemn, şi acelea
sânt săgeţi.
25. Aruncă spre Domnul grija ta, şi
el te va hrănì; nu va dà în veac clătire
dreptului.
26. Iară tu, Dumnezeule, pogorî-vei
pre dânşii în puţul stricăciunei.
27. Bărbaţii sângiurilor şi ai vicle-
şugului, nu-'şi vor înjumătăţì zilele
sale; iară eu, Doamne, voiu nădăjduì
spre tine.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞEAPTEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Tre-
ime... Şi după: Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 1.

Când va şedeà Judecătorul, şi îngerii vor stà de faţă, şi trâmbiţa va răsunà, şi văpaea va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutaţile tale vor stà de faţă, greşalele tale cele ascunse se vor vădì. Pentru aceea, mai înainte de sfârşit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-te spre mine şi mă milueşte!

Slavă...

Toţi se priveghem şi pre Christos să-l întimpinăm cu mulţime de untdelemn şi cu candele

luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămărei Mirelui; că cel ce se va apucà afară de uşă, îndeşert va strigà lui Dumnezeu: miluește-mă!

Și acum...

In patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuesc nădejdea mântuirei mele, că somnul lenevirei mele pricinuește sufletului meu muncă; însă tu, Dumnezeule, carele te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea ta, ca să te slăvesc pre tine!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, carele nu așteptam să le văd. Și ce voiu răsplătì bunătăței tale, Doamne al meu? Doamne, mulțămesc numelui tău celui mult lăudat, mulțămesc milostivirei tale, ceii nepovestite, ce ai spre mine, mulțămesc îndelung răbdărei tale ceii neasemănate. Și de acum înainte sprijinește-mă și-'mi ajută și mă acopere, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea ta; că tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firei mele, tu știi nepriceperea mea, tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voe și fărădevoe, cele din noapte și din zì, cele cu mintea și cu gândul. Deci, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, șterge-le pre ele, Prea Bunule Doamne, cu roaua milei tale, și ne mântuește pre noi, pentru sfânt numele tău, cu judecățile care știi, pentrucă tu ești lumina și adevărul și viața, și ție slavă înnălțăm: Tatălui și Fiiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A OPTA.

Intru sfârşit,

Pentru norodul cel ce se depărtase dela cele sfinte; lui David, spre scrisoarea stâlpului, când l'au prins pre el cei de alt neam, în Ghet.

PSALMUL 55.

Miluește-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul, toată ziua dând războiu m'a necăjit.

2. Călcatu-m'au vrăşmaşii mei toată ziua, că mulţi sânt cei ce se luptă cu mine dela înnălţime.

3. In ziua în care mă voiu teme, voiu nădăjduì spre tine.

4. Intru Dumnezeu voiu lăudà cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme; ce-'mi va face mie trupul?

5. Toată ziua cuvintele mele au urît, împrotiva mea toate gândurile lor sânt spre rău.

6. Locuì-vor, și se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzì; în ce chip au aşteptat ei sufletul meu!

7. Pentru nimica vei mântuì pre dânşii? Intru mânie noroadele vei sfărâmà, Doamne.

8. Dumnezeule, viaţa mea am spus ţie; pus-ai lacrimile mele înaintea ta, ca şi în făgăduinţa ta.

9. Intoarce-se-vor vrăşmaşii mei înapoi, ori în ce zi te voiu chemà. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti tu.

10. Intru Dumnezeu voiu lăudà graiul, întru Dumnezeu voiu lăudà cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce-'mi va face mie omul.

12. Intru mine sânt, Dumnezeule, făgăduinţele; plinì-voiu jerfe de laudă ţie;

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi şi picioarele mele din alunecare; bine-voiu-plăceà înaintea Domnului, în lumina celor vii.

Intru sfârşit,

Să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către faţa lui Saul, în peşteră.

PSALMUL 56.

Milueşte-mă, Dumnezeule, milueşte-mă, că spre tine a nădăjduit sufletul meu

2. Şi în umbra aripilor tale voiu nădăjduì, până ce va trece fărădelegea.

3. Strigà-voiu către Dumnezeul cel prea înnalt, Dumnezeul cel ce a făcut bine mie.

4. Trimis-a din cer şi m'a mântuit, dat-a spre ocară pre cei ce mă calcă pre mine.

5. Trimis-a Dumnezeu mila sa şi adevărul său şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am turburat;

6. Fiii oamenilor, dinţii lor arme şi săgeţi, iară limba lor sabie ascuţită.

7. Innalţă-te preste ceriuri, Dumnezeule, şi preste tot pământul slava ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, şi au împilat sufletul meu;

9. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într'însa.
10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cântà-voiu și voiu lăudà întru slava mea.
11. Deșteaptă-te suflete al meu, deșteaptă-te psaltire și alăută, deșteptà-voiu zorile dimineței.
12. Mărturisì-mă-voiu ție, întru noroade, Doamne, cântà-voiu ție întru neamuri;
13. Că s'a mărit până la ceriuri mila ta, și până la nouri adevărul tău.
14. Innalță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

Intru sfârșit,

Să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului.

PSALMUL 57.

De grăiți adecă dupre adevăr dreptate, cele drepte judecați, fiii oamenilor;
2. Pentrucă în inimă, fărădelege lucrați pre pământ, nedreptate mânile voastre împletesc.
3. Instreinà-tu-s'au păcătoșii din

mitras, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.

4. Mânia lor este dupre asemănarea şearpelui, ca a unei aspide surde, carea-'şi astupă urechile sale,

5. Carea nu va auzì glasul vânătorilor; vânându-se se vânează dela cel înțelept.

6. Dumnezeu va zdrobì dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.

7. Denimica se vor face, ca apa ce trece; întinde-va arcul lor până unde va slăbì.

8. Ca ceara ce se topeşte vor lipsì, căzut-a foc preste dânşii şi n'au văzut soarele.

9. Mai înainte până ce vor cunoaşte spinii voştrii ramnul, ca pre nişte vii ca întru mânie va înghițì pre dânşii.

10. Veselì-se-va dreptul, când va vedeà izbândă; mânile sale îşi va spălà în sângele păcătosului.

11. Şi va zice omul: dacă este adecă roadă dreptului, este dar Dumnezeu

judecându-i pre dânşii pre pământ.

SLAVĂ...

Intru sfârșit,

Să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul și a păzit calea lui ca să-l omoare pre el.

PSALMUL 58.

Scoate-mă dela vrăşmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea, mântueşte-mă.

2. Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea, şi de bărbaţii sângiurilor mă mântueşte;

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat.

5. Scoală-te întru întimpinarea mea şi vezi. Şi tu Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil,

6. Ià aminte a cercetà toate neamurile; să nu te milostiveşti spre cei ce lucrează fărădelegea.

7. Intoarce-se-vor către seară, şi

vor flămânzì ca un câne, şi vor încun-
giurà cetatea.
8.Iată, aceia vor răspunde cu gura sa,
şi sabie în buzele lor, că cine i-a auzit?
9. Şi tu, Doamne, îţi vei râde de dân-
şii, urgisì-vei toate neamurile.
10. Puterea mea spre tine voiu păzì;
că tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu
eşti, Dumnezeul meu; mila lui mă va
întimpinà,
11. Dumnezeul meu va arătà mie
întru vrăşmaşii mei.
12. Să nu-i omori pre dânşii, ca nu
cândva să uite legea ta.
13. Risipeşte-i pre ei întru puterea
ta, şi-i pogoară pre dânşii, scutitorul
meu, Doamne.
14. Păcatul gurei lor, este cuvântul
buzelor lor, şi să se prindă întru mân-
dria lor.
15. Şi din blestem şi minciună se vor
vestì; întru sfârşit, întru mânia sfâr-
şitului, şi nu vor fi,
16. Şi vor cunoaşte că Dumnezeu
stăpâneşte pre Iacov şi marginile pă-
mântului.

17. Intoarce-se-vor către seară, şi vor flămânzì ca un câne, şi vor încungiurà cetatea.
18. Aceia se vor risipì să mănânce, iară de nu se vor săturà, vor şi răpştì.
19. Iară eu voiu lăudà puterea ta şi mă voiu bucurà dimineaţa de mila ta,
20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu şi scăparea mea în ziua necazului meu.
21. Ajutorul meu eşti, ţie voiu cântà, că tu Dumnezeul meu, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

Intru sfârşit,
Celor ce se vor schimbà, întru scrisoarea stâlpului, lui David, spre învăţătură, când a ars el Mesopotamia Siriei şi pre Siria Soval, şi s'a întors Ioav şi a bătut pre Edom în Valeasărilor, douăsprezece mii.

PSALMUL 59.

Dumnezeule, lăpădà-tu-ne-ai pre noi şi ne-ai surpat, mâniatu-te-ai şi te-ai milostivit spre noi.
2. Cutremurat-ai pământul şi l-ai turburat pre dânsul, vindecă sfărâmările lui, că s'a clătit.
3. Arătat-ai norodului tău cele nă-

silnice, adăpatu-ne-ai pre noi cu vinul umilinței.
4. Dat-ai semn celor ce se tem de tine, ca să fugă dela fața arcului.
5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai tăi, mântuește-mă cu dreapta ta și mă auzi.
6. Dumnezeu a grăit, întru cel sfânt al său: bucurà-mă-voiu și voiu împărțì Sihemul, și Valea-locașurilor voiu măsurà.
7. Al meu este Galaad și al meu este Manasi, și Efrem tăria capului meu,
8. Iuda împăratul meu, Moav căldarea nădejdei mele.
9. Spre Idumeea voiu întinde încălțămintea mea, mie cei de alt neam s'au supus.
10. Cine mă va duce la cetatea întărită? Sau cine mă va povățuì până la Idumeea?
11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lăpădat pre noi? Și au nu vei eșì, Dumnezeule, întru puterile noastre?
12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, căci deșert este ajutorul omului.

13. Intru Dumnezeu vom face putere, şi el va urgisì pre cei ce ne necăjesc pre noi.

Intru sfârşit, întru cântări, al lui David

PSALMUL 60.

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ià aminte rugăciunea mea.
2. Dela marginile pământului către tine am strigat când s'a mâhnit inima mea; pre peatră m'ai înnălţat.
3. Povăţuitu-m'ai, că te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către faţa vrăşmaşului.
4. Locuì-voiu întru locaşul tău în veci, acoperì-mă-voiu întru acoperemântul aripilor tale;
5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moştenire celor ce se tem de numele tău.
6. Zile preste zile împăratului vei adauge, anii lui până la ziua neamului şi a neamului.
7. Rămâneà-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul lui, cine îl va căutà?

8. Aşa voiu cântà numelui tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

SLAVĂ...

Intru sfârşit, pentru Iditum.

PSALMUL LUI DAVID, 61.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că dela dânsul este mântuirea mea;

2. Pentrucă el este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voiu clătì mai mult.

3. Până când vă puneţi asupra omului? Ucideţi toţi voi, ca pre un părete povârnit şi gard surpat.

4. Insă preţul meu s'au sfătuit să-l lapede; alergat-au cu setea; cu gura lor binecuvântau, şi cu inima lor blestemau.

5. Insă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că dela dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voiu mutà.

7. Intru Dumnezeu este mântuirea

mea şi slava mea, Dumnezeul ajutorul meu, şi nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiţi spre dânsul toată adunarea noroadelor, vărsaţi înaintea lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Insă deşerţi sânt fii oamenilor, mincinoşi fii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate; ei, din deşertăciune, împreună.

10. Nu nădăjduiţi spre nedreptate, şi spre jefuire nu poftiţi; bogăţia de ar curge, nu vă lipiţi inima.

11. O dată a grăit Dumnezeu, de două ori acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, şi mila a ta este Doamne, că tu vei răsplătì fieştecăruia dupre faptele lui.

PSALMUL LUI DAVID, 62

Când era el în pustia Iudeei.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către tine mânec.

2. Insetat-a de tine sufletul meu, de câte ori trupul meu ţie,

3. In pământ pustiu şi neumblat şi

fără de apă. Aşa întru cel sfânt m'am arătat ţie, ca să văd puterea ta şi slava ta.

4. Că mai bună este mila ta decât viaţa. Buzele mele te vor lăudà.

5. Aşa bine-te-voiu-cuvântà în viaţa mea, şi în numele tău voiu ridicà mânile mele.

6. Ca de său şi de grăsime să se umple sufletul meu, şi cu buze de bucurie te va lăudà gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu,

8. Şi întru acoperemântul aripilor tale mă voiu bucurà. Lipitu-s'a sufletul meu de tine, şi pre mine m'a sprijinit dreapta ta.

9. Iară ei îndeşert au căutat sufletul meu; intrà-vor în cele mai de jos ale pământului, dà-se-vor în mânile sabiei, părţi vulpilor vor fi.

10. Iară împăratul se va veselì de Dumnezeu; lăudà-se-va tot cel ce se jură întru el, că s'a astupat gura celor ce grăesc nedreptăţi.

Intru sfârşit

PSALMUL LUI DAVID, 63.

Auzi, Dumnezeule, glasul meu,
când mă rog către tine; dela frica
vrăşmaşului scoate sufletul meu.
Acopere-mă de adunarea celor
2 ce viclenesc, de mulţimea celor ce lu-
crează nedreptate,
Carii ş'au ascuţit ca o sabie lim-
3 bile sale, întins-au arcul său lucru a-
mar, ca să săgete întru ascunsuri pre
cel nevinovat.
Fărădeveste îl vor săgetà pre
4 el, şi nu se vor teme. Intărit-au loruşi
cuvânt viclean.
Vorbit-au ca să ascundă cursă;
5 zis-au: cine îi va vedeà pre dânşii?
Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au
6 iscodind iscodiri.
Apropià-se-va omul şi inima a-
7 dâncă; şi se va înnălţà Dumnezeu.
Săgeata pruncilor s'a făcut ra-
8 nele lor; şi au slăbit asupra lor lim-
bile lor.
Turburatu-s'au toţi carii i-au vă-
9 zut pre dânşii; şi s'a temut tot omul,

10. Şi a povestit lucrurile lui Dumnezeu, şi faptele lui le-a înţeles.

11. Veselì-se-va cel drept întru Domnul, şi va nădăjduì spre dânsul, şi se vor lăudà toţi cei drepţi la inimă.

SLAVĂ...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de trei ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 1.

Furtuna deznădăjduirei mă viscoleşte pre mine, carele m'am alunecat întru adâncurile păcatului. Deci apucă înainte, Christoase, ca un Atotputernic ocârmuitor a toată lumea, şi la limanul nepătimirei, cel lin, mă îndreptează, pentru milostivirea ta, Mântuitorule, şi mă mântueşte!

Slavă...

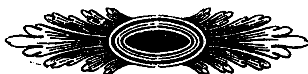
Suflete, acestea de aicea sânt vremelnice; iară cele de acolo vecinice. Văd divanul şi pre Judecătorul şezând pre scaun, şi tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neertată este judecata!

Şi acum...

Nădejdea celor desnădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijineala celor ce nădăjduesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite-l nouă!

Apoi: Doamne miluește, de 40 ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate și milostive, ascultă rugăciunea mea și ià aminte la glasul rugăciunei mele: fă cu mine semn spre bine, povățuește-mă în calea ta, ca să umblu întru adevărul tău; veselește inima mea, ca să se teamă de numele tău cel sfânt, că mare ești și faci minuni. Tu ești Dumnezeu însuți și nu este asemenea ție întru dumnezei, Doamne;—puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajutà și a mângâià și a mântuì pre toți cei ce nădăjduesc în numele Tatălui și al Fiiului și al Sfântului Duh; amin.

CATISMA A NOAUA.

Intru sfârşit,

PSALMUL CANTĂREI LUI DAVID,

Cântarea Ieremiei şi a lui Iezechiil şi a nemerniciei norodului, când vreà să iasă din robia Vavilonului. 64.

Ţie se cuvine cântare, Dumneze-
ule, în Sion, şi ţie se va dà rugă-
ciune în Ierusalim.
2 Auzi rugăciunea mea; către tine
tot trupul va venì.
3 Cuvintele celor fărădelege ne-au
biruit pre noi şi păgânătăţile noastre
tu le vei curăţì.
4 Fericit este pre carele l'ai ales
şi l'ai priimit, locuì-va în curţile tale.
5 Umpleà-ne-vom de bunătăţile
casèi tale; sfântă este Biserica ta, mi-
nunată întru dreptate.
6 Auzi-ne pre noi Dumnezeule,
Mântuitorul nostru, nădejdea tutu-
lor marginilor pământului şi a celor
de pre mare departe;
7 Cela ce găteşti munţii întru tăria

ta, încins fiind cu putere; cela ce turburi adâncul mărei; sunetele valurilor ei cine le va suferì?

8. Turburà-se-vor neamurile şi se vor spăimântà cei ce locuesc pre margini, de semnele tale; eşirile dimineţei şi ale serei le vei veselì.

9. Cercetat-ai pământul şi l'ai înbătat pre dânsul, înmulţit-ai a'l îmbogăţì pre el.

10. Râul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că aşa este gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulţeşte rodurile lui, întru picăturile lui veselì-se-va răsărind.

12. Binecuvântà-vei cununa anului bunătăţei tale, şi câmpii tăi se vor umpleà de grăsime.

13. Ingrăşà-se-vor cele frumoase ale pustiei, şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Imbrăcatu-s'au berbecii oilor, şi văile vor înmulţì grâul; strigà-vor pentrucă vor cântà.

Intru sfârşit
CÂNTAREA PSALMULUI ÎNVIEREI, 65.

Strigaţi Domnului tot pământul, cântaţi numelui lui, daţi slavă laudei lui.

2. Ziceţi lui Dumnezeu: cât sânt de înfricoşate lucrurile tale; întru mulţimea puterei tale, minţi-vor ţie vrăşmaşii tăi.

3. Tot pământul să se închine ţie şi să cânte ţie, să cânte adecă numelui tău, Prea Innalte.

4. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoşat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor,

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul; acolo ne vom veselì de dânsul,

6. De cel ce stăpâneşte întru puterea sa veacul, ochii lui spre neamuri privesc, cei ce amărăsc, să nu se înnalţe întru sineşi.

7. Binecuvântaţi neamuri pre Dumnezeul nostru, şi auzit faceţi glasul laudei lui,

8. A celui ce a ups sufletul meu în-

tru viaţă, şi nu a dat spre clătire picioarele mele.
9. Că ne-ai cercat pre noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pre noi, precum se lămureşte argintul.
10. Băgatu-ne-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre umărul nostru, ridicat-ai oameni pre capetele noastre,
11. Trecut-am prin foc şi prin apă, dar ne-ai scos pre noi întru repaus.
12. Intrà-voiu în casa ta cu arderi-de-tot, dà-voiu ţie rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele,
13. Şi a grăit gura mea întru necazul meu.
14. Arderi-de-tot cu măduvă voiu aduce ţie, cu tămâe şi cu berbeci, aduceţi-voiu boi cu ţapi.
15. Veniţi de auziţi, şi voiu povestì vouă, toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu, câte a făcut el sufletului meu.
16. Către dânsul cu gura mea am strigat şi l'am înnălţat supt limba mea.
17. Nedreptate de am vĕzut în inima mea, să nu mă audă Domnul.
18. Pentru aceasta m'a auzit Dum-

nezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunei mele.
19. Bine-este-cuvântat Dumnezeu, carele n'a depărtat rugăciunea mea şi mila sa dela mine.

Intru sfârşit, întru laude.

PSALMUL CÂNTĂREI LUI DAVID, 66.

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa ta spre noi şi ne milueşte,
2. Ca să cunoaştem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta.
3. Mărturisească-se ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ţie noroadele toate.
4. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judecà noroadele întru dreptate, şi neamurile pre pământ vei povăţuì.
5. Mărturisească-se ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ţie noroadele toate. Pământul ş'a dat rodul său,
6. Binecuvintează-ne pre noi Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecu-

vintează-ne pre noi Dumnezeule, și
să se teamă de dânsul toate marginile
pământului. SLAVĂ...

Intru sfârșit

PSALMUL CÂNTĂREI LUI DAVID, 67.

Să se scoale Dumnezeu, și să se
risipească vrășmașii lui, și să fugă dela
fața lui cei ce-l urăsc pre dânsul.
2. Precum se stinge fumul, să se
stingă; cum se topește ceara de fața
focului, așa să peară păcătoșii dela
fața lui Dumnezeu,
3. Și drepții să se veselească și să
se bucure înaintea lui Dumnezeu, să
se desfăteze întru veselie.
4. Cântați lui Dumnezeu, cântați
numelui lui, cale faceți celui ce ce s'a
suit preste apusuri, Domnul este numele lui,
5. Și vă bucurați înaintea lui. Să se
turbure de fața lui, a Părintelui celor
săraci și a Judecătorului văduvelor,
6. Dumnezeu este în locul cel sfânt
al său. Dumnezeu face a locuì pre cei
ce sânt întru un fel în casă,

7. Scoţând pre cei din obezi cu vitejie, aşişderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce locuesc în mormânturi.
8. Dumnezeule, când eşiai tu înaintea norodului tău, când treceai tu în pustie,
9. Pământul s'a cutremurat şi ceriurile au picat de către faţa Dumnezeului; Sinai, de către faţa Dumnezeului lui Israil.
10. Ploae devoe vei osebì, Dumnezeule, moştenirei tale; şi ea a slăbit, iară tu o ai săvârşit pre dânsa.
11. Dobitoacele tale locuesc întrânsa, gătit-ai întru bunătatea ta săracului, Dumnezeule.
12. Domnul va dà cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă,
13. Impăratul puterilor, al celui iubit, cu înfrumseţarea casei să împartă prăzi.
14. De aţi dormì în mijlocul hotarelor, aripile porumbiţei sânt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.
15. Când osebeşte, cel ceresc, împă-

rați preste dânsa, ca zăpada se vor albì în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte închegat, munte gras; pentruce gândiți de munții cei închegați?

17. Muntele carele bine-a-voit Dumnezeu a locuì într'însul, pentrucă Domnul va locuì până în sfârşit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suitu-te-ai la înnălțime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentrucă pre cei ce nu se plecau a se sălăşluì.

20. Domnul Dumnezeu bine-este-cuvântat, bine-este-cuvântat Domnul din zi în zi, să sporească nouă, Dumnezeul mântuirilor noastre.

21. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântuì, şi ale Domnului, ale Domnului sânt eşirile morței.

22. Insă Dumnezeu va sfărâmà capetele vrăşmaşilor săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşalele lor.

23. Zis-a Domnul: din Vasan mă voiu întoarce, întoarce-mă-voiu întru adâncurile mărei,

24. Pentruca să se întingă piciorul tău în sânge; limba cânilor tăi din vrăşmaşii dela dânsul.

25. Văzutu-s'au umbletele tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Impăratului celui din cel sfânt.

26. Mai înainte au apucat boerii, ţiindu-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpane.

27. Intru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai tânăr, întru spaimă, boerii Iúdei povăţuitorii lor, boerii Zavulonului, boerii Neftalimului.

29. Porunceşte, Dumnezeule, puterei tale; întăreşte Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi.

30. Dela Biserica ta, în Ierusalim, ţie vor aduce împăraţii daruri.

31. Ceartă hiarele trestiei, adunarea

taurilor întru junicile noroadelor, ca să se încue cei ispitiţi cu argint.

32. Risipeşte neamurile cele ce voesc războae; veni-vor soli dela Eghipet, Eftiopia mai înainte va apucà mâna ei la Dumnezeu.

33. Impărăţiile pământului, cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului!

34. Celui ce s'a suit preste cerul cerului, spre răsărituri,

35. Iată va dà glasul său, glas de putere. Daţi slavă lui Dumnezeu! Preste Israil mare este cuviinţa lui, şi puterea lui în nouri.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil; însuşi va dà putere şi întărire norodului său. Bine-este-cuvântat Dumnezeu.

SLAVĂ...

Intru sfârşit, pentru cei ce se vor schimbà.

PSALMUL LUI DAVID, 68.

Mântueşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m'am în noroiul adâncului şi nu este stare,

3. Venit-am întru adâncurile mărei şi viforul m'a potopit.
4. Ostenit-am strigând, amorţit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.
5. Inmulţitu-s'au mai pre sus decât perii capului meu cei ce mă urăsc înzadar,
6. Intăritu-s'au vrăşmaşii mei, cei ce mă goniau pre mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit.
7. Dumnezeule, tu ai cunoscut nepriceperea mea, şi greşalele mele dela tine nu s'au ascuns.
8. Să nu se ruşineze pentru mine cei ce te aşteaptă pre tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici să se înfrunteze pentru mine cei ce te caută pre tine, Dumnezeul lui Israil.
9. Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a ruşinea obrazul meu.
10. Instreinat am fost fraţilor mei, şi nemernic fiilor maicei mele;
11. Că râvna casei tale m'a mâncat, şi ocările celor ce te ocărăsc pre tine au căzut asupra mea.

12. Si am acoperit cu post sufletul
meu, şi s'a făcut spre ocară mie.
13. Şi am pus îmbrăcămintea mea
sac, şi m'am făcut lor spre pildă.
14. Improtiva mea limbuţiau cei ce
şedeau în porţi, şi împrotiva mea cân-
tau cei ce beau vin.
15. Iară eu cu rugăciunea mea către
tine, Doamne, vremea este de bună-
voinţă.
16. Dumnezeule, întru mulţimea mi-
lei tale auzi-mă, întru adevărul mân-
tuirei tale.
17. Mântueşte-mă de tină, ca să nu
mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă
urăsc şi de adâncurile apelor.
18. Ca să nu mă înece pre mine vi-
forul apei, nici să mă înghită adâncul,
nici să-şi închidă preste mine puţul
gura sa.
19. Auzi-mă, Doamne, că bună este
mila ta; dupre mulţimea îndurărilor
tale caută spre mine.
20. Să nu întorci faţa ta dela sluga
ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi.
21. Ià aminte spre sufletul meu şi-l

mântueşte pre el, pentru vrăjmaşii mei izbăveşte-mă,

22. Că tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea,

23. Inaintea ta sânt toţi cei ce mă necăjesc. Ocară a aşteptat sufletul meu, şi ticăloşie,

24. Şi am aşteptat pre cel ce s'ar mâhnì cu mine şi nu erà, şi pre cel ce m'ar mângâià, şi nu am aflat.

25. Şi au dat spre mâncarea mea fiere, şi spre setea mea m'au adăpat cu oţet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă şi spre răsplătire şi spre sminteală.

27. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă, şi spinarea lor pururea o gârboveşte.

28. Varsă preste dânşii iuţimea ta, şi mânia iuţimei tale să-i cuprindă pre ei.

29. Facă-se curtea lor pustie, şi în locaşurile lor să nu fie locuitori.

30. Că pre carele tu l-ai bătut, ei l'au gonit, şi spre durerea ranelor mele au adaus.

31. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor, şi să nu intre întru dreptatea ta.
32. Şteargă-se din cartea celor vii, şi cu cei drepţi să nu se scrie.
33. Sărac şi cu durere sânt eu; mântuirea ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.
34. Lăudà-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-'l-voiu pre el întru laudă.
35. Şi va plăceà lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, ce-i răsar coarne şi unghii.
36. Vadă săracii, şi să se veselească; căutaţi pre Dumnezeu, şi va fi viu sufletul vostru.
37. Că a auzit pre cei săraci, Domnul, şi pre cei în obezi ferecaţi ai săi nu i-a urgisit.
38. Laude-l pre dânsul ceriurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc într'însa.
39. Că Dumnezeu va mântuì Sionul şi se vor zidì cetăţile Iúdei,
40. Şi vor locuì acolo şi-l vor mo-

ştenì pre dânsul. Şi seminţia robilor tăi vor stăpânì pre el, şi cei ce iubesc numele tău vor locuì într'însul.

Intru sfârşit, lui David, spre aducerea aminte, ca să mă mântuiască pre mine Domnul. 69.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ià aminte; Doamne, ca să-mi ajuţi mie grăbeşte.

2. Să se ruşineze şi să se 'nfrunteze cei ce caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voesc mie rele.

4. Intoarcă-se îndatăşi ruşinându-se, cei ce-mi grăesc mie: bine, bine!

5. Să se bucure şi să se veselească de tine toţi cei ce te caută pre tine Dumnezeule, şi să zică pururea: „mărească-se Domnul", cei ce iubesc mântuirea ta.

6. Iară eu sărac sânt şi mişel; Dumnezeule, ajută-mi.

7. Ajutorul meu şi izbăvitorul meu eşti tu; Doamne, nu zăbovì.

SLAVĂ...

DUPĂ A NOAUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Și după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 2.

Gândesc de ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele rele, cum voiu răspunde celui fără de moarte Impărat? Și cu care îndrăznire voiu căută la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiiule Unule născut, Duhule cel Sfânt, miluește-mă!

Slavă...

In valea plângerei, la locul pre care l'ai rânduit, când vei ședeà, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluește!

Și acum...

Nădejde și acoperemânt tare al celor ce aleargă la tine, Bună, de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumei, roagă întins, împreună cu cei fără de trup, pre cel ce l'ai născut, pre iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru, carele singur știi boala ticălosului meu suflet, și tămăduirea acestuia, tămăduește-l pre dânsul precum

ştii, pentru mulţimea milei tale şi a îndurărilor tale; căci din faptele mele nu este cu putinţă a pune preste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături, ci tu carele ai venit să chemi nu pre cei drepţi, ci pre cei păcătoşi la pocăinţă, fie-ţi milă, îndură-te, milostiveşte-te spre dânsul, rupe zapisul faptelor mele celor multe şi urîte, şi mă povăţueşte la calea ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul tău, să pot scăpà de săgeţile vicleanului, şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşatului tău divan, slăvind şi lăudând prea sfântul tău nume, în vecii vecilor; amin.

CATISMA A ZECEA.

Lui David, Psalmul fiilor lui Ionadav şi al celor ce s'au robit mai întâiu. Nescris deasupra la Evrei. 70.

Spre tine Doamne am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac. Intru dreptatea ta izbăveşte-mă şi mă scoate,

2. Pleacă către mine urechea ta şi mă mântueşte.

3. Fii mie Dumnezeu scutitor şi spre loc tare, ca să mă mântueşti,

4. Că întărirea mea şi scăparea mea eşti tu.

5. Dumnezeul meu izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, şi a celui ce face strâmbătate.

6. Că tu eşti aşteptarea mea, Doamne, Doamne nădejdea mea din tinereţele mele.

7. Intru tine m'am întărit din pântece, din mitrasul maicei mele tu eşti acoperitorul meu,

8. Intru tine este lauda mea pururea. Ca o minune m'am făcut multora, iară tu eşti ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviinţa ta.

10. Să nu mă lapezi în vremea bătrâneţelor, când va lipsì vârtutea mea, să nu mă laşi pre mine;

11. Că au zis vrăşmaşii mei mie, şi cei ce păzesc sufletul meu s'au sfătuit împreună,

12. Zicând: Dumnezeu l'a părăsit pre dânsul, goniţi-l şi-l prindeţi pre el, că nu este cel ce izbăveşte.

13. Dumnezeul meu, să nu te depărtezi dela mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ià aminte.

14. Să se ruşineze şi să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu ruşine şi cu înfruntare cei ce caută cele rele mie.

15. Iară eu pururea voiu nădăjduì spre tine, şi voiu adauge spre toată lauda ta.

16. Gura mea va vestì dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta,
17. Că nu am cunoscut cele din cărţi. Intrà-voiu întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi-voiu aminte de dreptatea ta numai.
18. Dumnezeul meu, cela ce m'ai învăţat din tinereţele mele şi până acum, voiu vestì minunile tale.
19. Şi până la bătrâneţe şi cărunteţe, Dumnezeul meu să nu mă părăseşti,
20. Până voiu vestì braţul tău, la tot neamul cel viitor
21. Puterea ta; că dreptatea ta, Dumnezeule, este până la cele înnalte, cel ce ai făcut mie măriri; Dumnezeule, cine este asemenea ţie?
22. Câte ai arătat mie necazuri multe şi rele, şi întorcându-te m'ai înviat, şi din adâncurile pământului m'ai scos.
23. Inmulţit-ai spre mine mărirea ta, şi întorcându-te m'ai mângâiat, şi din adâncurile pământului iarăşi m'ai scos.
24. Că eu mă voiu mărturisì ţie întru noroade, Doamne, întru unelte de cân-

tare, adevărul tău Dumnezeule, cântà-
voiu ţie întru alăută, sfîntul lui Israil.
25. Bucurà-se-vor buzele mele când
voiu cântà ţie, şi sufletul meu pre care
l-ai mântuit.
26. Şi încă şi limba mea toată ziua
va cugetà dreptatea ta, că s'au ruşi-
nat şi s'au înfruntat cei ce caută cele
rele mie.

Spre Solomon

PSALMUL LUI DAVID, 71.

Dumnezeule, judecata ta dă-o îm-
păratului, şi dreptatea ta, fiiului împă-
ratului.
2. Să judece pre norodul tău întru
dreptate, şi pre săracii tăi întru ju-
decată.
3. Să ià munţii pacea norodului, şi
dealurile dreptate.
4. Judecà-va pre săracii norodului,
şi va mântuì pre fiii săracilor, şi va
smerì pre cel clevetitor.
5. Şi va rămâneà cu soarele, şi mai
înainte de luna neamului neamurilor.
6. Pogorî-se-va ca ploaea pre lână,
şi ca o picătură ce pică pre pământ.

7. Răsărì-va în zilele lui dreptatea, şi mulţimea păcei până ce se va luà luna.

8. Şi va domnì dela mare până la mare, şi dela râuri până la marginile lumei.

9. Inaintea lui vor cădeà Eftioplenii, şi vrăşmaşii lui ţărână vor linge,

10. Impăraţii Ftarsisului şi Ostroavele daruri vor aduce; împăraţii Aravilor şi Sava daruri vor aduce.

11. Şi se vor închinà lui toate împărăţiile pământului, toate neamurile vor slujì lui.

12. Că a izbăvit pre săracul dela cel puternic, şi pre mişelul, căruia nu-i erà ajutor.

13. Se va îndurà de cel sărac şi mişel, şi sufletele săracilor va mântuì.

14. De camătă şi de stâmbătate va izbăvì sufletele lor, că cinstit va fi numele lui înaintea lor.

15. Şi va fi viu şi se va dà lui din aurul Araviei, şi se vor rugà împrejurul lui pururea, toată ziua bine-îl-vorcuvântà pre dânsul.

16. Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile munţilor, prea se va înnălţà mai pre sus decât Livanul rodul lui,

17. Şi vor înflorì din cetate ca iarba pământului.

18. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui,

19. Şi se vor binecuvântà întru el toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor fericì pre el.

20. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuşi.

21. Şi bine-este-cuvântat numele slavei lui în veac şi în veacul veacului,

22. Şi se va umpleà de slava lui tot pământul; fie, fie!

SLAVĂ...

(Sfârşitu-s'au cântările lui David, fiiului lui Iesei.)

PSALMUL LUI ASAF, 72.

Cât este de bun Dumnezeul lui Israil, celor drepţi la inimă!

2. Iară mie puţin de nu mi s'au alunecat picioarele, puţin de nu s'au vărsat paşii mei.

3. Că am râvnit asupra celor fărădelege, pacea păcătoşilor văzând.
4. Că nu este privire spre moartea lor, şi întărire întru bătaea lor.
5. Intru ostenelele oamenilor nu sânt, şi cu oamenii nu vor luà bătăi.
6. Pentru aceasta i-a cuprins pre ei mândria lor până în sfârşit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea şi cu păgânătatea lor.
7. Eşì-va ca din său nedreptatea lor, trecut-au întru dragostea inimei.
8. Gândit-au şi au grăit întru vicleşug, nedreptate spre înnălţime au grăit.
9. Pus-au asupra ceriului gura lor, şi limba lor a trecut pre pământ.
10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aicea, şi zile pline se vor aflà întru dânşii,
11. Şi au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? şi de este cunoştinţă întru cel înnalt?
12. Iată aceştia păcătoşii şi carii se îndestulează în veac, au cuprins avuţie.
13. Şi am zis: au doară îndeşert am

îndreptat inima mea? şi am spălat întru cei nevinovaţi mânile mele?
14. Şi am fost bătut toată ziua, şi mustrarea mea în dimineţi.
15. De am grăit, voiu spune aşa, iată neamul fiilor tăi am făgăduit,
16. Şi am socotit că va cunoaşte; aceasta ostenealǎ este înaintea mea.
17. Până ce voiu intrà la sfinţitorul lui Dumnezeu, şi voiu înţelege spre cele de apoi ale lor.
18. Insă pentru vicleşugurile lor le-ai pus lor rele; oborâtu-i-ai pre ei când s'au înnălţat.
19. Cum s'au făcut întru pustiire! îndată-şi s'au stins! perit-au pentru fărădelegea lor!
20. Ca visul celui ce se deşteaptă; Doamne, în cetatea ta chipul lor de nimica îl vei face;
21. Că s'a aprins inima mea, şi rărunchii mei s'au schimbat.
22. Şi eu defăimat, şi nu am cunoscut, dobitoc m'am făcut la tine; şi eu pururea cu tine,
23. Ţinutu-m'ai de mâna dreptei

mele, şi în sfatul tău m'ai povăţuit, şi cu slavă m'ai priimit.

24. Că ce-'mi este mie în cer? şi dela tine ce am voit pre pământ?

25. Stinsu-s'a inima mea şi trupul meu; Dumnezeul inimei mele şi partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează pre sineşi dela tine vor perì, perdut-ai dela tine pre tot cel ce curăţeşte.

27. Iară mie a mă lipì de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele tale în porţile fetei Sionului.

Al priceperei lui Asaf.

PSALMUL 73.

Pentruce, Dumnezeule, ne-ai lăpădat până în sfârşit? iuţitu-s'a mânia ta preste oile păşunei tale?

2. Adă-ţi aminte de adunarea ta, carea o ai căştigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moştenirei tale, muntele Sionul acesta, întru carele ai locuit.

4. Ridică-ţi mânile tale preste mân-

driile lor întru sfârşit, câte a viclenit vrăşmaşul întru cel sfânt al tău,

5. Şi s'au fălit cei ce te urăsc pre tine în mijlocul praznicului tău.

6. Pus-au semnele sale semne, şi n'au cunoscut; ca întru o eşire mai presus.

7. Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat uşile lui, deodată cu săcure şi cu bardă l'au surpat pre el.

8. Ars-au cu foc sfinţitorul tău, în pământ au spurcat locaşul numelui tău.

9. Zis-au întru inima lor: rudeniile lor dimpreună; veniţi şi să stingem toate praznicile lui Dumneze de pre pământ.

10. Semnele lor nu am văzut, nu este încă proroc, şi pre noi nu ne va mai cunoaşte.

11. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăşmaşul, va întărîtà cel protivnic numele tău până în sfârşit?

12. Pentruce întorci mâna ta şi

dreapta ta din mijlocul sânului tău până în sfârţit?

13. Iară Dumnezeu Impăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărit întru puterea ta marea, tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă,

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l'ai pre el mâncare noroadelor Arapilor.

16. Tu ai rupt izvoare şi pârae, tu ai uscat râurile Iftamului.

17. A ta este ziua şi a ta este noaptea, tu ai săvârşit zorile şi soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara şi primăvara tu le-ai zidit pre ele.

19. Adă-ţi aminte de acestea: Vrăşmaşul a ocărît pre Domnul, şi norodul cel fără de minte a întărîtat numele tău.

20. Să nu dai hiarelor sufletul ce se mărturiseşte ţie; sufletele săracilor tăi să nu le uiţi până în sfârşit.

21. Caută spre aşezământul tău, că

s'au umplut cei întunecaţi ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit şi înfruntat; săracul şi mişelul vor lăudà numele tău.

23. Scoală-te, Dumnezeule, alege judecata ta; adă-ţi aminte de ocara ta cea de către cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uità glasul slugilor tale; mândria celor ce te urăsc pre tine, s'a înnălţat pururea.

SLAVĂ...

Intru sfârşit, să nu strici

PSALMUL CÂNTĂREI LUI ASAF, 74.

Mărturisì-ne-vom ţie, Dumnezeule, mărturisì-ne-vom ţie şi vom chemà numele tău, povestì-voiu toate minunile tale.

2. Când voiu luà vreme, cu dreptate voiu judecà.

3. Topitu-s'a pământul şi toţi cei ce locuesc pre dânsul; eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fărădelege: nu faceţi fărădelege, şi celor ce greşesc: nu vă înnălţaţi cornul.

5. Nu vă ridicaţi asupra înnălţimei cornul vostru, şi nu grăiţi împrotiva lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici dela răsărituri, nici dela apusuri, nici dela munţi pustii.

7. Că Dumnezeu judecător este; pre acesta smereşte, şi pre acesta înnalţă.

8. Că păharul este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură,

9. Şi a abătut din cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s'au deşertat, beà-vor toţi păcătoşii pământului.

10. Iară eu mă voiu bucurà în veac, cântà-voiu Dumnezeului lui Iacov.

11. Şi toate coarnele păcătoşilor voiu zdrobì, şi se va înnălţà cornul dreptului.

Intru sfârşit, întru cântări, Psalmul lui Asaf. Cântare asupra Asirienilor. 75.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israil mare este numele lui;

2. Că s'a făcut în Salim locul lui, şi locaşul lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit tăriile arcelor, arma şi sabia şi războiul.

4. Luminezi tu minunat, din munţii cei veşnici.

5. Turburatu-s'au toţi cei nepricepuţi la inimă,

6. Adormit-au cu somnul său, şi n'au aflat nimica toţi bărbaţii bogăţiei în mânile sale.

7. De certarea ta, Dumnezeul lui Iacov, adormit-au cei ce încălecaseră pre cai.

8. Tu înfricoşat eşti, şi cine va stà împrotivă ţie, după ce te vei mânià?

9. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s'a temut şi s'a alinat,

10. Când se va sculà la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pre toţi blânzii pământului.

11. Că gândirea omului se va mărturisì ţie, şi rămăşiţa gândului va prăznuì ţie.

12. Rugaţi-vă şi răsplătiţi Domnului Dumnezeului nostru; toţi cei din prejurul lui vor aduce daruri

13. Celui înfricoşat şi celui ce ià duhurile boerilor, celui groaznic mai vârtos decât împăraţii pământului.

Intru sfârşit, pentru Iditum.

PSALMUL LUI ASAF, 76.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, şi a căutat spre mine.

2. In ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mânile mele noaptea înaintea lui şi nu m'am amăgit; lăpădatu-s'a a se mângâià sufletul meu.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, şi m'am veselit; gândit-am, şi a slăbit duhul meu.

4. Apucat-au înainte streji ochii mei, turburatu-m'am şi n'am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult, şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte.

6. Şi cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, şi se mâhnià duhul meu.

7. Au doară în veci va lăpădà Domnul, şi nu va adauge bine-a-voì încă?

8. Au până în sfârşit mila sa o va

tăià? Sfârşit-a cuvânt din neam în neam?

9. Au doară va uità a se milostivì Dumnezeu? Sau va ţineà întru mânia sa îndurările sale?

10. Şi am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei celui prea înnalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voiu aduce aminte din început de minunile tale,

12. Şi voiu cugetà întru toate lucrurile tale, şi întru isprăvile tale mă voiu deprinde.

13. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu carele faci minuni.

14. Cunoscută ai făcut întru noroade puterea ta; mântuit-ai cu braţul tău pre norodul tău, pre fiii lui Iacov şi ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat, turburatu-s'au adâncurile.

16. Mulţimea sunetului apelor, glas

au dat nourii, şi săgeţile tale trec, glasul tunetului tău în roată,

17. Luminat-au fulgerile tale lumea, clătitu-s'a şi s'a cutremurat pământul.

18. In mare căile tale, şi cărările tale în ape multe, şi urmele tale nu se vor cunoaşte.

19. Povăţuit-ai ca pre nişte oi pre norodul tău, cu mâna lui Moisi şi a lui Aaron.

SLAVĂ...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 6.

De înfricoşata zi a venirei tale şi de nemitarnicul judeţ, temându-mă, Doamne, măs păimântez şi tremur, ca cela ce am mulţime de păcate. Deci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârşit întoarce-mă şi mă mântueşte, Mântuitorul meu, mult milostive!

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor stà înaintea divanului tău, atuncea nu va fi mai cinstit împăratul decât os-

tașul, nici va fi maĭ presus stăpânul decât robul, că fieşte-carele din faptele sale, sau se va slăvì, sau se va rușinà.

Și acum...

Prea Curată Fecioară, Maica lui Christos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Christos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, cel bogat întru milă și necuprins întru îndurări, carele singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat te-ai făcut om, ascultă în ciasul acesta, această dureroasă a mea rugăciune, că sărac și lipsit sânt eu de fap[illegible] bune, și inima mea s'a turburat întru mine; [illegible] tu, Doamne, Innaltule Impărat al ceriului și al pământului, știi că toată tinerețea mea, în păcate o am cheltuit, și umblând dupre poftele trupului meu, m'am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeuna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voea ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care mă încungiură, m'am făcut râs și batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind, că nesuferită este urgia îngrozirei tale ceii asupra păcătoșilor, și gătită fiind gheena focului. Și dintru această pricină întru deznădăjduire căzând, și nici de cum întru simțire de întoarcere viind, pustiu și gol de dragostea cea dela tine m'am făcut. Că ce

fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvârșit cu covârșire și cu sârguință? Mintea cu totul mi-am întinat, prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat, prin amestecări; duhul cu totul mi l'am pângărit cu învoirea spre păcat; toate mădulările ticălosului meu trup, a lucrà și a slujì la păcate le-am pornit. Și cine dar nu mă va plânge pre mine ticălosul? Cine nu mă va tânguì pre mine osânditul? Pentrucă eu singur, Stăpâne, mânia ta o am întărâtat, eu singur urgia ta asupra mea o am ațâțat, eu singur răutate înaintea ta am făcut, întrecând și covârșind pre toți cei din veac păcătoși, fără de asemănare păcătuind, și fără de ertare. Ci de vreme ce ești mult milostiv și mult îndurat, Iubitorule de oameni, și aștepți întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pre sine-mi înaintea înfricoșatului și nesuferitului tău divan, și ca cum m'aș atinge de prea curatele tale picioare, dintru adâncul sufletului strig ție: milostivește-te, Doamne, iartă-mă, îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-te nedumerirei mele, ià aminte la rugăciunea mea, și lacrimile mele să nu le treci. Priimește-mă pre mine, cel ce mă pocăesc, și rătăcit fiind întoarce-mă, și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iartă, căcĭ mă rog. Pentrucă nu ai pus pocăință drepților, nu ai pus ertare celor ce nu greșesc, ci ai pus pocăință asupra mea păcătosului, întru acele care spre întărâtarea ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea ta, cunoscătorule de inimi Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentrucă nu pot să caut și să văd înnălțimea ceriului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimei mele

și dă-mi mie umilință spre pocăință și sdrobire de inimă spre îndreptare, ca cu bună nădejde și cu adevărată deplin adeverire să merg la lumea cea de acolo, lăudând și binecuvântând totdeuna preasfânt numele tău: al Tatălui și al Fiiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A UNSPRĂZECEA.

Al înțelegerei lui Asaf,

PSALMUL 77.

Luați aminte norodul meu la legea mea, plecați urechea voastră spre graiurile gurei mele.
2. Deşchide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu vorbele cele din început,
3. Câte am auzit şi le-am cunoccut pre ele, şi părinții noştri ne-au povestit nouă.
4. Nu s'au ascuns dela fiii lor, întru alt neam
5. Vestind laudele Domnului şi puterile lui şi minunile lui, care a făcut.
6. Şi a ridicat mărturie întru Iacov, şi lege a pus îutru Israil,
7. Câte a poruncit părinților noştri, ca să le arate pre ele fiilor săi,
8. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naşte şi se vor sculà, şi le vor spune fiilor săi,

9. Ca să-şi pue întru Dumnezeu nădejdea lor, şi să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, şi poruncile lui să le caute,
10. Ca să nu fie ca părinţii lor, rudă în toartă şi amărâtoare,
11. Rudă care nu ş'a îndreptat inima sa, şi nu ş'a încredinţat lui Dumnezeu duhul său.
12. Fiii lui Efrem încordând şi săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de războiu.
13. Nu au păzit aşezământul lui Dumnezeu, şi în legea lui n'au vrut să umble.
14. Şi au uitat facerile de bine ale lui şi minunile lui, care a arătat lor.
15. Inaintea părinţilor lor, a făcut minuni în pământul Eghipetului, în câmpul Taneos.
16. Desfăcut-a marea şi i-a trecut pre ei, pus-a apele ca un foale.
17. Şi i-a povăţuit pre dânşii în nour ziua, şi toată noaptea întru lumină de foc.
18. Desfăcut-a peatra în pustie, şi i-a adăpat pre ei, ca într'un adânc mult.

19. Şi le-a scos lor apă din peatră, şi a pogorît ca nişte râuri ape.

20. Şi au adaus încă a greşì lui, amărît-a pre cel prea înnalt în loc fără de apă.

21. Şi au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.

22. Şi au grăit împrotiva lui Dumnezeu, şi au zis: au doară va puteà Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentrucă au lovit peatra şi au curs ape, şi pâraele s'au umplut de apă,

24. Au doară şi pâne poate să deà? sau să gătească masă norodului său?

25. Pentru aceasta a auzit Domnul şi a mai răbdat, şi foc s'a aprins întru Iacov, şi mânia s'a suit preste Israil,

26. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăjduit spre mântuirea lui.

27. Şi a poruncit nourilor de deasupra, şi uşile ceriului a deşchis.

28. Şi le-a plouat lor mană să mănânce, şi pâne cerească le-a dat lor.

29. Pâne îngerească a mâncat omul, bucate le-a trimis lor din destul.

30. Ridicat-a austrul din cer, şi a adus întru puterea sa vântul Liviei.
31. Şi a plouat preste dânşii ca pulberea cărnuri, şi ca nisipul mărei paseri sburătoare,
32. Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul locaşurilor lor.
33. Şi au mâncat şi s'au săturat foarte, şi pofta lor le-a adus lor. Nu s'au lipsit de pofta lor,
34. Incă mâncarea fiind în gura lor. Şi mânia lui Dumnezeu s'a suit preste dânşii,
35. Şi a ucis pre cei mai mulţi ai lor, şi pre cei aleşi ai lui Israil i-a împedecat.
36. Intru toate acestea au mai greşit încă, şi nu au crezut întru minunile lui.
37. Şi s'au stins întru deşertăciune zilele lor, şi anii lor cudegrab.
38. Când îi ucideà pre dânşii, atuncea îl căutau pre el, şi se întorceau şi mânecau la Dumnezeu.
39. Şi ş'au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, şi Dumnezeul

cel prea înnalt izbăvitorul lor este.
40. Dar l'au iubit pre dânsul în gura
lor, şi cu limba lor au minţit lui.
41. Şi inima lor nu era dreaptă cu
dânsul, nici s'au încredinţat întru aşe-
zământul de lege al lui.
42. Iară el este îndurat, şi curăţeşte
păcatele lor, şi nu va strică,
43. Şi va înmulţì a întoarce mânia
sa, şi nu va aprinde toată iuţimea sa;
44. Că ş'a adus aminte că trup sântei,
duh ce trece şi nu se întoarce.
45. De câte ori l'au amărît pre dânsul
în pustie, mâniatu-l'au pre dânsul în
pământ fără de apă.
46. Şi s'au întors şi au ispitit pre
Dumnezeu, şi pre cel sfânt al lui Is-
rail l'au întărâtat.
47. Şi nu ş'au adus aminte de mâna
lui, de ziua în carea i-a izbăvit pre ei
din mâna celui ce-i necăjià.
48. Cum a pus în Eghipet semnele sa-
le, şi minunile sale în câmpul Taneos.
49. Şi a întors în sânge râurile lor, şi
fântânile lor ca să nu beà.
50. Trimis-a asupra lor muşte câ-

neşti, şi i-au mâncat pre ei, şi broaşte,
şi i-au stricat pre dânşii.
51. Şi a dat păliciunei rodurile lor,
şi ostenelele lor lăcustelor.
52. Bătut-a cu grindină viile lor, şi
duzii lor cu brumă.
53. Şi a dat la grindină dobitoacele
lor, şi averea lor focului.
54. Trimi-s'a asupra lor iuţimea
mâniei sale, mânie şi iuţime şi necaz,
trimitere prin îngeri răi.
55. Cale a făcut cărărei mâniei sale,
şi nu a cruţat de moarte sufletele lor,
şi dobitoacele lor în moarte le-a în-
chis.
56. Şi a bătut pre tot cel întâiu năs-
cut în pământul Eghipetului, începă-
tura a toată osteneala lor în locaşu-
rile lui Ham.
57. Şi a ridicat ca pre nişte oi pre
norodul său, şi i-a dus pre ei ca pre o
turmă în pustie.
58. Şi i-a povăţuit spre nădejde şi
nu s'a înfricoşat, şi pre vrăşmaşii lor
i-a acoperit marea.
59. Şi i-a băgat pre dânşii în mun-

tele sfinţeniei sale, în muntele acesta,
pre carele l'a căştigat dreapta lui.
60. Şi a gonit dela faţa lor neamuri,
şi le-a dat cu sorţi lor pământul, cu
funie de împărţire,
61. Şi a aşezat întru locaşurile lor
pre seminţiile lui Israil.
62. Iară ei au ispitit şi au amărît pre
Dumnezeul cel prea înnalt, şi mărtu-
riile lui nu le-au păzit.
63. Şi s'au întors şi s'au lepădat, ca
şi părinţii lor, întorsu-s'au ca un arc
strâmb.
64. Şi l'au mâniat pre dânsul în dea-
lurile lor, şi întru cele cioplite ale lor
l'au întărâtat pre dânsul.
65. Auzit-a Dumnezeu şi s'a umplut
de mânie, şi a urgisit foarte pre Israil.
66. Şi a lepădat cortul Silomului, lo-
caşul în care a locuit întru oameni.
67. Şi a dat în robie tăria lor, şi frum-
seţea lor în mânile vrăşmaşilor.
68. Şi a închis în sabie pre norodul
său, şi moştenirea sa o a trecut cu ve-
derea.

69. Pre tinerii lor i-a mâncat focul, şi fecioarele lor nu s'au jelit.
70. Preoţii lor în sabie au căzut, şi văduvile lor nu vor plânge.
71. Şi s'a deşteptat ca cel ce doarme, Domnul, ca un tare şi ameţit de vin,
72. Şi a lovit pre vrăşmaşii săi dinnapoi, ocară veşnică le-a dat lor.
73. Şi a lăpădat locaşul lui Iosif, şi seminţia lui Efrem n'a ales.
74. Şi a ales seminţia Iudei, muntele Sionul pre carele l'a iubit.
75. Şi a zidit ca a inorogului sfinţenia sa pre pământ, întemeiatu-o-a pre dânsa în veac.
76. Şi a ales pre David sluga sa, şi l'a luat pre el dela turmele oilor, dela cele fătătoare l'a luat pre dânsul,
77. Ca să pască pre Iacov sluga sa, şi pre Israil moştenirea sa.
78. Şi i-a păscut pre dânşii întru nerăutatea inimei sale, şi întru priceperile mânilor sale i-a povăţuit pre dânşii.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI ASAF, 78.

Dumnezeule, venit-au neamurile întru moştenirea ta, spurcat-au sfântă Biserica ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame; pus-au stârvurile robilor tăi mâncări paserilor ceriului; trupurile celor cuvioşi ai tăi hiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, şi nu erà cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinicilor noştri, batjocură şi râs celor din prejurul nostru.

5. Până când, Doamne, te vei mânià până în sfârşit, se va aprinde ca focul râvna ta?

6. Varsă mânia ta preste neamurile care nu te cunosc, şi preste împărăţiile care numele tău nu l'au chemat,

7. Că au mâncat pre Iacov, şi locul lui l'au pustiit.

8. Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult; degrab să

ne întimpine pre noi îndurările tale, Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă Dumnezeule Mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău; Doamne, izbăveşte-ne pre noi şi curăţeşte păcatele noastre, pentru numele tău,

10. Ca nu când-va să zică neamurile: unde este Dumneḑeul lor? Să se cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noştri, izbânda sângelui robilor tăi, celui vărsat.

11. Să intre înaintea ta suspinul celor ferecaţi; dupre mărirea braţului tău, păzeşte pre fiii celor omorîţi.

12. Răsplăteşte vecinilor noştri de şeapte ori în sânul lor, ocara lor cu carea te-au ocărît pre tine Doamne.

13. Iară noi, norodul tău, şi oile păşunei tale, mărturisi-ne-vom ţie, Dumnezeule, în veac; în neam şi în neam vom vestì lauda ta.

Intru sfârşit, întru cântări, pentru cei ce se vor schimbà, mărturia lui Asaf,

PSALMUL PENTRU ASIRIENI, 79.

Cela ce paşti pre Israil, ià aminte;

cela ce povăţueşti ca pre o oae pre Iosif, cela ce şezi pre Heruvimi, arată-te.

2. Inaintea lui Efrem şi Veniamin şi Manasi,

3. Deşteaptă puterea ta, şi vino ca să ne mântueşti pre noi.

4. Dumnezeule, întoarce-ne pre noi şi arată faţa ta, şi ne vom mântuì.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când te vei mânià spre ruga robilor tăi?

6. Hrănì-vei pre noi cu pâne de lacrimi, şi ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.

7. Pusu-ne-ai pre noi întru prigonire vecilor noştri, şi vrăşmaşii noştri ne-au batjocurit pre noi.

8. Domne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre noi, şi arată-ţi faţa ta, şi ne vom mântuì.

9. Via din Eghipet o ai mutat, gonit-ai neamurile şi o ai răsădit pre ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei şi ai sădit rădăcinile ei, şi a umplut pământul.

11. Acoperit-au munţii umbra ei, şi mlădiţele ei, chedrii lui Dumnezeu.
12. Intinsu-ş'a viţele sale până la mare, şi până la râuri odraslele sale.
13. Pentruce ai surpat gardul ei, şi o culeg pre ea toţi cei ce trec pre cale?
14. O a stricat pre ea vĭerul din pădure, şi porcul sălbatic o a păscut pre ea.
15. Dumnezeul puterilor, întoarce-te, dar, şi caută din cer, şi vezi şi cercetează via aceasta,
16. Şi o săvârşeşte pre ea, pre carea o a sădit dreapta ta, şi preste fiiul omenesc, pre carele l-ai întărit ţie.
17. Arsă fiind cu foc şi săpată afară, de către certarea feţei tale vor perì.
18. Să fie mâna ta preste bărbatul dreptei tale şi preste fiiul omenesc, pre carele l-ai întărit ţie.
19. Şi nu ne vom depărtà dela tine; vià-ne-vei pre noi, şi numele tău vom chemà.
20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre noi, şi arată-ţi faţa ta, şi ne vom mântuì.

Intru sfârşit, pentru teascuri.

PSALMUL LUI ASAF, 80.

Bucuraţi-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigaţi Dumnezeului lui Iacov.

2. Luaţi psalmi şi daţi timpană, psaltire înfrumseţată cu alăută.

3. Trâmbiţaţi în lună nouă cu trâmbiţă, în ziua cea binevestită a serbătoarei voastre,

4. Că porunca lui Israil este, şi judecata Dumnezeului lui Iacov.

5. Mărturie în Iosif a pus lui, când a eşit el din pământul Eghipetului; limba pre carea nu o a ştiut o a auzit.

6. Scos-a de supt sarcină spinarea lui, mânile lui în coşniţă au slujit.

7. Intru necaz m'ai chemat şi te-am izbăvit; auzitu-te-am întru ascundere de vifor; cercatu-te-am la apa prigonirei.

8. Ascultă, norodul meu, şi voiu mărturisì ţie; Israile, de mă vei ascultà pre mine!

9. Să nu fie întru tine dumnezeu nou, nici să te închini la dumnezeu strein;

10. Că eu sânt Domnul Dumnezeul
tău, cel ce te-am scos din pământul
Eghipetului; lărgeşte gura ta şi o voiu
umpleà pre ea.
11. Dar nu a ascultat norodul meu
glasul meu, şi Israil nu s'a uitat la
mine.
12. Şi i-am slobozit pre dânşii dupre
meşteşugirile inimilor lor, merge-vor
întru meşteşugirile lor.
13. De m'ar fi ascultat norodul meu,
Israil de ar fi umblat în căile mele,
14. Intru nimic aş fi smerit pre vrăş-
maşii lor, şi asupra celor ce-i necă-
jesc pre dânşii, aş fi pus mâna mea.
15. Vrăşmaşii Domnului au minţit
lui, şi va fi vremea lor în veac.
16. Şi i-a hrănit pre ei din grăsimea
grâului, şi cu miere din peatră i-a să-
turat pre dânşii.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI ASAF, 81.

Dumnezeu a stătut întru aduna-
rea dumnezeilor, şi în mijloc pre dum-
nezei va judecà.
2. Până când judecaţi nedreptate,

şi feţele păcătoşilor le luaţi înainte?
3. Judecaţi sârmanului şi săracului,
pre cel smerit şi pre cel sărac îndrep-
taţi-l.
4. Scoate-ţi pre cel sărac şi pre cel
mişel, din mâna păcătosului izbăviţi-l
pre dânsul.
5. Nu au cunoscut, nici au price-
put, întru întunerec umblă, clătes-
cu-se toate temeliile pământului.
6. Eu am zis: dumnezei sânteţi, şi
fiii ai celui prea înnalt toţi.
7. Iară voi ca nişte oameni muriţi,
şi ca unul din boeri cădeţi.
8. Scoală-te, Dumnezeule, judecă
pământul, că tu vei moştenì întru
toate neamurile.

CÂNTAREA PSALMULUI LUI ASAF, 82.

Dumnezeule, cine se va asemănà
ţie? Să nu taci, nici să te îmblânzeşti,
Dumnezeule;
2. Că iată vrăşmaşii tăi s'au întărâ-
tat, şi cei ce te urăsc pre tine au ridi-
cat capul.
3. Asupra norodului tău au meşte-

şugit gând, şi s'au sfătuit împrotiva sfinţilor tăi.

4. Zis-au: veniţi şi să-i perdem pre dânşii din neam, şi să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s'au sfătuit într'o unire dimpreună, împrotiva ta aşezământ au pus.

6. Locaşurile Idumeilor şi Ismailtenii, Moav şi Agarenii,

7. Gheval, şi Amon, şi Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuesc în Tir,

8. Şi Asur a venit împreună cu dânşii, făcutu-s'au spre ajutor fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madiam, ca lui Sisera, ca lui Iavim la râul Chison.

10. Perit-au în Endor, făcutu-s'au ca gunoiul pământului.

11. Pune pre boerii lor ca pre Oriv, şi Ziv, şi Zeveh, şi Salmanan,

12. Pre toţi boerii lor, carii au zis: să moştenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.

13. Dumnezeul meu, pune-i pre ei ca

o roată, ca trestia înaintea feţei vântului,
14. Ca focul carele arde pădurea, ca văpaea care arde munţii.
15. Aşa vei gonì pre dânşii întru viforul tău, şi întru mânia ta vei turburà pre ei.
16. Umple feţele lor de ocară, şi vor căutà numele tău, Doamne.
17. Să se ruşineze şi să se turbure în veacul veacului, şi să se înfrunteze şi să peară,
18. Şi să cunoască că numele îţi este Domnul, tu însuţi cel prea înnalt preste tot pâmântul.

Intru sfârşit, pentru teascuri, fiilor lui Core,

PSALMUL 83.

Cât sânt de iubite locaşurile tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu dupre curţile Domnului,
2. Inima mea şi trupul meu s'au bucurat de Dumnezeul cel viu.
3. Că paserea ş'a aflat eişi casă, şi turtureaua cuib eişi, unde îşi va pune puii săi,—

4. Oltarele tale, Doamne al puterilor, Impăratul meu şi Dumnezeul meu.

5. Fericiţi carii locuesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăudà.

6. Fericit este bărbatul, căruia este ajutorul lui dela tine; suişuri în inima sa a pus; în valea plângerei, în locul care a pus; că binecuvântare va dà cel ce pune lege.

7. Merge-vor din putere în putere, arătà-se-va Dumnezeul Dumnezeilor în Sion.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeul lui Iacov.

9. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută la faţa unsului tău.

10. Că mai bună este o zi în curţile tale decât mii.

11. Ales-am a fi lăpădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a locuì în locaşurile păcătoşilor.

12. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul, Dumnezeu Dar şi Slavă va dà,

13. Domnul nu va face lipsiţi de bu-

nătăţi pre cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjdueşte întru tine.

Intru sfârşit, fiilor lui Core,

PSALMUL 84.

Bine-aĭ-voit Doamne pământului tău, întors-ai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia ta, întorsu-te-ai de către iuţimea mâniei tale.

4. Intoarce-ne pre noi Dumnezeul mântuirilor noastre, şi-ţi întoarce mânia ta dela noi.

5. Au doară în veci te vei mânià spre noi? sau vei tinde mânia ta din neam în neam?

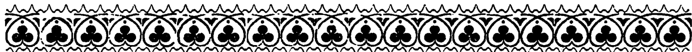
6. Dumnezeule, tu întorcându-te ne vei învià pre noi, şi norodul tău se va veselì de tine.

7. Arată nouă, Doamne, mila ta, şi mântuirea ta o dă nouă.

8. Auzi-voiu ce va grăì întru mine, Domnul Dumnezeu, că va grăì pace preste norodul său,

9.Şi preste cei cuvioşi ai săi, şi preste cei ce îşi întorc inima spre dânsul.
10.Aproape este mântuirea lui de cei ce se tem de dânsul, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru.
11.Mila şi adevărul s'au întimpinat, dreptatea şi pacea s'au sărutat.
12.Adevărul din pământ a răsărit, şi dreptatea din cer a privit.
13.Domnul va dà bunătate, şi pământul nostru îşi va dà rodul său.
14.Dreptatea înaintea lui va merge, şi va pune în cale paşii săi.

SLAVĂ...

DUPĂ A UNSPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Și după: Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 7.

Având, suflete al meu, doftoria pocăinței, apropie-te lăcrămând, cu suspinuri strigând Doftorului sufletelor și al trupurilor: slobozește-mă, Iubitorule de oameni, de greșalele mele și mă numără împreună cu curva și cu tâlharul și cu curvarul, și-mi dăruește, Dumnezeule, iertare păcatelor mele, și mă mântuește!

Slavă...

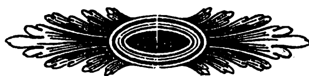
Pocăința vameșului nu o am râvnit, și lacrimile curvei nu le-am căștigat, că sânt lipsit din orbire de acest-fel de îndreptare; însă cu milostivirea ta mântuește-mă, Christoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni!

Și acum...

Prea curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pre Fiiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit, și mare milă!

Doamne milueşte, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Străluceşte întru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei Dumnezeirei tale, și deșchide ochii cugetului nostru spre cunoştinţa evangheliceştilor tale propoveduiri; pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca poftele trupeşti cu totul călcându-le, viață duhovnicească să petrecem, toate cele ce sânt spre plăcerea ta cugetându-le și făcându-le, că tu ești luminarea și sfinţirea și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A DOUASPRAZECEA.

Rugăciunea lui David,

PSALMUL 85.

Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și lipsit sânt eu.

2. Păzește sufletul meu, că cuvios sânt; mântuește pre robul tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduește spre tine.

3. Miluește-mă, Doamne, că către tine voiu strigà toată ziua.

4. Veselește sufletul robului tău, că către tine am ridicat sufletul meu.

5. Că tu, Doamne, ești bun și blând și mult milostiv tuturor celor ce te cheamă pre tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, și ià aminte glasul rugăciunei mele.

7. In ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.

8. Nu este asemenea ție, întru dum-

nezei, Doamne, şi nu este dupre faptele tale.

9. Toate neamurile câte ai făcut vor venì şi se vor închinà înaintea ta, Doamne, şi vor slăvì numele tău.

10. Că mare eşti tu şi faci minuni, tu eşti Dumnezeu însuţi.

11. Povăţueşte-mă, Doamne, în calea ta, şi voiu merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele tău.

12. Mărturisì-mă-voiu ţie, Doamne Dumnezeul meu, din toată inima mea, şi voiu slăvì numele tău în veac.

13. Că mila ta mare este spre mine, şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

14. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, şi adunarea celor tari au căutat sufletul meu, şi nu te-au pus pre tine înaintea lor.

15. Iară tu, Doamne, Dumnezeul meu eşti, îndurat şi milostiv, îndelungrăbdător şi mult milostiv şi adevărat.

16. Caută spre mine şi mă milueşte,

dă tăria ta slugei tale și mântuește pre fiiul slujnicei tale.

17. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc, și să se rușineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

Fiilor lui Core,

PSALMUL CÂNTĂREI, 86.

Temeliile lui în munții cei sfinți.

2. Iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov.

3. Prea slăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

4. Aduce-mi-voiu aminte de Raav și de Vavilon între cei ce mă cunosc pre mine, și iată cei de altă seminție, și Tirul, și norodul Arapilor, aceștia s'au născut acolo.

5. Maică Sionul va zice omul, și om s'a născut într'însul, și însuși cel prea înnalt l'a întemeiat pre dânsul.

6. Domnul va povestì în scriptura noroadelor și a boerilor acestora ce s'au născut într'însul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este locaşul la tine.

Cântarea Psalmului fiilor lui Core, întru sfârşit, pentru Maelet, ca să răspundă, al priceperei lui Etam Israilteanului, 87.

Doamne Dumnezeul mântuirei mele, ziua am strigat către tine, şi noaptea înaintea ta.

2. Să intre înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea;

3. Că s'a umplut de rele sufletul meu, şi viaţa mea de iad s'a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcătu-m'am ca un om neajutorit, întru cei morţi slobod,

5. Ca nişte răniţi, ce dorm în mormânt, de care nu ţi-ai mai adus aminte, şi ei dela mâna ta s'au lăpădat.

6. Pusu-m'au în groapa cea mai de desupt, întru cele întunecate şi în umbra morţei.

7. Asupra mea s'a întărit mânia ta, şi toate valurile tale le-ai adus preste mine.

8. Depărtat-ai pre cunoscuţii mei dela mine, pusu-m'au urâciune loruşi,

9. Datu-m'am şi n'am eşit; ochii mei au slăbit de sărăcie.
10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua, întins-am către tine mânile mele.
11. Au doară morţilor vei face minuni? Sau doftorii îi vor sculà şi se vor mărturisì ţie?
12. Au doară va spune cineva în mormânt mila ta, şi adevărul tău întru perzare?
13. Au cunoaşte-se-vor întru întunerec minunile tale, şi dreptatea ta în pământ uitat?
14. Iară eu către tine, Doamne, am strigat, şi dimineaţa rugăciunea mea te va întimpinà.
15. Pentruce, Doamne, lapezi sufletul meu, întorci faţa ta dela mine?
16. Sărac sânt eu şi întru ostenele, din tinereţele mele, şi înnălţându-mă m'am smerit şi m'am mâhnit.
17. Preste mine au venit mâniile tale, înfricoşerile tale m'au turburat.
18. Incungiura-tu-m'au ca apa toată ziua, m'au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai dela mine pre prietenul şi pre vecinul şi pre cunoscuţii mei din ticăloşie.

SLAVĂ...

Al înţelegerei lui Etam Israilteanului, 88.

Milele tale Doamne în veac voiu lăudà, în neam şi în neam voiu vestì adevărul tău în gura mea.

2. Că am zis: în veac mila se va zidì, în ceriuri se va gătì adevărul tău.

3. Pus-am aşezământ de lege celor aleşi ai mei, juratu-m'am lui David slugei mele.

4. Până în veac voiu gătì sămânţa ta, şi voiu zidì în neam şi în neam scaunul tău.

5. Mărturisì-vor ceriurile minunile tale, Doamne, pentrucă adevărul tău, întru adunarea sfinţilor.

6. Că cine în nouri se va potrivì cu Domnul? se va asemănà Domnului între fiii lui Dumnezeu?

7. Dumnezeu, cel ce se proslăveşte în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşat este preste toţi cei dinprejurul lui.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor,

cine este asemenea ţie? Tare eşti Doamne şi adevărul tău împrejurul tău.
9. Tu stăpâneşti puterea mărei, şi pornirea valurilor ei tu o potoleşti.
10. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru, întru braţul puterei tale ai risipit pre vrăşmaşii tăi.
11. Ale tale sânt ceriurile şi al tău este pământul, lumea şi plinirea ei tu o ai întemeiat.
12. Miazanoapte şi miazăzi tu o ai zidit, Tavorul şi Ermonul întru numele tău se vor bucurà.
13. Braţul tău este cu putere, să se întărească mâna ta, înnalţe-se dreapta ta.
14. Dreptatea şi judecata este gătirea scaunului tău, mila şi adevărul vor merge înaintea feţei tale.
15. Fericit este norodul, carele ştie strigarea, Doamne, întru lumina feţei tale vor merge,
16. Şi întru numele tău se vor bucurà toată ziua, şi întru dreptatea ta se vor înnălţà.
17. Că lauda puterei lor tu eşti, şi în-

tru bună vrerea ta se va înnălță cornul nostru.
18. Că a Domnului este sprijineala, și a Sfântului lui Israil, Impăratului nostru.
19. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor tăi și ai zis: pus-am ajutor spre cel tare, înnălțat-am pre cel ales din norodul meu.
20. Aflat-am pre David sluga mea, cu untdelemn sfânt al meu l-am uns pre el,
21. Pentrucă mâna mea va ajutà lui, și brațul meu îl va întărì pre dânsul.
22. Nu se va folosì vrăşmaşul întru el, și fiiul fărădelegei nu va adauge a-i face lui rău.
23. Și voiu tăià dela fața lui pre vrăşmaşii lui, și pre cei ce-l urăsc pre el îi voiu înfrânge.
24. Și adevărul meu și mila mea cu dânsul, și întru numele meu se va înnălță cornul lui.
25. Și voiu pune preste mare mâna lui, și peste râuri dreapta lui.
26. Acela mă va chemà pre mine:

Tatăl meu eşti tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mântuirei mele.
27. Şi eu întâi născut voiu pune pre dânsul, înnalt mai mult decât împăraţii pământului.
28. In veac voiu păzì lui mila mea, şi aşezământul de lege al meu credincios lui.
29. Şi voiu pune în veacul veacului sămânţa lui, şi scaunul lui ca zilele ceriului.
30. De vor lăsà fiii lui legea mea, şi dupre judecăţile mele nu vor umblà,
31. De vor spurcà dreptăţile mele, şi poruncile mele de nu le vor păzì,
32. Certà-voiu cu toiag fărădelegile lor, şi cu bătăi strâmbătăţile lor.
33. Iară mila mea nu o voiu risipì dela dânsul, nici voiu face strâmbătate întru adevărul meu.
34. Nici voiu spurcà aşezământul meu, şi cele ce ies prin buzele mele, nu le voiu defăimà.
35. O dată m'am jurat întru cel sfânt al meu, au minţì-voiu lui David?
36. Sămânţa lui în veac va rămâneà,

și scaunul lui ca soarele înaintea mea,
37. Și ca luna săvârșită în veac, și
martur în cer, credincios.
38. Iară tu ai lepădat și ai urgisit,
zăbăvit-ai pre unsul tău.
39. Surpat-ai așezământul robului
tău, surpat-ai în pământ sfințenia lui.
40. Stricat-ai toate gardurile lui,
pus-ai tăriile lui frică.
41. Jefuitu-l'au pre el toți cei ce că-
lătoreau în cale, făcutu-s'a ocară ve-
cinilor săi.
42. Innălțat-ai dreapta celor ce-l ne-
căjesc pre dânsul, veselit-ai pre toți
vrășmașii lui.
43. Intors-ai ajutorul sabiei lui, și
nu l-ai apărat pre el în războiu.
44. Stricà-tu-l'ai din curățenia lui,
scaunul lui în pământ l'ai surpat.
45. Micșorat-ai zilele vremei lui, văr-
sat-ai preste dânsul rușine.
46. Până când, Doamne, te întorci
până în sfârșit, se va aprinde ca focul
mânia ta?
47. Adă-ți aminte ce este statul meu;

că au doară îndeşert ai zidit pre toţi fiii oamenilor?

48.Cine este omul, carele va fi viu, şi să nu vadă moarte? să-şi izbăvească sufletul său din mâna iadului?

49.Unde sânt milele tale cele din început, Doamne, cu care te-ai jurat lui David întru adevărul tău?

50.Adă-ţi aminte, Doamne, de ocara robilor tăi, pre carea o am ţinut în sânul meu, a multe neamuri,

51.Cu carea au ocărît vrăşmaşii tăi, Doamne, cu carea au ocărît schimbarea unsului tău.

52.Bine-este-cuvântat Domnul în veac; fie, fie!

SLAVĂ...

Rugăciunea lui Moisi, omului lui Dumnezeu,

PSALMUL 89.

Doamne, scăpare te-ai făcut nouă, în neam şi în neam.

2.Mai înainte de ce s'au făcut munţii şi s'au zidit pământul şi lumea, şi din veac şi până în veac tu eşti.

3.Nu întoarce pre om întru sme-

renie, şi ai zis: întoarceţi-vă fiii oamenilor.

4.Că o mie de ani înaintea ochilor tăi, Doamne, ca ziua de eri, carea a trecut,

5.Şi streajă în noapte. Urgisire anii lor vor fi, dimineaţa ca iarba va trece;

6.Dimineaţa va înflorì şi va trece, decuseară va cădeà, învârtoşà-se-va şi se va uscà.

7.Că ne-am sfârşit întru iuţimea ta, şi întru mânia ta ne-am turburat.

8.Pus-ai fărădelegile noastre înaintea ta, veacul nostru întru luminarea feţei tale.

9.Că toate zilele noastre s'au împuţinat, şi întru mânia ta ne-am stins.

10.Anii noştrii ca un păeajen s'au socotit; zilele anilor noştri întru dânşii şeaptezeci de ani,

11.Iară de vor fi în puteri, optzeci de ani, şi ce este mai mult decât aceştia, osteneală şi durere,

12.Că au venit blândeţe preste noi şi ne vom pedepsì.

13.Cine ştie puterea iuţimei tale,

şi de frica ta mânia ta să o numere?

14. Dreapta ta aşa cunoscută o fă mie, şi pre cei ferecaţi cu inima întru înţelepciune.

15. Intoarce-te Doamne! până când? şi te umileşte spre robii tăi.

16. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi, anii întru carii am văzut rele.

18. Şi caută spre robii tăi şi spre lucrurile tale, şi îndreptează pre fiii lor.

19. Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, şi lucrurile mânilor noastre le îndreptează spre noi, şi lucrul mânilor noastre îndreptează-l.

LAUDA CÂNTĂREI LUI DAVID,

Nescrisă deasupra la Evrei, 90.

Cel ce locueşte întru ajutorul celui prea înnalt, întru acoperemântul Dumnezeului ceriului se va sălăşluì.

2. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea, Dumnezeul

meu, şi voiu nădăjduì spre dânsul;
3. Că el te va izbăvì din cursa vânătorilor şi de cuvântul turburător.
4. Cu spatele sale va umbrì ţie, şi supt aripile lui vei nădăjduì.
5. Cu armă te va încungiurà adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte,
6. De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi.
7. Cădeà-vor despre laturea ta o mie, şi zece mii de-a dreapta ta, şi spre tine nu se vor apropià.
8. Insă cu ochii tăi vei privì, şi răsplătirea păcătoşilor vei vedeà.
9. Că tu, Doamne, nădejdea mea, pre cel prea înnalt ai pus scăpare ţie.
10. Nu vor venì către tine rele, şi bătae nu se va apropià întru locaşul tău.
11. Că îngerilor săi va poruncì pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale.
12. Pre mâni te vor ridicà, ca nu când-va să împedeci de peatră piciorul tău.

13. Preste aspidă și vasilisc vei încălecà, și vei călcà preste leu și preste balaur.

14. Că spre mine a nădăjduit, și-l voiu izbăvì pre el, acoperi-l-voiu pre el, că a cunoscut numele meu.

15. Strigà-va către mine, și-l voiu auzì pre el, cu dânsul sânt în necaz, scoate-l-voiu pre dânsul și-l voiu slăvì,

16. Cu lungime de zile îl voiu umpleà pre el și-i voiu arătà lui mântuirea mea.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUASPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de trei ori, Prea Sfântă Treime... Și după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 7.

Doamne, cela ce ai priimit lacrimile curvei și ale lui Petru, și pre vameșul, carele dintru adânc a suspinat, 'l-ai îndreptat, și pre mine, carele cu umilință cad înaintea ta, îndurăte Mântuitorule și mă miluește!

Slavă...

Milostivește-te spre mine ca spre vameșul, Doamne, și ca pre curva mă curățește, Stăpâne, și ca pre hananianca mă miluește, dupre mare mila ta!

Și acum...

Maica luminei, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Christos Dumnezeu, să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul meu, cela ce ești singur bun și de oameni iubitor, cel singur bun și blând, cel singur adevărat și drept, cel singur îndurat și milostiv Dumnezeul nostru, vie puterea ta preste mine netrebnicul robul tău, și întărească-mă cu bunavestirea dumnezeeștei tale învățături. Așa Stăpâne, iubitorule de oameni, iubitorule de bine și iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale mele și toate mădulările cu voința ta. Curățește-mă de toată răutatea și păcatul. Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată supărarea, și de lucrarea diavolului. Și dăruește-mi, dupre bunătatea ta, ale tale să le gândesc și ale tale să le cuget și întru voile tale să petrec, de frica ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute ție, până la răsuflarea mea cea mai de pre urmă. Ca dupre mila ta cea nepovestită, să-mi păzești împreună trupul și sufletul și mintea și cugetul meu, Biserică nesupărată de toate cursele împrotivnicului. Doamne, al meu Doamne, acopere-mă cu milostivirea ta și să nu mă părăsești pre mine păcătosul și necuratul și nevrednicul robul tău, că tu ești sprijinitorul meu, Doamne, și întru tine este lauda mea totdeuna, și ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A TREISPRĂZECEA.

Psalmal cântărei, la ziua Sâmbetei, 91.

Bine este a se mărturisì Domnului şi a cântà numelui tău Prea Innalte,

2. A vestì dimineaţa mila ta, şi adevărul tău în toată noaptea,

3. In psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m'ai veselit, Doamne, întru făptura ta, şi întru lucrurile mânilor tale mă voiu bucurà.

5. Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne, foarte s'au adâncat gândurile tale.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaşte, şi cel neînţelegător nu va înţelege acestea,

7. Când au răsărit păcătoşii ca iarba, şi s'au ivit toţi cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.

8. Iară tu Prea Innalt eşti în veac, Doamne.

9. Că iată vrăşmaşii tăi, Doamne, că iată vrăşmaşii tăi vor perì şi se vor risipì toţi cei ce lucrează fărădelegea.

10. Şi se va înnălţà ca al inorogului cornul meu, şi bătrâneţele mele în untdelemn gras.

11. Şi a privit ochiul meu întru vrăşmaşii mei, şi întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzì urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflorì, şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţì.

13. Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflorì.

14. Incă se vor înmulţì întru bătrâneţe unse, şi bine pătimind vor fi. Ca să vestească

15. Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, şi nu este nedreptate întru dânsul.

———

In ziua cea mai înainte de Sâmbătă, când s'a locuit pământul.

LAUDA CÂNTĂREI LUI DAVID, 92.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins,

2. Pentrucă a întărit lumea carea nu se va clătì.

3. Gata este scaunul tău de atuncea, din veac eşti tu.

4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile sale,

5. Ridica-vor râurile valurile sale. De glasuri de ape multe,

6. Minunate-s înnălţările mărei, minunat este întru cele înnalte Domnul.

7. Mărturiile tale s'au încredinţat foarte, casei tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL LUI DAVID, 93.

Intru a patra a Sâmbetei.

Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală a stătut.

2. Innalţă-te, cela ce judeci pămân-

tul, răsplăteşte răsplătirea celor mândri.
3. Până când păcătoşii, Doamne?
până când păcătoşii se vor fălì?
4. Vor spune şi vor grăì nedreptate,
vor grăì toţi cei ce lucrează fărădelege?
5. Pre norodul tău, Doamne, l-au
înpilat, şi moştenirea ta o au asuprit.
6. Pre văduvă şi pre sărac au omo-
rît, şi pre nemernic au ucis,
7. Şi au zis: nu va vedeà Domnul,
nici va pricepe Dumnezeul lui Iacov.
8. Inţelegeţi, dar, cei neînţelepţi în-
tru norod, şi cei nebuni înţelepţiţi-vă
vre o dată.
9. Cel ce a sădit urechea, au nu a-
ude? Sau cel ce a zidit ochiul, au nu
priveşte?
10. Cel ce pedepseşte neamurile, au
nu va certà? cel ce învaţă pre om
minte.
11. Domnul cunoaşte gândurile oa-
menilor, că sânt deşarte.
12. Fericit este omul pre carele îl
vei certà, Doamne, şi din legea ta îl
vei învăţà pre el;

13. Ca să-l îmblânzeşti pre el din zilele cele rele, până ce se va săpà păcătosului groapă.
14. Că nu va lăpădà Domnul pre norodul său, şi moştenirea sa nu o va părăsì,
15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, şi cei ce se ţin de dânsa, toţi cei drepţi la inimă.
16. Cine se va sculà cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va stà împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelege?
17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puţin şi s'ar fi sălăşluit în iad sufletul meu.
18. De am zis: s'a clătit piciorul meu, mila ta, Doamne, mi-a ajutat mie.
19. Dupre mulţimea durerilor mele în inima mea, mângâerile tale au veselit sufletul meu.
20. Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegei, cel ce zideşte osteneală preste poruncă.
21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului, şi sânge nevinovat vor osândì.

22. Dar s'a făcut mie Domnul spre scăpare, şi Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdei mele.

23. Şi le va răsplătì lor Domnul fărădelegea lor, şi dupre răutatea lor îi va perde pre dânşii Domnul Dumnezeu.

SLAVĂ...

Lauda cântărei lui David. Nescris deasupra la Evrei.

PSALMUL 94.

Veniţi să ne bucurăm Domnului şi să strigăm lui Dumnezeu Mântuitorului nostru,

2. Să întimpinăm faţa lui întru mărturisire, şi în psalmi să strigăm lui,

3. Că Dumnezeu mare este Domnul, şi Impărat mare preste tot pământul;

4. Că în mâna lui sânt marginile pământului, şi înnălţările munţilor ale lui sânt.

5. A lui este marea, căci el o a făcut pre ea, şi uscatul mânile lui l'au zidit.

6. Veniţi să ne închinăm şi să cădem lui şi să plângem înaintea Domnului celui ce ne-a făcut pre noi,

7. Că el este Dumnezeul nostru, şi

noi norodul păşunei lui, şi oile mâ-
nei lui.

8. Astăzi de veţi auzì glasul lui, să nu vă învârtoşaţi inimile voastre, ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirei în pustie.

9. Unde m'au ispitit părinţii voştrii, ispititu-m'au şi au şi văzut lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am urît pre neamul acesta, şi am zis: pururea rătăcesc cu inima;

11. Şi ei n'au cunoscut căile mele, că m'am jurat întru mânia mea: de vor intrà întru odihna mea.

LAUDA CANTĂREI LUI DAVID, 95,

Când s'a zidit casa, după robie. Nescris deasupra la Evrei.

Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

2. Cântaţi Domnului, binecuvântaţi numele lui, binevestiţi din zi în zi mântuirea lui.

3. Vestiţi întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui;

4. Că mare este Domnul şi lăudat

foarte, înfricoşat este mai presus de-
cât toţi dumneḑeii;
5. Că toţi dumnezeii păgânilor sânt
draci; iară Domnul, ceriurile a făcut.
6. Mărturisire şi frumseţe este îna-
intea lui, sfinţenie şi mare cuviinţă
întru sfinţenia lui.
7. Aduceţi Domnului moştenirile
neamurilor, aduceţi Domnului slavă
şi cinste.
8. Aduceţi Domnului slavă nume-
lui lui, ridicaţi jertfe şi intraţi în cur-
ţile lui.
9. Inchinaţi-vă Domnului în curtea
cea sfântă a lui, să se clătească de faţa
lui tot pământul.
10. Spuneţi întru neamuri, că Dom-
s'a împărăţit, pentrucă a întărit lu-
mea, carea nu se va clătì; judecà-va
noroadele întru dreptate.
11. Să se veselească ceriurile şi să
se bucure pământul, clătească-se ma-
rea şi plinirea ei.
12. Bucurà-se-vor câmpii şi toate
cele ce sânt întru dânşii, atuncea se
vor bucurà toate lemnele pădurei,

13. De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul; judecà-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul său.

PSALMUL LUI DAVID, 96,

Când pământul lui i s'a așezat. Nescris deasupra la Evrei.

Domnul s'a împărățit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.

2. Nour și negură împrejurul lui, dreptatea și judecata este temelia scaunului lui.

3. Foc înaintea lui va merge și va arde împrejur pre vrăşmașii lui.

4. Strălucit-au fulgerile lui lumei, văzut-a și s'a clătit pământul.

5. Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au ceriurile dreptatea lui, și au văzut toate noroadele slava lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor cioplіți, cei ce se laudă în idolii săi; închinați-vă lui toți îngerii lui.

8. Auzit-a și s'a veselit Sionul, și

s'au bucurat fetele jidovimei, pentru judecățile tale Doamne.

9. Că tu, Domnul cel Prea Innalt preste tot pământul, foarte te-ai prea înnălțat mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cei ce iubiți pre Domnul, urîți cele rele. Păzește Domnul sufletele cuvioșilor săi, din mâna păcătosului le va izbăvì.

11. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepți cu inima, veselie.

12. Veseliți-vă drepții întru Domnul și vă mărturisiți pomenirei sfințeniei lui.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 97.

Cântați Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul.

2. Mântuitu-l'a pre el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea sa.

4. Pomenit-a mila sa lui Iacov, și adevărul său casei lui Israil.

5. Văzut-au toata marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul, cântaţi şi vă bucuraţi şi cântaţi.

7. Cântaţi Domnului cu alăută, cu alăută, şi glas de psalm.

8. Cu trâmbiţe ferecate şi cu glas de trâmbiţă de corn, strigaţi înaintea Impăratului Domnul.

9. Clătească-se marea şi plinirea ei, lumea şi toţi cei ce locuesc într'însa.

10. Râurile vor bate cu mâna, de o dată munţii se vor bucurà de faţa Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

11. Judecà-va lumea întru dreptate şi noroadele cu îndreptare.

PSALMUL LUI DAVID, 98.

Domnul s'a împărăţit, să se mânie noroadele; el şade pre Heruvimi, clătească-se pământul.

2. Domnul în Sion este mare, şi înnalt este preste toate noroadele.

3. Mărturisească-se numelui tău

celui mare, că înfricoşat şi sfânt este;
şi cinstea împăratului judecată iu-
beşte.
4. Tu ai gătit îndreptările, jude-
cata şi dreptatea întru Iacov tu o ai
făcut.
5. Innălţaţi pre Domnul Dumne-
zeul nostru şi vă închinaţi la aşter-
nutul picioarelor lui, că sfânt este.
6. Moisi şi Aaron întru preoţii lui,
şi Samuil întru cei ce cheamă nume-
le lui,
7. Chemat-au pre Domnul, şi el i-a
auzit pre ei. In stâlp de nour a grăit
către dânşii,
8. Că păziau mărturiile lui şi po-
runcile lui, care le-a dat lor.
9. Doamne, Dumnezeul nostru, tu
i-ai auzit pre ei; Dumnezeule, tu mi-
lostiv te-ai făcut lor, şi izbândind pen-
tru toate izvodirile lor.
10. Innălţaţi pre Domnul Dumne-
ḑeul nostru şi vă închinaţi în muntele
cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul
Dumnezeul nostru.

PSALMUL LUI DAVID, 99.

Spre mărturisire.

Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul, slujiţi Domnului întru veselie, intraţi înaintea lui întru bucurie.

2. Cunoaşteţi că Domnul acesta este Dumnezeul nostru, el ne-a făcut pre noi, şi nu noi, iară noi norodul lui şi oile păşunei lui.

3. Intraţi în porţile lui întru mărturisire, în curţile lui întru laude, mărturisiţi-vă lui, lăudaţi numele lui,

4. Că este bun Domnul, în veac este mila lui, şi până în neam şi în neam adevărul lui.

PSALMUL LUI DAVID, 100.

Milă şi judecată voiu cântà ţie, Doamne.

2. Cântà-voiu şi voiu înţelege în cale fără prihană; când vei venì la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimei mele, în mijlocul casei mele.

4. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege; pre cei ce făceau călcări de lege i-am urît.

5. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică; pre cel ce se abate dela mine, pre cel rău nu l'am cunoscut.

6. Pre cel ce clevetià întru ascuns pre vecinul său, pre acela l'am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul şi cu cel nesăţios la inimă, cu acesta n'am mâncat.

8. Ochii mei preste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujià.

9. Nu va locuì în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăeşte nedreptăţi, nu s'a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. In dimineţi am ucis pre toţi păcătoşii pământului, ca să perd din cetatea Domnului pre toţi cei ce lucrează fărădelegea.

SLAVA...

DUPĂ A TREISPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 4.

Cu ochiu milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puţin viaţa mea se cheltueşte, şi din lucruri nu-'mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochiu milostiv, Doamne, vezi smerenia mea şi mă mântueşte!

Slavă...

Ca cum ar fi de faţă Judecătorul grijeşte-te, suflete, şi-'ţi adă aminte de ciasul înfricoşatei zile; că judecata este nemilostivă celora ce n'au făcut milă. Deci strigă către Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai înainte până nu mă osândeşti, milueşte-mă!

Şi acum...

Luând în minte, Christoase, ziua şi ciasul judecăţei tale ceii înfricoşate şi groaznice şi nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de ruşine şi fapte rele, pre care eu singur cu sârguinţă le-am lucrat. Pentru aceea cu frică cad înaintea ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile ceiea ce te-a născut pre tine, mult milostive, mântueşte-mă!

Doamne milueşte, de 40 de ori, şi Rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, cel ce locueşti întru cele înnalte, şi cu ochiul tău, cel a toate văzător, pri-

vești spre toată zidirea, ție am plecat grumazii sufletului și ai trupului, și ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde-'ți mâna ta cea nevăzută, dintru sfânt locașul tău, și ne binecuvintează pre noi pre toți. Și ori-ce 'ți-am greșit, cu voe, sau fără de voe, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruindu-ne nouă și cele lumești ale tale bunătăți. Că ție se cade a ne miluì și a ne mântuì pre noi Christoase Dumnezeul nostru, și ție slavă înnălțăm: Tatălui și Fiiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A PATRUSPRĂZECEA.

Rugăciunea săracului când se mâhnește și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

PSAMUL 101.

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la tine să vie.
2. Să nu întorci faţa ta dela mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea ta.
3. Ori în ce zi te voiu chemà, degrab mă auzi;
4. Că s'au stins ca fumul zilele mele, şi oasele mele ca o uscăciune s'au uscat.
5. Rănit am fost ca iarba, şi s'a uscat inima mea, că mi-am uitat a mâncà pânea mea.
6. De glasul suspinului meu s'a lipit osul meu de carnea mea.
7. Asemănà-tu-m'am cu pelicanul de pustie, făcu-tu-m'am ca corbul de noapte în loc nelocuit.

8. Priveghiat-am şi m'am făcut ca o pasere ce este osebită pre casă.
9. Toată ziua m'au ocărît vrăşmaşii mei, şi cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.
10. Că cenuşă ca pânea am mâncat, şi beutura mea cu plângere am amestecat,
11. Pentru iuţimea ta şi mânia ta, că înnălţându-mă m'ai surpat.
12. Zilele mele ca umbra s'au plecat, şi eu ca iarba m'am uscat.
13. Iară tu, Doamne, în veac rămâi, şi pomenirea ta în neam şi în neam.
14. Tu sculându-te vei miluì Sionul, că vremea este a te milostivì spre el, că a venit vremea.
15. Că bine au voit robii tăi petrile lui, şi de ţărâna lui le va fi milă.
16. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului, şi toţi împăraţii pământului de slava ta; că va zidì Domnul Sionul şi se va arătà întru slava sa.
17. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi, şi nu a defăimat cererea lor.

18. Se va scrie aceasta pentru alt neam, şi norodul ce se zideşte va lăudà pre Domnul.

19. Că a privit dintru înnălţimea cea sfântă a lui, Domnul din cer pre pământ s'a uitat,

20. Ca să audă suspinul celor ferecaţi, să deslege pre fiii celor omorîţi;

21. Ca să vestească în Sion numele Domnului, şi lauda lui în Ierusalim,

22. Când se vor adunà noroadele dimpreună şi împăraţii ca să slujască Domnului.

23. Răspun-s'a lui în calea tăriei lui; împuţinarea zilelor mele spune-mi.

24. Nu mă duce pre mine întru înjumătăţirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii tăi.

25. Iutru început tu, Doamne, pământul ai întemeiat, şi lucrurile mânilor tale sânt ceriurile.

26. Acelea vor perì, iar tu vei rămâneà, şi toţi ca o haină se vor învechì, şi ca un veşmânt vei învelì pre ei şi se vor schimbà;

27. Iară tu acelaşi eşti şi anii tăi nu vor lipsì.

28. Fiii robilor tăi vor locuì, şi sămânţa lor în veac se va îndreptà.

PSALMUL LUI DAVID, 102.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui.

2. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, şi nu uità toate răsplătirile lui.

3. Pre cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale.

4. Pre cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pre cel ce te încunună cu milă şi cu îndurări.

5. Pre cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înoì-se-vor ca ale vulturului tinereţele tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale.

8. Indurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.

9. Nu până în sfârşit se va iuţì, nici în veac se va mânià.

10. Nu dupre fărădelegile noastre a făcut nouă, nici dupre păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

11. Că dupre înnălţimea ceriului dela pământ, a întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el.

12. Pre cât sânt departe răsăriturile dela apusuri, depărtat-a dela noi fărădelegile noastre.

13. In ce chip milueşte tatăl pre fii, a miluit Domnul pre cei ce se tem de dânsul.

14. Că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-ş'a aminte că ţărână sântem.

15. Omul, ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, aşa va înflorì,

16. Că duh a trecut într'însul, şi nu va fi, şi nu-'şi va mai cunoaşte încă locul său.

17. Iară mila Domnului din veac şi

până în veac spre cei ce se tem de dânsul,
18. Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al lui, și-'și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele.
19. Domnul în cer a gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește.
20. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii lui, cei puternici la vârtute, carii faceți cuvântul lui, a auzì glasul cuvintelor lui.
21. Binecuvântați pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, carii faceți voea lui.
22. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirei lui, binecuvintează suflete al meu pre Domnul!

SLAVÀ...

PSALMUL LUI DAVID, 103.

Pentru facerea lumei.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul! Doamne Dumnezeul meu, măritu-te-ai foarte, întru măr-

turisire şi în mare podoabă te-ai îmbrăcat.

2. Cel ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, cel ce întinzi ceriul ca o pele.

3. Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui, cel ce pui nourii suirea ta, cel ce umbli preste aripile vânturilor.

4. Cel ce faci pre îngerii tăi duhuri, şi pre slugile tale pară de foc.

5. Cel ce întemeiezi pământul preste întărirea lui, nu se va clătì în veacul veacului.

6. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, preste munţi vor stà ape.

7. De certarea ta vor fugì, de glasul tunetului tău se vor înfricoşà.

8. Se sue munţi şi se pogoară câmpi, în locul în care le-ai întemeiat pre ele.

9. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.

10. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape.

11. Adăpà-vor toate hiarele câmpu-

lui, aşteptà-vor colunii întru setea lor.
12.Preste acelea paserile ceriului vor
locuì, din mijlocul petrilor vor da glas.
13. Cel ce adăpi munţii din cele mai
pre deasupra ale tale, din rodul lu-
crurilor tale se va săturà pământul.
14. Cel ce răsare iarbă dobitoace-
lor şi păşune spre slujba oamenilor,
ca să scótă pâne din pământ.
15. Şi vinul veseleşte inima omului,
ca să veseliască faţa cu untdelemn,
şi pânea inima omului o întăreşte.
16.Săturà-se-vor lemnele câmpului,
chedrii Livanului, pre carii i-ai ră-
sădit.
17. Acolo paserile se vor încuibà,
locaşul erodiului povăţueşte pre ele.
18. Munţii cei înnalţi cerbilor, pea-
tra scăparea epurilor.
19. Făcut-a luna spre vremi, soare-
le ş'a cunoscut apusul său.
20. Pus-ai întunerec şi s'a făcut
noapte, întru aceea vor trece toate hia-
rele pădurei,
21.Puii leilor răgnind ca să apuce şi
să ceară dela Dumnezeu mâncare lor;

22. Răsărit-a soarele şi s'au adunat
şi în culcuşurile sale vor zăceà.
23. Eşì-va omul la lucrul său şi la
lucrarea sa până seara.
24. Cât s'au mărit lucrurile tale,
Doamne, toate întru înţelepciune le-
ai făcut, umplutu-s'a pământul de zi-
direa ta!.
25. Marea aceasta este mare şi lar-
gă, acolo sânt jigănii, cărora nu este
număr, jivini mici cu mari;
26. Acolo corăbiile umblă, balaurul
acesta, pre carele l-ai zidit a-l batjo-
curì pre el.
27. Toate către tine aşteaptă să le
dai lor hrană la bună vreme.
28. Dându-le tu lor, vor adunà; deş-
chizând tu mâna ta, toate se vor um-
pleà de bunătate;
29. Iară întorcându-ţi tu faţa ta, se vor
turburà; luà-vei duhul lor şi se vor
sfârşì, şi în ţărâna sa se vor întoarce.
30. Trimite-vei duhul tău, şi se vor
zidì, şi vei înnoì faţa pământului.
31. Fie slava Domnului în veci, ve-
selì-se-va Domnul de lucrurile sale,

32. Cel ce caută spre pământ şi-l face pre el de se cutremură, cel ce se atinge de munţi şi fumegă.

33. Cântà-voiu Domnului în viaţa mea, cântà-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi.

34. Indulciască-se lui vorba mea, şi eu mă voiu veselì de Domnul.

35. Lipsiască păcătoşii de pre pământ, şi cei fărădelege ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul!

SLAVĂ...

Aliluia, Psalmul 104.

Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi numele lui, vestiţi întru neamuri lucrurile lui.

2. Cântaţi lui şi-l lăudaţi pre el, spuneţi toate minunile lui.

3. Lăudaţi-vă întru numele cel sfânt al lui, veseliască-se inima celor ce caută pre Domnul.

4. Căutaţi pre Domnul şi vă întăriţi, căutaţi faţa lui pururea.

5. Aduceţi-vă aminte de minunile

lui, care a făcut, de minunile lui şi de
judecăţile gurei lui,
6. Sămânţa lui Avraam, slugei lui,
fiii lui Iacov, aleşii lui.
7. Acesta este Domnul Dumnezeul
nostru, în tot pământul judecăţile lui.
8. Adusu-ş'a aminte în veac de aşe-
zământul legei lui, de cuvântul care a
poruncit întru o mie de neamuri.
9. Care a aşezat lui Avraam, şi ju-
rământul său lui Isaac.
10. Şi l-a pus pre el lui Iacov spre
poruncă, şi lui Israil spre legătură
vecinică,
11. Zicând: ţie voiu da pământul lui
Hanaan, funia moştenirei voastre.
12. Când erau ei la număr puţini, în-
puţinaţi şi nemernici într'însul.
13. Şi au trecut din neam în neam,
şi dela o împărăţie la alt norod.
14. Nu a lăsat om să le facă lor
strâmbătate, şi a certat pentru dânşii
împăraţi.
15. Nu vă atingeţi de unşii mei, şi
întru prorocii mei nu vicleniţi.
16. Şi a chemat foamete pre pă-

mânt, toată întărirea pânei o a sfărâmat.

17. Trimis-a înaintea lor om, rob s'a vândut Iosif.

18. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fer a trecut sufletul lui,

19. Până ce a venit cuvântul lui, cuvântul Domnului l'a aprins pre el.

20. Trimis-a împăratul şi l'a slobozit pre el, boierul norodului, şi l'a lăsat pre el.

21. Pusu-l'a pre el domn casei lui, şi boer a toată avuţia lui.

22. Ca să înveţe pre boerii lui ca însuşi pre sine, şi pre cei bătrâni ai lui să-i înţelepţiască.

23. Şi a intrat Israil în Eghipet, şi Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.

24. Şi a înmulţit pre norodul său foarte, şi l-a întărit pre el mai mult decât pre vrăşmaşii lui.

25. Intors-a inima lor, ca să urască pre norodul lui, ca să vicleniască întru slugile lui.

26. Trimis-a pre Moisi sluga sa, și pre Aaron pre carele l-a ales luiși.

27. Pus-a întru dânșii cuvintele semnelor sale, și ale minunilor sale în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întunerec și i-a întunecat, căci au amărît cuvintele lui.

29. Prefăcut-a apele lor în sânge, și a omorît peștii lor.

30. Scos-a pământul lor broaște în cămările împăraților lor.

31. Zis-a și a venit muscă cânească și mușiță în toate hotarele lor.

32. Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.

33. Și a bătut viile lor și smochinii lor, și a sfărâmat tot lemnul hotarului lor.

34. Zis-a și a venit lăcustă și omidă, cărora nu erà număr,

35. Și au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.

36. Și a bătut pre tot născutul întâiu în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.

37. Şi i-a scos pre ei cu argint şi cu aur, şi nu erà întru seminţiile lor bolnav.
38. Veselitu-s'a Eghipetul la eşirea lor, căci frica lor căzuse preste dânşii.
39. Intins-a nour spre acoperirea lor, şi foc ca să le lumineze noaptea.
40. Cerşit-au şi au venit cârstei, şi cu pâne cerească i-a săturat pre ei.
41. Desfăcut-a peatra şi au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri;
42. Că ş'a adus aminte de cuvântul cel sfânt al său, cel către Avraam sluga sa.
43. Şi a scos pre norodul său întru bucurie, şi pre cei aleşi ai săi întru veselie.
44. Şi le-a dat lor ţările păgânilor, şi ostenelele noroadelor au moştenit,
45. Ca să păziască dreptăţile lui, şi legea lui să o caute.

SLAVĂ...

DUPĂ A PATRUSPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de trei ori, **Prea Sfântă Treime...** Și după: **Tatăl nostru...** Troparele acestea:

Glas 8.

Ca și curva cad înaintea ta, ca să iau ertare, și în loc de mir îți aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluești ca și pre dânsa, Mântuitorule, și să-mi dai ertare păcatelor; căci și eu, ca și dânsa, strig către tine: izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele!

Slavă...

Căci nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? Căci nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbița la judecată? Că atuncea nu va mai fi vreme de pocăință. Adă-ți aminte de vameșul și de curva, carii strigau: greșit-am, Doamne, miluește-mă!

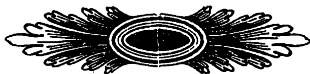
Și acum...

De Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu nașterea ta, și puterile cerești, noi carii prin tine neam îmbogățit cu dumnezeire, neîncetat pre tine te mărim!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Mulțămimu-ți Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieței noastre, și căci ne-ai odihnit pre noi întru

măsura nopței ce a trecut, și ne-ai sculat pre noi din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și slăvitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne dar și putere să ne învrednicim să cântăm ție cu înțelegere, și să ne rugăm de-a pururea, și totdeuna la tine să căutăm Mântuitorul și de bine făcătorul sufletelor noastre, lucrând cu frică și cu cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne și ne miluește pre noi, Indurate. Zdrobește supt picioarele noastre pre nevăzuții și războinicii noștri vrășmași. Priimește cele dupre putere ale noastre mulțămiri. Dă-ne nouă dar și putere întru deschiderea gurei noastre și ne învață pre noi îndreptările tale, căci nu știm ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu ne vei povățuì tu Doamne cu Duhul tău cel Sfânt. Și ori ce am greșit până întru acest cias, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voe, sau fără de voe, sloboade, lasă și iartă Doamne. Că de te vei uità la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferì? Că la tine este milostivirea, dela tine este izbăvirea, tu ești singur sfânt, ajutător puternic și sprijinitor al vieței noastre, și pre tine bine te cuvântăm întru toți vecii; amin.

CATISMA A CINCISPRĂZECEA.

Aliluia.

PSALMUL 105.

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Cine va grăì puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui?

3. Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea.

4 Adă-ţi aminte de noi, Doamne, întru bună vrere către norodul tău, cercetează-ne pre noi întru mântuirea ta,

5. Ca să vedem bunătatea aleşilor tăi, să ne veselim întru veselia neamului tău, să ne lăudăm cu moştenirea ta.

6. Greşit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinţii noştri în Eghipet n'au înţeles minunile tale, nu ş'au adus aminte de mulţimea milei tale, şi te-au amărît suindu-se la Marea Roşie.

8. Dar i-a mântuit pre dânşii pentru numele său, ca să cunoască puterea lui.
9. Şi a certat Marea Roşie şi a secat, şi i-a povăţuit pre dânşii întru adânc ca în pustie.
10. Şi i-a mântuit pre ei din mâna celui ce îi urà, şi i-a izbăvit pre ei din mâna vrăşmaşilor.
11. Acoperit-a apa pre cei ce îi necăjiau pre ei, nici unul dintr'înşii n'au rămas.
12. Şi au crezut cuvântului lui, şi au cântat lauda lui.
13. Sârguit-au, uitat-au lucrurile lui, n'au suferit sfatul lui.
14. Şi au poftit poftă în pustie, şi au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă.
15. Şi le-a dat lor cererea lor, trimis-a saţiu în sufletele lor.
16. Şi au mâniat pre Moisi în tabără, şi pre Aaron sfântul Domnului.
17. S'a deşchis pământul şi a înghiţit pre Datan, şi a acoperit întru adunare pre Aviron.
18. Şi s'a aprins foc întru adunarea lor, văpae a ars pre păcătoşi.

19. Și au făcut vițel în Horiv, și s'au închinat celui cioplit.
20. Și au schimbat mărirea lui întru asemănare de vițel, ce mănâncă iarbă.
21. Și au uitat pre Dumnezeu cel ce i-a mântuit pre dânșii, pre cel ce a făcut mari în Eghipet,
22. Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în Marea Roșie.
23. Și a zis să-i peardă pre dânșii, de nu ar fi stătut Moisi cel ales al lui întru zdrobire înaintea lui, ca să întoarcă mânia lui, ca să nu-i peardă pre dânșii.
24. Și au defăimat pământul cel dorit, n'au crezut cuvântului lui.
25. Și au cârtit în sălașele sale, n'au ascultat glasul Domnului.
26. Și a ridicat mâna sa asupra lor, ca să-i surpe pre ei în pustie,
27. Și ca să surpe sămânța lor întru neamuri, și să-i risipiască prin țări.
28. Și au jertfit lui Velfegor, și au mâncat jertfele morților.
29. Și l-au întărîtat pre el întru izvodirile lor, și s'au înmulțit întru dânșii căderea.

30. Și a stătut Finees, şi l'a îmblân-
zit, şi a încetat bătaea.
31. Și i s'a socotit lui întru dreptate,
în neam şi în neam până în veac.
32Și l'a mâniat pre el la apa „prigoni-
rei", şi s'a dosădit Moisi pentru dânşii.
33. Că au amărît duhul lui, şi au ne-
socotit cu buzele lor.
34. Nu au perdut neamurile, care a
zis lor Domnul.
35. Și s'au amestecat între păgâni,
şi au deprins lucrurile lor.
36. Și au slujit celor cioplIți ai lor,
şi li s'au făcut lor spre sminteală.
37. Și au jertfit pre fiii săi şi pre fe-
tele sale dracilor.
38. Și au vărsat sânge nevinovat, sân-
gele fiilor săi şi ale fetelor, pre carii
i-au jertfit celor cioplIți ai lui Hanaan,
şi s'a pângărit pământul lor întru sân-
giuri.
39. Și s'au spurcat în faptele lor, şi
au curvit întru izvodirile lor.
40. Și s'a mâniat cu iuţime Domnul
asupra norodului său şi a urît moşte-
nirea sa.

41. Şi i-a dat pre dânşii în mânile vrăşmaşilor, şi i-au stăpânit pre ei cei ce îi urau pre ei.

42. Şi i-au necăjit pre ei vrăşmaşii lor, şi i-au împilat supt mânile lor.

43. De multe ori i-a izbăvit pre dânşii, iară ei l'au amărît pre el întru sfatul lor, şi s'au înpilat întru fărădelegile lor.

44. Şi a văzut Domnul când se necăjiau ei, când a auzit el rugăciunea lor.

45. Şi ş'au adus aminte de aşezământul de lege al său, şi s'a îndurat, dupre mulţimea milei sale.

46. Şi i-a dat pre ei spre milostivire înaintea tutulor celor ce i-au robit pre dânşii.

47. Mântueşte-ne pre noi, Doamne Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.

48. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil din veac şi până în veac, şi va zice tot norodul: fie, fie!

SLAVĂ...

Aliluia.

PSALMUL 106.

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să zică cei mântuiţi dela Domnul, pre carii i-a izbăvit din mâna vrăşmaşului,

3. Şi din ţări i-a adunat pre dânşii, dela răsărituri şi dela apusuri, şi dela miazănoapte şi dela mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetăţei cea de locuit n'au aflat.

5. Flămânzind şi însetând, sufletul lor într'înşii se sfârşià.

6. Şi au strigat către Domnul, când se necăjiau ei, şi din nevoile lor i-a izbăvit pre dânşii.

7. Şi i-a povăţuit pre ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit.

8. Mărturisiască-se Domnului milele lui, şi minunile lui fiilor oamenilor,

9. Că a săturat suflet deşert, şi suflet flămând a umplut de bunătăţi,

10. Pre cei ce şedeau întru întune-

rec şi în umbra morţei, pre cei fere-
caţi cu sărăcia şi cu fer.
11. Că au amărît cuvintele lui Dum-
nezeu, şi sfatul celui Prea Innalt l'au
întărîtat.
12. Şi s'au înpilat întru ostenele i-
nimile lor, slăbit-au şi nu erà cine să
le ajute.
13. Şi au strigat către Domnul când
se necăjiau ei, şi din nevoile lor i-a
mântuit pre dânşii.
14. Şi i-a scos pre ei dintru întune-
rec şi din umbra morţei, şi legăturile
lor le-a rupt.
15. Mărturisiască-se Domnului mi-
lele lui, şi minunile lui fiilor oame-
nilor.
16. Că a sfărâmat porţi de aramă,
şi zăvoare de fer a frânt.
17. Sprijinitu-i-a pre ei din calea
fărădelegei lor, că pentru fărădelegi-
le lor s'au înpilat.
18. Toată mâncarea o a urît sufletul
lor, şi s'au apropiat până la porţile
morţei.
19. Şi au strigat către Domnul când

se necăjiau ei, și din nevoile lor i-a mântuit pre dânșii.
20. Trimis-a cuvântul său, și i-a vindecat pre ei, și i-a scos din stricăciunile lor.
21. Mărturisiască-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.
22. Și să jertfiască lui jertfă de laudă, și să vestiască lucrurile lui întru bucurie.
23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe,
24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile lui întru adânc.
25. Zis-a, și a stătut duhul viforului, și s'au înnălțat valurile ei.
26. Se sue până la ceriuri și se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăți se topià.
27. Turburatu-s'au, clătitu-s'au ca cel ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s'a înghițit.
28. Și au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a scos pre dânșii.
29. Și a poruncit viforului, și a stă-

tut întru linişte, şi a încetat valurile ei.
30. Şi s'au veselit căci s'a alinat, şi i-a povăţuit pre dânşii la limanul voei lui.
31. Mărturisiască-se Domnului milele lui, şi minunile lui fiilor oamenilor.
32. Să-l înnalţe pre dânsul întru adunarea norodului, şi în scaunul bătrânilor să-l laude pre el.
33. Pus-a râurile întru pustie, şi curgerile apelor întru sete,
34. Pământul cel roditor întru sărătură, pentru răutatea celor ce locuesc pre dânsul.
35. Pus-a pustiul întru iazere de ape, şi pământul cel fără de apă, întru curgeri de ape.
36. Şi a sălăşluit acolo pre cei flămânzi, şi a aşezat cetăţi de locuit.
37. Şi a semănat ţarine, şi a sădit vii, şi a făcut rod de sămânţă.
38. Şi i-a binecuvântat pre ei, şi s'au înmulţit foarte, şi dobitoacele lor nu le-a înpuţinat.
39. Şi s'au înpuţinat, şi s'au dosădit de necazul relelor şi de durere.

40. Vărsatu-s'a urgisire preste boerii lor, şi i-a făcut pre ei să rătăcească întru neumblată şi nu în cale.

41. Şi a ajutat săracului din sărăcie şi i-a pus pre ei ca pre nişte oi de moştenire.

42. Vedeà-vor drepţii şi se vor veselì, şi toată fărădelegea îşi va astupà gura sa.

43. Cine este înţelept, şi va păzì acestea, şi va pricepe milele Domnului?

SLAVĂ...

CÂNTAREA PSALMULUI LUI DAVID, 107.

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cântà-voiu şi voiu lăudà întru slava mea.

2. Deşteaptă-te slava mea, deşteaptă-te psaltire şi alăută; deşteptà-măvoiu dimineaţa.

3. Mărturisì-mă-voiu ţie întru noroade, Doamne, cântà-voiu ţie întru neamuri;

4. Că mare este deasupra ceriurilor mila ta, şi până la nouri adevărul tău.

5. Innalţă-te preste ceriuri, Dum-

nezeule, şi preste tot pământul slava ta.

6. Pentru ca să se izbăviască cei iubiţi ai tăi, mântueşte-mă cu dreapta ta şi mă auzi.

7. Dumnezeu a grăit întru sfântul său, înnălţà-mă-voiu şi voiu împărţì Sihemul, şi „valea locaşurilor“ voiu măsurà.

8. Al meu este Galaadul şi al meu este Manasi, şi Efrem sprijinirea capului meu, Iuda împăratul meu,

9. Moav căldarea nădejdei mele, spre Idumeea voiu pune încălţămintea mea, mie cei „de alt neam“ s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea întărită? Sau cine mă va povăţuì până la Idumeea?

11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce neai lăpădat pre noi? Şi au nu vei eşì, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor întru necaz, că deşert este ajutorul omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, şi el va urgisì pre vrăşmaşii noştri.

Intru sfârșit,

PSALMUL LUI DAVID, 108.

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s'a deşchis,

2. Grăit-a împrotiva mea cu limbă vicleană, şi cu cuvinte de urâciune m'a încungiurat, și s'a luptat cu mine în zadar.

3. In loc ca să mă iubiască, mă clevetià, iară eu mă rugam.

4. Şi a pus împrotiva mea rele, în loc de bune, şi urâciune în locul iubirei mele.

5. Pune preste dânsul pre cel păcătos, și diavolul să steà de-a dreapta lui.

6. Când se va judecà, el să iasă osândit, şi rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puține, şi episcopia lui să o ià altul.

8. Să-i fie feciorii lui săraci, și muerea lui văduvă.

9. Mişcându-se să se mute fiii lui

şi să ceară, să se scoată din curţile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sânt ale lui, şi să jefuiască streinii ostenelele lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să-i fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru perzare, într'un neam să se stingă numele lui.

13. Pomeniască-se fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului, şi păcatul maicei lui să nu se şteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, şi să peară de pre pământ pomenirea lor,

15. Pentrucă nu ş'au adus aminte a face milă, şi au gonit pre omul cel sărac şi mişel şi umilit la inimă, ca să-l omoare.

16. Şi a iubit blestemul, şi va venì lui, şi nu a voit binecuvântarea, şi se va depărtà dela dânsul.

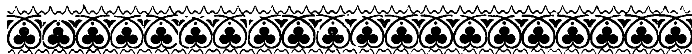
17. Şi s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină, şi a intrat ca apa în maţele lui, şi ca untuldelemn în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care

se îmbracă, şi ca un brâu cu carele
pururea se încinge.
19. Acesta este, la Domnul, lucrul
celor ce mă clevetesc pre mine, şi
al celor ce grăesc rele asupra sufletu-
lui meu.
20. Iară tu, Doamne, Doamne, fă cu
mine după numele tău, că bună este
mila ta.
21. Izbăveşte-mă, că sărac şi mişel
sânt eu, şi inima mea s'a turburat în-
lăuntrul meu.
22. Ca umbra când se abate ea, m'am
luat în laturi, scuturatu-m'am ca lă-
custele.
23. Genunchii mei au slăbit de post,
şi carnea mea s'a schimbat pentru
untuldelemn.
24. Şi eu m'am făcut ocară lor, vă-
zutu-m'au şi clătit-au cu capetele sale.
25. Ajută-mi mie, Doamne Dumne-
zeul meu, şi mă mântueşte, dupre mi-
la ta,
26. Ca să cunoască, că mâna ta este
aceasta, că tu, Doamne, o ai făcut pre
dânsa.

27. Blestemà-vor ei, şi tu vei binecuvântà; cei ce se scoală asupra mea, să se ruşineze; iară sluga ta se va veselì.
28. Îmbrace-se, cei ce mă clevetesc pre mine, în ocară, şi să se învăliască, ca cu un veşmânt, cu ruşinea lór.
29. Mărturisì-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea, şi în mijlocul multora îl voiu lăudà pre el;
30. Că a stătut de-a dreapta săracului, ca să mântuiască sufletul meu de cei ce-l gonesc.

SLAVĂ...

DUPĂ A CINCISPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, **Prea Sfântă Treime...** Și după: **Tatăl nostru...** Troparele acestea:

Glas 1.

Cât este de mult noianul greșalelor mele, Mântuitorule, și rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mână, ca lui Petru, Dumnezeule, și mă mântuește și mă miluește!

Slavă...

Că pentru gânduri și fapte rele m'am osândit, Mântuitorule, dăruește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: Mântuește-mă, Făcătorule de bine, Bunule, și mă miluește!

Și acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară și întru tot nevinovată, curățește-mă pre mine ticălosul, carele sânt întinat și pângărit de cele fără de cale ale mele fapte și de gânduri spurcate, prea curată și prea cinstită și întru tot sfântă Maică și Fecioară!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Iisuse Christoase, tu ești ajutorul meu; în mânile tale sânt eu, ajută-mi mie; nu mă lăsà să greșesc ție, căci sânt rătăcit; nu mă lăsà să umblu după voea trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sânt. Tu cunoști ce-mi este mie de folos, nu mă lăsà să per pentru păcatele mele, nu mă părăsì, Doamne, nici te depărtà dela mine, că spre tine am năzuit. Invață-mă să fac voea ta, că tu ești Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am greșit ție; mântuește-mă pentru mila ta, că înaintea ta sânt toți cei ce mă necăjesc pre mine și nu-mi este mie altă scăpare fără numai tu Doamne. Rușineze-se dar toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l peardă pre el, că numai tu singur ești puternic, Doamne, întru toate, și a ta este slava, în vecii vecilor; amin.

CATISMA A ŞEASESPRĂZECEA.

PSALMUL LUI DAVID, 109.

Zis-a Domnul, Domnului meu: şezi de-a dreapta mea până ce voiu pune pre vrăşmaşi tăi aşternut picioarelor tale.

2. Toiagul puterei va trimite ţie Domnul din Sion, şi vei biruì în mijlocul vrăşmaşilor tăi.

3. Cu tine este începătura în ziua puterei tale, întru strălucirile sfinţilor tăi; din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratu-s'a Domnul, şi nu-i va părea rău; tu eşti preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedec.

5. Domnul este de-a dreapta ta, sfărâmat-a în ziua mâniei sale împăraţi.

6. Judecà-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobì-va capetele pre pământ ale multora.

7. Din părău în cale va beà, pentru aceasta va înnălțà capul.

Aliluia.

PSALMUL 110.

Mărturisì-mă-voiu ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepți și întru adunare.

2. Mari sânt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui.

3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui,, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut minunilor sale, milostiv și Indurat este Domnul.*

5. Hrană a dat celor ce se tem de dânsul, aduce-'și-va aminte în veac de așezământul de lege al său.

6. Tăria lucrurilor sale o a vestit norodului său, ca să le deà lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mânilor lui: adevărul și judecata.

8. Credincioase sânt toate poruncile lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru îndreptare.

9. Izbăvire a trimis norodului său;

poruncit-a în veac aşezământul de lege al său, sfânt şi înfricoşat este numele lui.

10. Incepătura înţelepciunei este frica Domnului, şi înţelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa, lauda lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL LUI DAVID, 111.

Inţelegerea lui Agheu şi a Zahariei.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul; întru poruncile lui, va voì foarte.

2. Puternică pre pământ va fi sămânţa lui, neamul drepţilor se va binecuvântà.

3. Slavă şi bogăţie în casa lui; şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a întru întunerec lumină drepţilor, cel milostiv şi îndurat şi drept.

5. Bun este bărbatul carele se îndură şi împrumută, tocmì-'şi-va cuvintele sale la judecată,

6. Că în veac nu se va clătì; întru pomenire vecinică va fi dreptul.

7.De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a nădăjduì întru Domnul.

8. Intăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privì asupra vrăşmaşilor săi.

9. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înnălţà întru slavă.

10. Păcătosul va vedeà şi se va mânià, cu dinţii săi va scrâşnì şi se va topì, pofta păcătosului va perì.

SLAVA...

Aliluia. Pentru norodul cel nou.

PSALMUL 112.

Lăudaţi tineri pre Domnul, lăudaţi numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este numele Domnului.

4. Innalt este Domnul preste toate neamurile, preste ceriuri este slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumneze-

ul nostru? Cel ce locueşte întru cele
înnalte,

6. Şi spre cele smerite priveşte, în
cer şi pre pământ; cel ce scoală dela
pământ pre cel sărac, şi din gunoiu
ridică pre cel mişel,

7. Ca să-l aşeze pre el cu boerii, cu
boerii norodului său;

8. Cel ce face să locuiască cea stear-
pă din casă, ca maică ce se veseleşte
de fii.

Aliluia.

PSALMUL 113.

* Intru eşirea lui Israil din Eghipet,
a casei lui Iacov din norod varvar.

2. Făcutu-s'a Iuda sfinţirea lui, Is-
rail stăpânirea lui.

3. Marea a văzut şi a fugit, Iorda-
nul s'a întors înapoi.

4. Munţii au săltat ca berbecii, şi
dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi
ţie Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munţi, că aţi săltat ca berbecii,
şi dealuri, ca mieii oilor?

7. De faţa Domnului s'a clătit pă-

mântul, de fața Dumnezeului lui
Iacov,
8. A celui ce a întors peatra în iaze-
re de apă, și cea vârtoasă în izvoare
de ape.
9. Nu nouă Doamne, nu nouă, ci
numelui tău dă slavă, pentru mila ta
și adevărul tău,
10. Ca nu când-va să zică neamuri-
le: unde este Dumnezeul lor?
11. Iară Dumnezeul nostru în ceriu
și pre pământ, toate câte a vrut a făcut.
12. Idolii păgânilor: argint și aur, lu-
cruri de mâni omenești.
13. Gură au și nu vor grăì, ochi au
și nu vor vedeà.
14. Urechi au și nu vor auzì, nări au
și nu vor mirosì.
15. Mâni au și nu vor pipăì, picioare
au și nu vor umblà, nu vor glăsuì cu
gâtlejul lor.
16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac
pre ei, și toți cei ce se nădăjduesc
spre dânșii.
17. Casa lui Israil a nădăjduit spre

Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este el.
18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este el.
19. Cei ce se tem de Domnul, au nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este el.
20. Domnul pomenindu-ne pre noi, ne-a binecuvântat, binecuvântat-a casa lui Israil, binecuvântat-a casa lui Aaron.
21. Binecuvântà-va pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.
22. Adaugă Domnul spre voi, spre voi şi spre fiii voştri.
23. Binecuvântaţi sânteţi voi de Domnul, cel ce a făcut ceriul şi pământul.
24. Ceriul este cer Domnului, iară pământul l'a dat fiilor oamenilor.
25. Nu cei morţi te vor lăudà, Doamne, nici toţi cei ce se pogoară în iad,
26. Ci noi cei vii bine-vom-cuvântà pre Domnul de acum şi până în veac.

Aliluia.

PSALMUL 114.

Iubit-am, că va auzì Domnul glasul rugăciunei mele,
2. Că a plecat urechea sa mie, şi în zilele mele îl voiu chemà.
3. Cuprinsu-m'au durerile morţei, primejdiile iadului m'au aflat, necaz şi durere am aflat,
4. Şi numele Domnului am chemat. O Doamne! izbăveşte sufletul meu.
5. Milostiv este Domnul şi drept, şi Dumnezeul nostru milueşte.
6. Cel ce păzeşte pre prunci, Domnul; smeritu-m'am şi m'a mântuit.
7. Intoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie.
8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi şi picioarele mele din alunecare.
9. Bine-voiu-plăceà înaintea Domnului, în laturea celor vii.

SLAVA...

Aliluia.

PSALMUL 115.

Crezut-am, pentru aceea am grăit, şi eu m'am smerit foarte,

2. Şi am zis întru spaima mea: tot omul este mincinos.
3. Ce voiu răsplătì Domnului, pentru toate care mi-a dat mie?
4. Paharul mântuirei voiu luà, şi numele Domnului voiu chemà.
5. Rugăciunile mele Domnului voiu dà înaintea a tot norodului lui.
6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.
7. O Doamne, eu sluga ta, eu sluga ta şi fiiul slujnicei tale, rupt-ai legăturile mele.
8. Ţie voiu jertfì jertfă de laudă, şi numele Domnului voiu chemà.
9. Rugăciunile mele Domnului voiu dà, înaintea a tot norodului lui,
10. In curţile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime.

Alilüia.

PSALMUL 116.

Lăudaţi pre Domnul toate neamurile, lăudaţi-l pre el toate noroadele,
2. Că s'a întărit mila lui preste noi, şi adevărul Domnului rămâne în veac,

Aliluia.

PSALMUL 117.

Mărturisiți-vă Domnului că este
bun, că în veac este mila lui.
2. Zică dar casa lui Israil că este
bun, că în veac este mila lui.
3. Zică casa lui Aaron că este bun,
că în veac este mila lui.
4. Zică toți cei ce se tem de Domnul
că este bun că în veac este mila lui.
5. Din necaz am chemat pre Dom-
nul, și m'a auzit întru desfătare.
6. Domnul este mie ajutor, și nu
mă voiu teme ce-mi va face mie omul.
7. Domnul este mie ajutor, și eu
voiu privì asupra vrăşmaşilor mei.
8. Mai bine este a nădăjduì spre
Domnul, decât a nădăjduì spre om.
9. Mai bine este a nădăjduì spre
Domnul, decât a nădăjdui spre boer.
10. Toate neamurile m'au încungiu-
rat, și întru numele Domnului i-am în-
frânt pre ei.
11. Incungiurând m'au încungiurat,
și întru numele Domnului i-am înfrânt
pre ei.

12. Incungiuratu-m'au, ca albinele fagurul, şi s'au aprins, ca focul în spini, şi întru numele Domnului i-am biruit pre ei.

13. Impins fiind, m'am povârnit să cad, dar Domnul m'a sprijinit.

14. Tăria mea şi lauda mea este Domnul, şi s'a făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie şi de mântuire în corturile drepţilor,

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a înnălţat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voiu murì, ci voiu fi viu şi voiu povestì lucrurile Domnului.

18. Certând m'a certat Domnul, dar morţei nu m'a dat.

19. Deşchide-ţi mie porţile dreptăţei, şi intrând într'însele, mă voiu mărturisì Domnului.

20. Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intrà într'însa.

21. Mărturisì-mă-voiu ţie, că m'ai auzit şi te-ai făcut mie spre mântuire.

22. Peatra, carea nu o au socotit zi-

ditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta şi este minunată întru ochii noştri.

24. Aceasta este ziua carea o a făcut Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într'însa. O Doamne, mântueşte! O Doamne, sporeşte!

25. Bine-este-cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, binecuvântat-am pre voi din casa Domnului.

26. Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă.

27. Tocmiţi sărbătoare întru cele frumoase, până la coarnele Oltaruului.

28. Dumnezeul meu eşti tu şi mă voiu mărturisì ţie; Dumnezeul meu eşti tu şi te voiu înnălţà. Mărturisìmă-voiu ţie că m'ai auzit şi te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞEASESPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, **Prea Sfântă Treime...** Şi după: **Tatăl nostru...**, Troparele acestea:

Glas 1.

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătorul, carele va să vădiască cele ascunse şi rele ale tale. Deci nu rămâneà întru aceste de aicea, ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fi mie şi mă mântueşte!

Slavă...

Pentrucă sânt încungiurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de rane fără de număr ale greşalelor, rogu-mă ţie Milostive Christoase, Doftorul bolnavilor: cercetează, tămădueşte şi mă mântueşte!

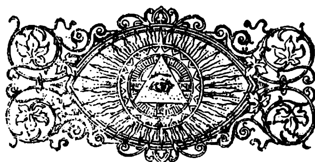
Şi acum...

Suflete al meu, pentruce zaci fără de grijă, lenevindu-te? De ce nu porţi grijă de răutăţile ce ai făcut întru această viaţă? Nevoeşte-te de te îndreptează mai înainte până nu-ţi închide uşa, Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântueşte-mă pre mine, carele mult ţi-am greşit, Prea Curată Stăpână!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, carele întru cele de sus lo-

cuești, și spre cele smerite privești, și cu ochiul tău, cel a toate văzător, cauți spre toată zidirea, ție am plecat grumazul sufletului și al trupului, și ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna ta cea nevăzută dintru sfânt locașul tău, și ne binecuvintează pre noi pre toți, și ne iartă nouă toată greșala cea cu voe și cea fără de voe, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruește-ne nouă, Doamne, umilință; dăruește-ne lacrimi duhovnicești din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruește mare mila ta preste toată lumea ta și preste noi nevrednicii robii tăi, că binecuvântat și preaproslăvit este numele tău: al Tatălui și al Fiiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A ŞEAPTESPRĂZECEA.

Aliluia.

PSALMUL 118.

Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.
2. Fericiţi cei ce cearcă mărturiile lui, cu toată inima îl vor căutà pre dânsul,
3. Că nu cei ce lucrează fărădelegea, în căile lui au umblat.
4. Tu ai poruncit poruncile tale, ca să le păziască foarte.
5. O, de s'ar îndreptà căile mele, să păziască îndreptările tale!
6. Atuncea nu mă voiu ruşinà, când voiu căutà spre toate poruncile tale.
7. Mărturisì-mă-voiu ţie întru îndreptarea inimei, ca să mă învăţ judecăţile dreptăţei tale.
8. Îndreptările tale voiu păzì, nu mă părăsì până în sfârşit.

9. Intru ce 'şi va îndreptà tânărul calea sa? Când va păzì cuvintele tale.
10. Cu toată inima mea te-am căutat pre tine, să nu mă abat dela poruncile tale.
11. Intru inima mea am ascuns cuvintele tale, ca să nu greşesc ţie.
12. Bine-eşti-cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările tale.
13. Cu buzele mele am vestit toate judecăţile gurei tale.
14. In calea mărturiilor tale m'am desfătat, ca întru toată bogăţia.
15. Intru poruncile tale mă voiu deprinde şi voiu cunoaşte căile tale.
16. Intru îndreptările tale voiu cugetà, nu voiu uità cuvintele tale.
17. Răsplăteşte robului tău, viază-mă şi voiu păzì cuvintele tale.
18. Descopere ochii mei şi voiu cunoaşte minunile din legea ta.
19. Nemernic sânt eu pre pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile tale.
20. Iubit-a sufletul meu ca să doriască de judecăţile tale în toată vremea.

21. Certat-ai pre cei mândri; blestemaţi cei ce se abat dela poruncile tale.
22. Ià dela mine ocara şi defăimarea, că mărturiile tale am căutat.
23. Pentrucă au şezut boerii, şi asupra mea clevetiau, iară robul tău se învăţà întru îndreptările tale.
24. Că mărturiile tale cugetarea mea este, şi sfaturile mele îndreptările tale.
25. Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viază-mă dupre cuvântul tău.
26. Căile mele le-am mărturisit şi m'ai auzit, învaţă-mă îndreptările tale.
27. Calea îndreptărilor tale fă să o înţeleg, şi mă voiu deprinde întru minunile tale.
28. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întăreşte-mă întru cuvintele tale.
29. Calea nedreptăţei depărtează-o dela mine, şi cu legea ta mă milueşte.
30. Calea adevărului am ales, şi judecăţile tale n'am uitat.

31. Lipitu-m'am de mărturiile tale, Doamne nu mă ruşinà.

32. Pre calea poruncilor tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

33. Lege pune-'mi mie, Doamne, în calea îndreptărilor tale, şi o voiu căutà pre dânsa totdeuna.

34. Inţelepţeşte-mă şi voiu căutà legea, ta şi o voiu păzì pre ea cu toată inima mea.

35. Povăţueşte-mă în cărarea poruncilor tale, că aceea am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, şi nu la lăcomie.

37. Intoarce ochii mei să nu vadă deşertăciune, în calea ta mă viază.

38. Pune robului tău cuvântul tău, întru frica ta.

39. Şterge ocara mea, de carea îmi pare rău, că judecăţile tale sânt bune.

40. Iată am dorit de poruncile tale, întru dreptatea ta mă viază.

41. Şi să vie preste mine mila ta, Doamne, mântuirea ta dupre cuvântul tău.

42. Şi voiu răspunde cuvânt celor

ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.

43. Şi să nu iai din gura mea cuvântul adevărului până în sfârşit, că întru judecăţile tale am nădăjduit.

44. Şi voiu păzì legea ta pururea, în veac şi în veacul veacului.

45. Şi am umblat întru lărgime, că poruncile tale am căutat.

46. Şi am grăit întru mărturiile tale înaintea împăraţilor, şi nu m'am ruşinat.

47. Şi am cugetat la poruncile tale, care le-am iubit foarte.

48. Şi am ridicat mânile mele spre poruncile tale, care le-am iubit, şi m'am deprins întru îndreptările tale.

49. Pomeneşte cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul tău m'a viat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iară eu dela legea ta nu m'am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de jude-

căţile tale cele din veac, Doamne, şi m'am mângâiat.

53. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoşi, care părăsesc legea ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările tale, în locul nemerniciei mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău, Doamne, şi am păzit legea ta.

56. Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.

57. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea ta.

58. Rugatu-m'am feţei tale cu toată inima mea, milueşte-mă dupre cuvântul tău.

59. Cugetat-am la căile tale, şi am întors picioarele mele la mărturiile tale.

60. Gătitu-m'am şi nu m'am turburat a păzì poruncile tale.

61. Funiile păcătoşilor s'au înfăşurat împrejurul meu, şi legea ta n'am uitat.

62. In mezul nopţei m'am sculat să

mă mărturisesc ţie, pentru judecăţile dreptăţei tale.

63. Părtaş sânt eu tuturor celor ce se tem de tine, şi celor ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, este plin pământul, îndreptările tale mă învaţă.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, dupre cuvântul tău.

66. Bunătate şi învăţătură şi cunoştinţă mă învaţă, că poruncile tale am crezut.

67. Mai înainte de ce m'am smerit, eu am greşit, pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

68. Bun eşti tu, Doamne, şi întru bunătatea ta mă învaţă îndreptările tale.

69. Inmulţitu-s'a asupra mea nedreptatea mândrilor, iară eu cu toată inima voiu cercà poruncile tale.

70. Inchegatu-s'a ca laptele inima lor, iară eu la legea ta am cugetat.

71. Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăţ îndreptările tale.

72. Bună este mie legea gurei tale,

mai vârtos decât mii de aur și de argint.

SLAVĂ...

STAREA ÎNTÂIA.

Mânile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și mă voiu învăță poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedeà și se vor veselì, că întru cuvintele tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sânt judecățile tale, și întru adevăr m'ai smerit.

76. Facă-se, dar, mila ta ca să mă mângâe, dupre cuvântul tău robului tău.

77. Să-mi vie mie îndurările tale și voiu fi viu, că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea, iară eu mă voiu învățà întru poruncile tale.

79. Să mă întoarcă pre mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă ruşinez.

81. Stinge-se spre mântuirea ta sufletul meu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

82. Sfârşitu-s'au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: când mă vei mângâià?

83. Că m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările tale nu le-am uitat.

84. Câte sânt zilele robului tău, când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ci nu sânt ca legea ta, Doamne.

86. Toate poruncile tale sânt adevărul; fără dreptate m'au gonit, ajută-mi.

87. Puţin de nu m'au sfârşit pre mine pre pământ, iară eu n'am părăsit poruncile tale.

88. Dupre mila ta viază-mă, şi voiu păzì mărturiile gurei tale.

89. In veac, Doamne, cuvântul tău rămâne în cer.

90. In neam şi în neam adevărul tău, întemeiat-ai pământul şi rămâne.

91. Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate sânt slujitoare ţie.

92. De nu ar fi fost legea ta gândirea mea, atuncea aş fi perit întru smerenia mea.

93. In veac nu voiu uità îndreptările tale, că într'însele m'ai viat.

STAREA A DOUA.

Al tău sânt eu, mântueşte-mă, că îndreptările tale am căutat.

95. Pre mine m'au aşteptat păcătoşii să mă peardă, mărturiile tale am cunoscut.

96. A tot sfârşitul am văzut sfârşit, desfătată este porunca ta foarte.

97. Cât am iubit legea ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

98. Mai mult decât pre vrăşmaşii mei m'ai înţelepţit cu porunca ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am înţeles, că mărturiile tale gândirea mea sânt.

100. Mai mult decât cei bătrâni am

priceput, că poruncile tale am căutat.
101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.
102. Dela judecăţile tale nu m'am abătut, că tu ai pus lege mie.
103. Cât sânt de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurei mele.
104. Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urît toată calea nedreptăţei.
105. Făclie picioarelor mele este legea ta, şi lumină cărărilor mele.
106. Juratu-m'am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţei tale.
107. Smeritu-m'am până în sfârşit, Doamne viază-mă dupre cuvântul tău.
108. Cele de bună voe ale gurei mele bine-le-voeşte, Doamne, şi judecăţile tale mă învaţă.
109. Sufletul meu în mânile tale este pururea, şi legea ta n'am uitat.
110. Pus-au păcătoşii cursă mie, şi dela poruncile tale n'am rătăcit.

111. Moştenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimei mele sânt.
112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările tale în veac, pentru răsplătire.
113. Pre călcătorii de lege i-am urît, şi legea ta am iubit.
114. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti tu, întru cuvintele tale am nădăjduit.
115. Depărtaţi-vă dela mine cei ce vicleniţi, şi voiu cercà poruncile Dumnezeului meu.
116. Apără-mă dupre cuvântul tău şi mă viază, şi nu mă ruşinà pre mine dela aşteptarea mea.
117. Ajută-mi şi mă voiu mântuì, şi voiu cugetà întru îndreptările tale pururea.
118. Defăimat-ai pre toţi cei ce se depărtează dela îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.
119. Călcători de lege am socotit pre toţi păcătoşii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.
120. Pătrunde cu frica ta cărnurile

mele, că de judecăţile tale m'am temut.

121. Făcut-am judecată şi dreptate, nu mă dà pre mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Priimeşte pre robul tău întru bunătate, ca să nu mă clevetiască cei mândri.

123. Ochii mei s'au stins spre mântuirea ta, şi spre cuvântul dreptăţei tale.

124. Fă cu robul tău dupre mila ta, şi întru îndreptările tale mă învaţă.

125. Robul tău sânt eu, înţelepţeşte-mă, şi voiu cunoaşte mărturiile tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul şi topazia.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urît.

129. Minunate sânt mărturiile tale, pentru aceasta le-a cercat pre ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează, şi înţelepţeşte pre prunci.

131. Gura mea am deşchis şi am tras duh, că de poruncile tale am dorit.

SLAVĂ...

STAREA A TREIA.

Caută spre mine şi mă milueşte, dupre judecata celor ce iubesc numele tău.

133. Paşii mei îndreptează-i dupre cuvântul tău, şi să nu mă stăpâniască toată fărădelegea.

134. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor, şi voiu păzì poruncile tale.

135. Faţa ta arată-o preste robul tău, şi mă învaţă îndreptările tale.

136. Izvoare de ape au izvorît ochii mei, pentrucă n'am păzit legea ta.

137. Drept eşti, Doamne, şi drepte sânt judecăţile tale.

138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile tale, şi adevărul foarte.

139. Topitu-m'a râvnirea ta, că au uitat cuvintele tale vrăşmaşii mei.

140. Cu foc lămurit este cuvântul

tău foarte, şi robul tău l'a iubit pre el.

141. Mai tânăr sânt eu şi defăimat, îndreptările tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta este dreptate în veac, şi legea ta adevărul.

143. Necazuri şi nevoi m'au aflat, poruncile tale sânt gândirea mea.

144. Dreptate sânt mărturiile tale în veac, înţelepţeşte-mă şi voiu fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă Doamne, îndreptările tale voiu căutà.

146. Strigat-am către tine, mântueşte-mă, şi voiu păzì mărturiile tale.

147. Apucat-am înainte fără de vreme şi am strigat, întru cuvintele tale am nădăjduit.

148. Intimpinat-au ochii mei către dimineaţă, ca să cuget la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, dupre mila ta, dupre judecata ta mă viază.

150. Apropiatu-s'au cei ce mă goniau fărădelege, şi dela legea ta s'au depărtat.

151. Aproape eşti tu, Doamne, şi toate poruncile tale sânt adevărul.

152. Din început am cunoscut, din mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

153. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea ta n'am uitat.

154. Judecă judecata mea şi mă izbăveşte, dupre cuvântul tău mă viază.

155. Departe este dela păcătoşi mântuirea, că îndreptările tale n'au căutat.

156. Indurările tale multe sânt, Doamne, dupre judecata ta mă viază.

157. Mulţi sânt cei ce mă gonesc şi mă necăjesc, dela mărturiile tale nu m'am abătut.

158. Văzut-am pre cei neînţelegători şi mă topiam, că cuvintele tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile tale am iubit, Doamne, întru mila ta mă viază.

160. Incepătura cuvintelor tale este adevărul, şi în veac toate judecăţile dreptăţei tale.

161. Boerii m'au gonit în zadar, şi de cuvintele tale s'a înfricoşat inima mea.

162. Bucurà-mă-voiu eu de cuvintele tale, ca cel ce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urît şi m'am scârbit, iară legea ta am iubit.

164. De şeapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecăţile dreptăţei tale.

165. Pace este multă celor ce iubesc legea ta, şi nu este lor sminteală.

166. Aşteptat-am mântuirea ta, Doamne, şi poruncile tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, şi le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile tale şi mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sânt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă înţelepţeşte.

170. Să intre cererea mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă izbăveşte.

171. Răspunde-vor buzule mele la-

udă, când mă vei învăţà îndreptările tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sânt dreptate.

173. Fie mâna ta să mă mântuiască, că poruncile tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea ta, Doamne, şi legea ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu şi te va lăudà, şi judecăţile tale vor ajutà mie.

176. Rătăcit-am; ca o oae perdută, caută pre robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

SLAVĂ...

DUPĂ A ŞEAPTESPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de trei ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 2.

Greşit-am ţie, Mântuitorule, ca şi fiiul cel curvar; priimeşte-mă, Părinte, pre mine cel ce mă pocăesc, şi mă milueşte, Dumnezeule!

Slavă...

Strig ţie Christoase Mântuitorule, glasul vameşului; milostiv fi mie, ca şi aceluia, şi mă milueşte, Dumnezeule!

Şi acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pre mine cela ce am trebuinţă de sprijineala cea dela tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu; milueşte-mă!

Doamne milueşte, de 40 de ori, şi Rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne a tot puternice şi făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, cela ce ai zidit pre om din pământ şi l'ai arătat pre el dupre chipul şi asemănarea ta, ca şi prin el să se slăviască pre pământ mare încuviinţat numele tău, şi fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor tale, zidindu-l iarăşi a doua oară pre el mai spre bine, întru Christosul tău, l-ai suit în ceriuri, mulţămescu-ţi, că ai înmulţit spre mine mărirea ta, şi nu m'ai dat pre mine vrăşmaşilor mei, carii caută desăvârşit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici m'ai lăsat să per împreună cu fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive şi Iubitorule de bine Doamne, carele nu voeşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui şi-l priimeşti, cela ce ridici pre oamenii cei căzuţi şi tămăduești pre cei zdrobiţi, întoarce-mă şi pre mine la pocăinţă, şi fiind căzut jos, mă ridică, şi zdrobit fiind, vindecă-mă. Adă-ţi aminte de îndurările tale şi de cea din veci a ta necuprinsă bunătate, şi uită cele nenumărate ale

mele fărădelegi, care cu lucrul și cu cuvântul și cu cugetul le-am săvârșit. Dezleagă împetrirea inimei mele și îmi dă mie lacrimi de umilință spre curățirea spurcăciunei cugetului meu. Ascultă, Doamne, ià aminte, Iubitorule de oameni, milostivește-te Indurate, și de tirania patimilor, care împărățesc întru mine, slobozește ticălosul meu suflet. Și să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silniciască de acum vrășmașul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna ta cea tare mă răpește de supt stăpânirea lui, și împărățește tu întru mine, Bunele și Iubitorule de oameni Doamne, și cu totul să fiu al tău, și binevoește să viețuesc de acum dupre voea ta; și prin cea negrăită bunătate a ta, dă-mi curățire a inimei, pază a gurei, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință nefățarnică și înfrânare prea cuprinzătoare, și mă umple de rodurile tuturor bunătăților, cu Darul prea Sfântului tău Duh. Și să nu mă ridici pre mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul meu neîndreptat și negătit, ci mă fă desăvârșit cu săvârșirea ta, și așa mă scoate dintru această viață, ca trecând, cu Darul tău, fărăde-oprealǎ, începătoriile și stăpâniile întunerecului, să privesc și eu frumseța cea nepovestită a neapropiatei slavei tale, împreună cu toți sfinții tăi, întru carii s'a sfințit și s'a proslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele tău în veci; amin.

CATISMA A OPTSPRÂZECEA.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 119.

Către Domnul, când m'am necăjit, am strigat şi m'a auzit.

2. Doamne, izbăveşte sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană!

3. Ce se va dà ţie şi ce se va adauge ţie spre limba vicleană?

4. Săgeţile celui puternic sânt ascuţite cu cărbuni pustniceşti.

5. Vai mie, că nemernicia mea s'a îndelungat, sălăşluitu-m'am cu sălaşele lui Chidar.

6. Mult a nemernicit sufletul meu, cu cei ce urau pacea. Eram făcător de pace;

7. Când grăiam lor; se luptau cu mine în zadar.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 120.

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va venì ajutorul meu.

2. Ajutorul meu dela Domnul, cel ce a facut ceriul şi pământul.
3. Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici să dormiteze cel ce te păzeşte.
4. Iată nu v'a dormità, nici va adormì cel ce păzeşte pre Israil.
5. Domnul te va păzì pre tine, Domnul este acoperemânt ţie preste mâna ta cea dreaptă.
6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va păzì pre tine de tot răul, păzì-va sufletul tău Domnul.
8. Domnul va păzì intrarea ta şi eşirea ta, de acum şi până în veac.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 121.

Veselitu-m'am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.
2. Stând erau piciorele noastre în curţile tale, Ierusalime; —
3. Ierusalimul cel ce se zideşte ca o cetate, a căruia împărtăşirea lui este dimpreună.
4. Că acolo s'au suit seminţiile, se-

minţiile Domnului, mărturia lui Israil, ca să se mărturisiască numelui Domnului.

5. Că acolo au şezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui David.

6. Intrebaţi dar cele ce sânt spre pacea Ierusalimului, şi îndestulare celor ce te iubesc pre tine.

7. Fie pace întru puterea ta, şi îndestulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei, am grăit adecă pace de tine.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ţie.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 122.

Către tine am ridicat ochii mei, cela ce locueşti în cer.

2. Iată, precum sânt ochii slugilor în mânile stăpânilor săi, precum sânt ochii slujnicei în mânile stăpânei sale, aşa ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivì spre noi.

3. Milueşte-ne pre noi, Domne, mi-
lueşte-ne pre noi, că prea mult ne-am
umplut de hulă;
4. Prea mult s'a umplut sufletul
nostru de ocara celor ce sânt întru în-
destulare şi de hula celor mândri.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 123.

De nu ar fi că Domnul erà întru
noi, zică adecă Israil.
2. De nu ar fi că Domnul erà întru
noi, când s'au ridicat oamenii asupra
noastră,
3. Iată, de vii ne-ar fi înghiţit pre
noi, când s'a iuţit mânia lor preste noi.
4. Iată, apa ne-ar fi înnecat pre noi, pă-
rău ar fi trecut preste sufletul nostru.
5. Iată, ar fi trecut preste sufletul
nostru apa cea fără de stare.
6. Bine-este-cuvântat Domnul, ca-
rele nu ne-a dat pre noi spre vâna-
rea dinţilor lor.
7. Sufletul nostru ca o pasere s'a
izbăvit din cursa vânătorilor; cursa
s'a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit.
8. Ajutorul nostru este întru nu-

mele Domnului, celui ce a făcut ceriul şi pământul.

SLAVA...

Cântarea treptelor.

PSALMUL 124.

Cei ce se nădăjduesc întru Domnul sânt ca muntele Sionului; nu se va clătì în veac cel ce locueşte în Ierusalim.

2. Munţii împrejurul lui şi Domnul împrejurul norodului său, de acum şi până în veac.

3. Că nu va lăsà Domnul toiagul păcătoşilor preste soarta drepţilor, ca să nu-şi tindă drepţii întru fărădelegi mânile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepţi cu inima;

5. Iară pre cei ce se abat la îndărătnicíi, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace preste Israil.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 125.

Când a întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca nişte mângâiaţi.

2. Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră, şi limba noastră de veselie; atuncea vor grăì între neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânşii.

3. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.

4. Intoarce, Doamne, robia noastră, ca părăele în austru.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secerà.

6. Mergând mergeau şi plângeau, aruncând seminţele sale, şi venind vor venì cu bucurie luând-şi mănunchile sale.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 126.

De nu ar zidì Domnul casa, îndeşert s'ar ostenì cei ce zidesc; de nu ar păzì Domnul cetatea, îndeşert ar priveghià cel ce o păzeşte.

2. Indeşert este vouă a mânecà; sculaţi-vă după ce aţi şezut, cei ce mâncaţi pânea durerei; când va dà iubiţilor săi somn.

3. Iată, moştenirea Domnului fiii, plata, rodul pântecelui.

4. Ca nişte săgeţi în mâna celui tare, aşa fiii celor scuturaţi.

5. Fericit este, carele îşi va plinì pofta sa dintr'înşii; nu se vor ruşinà când vor grăì vrăşmaşilor săi în porţi.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 127.

Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, carii umblă în căile lui.

2. Ostenelele rodurilor tale vei mâncà, fericit eşti şi bine va fi ţie.

3. Muerea ta ca o vie rodită în laturile casei sale, fiii tăi ca nişte tinere odrasle de maslin împrejurul mesei tale.

4. Iată aşa se va binecuvântà omul cel ce se teme de Domnul.

5. Binecuvântà-te-va Domnul din Sion, şi vei vedeà bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţei tale.

6. Şi vei vedeà pre fiii fiilor tăi, pace preste Israil.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 128.

De multe ori s'au luptat cu mine

din tinereţele mele, zică adecă Israil.
2. De multe ori s'au luptat cu mine
din tinereţele mele, şi nu m'au biruit.
3. Preste spatele mele au lucrat pă-
cătoşii, îndelungat-au fărădelegea sa.
4. Domnul cel drept a tăiat gruma-
zii păcătoşilor.
5. Să se ruşineze şi să se întoarcă
înapoi toţi cei ce urăsc Sionul.
6. Facă-se ca iarba pre casă, carea
mai înainte de smulgere s'a uscat,
7. De carea nu ş'a umplut mâna sa
cel ce seceră, şi sânul său, cel ce adu-
nă mănunchile.
8. Şi n'au zis cei ce treceau: bine-
cuvântarea Domnului preste voi, bi-
necuvântat-am pre voi întru numele
Domnului.

SLAVĂ...

Cântarea treptelor.

PSALMUL 129.

Dintru adâncuri am strigat către ti-
ne, Dómne, Doamne, auzi glasul meu,
2. Fie urechile tale luând aminte
spre glasul rugăciunei mele!
3. De te-vei-uità la fărădelegi,

Doamne, Doamne, cine va suferì? Că la tine este milostivirea.

4. Pentru numele tău te-am răbdat, Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

5. Din streaja dimineţei până în noapte, din streaja dimineţei să nădăjduiască Israil spre Domnul;

6. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la el, şi el va izbăvì pre Israil de toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 130.

Doamne, nu s'a înnălţat inima mea, nici s'au înnălţat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.

2. De nu m'am smerit cu gândul, ci am înnălţat sufletul meu, precum este cel înţărcat spre maica lui, aşa vei răsplătì spre sufletul meu.

3. Nădăjduiască Israil spre Domnul, de acum şi până în veac.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 131.

Adă-ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţele lui,
2. Că s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeului lui Iacov:
3. De voiu intrà în locaşurile casei mele, de mă voiu suì pre patul aşternutului meu,
4. De voiu dà somn ochilor mei, şi genelor mele dormitare,
5. Şi odihnă tâmplelor mele, până ce voiu aflà locul Domnului, locaşul Dumnezeului lui Iacov.
6. Iată o am auzit pre ea în Efrata, aflatu-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei.
7. Intrà-vom în locaşurile lui, închinà-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui.
8. Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale.
9. Preoţii tăi se vor îmbrăcà cu dreptate, şi cuvioşii tăi se vor bucurà.

10. Pentru David sluga ta, să nu întorci faţa unsului tău.

11. Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lăpădà de dânsa; din rodul pântecelui tău voiu pune pre scaunul tău,

12. De vor păzì fiii tăi aşezământul de lege al meu, şi mărturiile mele acestea, care voiu învăţà pre ei, şi fiii lor până în veac vor şedeà pre scaunul tău.

13. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l'a pre el spre locaş luişi.

14. Aceasta este odihna mea în veacul veacului, aicea voiu locuì, că l'am ales pre el.

15. Vânatul lui binecuvântând îl voiu binecuvântà, pre săracii lui voiu săturà de pâne.

16. Preoţii lui voiu îmbrăcà cu mântuire, şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucurà.

17. Acolo voiu răsărì cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

18. Pre vrăşmaşii lui voiu îmbrăcà

cu rușine, iară preste dânsul va înflori sfințenia mea.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 132.

Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locuì frații împreună.

2. Ca mirul pre cap, cel ce se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron, carele se pogoară pre marginea îmbrăcămintei lui.

3. Ca roaua Ermonului, ce se pogoară pre munții Sionului, că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viață până în veac.

Cântarea treptelor.

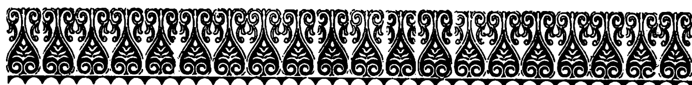
PSALMUL 133.

Iată acum binecuvântați pre Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. In nopți ridicați mânile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pre Domnul.

Binecuvântà-te-va Domnul din Sion, cel ce a făcut ceriul şi pământul.

SLAVĂ...

DUPĂ A OPTSPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... de 3 ori,

Şi după: Troparele acestea:

Glas 2.

M-ai înainte până nu mă osândì, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere şi îndreptare păcatelor mele celor multe! Dă-mi umilinţă duhovnicească, ca să strig către tine: Milostive, Iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântueşte-mă!

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără-de-minte asemănându-mă eu curvarul, m'am însoţit cu ele. Dărueşte-mi întoarcere, Christoase, ca să iau dela tine mare milă!

Şi acum...

Nu-'ţi întoarce, Stăpână, faţa ta de către mine, care mă rog ţie, ci, ca o milostivă, Maică a Induratului Dumnezeu, sârgueşte mai înainte de sfârşit, dă-mi întoarcere, ca să mă mântuesc prin tine; că tu eşti mântuirea mea şi nădejdea mea cea neruşinată, Doamna mea!

Doamne milueşte, de 40 de ori, şi Rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu urgia ta să mă cerţi. Stăpâne Doamne Iisuse Christoase, Fiiule al lui Dumnezeu celui viu, milueşte-mă pre mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijilivul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malachiul, sodomleanul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împetritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăzneţul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirei tale de oameni şi vrednicul de toată munca şi de gheenă şi de pedeapsă. Şi pentru mulţimea atâtor greşale ale mele, nu mă pune supt mulţimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă milueşte, că sânt neputincios şí cu sufletul şí cu trupul şí cu socoteala şí cu gândul, şi mă mântueşte pre mine nevrednicul robul tău, cu judecăţile care le ştii, prin rugăciunile prea Curatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi ale tuturor sfinţilor, carii din veci bine ţi-au făcut ţie spre plăcere, că bine-eşti-cuvântat întru toţi vecii; amin.

CATISMA A NOUĂSPRĂZECEA.

Aliluia.

PSALMUL 134.

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi slugi pre Domnul,
2. Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.
3. Lăudaţi pre Domnul, că este bun Domnul,
4. Cântaţi numelui lui, că este bun.
5. Că pre Iacov a ales luişi Domnul,
6. Pre Israil spre moştenire luişi.
7. Că eu am cunoscut că este mare Domnul,
8. Şi Domnul nostru preste toţi dumnezeii.
9. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer şi pre pământ,
10. In mări şi întru toate adâncurile.
11. Ridicând nouri dela marginea pământului,

12. Fulgerele spre ploae le-a făcut,
13. Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.
14. Carele a bătut cele întâiu născute ale Eghipetului,
15. Dela om până la dobitoc.
16. Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău Eghipte,
17. Intru Faraon şi întru toate slugile lui.
18. Carele a bătut neamuri multe,
19. Şi a ucis împăraţi tari:
20. Pre Sion, împăratul Amoreilor,
21. Şi pre Og, împăratul Vasanului,
22. Şi toate împărăţiile Hanaanului.
23. Şi a dat pământul lor moştenire,
24. Moştenire lui Israil norodului său.
25. Doamne, numele tău este în veac,
26. Şi pomenirea ta în neam şi în neam.
27. Că va judecà Domnul pre norodul său,
28. Şi spre slugile sale se va umilì.
29. Idolii păgânilor, argint şi aur, lucruri de mâni omeneşti.—

Gură au și nu vor grăì,
30 Ochi au și nu vor vedeà.
31 Urechi au și nu vor auzì,
32 Că nu este duh în gura lor.
33 Asemenea lor să fie cei ce fac
34 pre acestea,
Și toți cei ce se nădăjduesc în-
35 tr'înșii.
Casa lui Israil, binecuvântați pre
36 Domnul!
Casa lui Aaron, binecuvântați
37 pre Domnul!
Casa lui Levi, binecuvântați pre
38 Domnul!
Cei ce vă temeți de Domnul, bi-
39 necuvântați pre Domnul!

40. Bine-este-cuvântat Domnul din Sion! Cel ce locuește în Ierusalim.

Aliluia.

PSALMUL 135.

Mărturisiți-vă Domnului că este
bun, că în veac este mila lui.
Mărturisiți-vă Dumnezeului
2 Dumnezeilor, că în veac este mila lui.
Mărturisiți-vă Domnului Dom-
3 niilor, că în veac este mila lui.

4 Celui ce face minuni mari, unu-
ia, că în veac este mila lui.
5 Celui ce a făcut ceriurile cu în-
ţelegere, că în veac este mila lui.
6 Celui ce a întărit pământul pres-
te ape, că în veac este mila lui.
7 Celui ce a făcut luminători mari,
unuia, că în veac este mila lui.
8 Soarele spre stăpânirea zilei, că
în veac este mila lui.
9 Luna şi stelele spre stăpânirea
nopţei, că în veac este mila lui.
10 Celui ce a bătut Eghipetul cu cei
întâi născuţi ai lor, că în veac este
mila lui.
11 Şi a scos pre Israil din mijlocul
lor, că în veac este mila lui.
12. Cu mână tare şi cu braţ înnalt,
că în veac este mila lui.
13 Celui ce a împărţit Marea Roşie
întru despărţituri, că în veac este mi-
la lui.
14 Şi a trecut pre Israil prin mijlo-
cul ei, că în veac este mila lui.
15 Şi a scuturat pre Faraon şi pu-

terea lui în Marea Roşie, că în veac
este mila lui.
16. Celui ce a trecut norodul său în
pustie, că în veac este mila lui.
17. Celui ce a bătut împăraţi mari,
că în veac este mila lui.
18. Şi a omorît împăraţi tari, că în
veac este mila lui.
19. Pre Sion, împăratul Amoreilor,
că în veac este mila lui.
20. Şi pre Og, împăratul Vasanului,
că în veac este mila lui.
21. Şi le-a dat pământul lor moşte-
nire, că în veac este mila lui.
22. Moştenire lui Israil slugei sale,
că în veac este mila lui.
23. Că întru smerenia noastră ne-a
pomenit pre noi Domnul, că în veac
este mila lui.
24. Şi ne-a izbăvit pre noi de vrăş-
maşii noştri, că în veac este mila lui.
25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că
în veac este mila lui.
26. Mărturisiţi-vă Dumnezeului ce-
resc, că în veac este mila lui.

PSALMUL LUI DAVID, 136

Prin Ieremia.

La râul Vavilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am aduș noi aminte de Sion.

2. In sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat organele noastre.

3. Că acolo ne-au întrebat pre noi, cei ce ne-au robit pre noi, cuvinte de cântări, și cei ce ne-au dus pre noi, cântare, cântați nouă din cântările Sionului.

4. Cum vom cântà cântarea Domnului în pământ strein?

5. De te voiu uità Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

6. Să se lipiască limba mea de grumazul meu, de nu-mi voiu aduce aminte de tine, de nu voiu pune înainte Ierusalimul, ca întru începutul veseliei mele.

7. Adă-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului, carii ziceeau:

8. Stricați-l, stricați-l până la temeliile lui!

9Fata Vavilonului ticăloasă, fericit este cel ce va răsplătì ţie răsplătirea ta, carea ai răsplătit nouă.
10Fericit este carele va apucà şi va lovì pruncii tăi de peatră!

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 137,
De carele şi Agheu şi Zaharia.

Mărturisì-mă-voiu ţie Doamne cu toată inima mea, înaintea îngerilor voiu cântà ţie, că ai auzit toate graiurile gurei mele.
2Închinà-mă-voiu la Biserica ta cea sfântă, şi mă voiu mărturisì numelui tău, întru mila ta şi adevărul tău, că ai mărit preste tot numele cel sfânt al tău.
3Ori în ce zi te voiu chemà, degrab mă auzi, înmulţì-mă-vei în sufletul meu, cu puterea ta.
4Mărturisiască-se ţie, Doamne, toţi împăraţii pământului, că au auzit toate graiurile gurei tale.
5Şi să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului.
6Că înnalt este Domnul, şi la cele

smerite priveşte, şi cele înnalte de de-
parte le cunoşte.
7 De voiu merge în mijlocul ne-
cazului, mă vei vià; preste mânia
vrăşmaşilor mei întins-ai mânile tale
şi m'a mântuit dreapta ta.
8 Domnul va răsplătì pentru mine;
Doamne, mila ta este în veac, lucrurile
mânilor tale nu le trece cu vederea;

Intru sfârşit.

PSALMUL LUI DAVID, 138,

Al Zahariei, întru risipire.

Doamne, cercatu-m'ai şi m'ai cu-
noscut; tu ai cunoscut şederea mea
şi scularea mea.
2 Tu ai priceput gândurile mele de
departe.
3 Cărarea mea şi funia mea tu o ai
iscodit, şi toate căile mele mai înainte
le-ai văzut, că nu este vicleşug în lim-
ba mea.
4 Iată, Doamne, tu ai cunoscut
toate cele de pre urmă şi cele de de-
mult.
5 Tu m'ai zidit şi ai pus preste
mine mâna ta,

6. Minunată s'a făcut ştiinţa ta de către mine, întăritu-s'a, nu voiu puteà spre dânsa.
7. Unde mă voiu duce dela Duhul tău? Şi dela faţa ta unde voiu fugi?
8. De mă voiu suì în cer, tu acolo eşti; de mă voiu pogorî în iad, de faţă eşti.
9. De voiu luà aripile mele de dimineaţă şi mă voiu sălăşluì la marginile mărei,
10. Şí acolo mâna ta mă va povăţuì şi mă va ţineà dreapta ta.
11. Şi am zis: au doară întunerecul mă va acoperì? Şi noaptea este luminare întru desfătarea mea.
12. Că întunerecul nu se va întunecà dela tine, şi noaptea ca ziua se va luminà; precum este întunerecul ei, aşa şi lumina ei.
13. Că tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m'ai din pântecele maicei mele.
14. Mărturisì-mă-voiu ţie, că cu înfricoşare te-ai minunat, minunate sânt lucrurile tale, şi sufletul meu le cunoaşte foarte.

15. Nu s'a ascuns oşul meu dela ti-
ne, carele l'ai făcut întru ascuns, şi
statul meu întru cele mai de jos ale
pământului.
16. Cel nelucrat al meu l'a văzut
ochii tăi, şi în cartea ta toţi se vor
scrie; în zile se vor zidì şi nimenea
întru dânşii.
17. Iară mie foarte îmi sânt cinstiţi
prietenii tăi Dumnezeule, foarte s'au
întărit stăpâniile lor.
18. Numărà-voiu pre dânşii, şi mai
mult decât nisipul se vor înmulţì;
sculatu-m'am şi încă sânt cu tine.
19. De vrei să omori pre păcătoşi
Dumnezeule; bărbaţii sângiurilor, de-
părtaţi-vă dela mine.
20. Că pricinuitori sânteţi întru gân-
duri, luà-vor întru deşertăciuni cetă-
ţile tale.
21. Au nu pre cei ce te urăsc pre ti-
ne, Doamne, i-am urît, şi asupra vrăş-
maşilor tăi m'am topit?
22. Cu urâciune desăvârşit i-am urît
pre ei, neprieteni mi s'au făcut mie.
23. Ispiteşte-mă Dumnezeule, şi cu-

noaşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele,
24. Şi vezi, de este calea fărădelegei întru mine, şi mă îndreptează în calea cea veşnică.

Intru sfârşit.

PSALMUL LUI DAVID, 139.

Scoate-mă Doamne dela omul viclean, dela bărbatul nedrept mă izbăveşte.
2. Carii gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războae.
3. Ascuţit-au limba lor ca de şearpe, otravă de aspidă supt buzele lor.
4. Păzeşte-mă Doamne de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepţi mă scoate, carii au gândit să împedece paşii mei.
5. Ascuns-au mândrii cursă mie şi cu funii au întins cursă picioarelor mele, pre lângă cărare sminteli mi-au pus mie.
6. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu eşti tu; ascultă Doamne glasul rugăciunei mele!
7. Doamne, Doamne, puterea mân-

tuirei mele, umbrit-ai preste capul
meu în ziua de războiu.

8 Să nu mă dai, Doamne, dela do-
rirea mea, celui păcătos; gândit-au
împrotiva mea, să nu mă părăseşti, ca
nu cândva să se înnalţe.

9 Capul încungiurărei lor, oste-
neala buzelor lor va acoperì pre
dânşii.

10 Cădeà-vor preste dânşii cărbuni,
cu foc îi vei surpà pre dânşii în tică-
loşíi, şi nu vor puteà răbdà.

11 Bărbatul limbut nu se va îndrep-
tà pre pământ; pre bărbatul nedrept
relele îl vor vânà spre stricăciune.

12 Cunoscut-am, că va face Dom-
nul judecată săracilor şi izbândă lip-
siţilor.

13 Insă drepţii se vor mărturisì nu-
melui tău, şi vor locuì drepţii cu fa-
ţa ta.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID 140.

Doamne strigat-am către tine,
auzi-mă; ià aminte glasul rugăciunei
mele, când strig către tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâea înaintea ta, ridicarea mânilor mele, jertfă de seară.

3. Pune Doamne streajă gurei mele, şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să tăgăduesc răspunsurile cele din păcate,

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, şi nu mă voiu însoţì cu aleşii lor.

6. Certà-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustrà, iară untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu,

7. Că încă şi rugăciunea mea este întru bune vrerile lor. Înghiţitu-s'au lângă peatră judecătorii lor,

8. Auzì-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s'au rupt pre pământ, risipitu-s'au oăsele lor lângă iad.

9. Căci către tine Doamne, Doamne, ochii mei, spre tine am nădăjduit, să nu iai sufletul meu.

10. Păzeşte-mă de cursa carea mi-au

pus mie, şi de smintelele celor ce fac fărădelege.

11. Cădeà-vor în mreaja sa păcătoşii, deosebi sânt eu până ce voiu trece.

PSALMUL 141

Al înţelegerei lui David, când a fost el în peşteră rugându-se.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

2. Vărsà-voiu înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voiu spune.

3. Când lipsià dintru mine duhul meu, şi tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta, în carea am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama deadreapta şi am privit, şi nu erà cine să mă cunoască.

6. Perit-a fuga dela mine, şi nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către tine Doamne, zis-am: tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii.

8. Ià aminte spre rugăciunea mea, că m'am smerit foarte.
9. Izbăveşte-mă de cei ce mă gonesc, că s'au întărit mai vârtos decât mine.
10. Scoate din temniţă sufletul meu, ca să se mărturisiască numelui tău.
11. Pre mine mă aşteaptă drepţii, până ce vei răsplătì mie.

PSALMUL LUI DAVID, 142

Când îl gonià pre el Avesalom fiiul său.

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea; întru adevărul tău auzi-mă, întru dreptatea ta.
2. Şi să nu intri la judecată cu robul tău, că nu se va îndreptà înaintea ta tot cel viu.
3. Că a gonit vrăşmaşul sufletul meu, împilat-a la pământ viaţa mea, aşezatu-m'a întru întunerec ca pre morţii veacului.
4. Şi s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a turburat inima mea.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate

lucrurile tale, la faptele mânilor tale
am gândit.
6. Tins-am către tine mânile mele,
sufletul meu, ca nişte pământ fără de
apă, ţie.
7. Degrab auzi-mă Doamne, slă-
bit-a duhul meu, să nu întorci faţa ta
dela mine, şi mă voiu asemănà celor
ce se pogoară în groapă.
8. Auzită fă mie dimineaţa mila
ta, că spre tine am nădăjduit. Arată-
mi mie, Doamne, calea în carea voiu
merge, că la tine am ridicat sufletul
meu.
9. Scoate-mă dela vrăşmaşii mei,
Doamne! La tine am scăpat.
10. Invaţă-mă să fac voea ta, că tu
eşti Dumnezeul meu, Duhul tău cel
bun mă va povăţuì la pământul cel
drept.
11. Pentru numele tău Doamne mă
vei vià, întru dreptatea ta vei scoate
din necaz sufletul meu,
12. Şi întru mila ta vei sfârşì pre
vrăşmaşii mei, şi vei perde pre toţi

cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sânt robul tău.

SLAVĂ...

DUPĂ A NOUĂSPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de trei ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 7.

Mulţămind te slăvesc Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor le-ai dat pocăinţă!

Mântuitorule, să nu mă ruşinezi, când vei venì să judeci toată lumea, pre mine carele am făcut lucruri de ruşine!

Slavă...

Fără de număr greşindu-ţi, şí pedepse nenumărate aştept. Dumnezeul meu, îndură-te şi mă mântueşte!

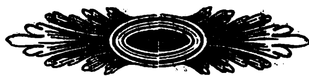
Şi acum...

La mulţimea milei tale acum alerg. Dezleagă-mi lanţurile greşalelor mele, de Dumnezeu Născătoare!

Doamne milueşte, de 40 de ori, şi Rugăciunea aceasta:

Stăpâne Christoase Dumnezeule, carele cu patimile tale ai vindecat patimile mele, şi cu ra-

nele tale ai tămăduit ranele mele, dărueşte-mi mie, carele mult ţi-am greşit, lacrimi de umilinţă. Amestecă cu trupul meu din miroseala Făcătorului de viaţă Trupului tău şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit Sângele tău de amărăciunea cu carea m'a adăpat împrotivnicul. Innalţă mintea mea către tine, carea este trasă jos, şi mă ridică din prăpastia perzărei, că nu am pocăinţă, nu am umilinţă, nu am lacrimi de mângâere, care întorc fiii la moştenirea lor. Sânt întunecat la minte de patimile lumeşti, nu pot să caut către tine întru durere, nu pot să mă înferbânt cu lacrimile dragostei ceii către tine, ci Stăpâne Doamne Iisuse Christoase, vistieria bunătăţilor, dărueşte-mi pocăinţă desăvârşit şi inimă dureroasă spre căutarea ta. Dărueşte-mi darul tău, şi de iznoavă înoeşte întru mine închipuirile icoanei tale. Părăsitu-te-am eu, nu mă părăsì tu pre mine. Eşi spre căutarea mea, întoarce-mă iarăşi la păşunea ta şi mă numără împreună cu oile turmei tale celei alese. Hrăneşte-mă pre mine împreună cu dânsele din verdeaţa dumnezeeştilor tale taine, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicei tale şi ale tuturor sfinţilor; amin.

CATISMA A DOUĂZECEA.

PSALMUL LUI DAVID, 143,

Improtiva lui Goliat.

Bine-este-cuvântat Domnul Dum-
nezeul meu, cel ce învaţă mânile
mele spre oştire, degetele mele spre
războiu.
2. Mila mea şi scăparea mea, spri-
jinitorul meu şi izbăvitorul meu, scu-
titorul meu, şi întru el am nădăjduit,
cel ce supune norodul meu supt mine.
3. Doamne, ce este omul că te-ai
făcut cunoscut lui? sau fiiul omului
că îl socoteşti pre el?
4. Omul, deşertăciunei s'a asemă-
nat, zilele lui ca umbra trec.
5. Doamne, pleacă ceriurile şi te
pogoară, atinge-te de munţi şi vor
fumegà.
6. Fulgeră fulgere şi vei risipì pre

dânşii, trimite săgeţile tale şi-i vei turburà pre ei.

7. Trimite mâna ta dintru înnălţime, scoate-mă şi mă izbăveşte din ape multe, din mâna fiilor celor streini,

8. A cărora gură a grăit deşertăciune, şi dreapta lor este dreapta strâmbătăţei.

9. Dumnezeule, cântare nouă voiu cântà ţie, în psaltire cu zece strune voiu cântà ţie,

10. Celui ce dai mântuire împăraţilor, celui ce izbăveşti pre David, robul tău, de sabie cumplită.

11. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna fiilor celor streini, a cărora gură a grăit deşertăciune, şi dreapta lor este dreapta strâmbătăţei.

12. Ai cărora fiii lor ca nişte tinere odrasle, înfipte întru tinereţele lor, fetele lor înfrumseţate, împodobite ca asemănarea Bisericei.

13. Cămările lor pline, vărsându-se din ceasta în ceea. Oile lor mult fătătoare, înmulţindu-se întru eşirile lor.

14. Boii lor graşi; nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în uliţile lor.

15. Fericit-a pre norodul căruia sânt acestea, fericit este norodul, căruia Domnul este Dumnezeul lui.

LAUDEI LUI DAVID, 144.

Innălţà-te-voiu Dumnezeul meu, Impăratul meu, şi bine-voiu-cuvântà numele tău în veac şi în veacul veacului.

2. In toate zilele bine-te-voiu-cuvântà şi voiu lăudà numele tău în veac şi în veacul veacului.

3. Mare este Domnul şi lăudat foarte, şi mărimei lui nu este sfârşit.

4. Neamul şi neamul vor lăudà lucrurile tale, şi puterea ta vor vestì.

5. Mare cuviinţa slavei sfinţirei tale vor grăì, şi minunile tale vor povestì.

6. Şi puterea celor înfricoşate ale tale vor spune, şi mărimea ta vor povestì.

7. Pomenirea mulţimei bunătăţei

tale vor vestì, şi de dreptatea ta se vor bucurà.

8. Indurat şi milostiv este Domnul, îndelungrăbdător şi mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor, şi îndurările lui preste toate lucrurile lui.

10. Mărturisiască-se ţie, Doamne, toate lucrurile tale, şi cuvioşii tăi bine-să-te-cuvinteze.

11. Slava împărăţiei tale vor spune, şi puterea ta vor grăì,

12. Ca să facă cunoscută fiilor omeneşti puterea ta, şi slava marei cuviinţei împărăţiei tale.

13. Impărăţia ta este împărăţie a tuturor veacurilor, şi stăpânia ta întru tot neamul şi neamul.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele sale, şi cuvios întru toate lucrurile sale.

15. Sprijineşte Domnul pre toţi cei ce cad, şi îndreptează pre toţi cei surpaţi.

16. Ochii tuturor spre tine nădăj-

duesc, şi tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deşchizi tu mâna ta, şi saturi pre tot cel viu de buna voinţă.

18. Drept este Domnul întru toate căile sale, şi milostiv întru toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toţi cei ce-'l cheamă pre el, de toţi cei ce-'l cheamă pre el întru adevăr.

20. Voea celor ce se tem de el va face, şi rugăciunea lor va auzì şi-'i va mântuì pre dânşii.

21. Păzeşte Domnul pre toţi cei ce-l iubesc pre el, şi pre toţi păcătoşii va perde.

22. Lauda Domnului va grăì gura mea, şi bine-să-cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al lui, în veac şi în veacul veacului.

SLAVĂ...

Aliluia.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu şi al Zahariei.

Laudă, suflete al meu, pre Domnul! Lăudà-voiu pre Domnul în viaţa

mea, cântà-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi.

2. Nu vă nădăjduiţi spre boeri, spre fiii oamenilor, întru carii nu este mântuire.

3. Eşì-va duhul lui, şi se va întoarce în pământul său,

4. In ziua aceea vor perì toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeului lui,

6. Spre cel ce a făcut ceriul şi pământul, marea şi toate cele ce sânt într'însele;

7. Spre cel ce păzeşte adevărul în veac, spre cel ce face judecată celor năpăstuiţi, spre cel ce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul dezleagă pre cei ferecaţi în obezi, Domnul înţelepţeşte orbii, Domnul ridică pre cei surpaţi, Domnul iubeşte pre cei drepţi, Domnul păzeşte pre cei nemernici.

9. Pre săracul şi pre văduva va primì şi calea păcătoşilor o va perde.

10. Impărăţì-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Aliluia.

PSALMUL 146

Al lui Agheu şi al Zahariei.

Lăudaţi pre Domnul, că este bun psalmul; Dumnezeului nostru să i se îndulciască lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va adunà.

3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiţi la inimă şi leagă ztruncinăturile lor.

4. Cel ce numără mulţimea stelelor, şi lor tuturor numele le cheamă.

5. Mare este Domnul nostru şi mare este tăria lui, şi priciperei lui nu este număr.

6. Cel ce priimeşte pre cei blânzi Domnul, şi smereşte pre cei păcătoşi până la pământ.

7. Incepeţi a cântà Domnului întru mărturisire, cântaţi Dumnezeului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă ceriul cu nouri, celui ce găteşte pământului ploae,

celui ce răsare în munţi iarbă şi pajişte spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor, şi puilor corbilor celor ce-l chează pre el.

10. Nu întru puterea calului va voì, nici în pulpele bărbatului bine-îi-va plăceà.

11. Bine-va-voì Domnul întru cei ce se tem de dânsul, şi întru cei ce nădăjduesc spre mila lui.

Aliluia.

PSALMUL 147

Al lui Agheu şi al Zahariei.

Laudă, Ierusalime, pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane;

2. Că a întărit încuetorile porţilor tale, binecuvântat-a pre fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotarăle tale pace, şi cu grăsime de grâu te-a săturat.

4. Cel ce trimite cuvântul său pământului, degrab aleargă cuvântul lui,

5. Al celui ce dă zăpada sa ca lâna, al celui ce presară negura ca cenuşa,

6. Al celui ce pune gheaţa sa ca pâ-

nile, împrotiva feței gerului lui cine
va suferì?
7. Trimite-va cuvântul său și le va
topì pre ele, suflà-va duhul lui și vor
curge ape.
8. Cel ce vestește cuvântul său lui
Iacov, îndreptările și judecățile sale
lui Israil.
9. Nu a făcut așa la tot neamul, și
judecățile sale nu le-a arătat lor.

SLAVĂ...

Aliluia.

PSALMUL 148

Al lui Agheu și al Zahariei.

Lăudați pre Domnul din ceriuri,
lăudați pre el întru-cele înnalte.
2. Lăudați pre el toți îngerii lui, lă-
udați pre el toate puterile lui.
3. Lăudați pre el soarele și luna,
lăudați pre el toate stelele și lumina.
4. Lăudați pre el ceriurile ceriuri-
lor și apa cea mai pre sus de ceriuri
să laude numele Domnului.
5. Că el a zis, și s'a făcut; el a porun-
cit, și s'a zidit.
6. Pusu-le-au pre ele în veac și în

vecul veacului, poruncă a pus şi nu va trece.

7. Lăudaţi pre Domnul de pre pământ, balaurii şi toate adâncurile,

8. Focul, grindina, zăpada, gheaţa, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul lui,

9. Munţii şi toate dealurile, lemnele cele roditoare şi toţi chedrii,

10. Hiarele şi toate dobitoacele, cele ce se târăsc şi paserile cele zburătoare,

11. Impăraţii pământului şi toate noroadele, domnii şi toţi judecătorii pământului,

12. Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să laude numele Domnului, că s'a înnălţat numele al lui, unuia,

13. Mărturisirea lui pre pământ şi în cer. Şi va înnălţà cornul norodului său,

14. Cântarea tuturor cuvioşilor lui, fiilor lui Israil, norodului ce se apropie de dânsul.

Aliluia.

PSALMUL 149.

Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioşilor.

2. Veseliască-se Israil de cel ce l-a făcut pre el, şi fiii Sionului să se bucure de împăratul lor.

3. Să laude numele lui în hore, în timpane şi în psaltire să-i cânte lui.

4. Că binevoeşte Domnul întru norodul său, şi va înnălţà pre cei blânzi întru mântuire.

5. Lăudà-se-vor cuvioşii întru slavă, şi se vor bucurà întru aşternuturile sale.

6. Innălţările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, şi săbii de amândouă părţile ascuţite în mânile lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru noroade.

8. Ca să lege pre împăraţii lor cu obezi şi pre slăviţii lor cu cătuşe de fer.

9. Ca să facă întru dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este tuturor cuvioşilor lui.

Aliluia.

PSALMUL 150.

Lăudaţi pre Dumnezeu întru sfinţii lui, lăudaţi pre el întru tăria puterei lui.

2. Lăudaţi pre el întru puterile lui, lăudaţi pre el dupre mulţimea mărirei lui.

3. Lăudaţi pre el în glas de trâmbiţă, lăudaţi pre el în psaltire şi în alăută.

4. Lăudaţi pre el în timpane şi în hore, lăudaţi pre el în strune şi în organ.

5. Lăudaţi pre el în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi pre el în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pre Domnul.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Şi după: Tatăl nostru..., Troparele acestea: Glas 7.

Plinirea tuturor bunătăţilor tu eşti, Christoase

al meu. Umple de veselie și de bucurie sufletul meu și mă mântuește, ca un mult milostiv!

Slavă...

De am și greșit, Christoase Mântuitorul meu, înaintea ta, iară alt Dumnezeu afară de tine nu știu, și nădăjduesc la milostivirea ta. Deci mă priimește pre mine, cela ce mă întorc, Milostive Părinte și Fiiule Unule născut și Duhule Sfinte, ca pre fiiul cel curvar, și mă mântuește!

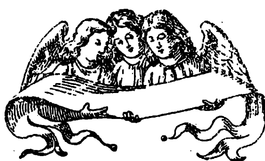
Și acum...

Altă scăpare și ferbinte sprijineală, afară de tine, nu știu. Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către cel ce s'a născut din tine, Stăpână, ajută-mi și mă mântuește pre mine robul tău!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Christoase Dumnezeul meu, miluește-mă pre mine păcătosul și-mi iartă mie nevrednicului robului tău, câte ți-am greșit în toată vremea vieței mele și până astăzi. Și orice am păcătuit ca un om: cele cu voe ale mele păcate și cele fără de voe, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocotință și din răpire și din multa mea lenevire și trândăvire; ori de m'am jurat pre numele tău cel sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărît pre cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vre un prieten a năzuit la mine și l'am trecut cu vederea, sau pre vre un frate de am

necăjit şi l'am amărît, sau stând eu la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m'am desfătat afară de cuviinţă, sau de am râs nebuneşte, sau de am grăit glume, sau de m'am trufit, sau la măriri deşarte de am gândit, sau la frumseţă deşartă de am privit şi de dânsa m'am biruit, sau de am bârfit, sau de m'am lenevit de rugăciunea mea, sau de n'am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăit vorbe deşarte, sau altceva rău de am făcut, pentrucă acestea toate şi mai multe decât acestea am lucrat, pre care nici nu le ţin minte;—milueşte-mă Doamne şi mi le iartă toate, ca un bun şi iubitor de oameni, ca în pace să adorm şi să dorm, cântând şi binecuvântând şi slăvindu-te pre tine, împreună cu cel fără de început al tău Părinte şi cu preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul tău Duh; amin.

(PSALMUL 151).

Acest psalm deosebi este scris de David, și afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s'a bătut cu Goliat.

Mic eram întru frații mei, și mai tânăr în casa tatălui meu; păscut-am oile tatălui meu.

Mânile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea.

Și cine va vesti Domnului meu? Insuși Domnul, însuși va auzi.

Insuși a trimis pre îngerul său, și m'a luat dela oile tatălui meu, și m'a uns cu untuldelemn al ungerei sale.

Frații mei buni și mari, și n'a binevoit întru dânșii Domnul.

Eșit-am întru întimpinarea celui de alt neam, și m'a blestemat întru idolii săi.

Iară eu zmulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul lui și am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.

Arătare cum se cetesc Cântările acestea în sfântul și marele Post, și mai ales cum ne-am obișnuit pre aicea nu a cântà Canoanele împreună cu Pesnele, ci a le cetì.

După ce zice Preotul: Cu mila și cu îndurările..., și fiind ziua luni, începe un cetet, din strana în carea îi este rândul, a cetì Canonul din Mineiu al sfântului zilei. Și mai întâiu cetește Stihurile Cântărei, până ce ajunge la: Inchegatu-s'au ca un părete apele..., și dela acela începe a ținea Stihurile pe 14, și punem Mineiul cu Irmosul pe 6. Deci zicând Stihul: Inchegatu-s'au ca un părete apele..., cetește Irmosul, iar prin Biserici mari îl cântă. Apoi celelalte Stihuri împreună cu Troparele Canonului, tot acelaș cetet le cetește. Iară ajungând la: Atuncea s'au grăbit voevozii..., începe în cealaltă strană a cetì Tripesnețul lui Chir Iosif pe 4. Iară la Stihul: Domnul cel ce împărățește veacurile..., începe a cetì alt Tripesneț al lui Chir Teodor Studitul. Și sfârșindu-se Stihurile, zice: Slavă... Troișna, Și acum... Bogorodisna. Apoi Pripeala: Slavă ție Dumnezeul nostru, slavă ție! și cetește Troparul lui Chir Teodor Studitului, findcă câte 5 Tropare are Peasna lui. Și pe urmă aceeași strană cântă Catavasia, Irmosul Canonului al doilea. Cu aceastași rânduială se cetește și a 8 și a 9 Peasnă. Iară a 3-ia Peasnă o cetim așa: cetețul, carele cetește canonul Mineiului, zice Stihul: Domnul s'a suit în ceriuri și a tunat..., apoi Troparul

Canonului și Stihul al 2: Și va dà tărie împăraților noștrii..., și al doilea Tropar al Canonului și Slavă... Și acum... cu Troparele Canonului. Deaciea cântă Irmosul Mineiului dela a 3-ia Peasnă, pe urma Canonului. Așa facem și la Peasna a 6. Iară a 4 și a 5 și a 7 Peasnă așa le cetim: zicem întâiu Irmosul dela Canonul Mineiului, apoi cele dela sfârșit două Stihuri ale Pesnei, către Troparele Canonului, și Slavă... Și acum... Și Irmosul nu-l acoperim cu Pesnele, căci Irmosul se zice mai înainte de Pesne. Și numai după a 3 și după a 6 Peasnă se cântă Irmoasele Mineiului după Canon, fiindcă la acele Pesne nu se zice Irmosul mai înainte. Iară în celelalte zile ale săptămânei, afară de luni, așa se cetește și întâia Peasnă, precum s'a arătat pentru a 4 și pentru a 5 Peasnă. Dar în care Pesne va fi Tripesnețul, se cântă pe urma Canonului, Catavasia, Irmosul Tripesnețului, precum s'a arătat mai sus.

In știință să fie, că Octoihul nu se cântă în tot sfântul și marele Post, afară de duminici, ci numai Mineiul și Tripesnețul; dar în care Pesne nu este Tripesneț, se cetește numai Mineiul pe 4; iară Irmosul nu se numără, măcar de se și cântă unde nu este Tripesneț. Iară unde este Tripesneț se numără cu Irmosul pe 6, măcar fie și doi sfinți.

Așa se cuvine: că de se vor întâmplà în zilele săptămânei, afară de sâmbătă și de duminică, în Mineiu la rând doi sfinți, cântăm Stihirile unuia la Vecernie, iară ale celuilalt la Hvalite pe 4, iară Canoanele lor le cetim ale amânduror sfinților pe 6. Cântăm Irmosul sfântului celui dintâiu o dată, și după dânsul zicem trei Tropare, iară Bogorodișna se lasă a Canonului sfântului celui dintâiu. Apoi ale sfântului al doilea asemenea zi-

cem două tropare în loc de unul, Slavă... Troparul al 3, Și acum... Bogorodișna. Iară unde vine Tripesnețul, tot pe 6 cetim Canoanele sfinților amândurora, cu Bogorodișna Canonului al 2, cu Stihurile Pesnei, iară Slavă... Și acum... zicem la Tripesneț, dupre cum s'a mai arătat.

CÂNTAREA ÎNTÂIA A LUI MOISI

După ce s'a afundat Faraon.
Dela Eşire, Cap. 15.

Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit; calul şi pre călăreţul i-a aruncat în mare.

2. Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire; acesta este Dumnezeul meu, şi-'l voiu proslăvì pre el, Dumnezeul părintelui meu, şi-'l voiu înnălţà pre el.

3. Domnul cel ce sfăramă războaele, Domnul este numele lui; carăle lui Faraon şi puterea lui a aruncat în mare.

4. Pre călăreţii cei aleşi şi căpeteniile i-a afundat în Marea Roşie.

5. Cu marea i-a acoperit pre ei, afundatu-s'au întru adânc, ca o peatră.

6. Dreapta ta, Doamne, s'a proslăvit întru tărie, mâna ta cea dreaptă a sfărâmat pre vrăşmaşi, şi întru mul-

ţimea slavei tale vei zdrobì pre cei
protivnici.
7. Trimis-ai mânia ta şi i-a mân-
cat pre dânşii ca pre o trestie, şi prin
duhul mâniei tale s'a împărţit apa.

Pe 14.

8. Inchegatu-s'au ca un părete a-
pele, închegatu-s'au şi valurile în
mijlocul mărei.

IRMOSUL.

9. Zis-a vrăşmaşul: gonind voiu
prinde, împărţì-voiu dobânzi, um-
pleà-voiu sufletul meu, ucide-voiu cu
sabia mea, stârpì-va mâna mea.
10. Trimis-ai duhul tău, acoperitu-
i-a pre ei marea, afundatu-s'au ca
plumbul în apă mare.
11. Cine este asemenea ţie întru
dumnezei, Doamne? Cine este aseme-
nea ţie proslăvit întru sfinţi, minu-
nat şi cu slavă făcând minuni?
12. Intins-ai dreapta ta, înghiţitu-i-a
pre dânşii pământul, povăţuit-ai cu
dreapta ta pre norodul tău acesta,
pre carele l'ai izbăvit,

13. Chematu-l'ai cu puterea ta la locaşul cel sfânt al tău. Auzit-au neamurile şi s'au cutremurat, dureri au cuprins pre cei ce locuiau în Filistiim.

Pe 8.

14. Atuncea s'au grăbit voevozii Edomului, şi boerii Moavitenilor cuprins-a pre dânşii cutremur. Topitu-s'au toţi cei ce locuiau în Hanaan.
15. Să cadă preste dânşii frică şi cutremur, cu mărirea braţului tău să se împetrească.

Pe 6.

16. Până ce va trece norodul tău, Doamne, până ce va trece norodul tău acesta, pre carele l'ai agonisit.
17. Ducându-i înlăuntru, răsădeşte-i pre ei în muntele moştenirei tale, în locaşul tău cel gata, carele l'ai făcut, Doamne, sfinţenie, carele l'au gătit mânile tale.

Pe 4.

18. Domnul cel ce împărăţeşte veacurile şi în veac şi încă. Căci a intrat

calul lui Faraon cu căruțe şi cu călăraşi în mare,

19. Şi a adus Domnul preste dânşii apa mărei, iară fiii lui Israil au umblat pre uscat prin mijlocul mărei.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A DOUA A LUI MOISI.

Dela A-doua-lege, Cap. 32.

Cade-se a şti, că a doua cântare nici o dată nu se ceteşte, fără numai în sfântul şi marele Post, marția. Şi se ceteşte toată până la sfârşit, iară către Tropare zicem Pripeala:

Slavă ție Dumnezeul nostru, slavă ție!

Ia aminte, ceriule, şi voiu grăi, şi audă pământul graiuri din gura mea.

2. Să aştepte ca ploaea răspunsul meu, şi să se pogoare ca roua graiurile mele,

3. Ca ploaea pre troscot şi ca polegnița pre iarbă, că numele Domnului am chemat; dați slavă Dumnezeului nostru.

4. Dumnezeu, adevărate sânt lucrurile lui, şi toate căile lui judecăţi.
5. Dumnezeu este credincios, şi nu este nedreptate întru dânsul, drept şi cuvios este Domnul.
6. Greşit-au, nu sânt ai lui fiii cei cu prihană; rudă în toartă şi răzvrătită. Au acestea Domnului răsplătiţi?
7. Acest norod este nebun şi nu înţelept. Au nu însuşi acesta Părintele tău te-a agonisit pre tine, şi te-a făcut, şi te-a zidit?
8. Aduceţi-vă aminte de zilele veacului, socotiţi anii neamului neamurilor.
9. Intreabă pre tatăl tău, şi-'ţi va povestì ţie, pre cei bătrâni ai tăi, şi vor spune ţie.
10. Când a împărţit cel prea înnalt neamurile, când a semănat pre fiii lui Adam,
11. A pus hotarăle neamurilor, dupre numărul îngerilor lui Dumnezeu, şi s'a făcut partea Domnului, norodul lui Iacov, funia moştenirei lui Israil.
12. L'a îndestulat pre el în pustie,

întru sete de ardere în loc fără de apă.
13. Incungiuratu-l'a pre el şi l'a învăţat şi l'a păzit ca lumina ochiului.
14. Ca un vultur ş'a acoperit cuibul său, şi spre puii săi a dorit,
15. Intinzându-şi aripile sale; i-a primit pre ei şi i-a ridicat pre umerile sale.
16. Domnul însuşi i-a povăţuit pre ei, şi nu erà împreună cu dânşi dumnezeu strein.
17. Ridicatu-i-a pre dânşii la vârtutea pământului, hrănitu-i-a pre ei cu rodurile ţarinilor.
18. Supt-au miere din peatră şi untdelemn din peatră vârtoasă,
19. Unt de vacă şi lapte de oae, cu grăsimea meilor şi a berbecilor, a fiilor de tauri şi de ţapi, cu grăsime din măduva grâului, şi sânge de struguri au băut vin.
20. Şi a mâncat Iacov şi s'a săturat, şi s'a lepădat cel iubit.
21. Ingroşatu-s'a, îngrăşatu-s'a, lăţitu-s'a. Şi a părăsit pre Dumnezeul cel ce l'a făcut pre el, şi s'a depăr-

tat dela Dumnezeu Mântuitorul său.
22. Mâniatu-m'a întru cei streini, întru urâciunile sale m'a amărât.
23. Jertfit-a dracilor şi nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pre carii nu i-a ştiut, celor noui şi celor ce de curând au venit, pre carii nu i-au ştiut părinţii lor.
24. Pre Dumnezeu, cel ce te-a născut, l'ai părăsit, şi ai uitat pre Dumnezeul, cel ce te hrăneşte.
25. Şi a văzut Domnul şi a râvnit şi s'a întărâtat pentru mânia fiilor lor şi a fiicelor,
26. Şi a zis: întoarce-voiu faţa mea despre dânşii şi voiu arătà ce va fi lor în cele de apoi;
27. Că neam în tort este, fiii la carii nu este credinţă întru dânşii.
28. Ei m'au întărâtat pre mine întru cel ce nu este Dumnezeu, mâniatu-m'a întru idolii săi.
29. Şi eu voiu întărâtà pre ei întru cel ce nu este neam, întru neamul cel neînţelegător voiu mânià pre ei.
30. Că foc s'a aprins din mânia mea,

arde-va până la iadul cel mai de jos,
31. Mâncà-va pământul şi rodurile
lui, arde-va temeliile munţilor.
32. Adunà-voiu la ei rele, şi săgeţile
mele le voiu sfârşì întru dânşii,
33. Topindu-se de foame şi de mân-
carea paserilor şi de gârbovire nevin-
decată,
34. Dinţi de hiară voiu trimite asu-
pra lor, cu veninul celor ce se târăsc
pre pământ.
35. Dinafară îi va stârpì pre dânşii
sabia, şi dinlăuntru frica, tânărul cu
fata, sugătorul cu cel desăvârşit bă-
trân.
36. Zis-am: risipì-voiu pre ei şi voiu
face să înceteze dintru oameni po-
menirea lor;
37. Fără numai pentru mânia vrăş-
maşilor, ca să nu-şi lungiască anii şi
ca să nu li se pună asupră protivnicii,
38. Ca să nu zică: mâna noastră este
înnaltă şi nu Domnul a făcut acestea
toate.
39. Că neam ce ş'a perdut sfatul este,
şi nu este întru dânşii ştiinţă.

40. Nu au gândit să înțeleagă, acestea toate să le ià în vremea cea viitoare!

41. Cum va gonì unul o mie, și doi vor mutà zece mii,

42. De nu i-ar fi dat Dumnezeu pre dânșii, și Domnul i-a dat pre ei.

43. Că nu sânt dumnezeii lor, ca Dumnezeul nostru, și vrăşmașii noştri sânt neînțelegători.

44. Că din via Sodomului este via lor și vița lor din Gomora.

45. Strugurul lor, strugur de fiere, strugurul amărâciunei lor.

46. Mânie de balauri este vinul lor, și mânie de aspidă, nevindecată.

47. Au doară nu iată acestea toate s'au adunat la mine și s'au pecetluit întru comorile mele?

48. In ziua izbândirei voiu răsplătì,

49. In vremea când va rătăcì piciorul lor,

50. Că aproape este ziua peirei lor, și sânt de față cele gătite vouă.

51. Că va judecà Domnul pre norodul său, și spre slugile sale se va îndurà.

52. Că i-a văzut pre ei slăbănogiţi şi părăsiţi, în primejdii şi neputincioşi.
53. Şi a zis Domnul: unde sânt dumnezeii lor, spre carii au nădăjduit?
54. Cărora grăsimea jertfelor lor mâncaţi, şi beaţi vinul pomenilor lor?
55. Scoale-se, şi vă ajute vouă, şi să se facă vouă acoperitori!
56. Vedeţi, vedeţi, că eu sânt, şi nu este Dumnezeu afară de mine.
57. Eu voiu ucide şi voiu face viu, bate-voiu, şi voiu vindecà, şi nu este cine să se scoată din mânile mele.
58. Că voiu ridicà la ceriu mâna mea, şi mă voiu jurà pre dreapta mea şi voiu zice: viu sânt eu în veac,
59. Că voiu ascuţì ca fulgerul sabia mea, şi va luà judecată mâna mea,
60. Şi voiu răsplătì pedeapsă vrăşmaşilor mei, şi celor ce mă urăsc pre mine voiu răsplătì.
61. Imbătà-voiu săgeţile mele de sânge, şi sabia mea va mâncà carne,
62. Din sângele celor răniţi şi din robime, din capetele boerilor neamurilor.

63. Veseliţi-vă ceriuri împreună cu el, şi să se închine lui toţi îngerii lui Dumnezeu.

64. Veseliţi-vă neamuri cu norodul lui, şi să se întăriască lui toţi fiii lui Dumnezeu,

65. Că sângelui fiilor săi face izbândă, şi va izbândì şi va răsplătì pedeapsă vrăşmaşilor, şi celor ce-l urăsc pre el va răsplătì,

66. Şi va curăţì Domnul pământul norodului său.

Slavă... Şi acum:..

CÂNTAREA A TREIA.

Pre Dumnezeu cinsteşte stearpa ceea ce a născut înstreinat.

Rugăciunea Anei, muma lui Samuil Prorocul.

Dela Întâia a împăraţilor, Cap. 2.

Intăritu-s'a inima mea întru Domnul, înnălţatu-s'a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s'a gura mea asupra vrăşmaşilor mei, veselitu-m'am întru mântuirea ta.

2. Că nu este sfânt ca Domnul, şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt fără numai tu.

3. Nu vă lăudaţi şi nu grăiţi înnalte întru mândrie, şi să nu iasă mari graiuri din gura voastră.

4. Că Dumnezeul cunoştinţelor este Doamnul, şi Dumnezeul cel ce găteşte isprăvile sale.

Pe 14.

5. Arcul celor tari a slăbit, şi cei slabi s'au încins cu putere.

IRMOSUL

6. Cei sătui de pâne s'au lipsit, şi cei flămânzi au moştenit pământul.

7. Că cea stearpă a născut şeapte, şi cea multă întru fii a slăbit.

8. Domnul omoară şi face viu, pogoară în iad şi ridică.

9. Domnul face sărac şi îmbogăţeşte, smereşte şi înnalţă. Ridică dela pământ pre cel lipsit, şi din gunoiu scoală pre cel sărac,

10. Ca să-l aşeze pre el cu puternicii norodului, şi scaunul slavei să-l deà moştenire lui.

Pe 8.

11. Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, şi a binecuvântat anii dreptului.

12. Că nu se întăreşte omul cel puternic întru vârtutea sa; Domnul, slab va face pre protivnicul său, Domnul cel sfânt.

Pe 6.

13. Să nu se laude cel înţelept întru înţelepciunea sa, şi să nu se laude cel puternic întru puterea sa, şi să nu se laude cel bogat întru bogăţia sa,

14. Ci numai întru aceasta să se laude, cel ce se laudă, ca să cunoască şi să ştie pre Domnul şi să facă judecată şi dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4.

15. Domnul s'a suit în ceriuri şi a tunat, el va judecà marginile pământului, drept fiind.

16. Şi va dà tărie împăraţilor noştri şi va înnălţà cornul unsului său.

Slavă... Şi acum...

CANTAREA A PATRA.

Rugăciunea Prorocului Avacum.

Cap. 3.

Doamne, auzit-am auzul tău și m'am temut; Doamne, înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

2. In mijlocul a doi viețuitori te vei cunoaște, când se vor apropià anii te vei cunoaște, când va venì vremea te vei arătà, când se va turburà sufletul meu întru mânie, de milă îți vei aduce aminte.

3. Dumnezeu dela amiazăzi va venì, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

4. Acoperit-au ceriurile bunătatea lui, și de lauda lui este plin pământul.

5. Și strălucirea lui, ca lumina va fi, coarne în mânile lui, și a pus iubirea cea tare a vârtutei lui.

6. Inaintea feței lui va merge cuvântul, și va eșì spre pedepsire dinapoia lui.

7. Stătut-a, şi s'a clătit pământul, privit-a, şi s'au topit neamurile.
8. Zdrumicatu-s'au munţii cu silă, topitu-s'au dealuri veşnice; călătorii veşnice ale lor, în loc de ostenele au văzut.
9. Sălaşele Etiopilor se vor spăimântà, şi corturile pământului lui Madiam.
10. Au doară întru râuri te vei mâniă, Doamne? Au întru râuri este iuţimea ta? Sau în mare este pornirea ta?
11. Că vei încălecà pre caii tăi, şi încălecarea ta este mântuire.
12. Incordând vei încordà arcul tău asupra schiptrurilor, grăeşte Domnul.
13. De râuri va crăpà pământul, vedeà-vor, şi în durere vor fi noroadele.
14. Risipind apele mergerile, dat-a adâncul glasul său, înnălţimea nălucirile sale.
15. Ridicatu-s'a soarele, şi luna a stătut întru rândueala sa.
16. Intru lumină săgeţile tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor tale.

17. Cu înfricoşare vei înpuţinà pământul şi întru mânie vei surpà neamurile.
18. Eşit-ai spre mântuirea norodului tău, ca să mântueşti pre cei unşi ai tăi ai venit.

Pe 14.

19. Pus-ai în capetele celor fărădelege moarte, ridicat-ai legături până la grumazi. Până în sfârşit.

IRMOSUL.

20. Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici, cutremurà-se-vor într'însele, deşchide-vor frânele sale, ca săracul cel ce mănâncă întru ascuns.
21. Şi ai suit la mare caii tăi, turburând ape multe.
22. Păzit-am şi s'a spăimântat inima mea de glasul rugăciunei buzelor mele.
23. Şi a intrat cutremur în oasele mele, şi întru mine s'a turburat vârtutea mea.
24. Odihnì-mă-voiu în ziua necazu-

lui meu, ca să mă sui eu la norodul nemerniciei mele.

Pe 8.

25. Pentrucă smochinul nu va rodì, şi nu vor fi roduri în vii,

26. Minţì-va lucrul maslinului, şi câmpii nu vor face mâncare.

Pe 6.

27. Lipsit-au dela mâncare oile, şi nu vor fi boi lângă iesle.

28. Iară eu întru Domnul mă voiu bucurà, veselì-mă-voiu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Pe 4.

29. Domnul Dumnezeul meu puterea mea, şi va rânduì picioarele mele spre săvârşire,

30. Și preste cele înnalte mă sue pre mine, ca să biruesc eu întru cântarea lui.

Slavă... Și acum...

CÂNTAREA A CINCIA.

A sfântului Isaia Prorocul,

Cap. 26.

Denoapte mânecă duhul meu

către tine Dumnezeule, pentrucă lumină sânt poruncile tale pre pământ.

2. Dreptate vă învățați cei ce locuiți pre pământ, că a încetat cel necredincios, nu se va învăță dreptate, pre pământ adevărul nu-l va face.

3. Ridice-se cel necredincios ca să nu vadă slava Domnului. Doamne, înnalt este brațul tău, și n'au știut, iară cunoscând se vor rușinà.

Pe 14.

4. Pizmuire va luà pre norodul cel neînvățat, și acum focul pre cei protivnici va mâncà.

IRMOSUL.

5. Doamne Dumnezeul nostru, pace dă noauă, că toate ne-ai dat noauă.

6. Doamne Dumnezeul nostru, câștigă-ne pre noi, Doamne afară de tine pre altul nu știm, numele tău numim.

7. Iară morții viață nu vor vedeà, nici doftorii nu vor face vii.

8. Pentru aceasta le-ai adus asupră și ai perdut și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

9. Adauge lor rele, Doamne, adauge rele celor slăviţi ai pământului.

Pe 8.

10. Doamne, întru necaz ne-am adus aminte de tine, întru necaz mic pedepsirea ta este noauă.

11. Şi precum ceea ce se chinueşte se apropie să nască, şi întru durerea sa a strigat, aşa ne-am făcut celui iubit al tău.

Pe 6.

12. Pentru frica ta, Doamne, în pântece am luat şi am chinuit şi am născut duhul mântuirei, pre carele l'am făcut pre pământ.

13. Nu vom cădeà, ci vor cădeà cei ce locuesc pre pământ.

Pe 4.

14. Invià-vor morţii, şi se vor sculà cei din mormânturi, şi se vor veselì cei de pre pământ.

15. Că roaua cea dela tine vindecare lor este, şi pământul necredincioşilor va cădeà. Mergi norodul meu, intră în cămara ta, încue uşa ta, ascun-

de-ţe puţin, câtuşi de cât, până ce va trece mânia Domnului.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A ŞEASEA.

Rugăciunea lui Ionà Prorocul,

Cap. 2.

Din hiară a strigat Ionà, zicând:

(Aicea se cântă întâiu IRMOSUL)

Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu şi m'a auzit.

2. Din pântecele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu, aruncatu-m'a întru adâncul inimei mărei şi râurile m'au încungiurat.

3. Toate înnălţările tale şi valurile tale preste mine aŭ trecut.

4. Şi eu am zis: lepădatu-m'am dela ochii tăi, oare mai adauge-voiu ca să privesc la Biserica ta cea sfântă?

5. Turnatu-s'a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel din fund m'a încungiurat.

Pe 8.

6. Afundatu-s'a capul meu întru crăpături de munţi, pogorîtu-m'am în pământul, ale căruia zăvoarele lui sânt încuetori veşnice.

7. Şi să se sue din stricăciune viaţa mea la tine Doamne Dumnezeul meu.

Pe 6.

8. Când se sfârşià din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.

9. Şi să vie la tine rugăciunea mea, la Biserica cea sfântă a ta.

Pe 4.

10. Cei ce păzesc cele deşarte şi mincinoase, mila sa ş'au părăsit.

11. Iară eu cu glas de laudă şi de mărturisire voiu jertfi ţie, câte m'am făgăduit voiu dà ţie, întru mântuirea mea Domnului.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A ŞEAPTEA.

Rugăciunea sfinţilor trei Coconi.

Daniil, Cap. 3.

Bine-eşti-cuvântat Doamne

Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi proslăvit este numele tău în veci,
2. Că drept eşti pentru toate câte ai făcut noauă.
3. Şi toate lucrurile tale adevărate şi căile tale drepte şi toate judecăţile tale adevărate.
4. Şi judecăţile adevărului ai făcut, dupre toate cele ce ai adus asupra noastră, şi asupra cetăţei ceii sfinte a părinţilor noştri, Ierusalimul.
5. Că întru adevăr şi judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre.
6. Că am greşit şi am făcut fărădelege, depărtându-ne dela tine.
7. Şi am greşit întru toate şi poruncile tale nu le-am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut dupre cum ne-ai poruncit noauă, ca să fie bine noauă.
8. Şi toate câte ai făcut noauă, şi toate câte ai adus asupra noastră, cu adevărată judecată le-ai făcut.
9. Şi ne-ai dat pre noi în mânile vrăşmaşilor celor fărădelege, protiv-

nicilor celor pizmătareţi, şi împăra-
tului celui nedrept şi mai rău decât
tot pământul.

10. Şi acum nu este noauă a deş-
chide gura, ruşine şi ocară ne-am fă-
cut robilor tăi, şi celor ce te cinstesc
pre tine.

11. Nu ne dà pre noi până în sfârşit,
pentru numele tău, şi să nu risipeşti
aşezământul tău, şi să nu depărtezi
mila ta dela noi, pentru Avraam cel
iubit de tine, şi pentru Isaac robul
tău, şi Israil sfântul tău,

12. Cărora ai grăit să le înmul-
ţeşti sămânţa lor ca stelele ceriului,
şi ca năsipul cel de pre marginea
mărei.

13. Că, Stăpâne, ne-am împuţinat
mai vârtos decât toate neamurile şi
sântem împilaţi în tot pământul as-
tăzi pentru păcatele noastre.

14. Şi nu este în vremea aceasta
Domn, şi Proroc, şi Căpetenie, nici
ardere-de-tot, nici jertfă, nici prinos,
nici tămâe, nici loc a aduce înaintea
ta şi a aflà milă,

15. Ci cu suflet umilit şi cu duh plecat să fim priimiţi.

16. Ca întru ardere-de-tot de berbeci şi de junci, şi ca întru zeci de mii de miei graşi, aşa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi, şi să se sfârşiască după tine, că nu este ruşine celor ce nădăjduesc spre tine.

17. Şi acum urmăm ţie cu toată inima, şi ne temem de tine, şi căutăm faţa ta.

18. Să nu ne ruşinezi pre noi, ci fă cu noi dupre blândeţele tale, şi dupre mulţimea milei tale.

19. Scoate-ne pre noi, dupre minunile tale, şi dă slavă numelui tău, Doamne.

20. Şi să se înfrunteze toţi cei ce arată robilor tăi rele, şi să se ruşineze de toată puterea ta, şi tăria lor să se sfărâme.

21. Şi să cunoască, că tu eşti Domnul Dumnezeu însuţi, şi slăvit preste toată lumea.

22. Şi nu au încetat cei ce i-au băgat pre dânşii slugile împăratului, arzând

cuptorul cu catran, şi cu smoală, şi cu câlţi, şi cu viţe.

Pe 14.

23. Şi s'a vărsat para deasupra cuptorului, de coţi patruzeci şi noauă.

IRMOSUL.

24. Şi au încungiurat şi au ars pre carii i-au aflat împrejurul cuptorului Haldeilor.

25. Iară îngerul Domnului s'a pogorît împreună cu cei dinprejurul Azaríei în cuptor.

26. Şi a scuturat para focului din cuptor.

27. Şi a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de roauă suflând, şi nu s'a atins de dânşii nicicum focul, nici i-a întristat, nici i-a mâhnit pre ei.

28. Atuncea acei trei, ca dintru o gură au lăudat şi au slăvit şi bine au cuvântat pre Dumnezeu în cuptor, zicând:

Cântarea celor trei Coconi.

Pe 8.

29. Bine-eşti-cuvântat Doamne,

Dumnezeul Părinţilor noştri, şi prea lăudat şi prea înnălţat în veci.

30. Şi bine-este-cuvântat numele mărirei tale cel sfânt, şi prea lăudat şi prea înnălţat în veci.

Pe 6.

31. Bine-eşti-cuvântat în Biserica sfintei slavei tale, şi prea lăudat şi prea înnălţat în veci.

32. Bine-eşti-cuvântat cel ce vezi adâncurile şi şezi pre Heruvimi, prea lăudat şi prea înnălţat în veci.

Pe 4.

33. Bine-eşti-cuvântat pre scaunul slavei împărăţiei tale, prea lăudat şi prea înnălţat în veci.

34. Bine-eşti-cuvântat întru întărirea ceriului, prea lăudat şi prea înnălţat în veci.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A OPTA.

Cântarea celor trei sfinţi Coconi.

Binecuvântaţi toate lucrurile

Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

2. Binecuvântați îngerii Domnului, ceriurile Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

3. Binecuvântați apele toate cele mai pre sus de ceriuri, toate puterile Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

4. Binecuvântați soarele și luna, stelele ceriului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

5. Binecuvântați toată ploaea și roaua, toate duhurile pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

Pe 14.

6. Binecuvântați focul și zădufuI, frigul și căldura pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

IRMOSUL.

7. Binecuvântați roaua și polegnița, gheața și gerul pre Domnul, lăuda-

ţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

8. Binecuvântaţi brume şi zăpezi, fulgere şi nouri, pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

9. Binecuvântaţi lumina şi întunerecul, nopţile şi zilele pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

10. Binecuvântaţi pământul, munţii şi dealurile, toate cele ce răsar într'însele pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

11. Binecuvântaţi izvoarele, marea şi râurile şi chiţii şi toate cele ce se mişcă în ape pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

Pe 8.

12. Binecuvântaţi toate paserile ceriului, hiarele şi toate dobitoacele pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

13. Binecuvântaţi fiii oamenilor, binecuvinteze Israil pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

Pe 6.

14. Binecuvântaţi preoţii Domnului, slugile Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

15. Binecuvântaţi duhurile şi sufletele drepţilor, cei cuvioşi şi smeriţi cu inima pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

Pe 4.

16. Binecuvântaţi Ananie, Azarie, Misail pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

17. Binecuvântaţi apostoli, proroci şi mucenicii Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi pre dânsul în veci.

18. Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiiul şi pre Sfântul Duh, pre Domnul să-l lăudăm şi să-l prea înnălţăm întru toţi vecii.

Şi acum...

19. Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântând şi prea înnălţându-l pre dânsul întru toţi vecii.

CANTAREA A NOAUA.

Cântarea Prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.
Dela Luca, Cap. 1, 46—55.

Măreşte suflete al meu pre Domnul, şi s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

2. Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

3. Că mi-a făcut mie mărire cel puternic, şi sfânt numele lui, şi mila lui în neam şi în neam spre cei ce se tem de el.

4. Făcut-a tărie cu braţul său, risipit-a pre cei mândri cu cugetul inimei lor.

5. Surpat-a pre cei puternici de pre scaune, şi a înnălţat pre cei smeriţi. Pre cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi, şi pre cei bogaţi i-a scos afară deşerţi.

6. Luat-a pre Israil sluga sa, ca să pomeniască mila, precum a grăit că-

tre părinţii noştri, lui Avraam şi seminţiei lui, până în veac.

CANTAREA A ZECEA.

Rugăciunea sfântului Proroc Zaharia.
(Şi aicea Irmosul se zice întâiu).

Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat şi a făcut răscumpărare norodului său,

2. Şi a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David slugei sale,

3. Precum a grăit prin gura sfinţilor celor din veac proroci ai lui,

4. Mântuire de vrăşmaşii noştri şi din mâna tuturor celor ce ne urăsc pre noi.

5. Să facă milă cu părinţii noştri şi să-şi aducă aminte de aşezământul cel sfânt al său.

Pe 8.

6. De jurământul carele s'a jurat către Avraam părintele nostru, să ne dea noauă fără de frică, din mânile vrăşmaşilor noştri izbăvindu-ne.

7. Să-i slujim lui întru sfinţenie şi

întru dreptate înaintea lui, în toate zilele vieței noastre.

Pe 6.

8. Și tu, pruncule, proroc celui prea înnalt te vei chemà, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești căile lui.

9. Ca să dai cunoștința mântuirei norodului lui, întru ertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Pe 4.

10. Intru care ne-a cercetat pre noi răsăritul din înnălțime, ca să se arate celor ce ședeau întru întunerec și în umbra morței.

11. Să îndrepteze picioarele noastre în calea păcei.

Slavă... Și acum...

După aceasta: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii..., Slavă... Și acum..., Doamne miluește de 2 ori, Doamne binecuvintează. Și de este preot, zice otpustul, preoțește; iar de nu este preot, zicem așa:

Doamne Iisuse Christoase Fiiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicei tale,

cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, ale sfintelor cereștilor celor fără-de-trupuri puteri, ale sfântului marelui mucenic Ioan al Sucevei, ale prea cuvioșilor de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri: Grigorie Decapolitul și Nicodim Sfințitul, și ale prea cuvioasei maicei noastre Parascheva, și ale sfântului proroc David, și ale tuturor sfinților, miluește-mă și mă mântuește pre mine păcătosul, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta fă închinăciuni, câte îți va fi prin putință. Deaceia te îndeletnicește la rugăciuni, sau la rucodelie, cu obișnuita rugăciune, care este:

Doamne Iisuse Christoase Fiiule al lui Dumnezeu, miluește-mă pre mine păcătosul.

ARĂTARE PENTRU POLIELEU.

Polieleu (care se tâlmăcește: cu multă milostivire), ce să cântă la Praznice dumnezeești, și ale Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, și la sfinți însemnați, carii au, dupre Tipic, privegheri, sau Polieleu.

Și cântăm doi Psalmi dela începutul Catismei a 19:

Unul 134.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pre Domnul.

Altul 135.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Acești doi Psalmi se cântă în fiește-care Praznic preste an, întru carea zi se va întâmplà. După carii se cântă Pripeala, cu Stihurile cele alese din Psalmi, dupre pricina Praznicului, sau a sfântului ce se prăznuește, dupre cum se arată mai jos.

Se cuvine a ștì, că din 21 de zile ale lunei Septemvrie, se cântă Polieleu în toate Duminicile, la Utrenie, până la Dechemvrie în 20. Iar dela Dechemvrie în 20, nu se cântă, Duminicile, la Utrenie, Polieleu până la Ianuarie în 14 zile (afară numai de se va întâmplà Praznic, sau sfânt). Iar dela Ianuarie în 14 cântăm Polieleu în toate Duminicile, până în Duminica brânzei.

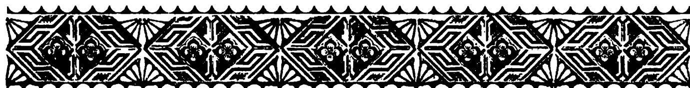
Și aceasta a ștì se cuvine, că în Duminica Curvarului cântăm Polieleu, acei doi Psalmi mai sus arătați, lângă cari adăugăm și al 3:

Psalm 136.

La râul Vavilonului, acolo am șezut.,,

Cu aliluia, frumos. Asemenea facem și în Duminica lăsatului sec de carne și în Duminica brânzei.

Iară din Duminica brânzei până la Septemvrie în 21, în toate Duminicile, la Utrenie, nu cântăm Polieleu, ci numai la Praznice împărătești și la sfinți cari au priveghери, sau Polieleu, și Duminica de se vor întâmplà. Și în toate Duminicile preste an, când se cântă Polieleu, Catisma a 17 nu se cetește.

PRIPELE ŞI MĂRIMURI,

Cu Stihurile cele alese din Psalmi.

Facere a fericitului Filotei monahul. Iară Mărimurile sânt facere a fericitului Macarie sfinţitul monah, cinstitul filozof şi ritor. Iară alegerea Stihurilor din Psalmi este a lui Chir Nichifor Vlemid.

Luna Septemvrie în 8 zile,

La Naşterea Prea Sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, şi pururea Fecioarei Maria.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, Prea Sfântă Fecioară, şi cinstim pre sfinţii născătorii tăi, şi slăvim prea slăvită naşterea ta.

Altă Pripeală.

Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

1. Adă-ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţele lui.

2. Prea slăvite s'au grăit pentru tine, Cetatea lui Dumnezeu.

3. Din rodul pântecelui tău voiu pune pre scaunul tău.

4. Sfinţit-a locaşul său cel prea înnalt. Dumnezeu este în mijlocul ei, şi nu se va clătì.

5. Iată o am auzit pre ea în Evfrata, aflatu-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei.

6. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l'a pre el spre locaş luişi.

7. Sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.

8. Casei tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

9. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul şi neamul.

10. Bine-este-cuvântat Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

Şi după sfârşitul stihurilor, cântăm:

Slavă...

Slavă ţie Treime sfântă, Părinte, Cuvinte şi Duhule sfinte, zicând: Slavă ţie Dumnezeule.

Şi acum...

Bucură-te ceea ce'eşti plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă ţie Dumnezeule...

De 3 ori.

Şi iarăşi cântăm: Mărimu-te pre tine... o dată.
Aşa facem totdeauna când este Polieleu.

Luna Septemvrie în 14 zile,

La înnălţarea Cinstitei Cruci.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, Dătătorule de viaţă Christoase, şi cinstim Crucea ta cea sfântă, prin carea ne-ai mântuit pre noi din robia vrăşmaşului.

Altă Pripeală.

Dat-ai celor ce se tem de tine, semn, ca să fugă dela faţa arcului, zicând: Crucea ta Christoase Dumnezeule.

1. Judecă Doamne pre cei ce-mi fac mie strâmbătate, dă războiu celor ce-mi dau războiu mie.

2. Apucă armă şi pavăză şi te scoală întru ajutorul meu.

3. Insemnatu-s'a preste noi lumina feţei tale, Doamne.

4. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

5. Iar Dumnezeu Impăratul nostru mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

6. Innălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor lui, că sfânt este.

7. Inchinà-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui.

8. Atuncea se vor bucurà toate lemnele dumbrăvei.

9. Că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

10. Mântueşte Doamne norodul tău şi binecuvintează moştenirea ta, şi-i paşte pre ei, şi-i ridică pre ei până în veac.

Slavă... Şi acum...

Luna Septemvrie în 26 de zile,

La sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfinte Apostole al lui Christos şi Evangheliste Ioane, şi cinstim durerile şi ostenelele tale, cu care te-ai ostenit, întru bună vestirea lui Christos.

Altă Pripeală.

Veniţi toţi pre fiiul tunetului să-l lăudăm, pre Ioan păzitorul de curăţie, zicând: Pre cel dela peptul lui Christos.

1. Ceriurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mânilor lui o vesteşte tăria.

2. Strălucit-au fulgerile lui lumei.

3. Că a întărit lumea carea nu se va clătì.

4. In tot pământul a eşit vestirea lor şi la marginile lumei graiurile lor.

5. Dumnezeu a stătut întru adunarea dumnezeilor şi în mijloc de dumnezei va judecà.

6. In locul părinţilor tăi s'au născut fiii tăi, pune-vei pre ei boeri preste tot pământul.
7. Spuneţi întru neamuri că Domnul s'a împărăţit.
8. Vestiţi întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui.
9. Supus-a noroadele noauă, şi neamurile supt picioarele noastre.
10. Şi însuşi va dà putere şi întărire norodului său; bine-este-cuvântat Dumnezeu.

Slavă... Şi acum...

Intru întâia zi a lunei Octovrie,

La Acoperemântul Prea Sfintei Născătórei de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Veniţi toţi pre Maica Luminei, pre Sfânta Fecioara Maria să o lăudăm, pre carea sfântul Andrei în Vlaherna pentru norod o a văzut cu sfinţii rugându-se, şi să cinstim pre puternicul ei acoperemânt.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 8.

Luna Octovrie în 14 zile,

La Cuvioasa Parascheva.

PRIPEALĂ.

Veniţi, iubitorilor de prăznuire, să

lăudăm pre Cuvioasa Parascheva, zicând: lauda Epivatului.

1. Aşteptând am aşteptat pre Domnul, şi a căutat spre mine, şi a auzit rugăciunea mea.

2. Genunchele mele au slăbit de post, şi trupul meu s'a schimbat pentru untuldelemn.

3. Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi năsâlnice.

4. Intors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu şi m'ai încins cu veselie.

5. Şi să ştiţi că minunat a făcut Domnul pre cel cuvios al său.

6. Iată m'am îndelungat fugind, şi m'am sălăşluit în pustie.

7. Căutat-a pre tine faţa mea, faţa ta Doamne voiu căută.

8. Cântaţi Domnului toţi prea cuvioşii lui, şi vă mărturisiţi pomenirei sfinţeniei lui.

9. Lăudà-se-vor cuvioşii întru slavă, şi se vor bucurà întru aşternuturile sale.

10. Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Slavă... Şi acum...

Luna Octovrie în 26 de zile,

La Sfântul Marele Mucenic Dimitrie.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, de chinuri răbdătorule, Sfinte Mare Mucenic Dimi-

trie, şi cinstim cinstite chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Altă Pripeală.

Veniţi, iubitorilor de mucenici, să lăudăm pre izvorâtorul de mir Dimitrie, zicând: pre râvnitorul Mântuitorului.

1. Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.

2. Vărsat-a sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului.

3. Că pentru tine ne omorâm toată ziua.

4. Socotitu-ne-am ca oile de junghiere.

5. Pus-a stârvurile robilor tăi mâncări paserilor ceriului.

6. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă întru neamuri.

7. Şi am fost răniţi toată ziua.

8. Lămuritu-ne-ai pre noi precum se lămureşte argintul.

9. Trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos pre noi întru odihnă.

10. Pentru aceasta nu ne vom teme, când se va turbură pământul.

11. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre ei, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit pre ei.

12. Sfinţilor cari sânt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânşii.

Slavă... Şi acum...

Luna Noemvrie în 8 zile,

La sfinții Arhangheli Mihail și Gavril și a celorlalte fără-de-trupuri Puteri.

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Arhangheli și Ingeri și toată ostășimea, Heruvimi și Serafimi, cei ce slăviți pre Domnul.

Altă Pripeală.

Mărimu-te pre tine, sfinte Arhanghele al lui Christos, Mihaile, și pre voi sfinților Îngeri, Arhangheli, Incepătorii, Stăpâniri, Scaune, Domnii, Puteri, Heruvimi și înfricoșații Serafimi, cei ce proslăviți pre Domnul.

1. Mărturisì-mă-voiu ție, Doamne, cu toată inima mea, și înaintea Îngerilor voiu cântà ție.

2. Cela ce șade pre Heruvimi, clătiască-se pământul.

3. Binecuvântați pre Domnul toate Puterile lui, slugile lui carii faceți voea lui.

4. Lăudați pre Domnul din ceriuri, lăudați-l pre el întru cele înnalte.

5. Și a șezut pre Heruvimi și a zburat, zburat-a preste aripile vânturilor.

6. Cu cuvântul Domnului ceriurile s'au întărit, și cu duhul gurei lui toată puterea lor.

7. Inchinați-vă lui toți Îngerii lui.

8. Cel ce face pre Îngerii săi duhuri și per slugile sale pară de foc.

9. Binecuvântați pre Domnul toți Îngerii lui, cei puternici la vârtute cari faceți cuvântul lui a auzì glasul cuvintelor lui.

10. Binecuvântați Îngerii Domnului, ceriurile Domnului pre Domnul lăudați-l.

Slavă... Și acum...

Luna Noemvrie în 13 zile,

La sfântul Ioan Gură-de-Aur.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, sfințitorule Părinte Ioane Gură-de-Aur, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

Altă Pripeală.

Veniți toți într'un glas să lăudăm pre Ioan Gură-de-Aur, zicând: pre cel de obște învățător.

1. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

2. Gura mea va grăì înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

3. Veniţi fiilor ascultaţi-mă pre mine, frica Domnului voiu învăţă pre voi.
4. Spune-voiu numele tău fraţilor mei, în mijlocul Bisericei te voiu cântă.
5. Doamne, iubit-am bună-cuviinţa casei tale, şi locul locaşului slavei tale.
6. Gura dreptului va deprinde înţelepciune, şi limba lui va grăì judecată.
7. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voiu şedeà.
8. Preoţii tăi, Doamne, se vor îmbrăcà întru dreptate, şi cuvioşii tăi cu bucurie se vor bucurà.
9. Intru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.
10. Fericiţi sânt carii locuesc în Casa ta, în vecii vecilor te vor lăudà.

Slavă... Şi acum...

Luna Noemvrie în 21 de zile,

La Intrarea în Biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, prea sfântă Fecioară, Cocoană, de Dumnezeu aleasă, şi cinstim intrarea ta cea în Casa Domnului.

Altă Pripeală.

Veniţi toţi să lăudăm pre prea sfân-

ta Fecioara Maria, Prunca cea aleasă lui Dumnezeu, şi să cinstim ducerea ei în Biserica Domnului.

1. Mare este Domnul şi lăudat foarte, în Cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Sfinţit-a locaşul său cel prea înnalt.

3. Casei tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

4. Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului.

5. Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce ţie.

6. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica împăratului.

7. Inainte a stătut Impărăteasa de-adreapta ta, în haină aurită, îmbrăcată, împodobită.

8. Ascultă fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită pre poporul tău, şi casa părintelui tău.

9. Şi va poftì Impăratul frumseţea ta, că acesta este Domnul tău, şi te vei închinà lui.

10. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisì ţie în veac şi în veacul veacului.

Slavă... Şi acum...

Luna Noemvrie în 30 de zile,

La Sfântul Apostol Andrei cel întâiu chemat.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, sfinte Apostole al lui Christos, Andree, şi cinstim du-

rerile şi ostenelele tale, cu care te-ai ostenit întru bună vestirea lui Christos.

Altă Pripeală.

Veniţi toţi într'un glas să lăudăm pre Andrei cel întâiu chemat, zicând: pre cel de un sânge cu Petru.

Stihurile caută-le Septemvrie în 26.

Luna Dechemvrie în 4 zile,

La Sfânta Marea Muceniţă Varvara.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine răbdătoare de chinuri Mare Muceniţă Varvaro, şi cinstim sfântă pătimirea ta, carea pentru Christos o ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Dechemvrie în 5 zile,

La Cuviosul Părintele nostru Sava cel sfinţit.

PRIPEALĂ.

Fericimu-te pre tine prea Cuvioase **Părinte Savo, şi cinstim sfântă pome-**

nirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniţi toate cetele călugărilor să lăudăm pre Sava sfinţitul, zicând: lauda Capadochilor.

Stihurile caută-le Octovrie în 14.

Luna Dechemvrie în 6 zile,
La sfântul Ierarh Nicolae.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfinţitorule Părinte Nicolae, şi cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

Altă Pripeală.

Veniţi toţi pământenii să lăudăm pre Ierarhul Nicolae, zicând: învăţătorul celor din Mira.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Dechemvrie în 12 zile,
La sfântul Spiridon.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfinţitorule Pă-

rinte Spiridoane, şi cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Dechemvrie în 13 zile,

La sfinții Mucenici: Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest.

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Sfinţilor Mari Mucenici, cei cinci la număr, şi cinstim cinstite chinurile voastre, cele ce pentru Christos le-aţi răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Dechemvrie în 25 de zile.

La Naşterea Domnului nostru Iisus Christos.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, Dătătorule de viaţă Christoase, cela ce pentru noi acum cu trupul te-ai născut din cea nenuntită prea Curată Fecioara Maria.

Altă Pripeală.

Veniţi împreună cu cetele înge-

reşti să cântăm slavă celui dintru înălţime, lui Dumnezeu, zicând: celui ce s'a născut în peşteră.

1. Strigaţi Domnului tot pământul, cântaţi Numelui lui, daţi slavă laudei lui.

2. Izbăvire a trimis Domnul poporului său, sfânt şi înfricoşat este numele lui.

3. Iar Dumnezeul nostru în cer şi pre pământ, toate câte a vrut a făcut.

4. Şi eu întâiu născut voiu pune pre dânsul, mai înnalt decât împăraţii pământului, şi se vor închinà lui toţi împăraţii pământului.

5. Din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut.

6. Domnul a zis către mine: Fiiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut.

7. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu carele faci minuni.

8. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untuldelemn al bucuriei, mai mult decât pre părtaşii tăi.

9. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toeagul dreptăţei, toeagul Împărăţiei tale.

10. Bine-este-cuvântat Domnul în veac; fie, fie.

Slavă... Şi acum...

Luna Dechemvrie în 27 de zile,
La sfântul Apostol întâiul Mucenic şi Arhidiaconul Stefan.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfinte Apostole,

întâiule Mucenice al lui Christos şi Arhidiacone Stefane, şi cinstim durerile şi ostenelele tale, cu care te-ai ostenit întru bună vestirea lui Christos.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Întru întâia zi a lunei Ianuarie,

La cea dupre trup Tăiere-împrejur a Domnului nostru Iisus Christos,

Şi la pomenirea celui dintru sfinţi Părintelui nostru Vasilie cel Mare.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viaţă Christoase, şi cinstim a prea curatului tău trup tăierea-împrejur, cea dupre lege.

Altă Pripeală a Ierarhului.

Mărimu-te pre tine Ierarhe al lui Christos Vasilie, cela ce întru buna credinţă, pre Biserica lui Christos o ai întărit şi fără prihană o ai păzit.

1. Strigaţi Domnului tot pământul, cântaţi numelui lui, daţi slavă laudei lui.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

2. Izbăvire a trimis Domnul poporului său, sfânt și înfricoșat este numele lui.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

3. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

4. Gura mea va grăì înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

5. Fie Numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

6. Binecuvântat este numele slavei lui de acum și până în veac.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

7. Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăcà cu dreptate, și cuvioșii tăi cu bucurie se vor bucurà.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

8. Fericiți cei ce locuesc în Casa ta, în vecii vecilor te vor lăudà.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

Slavă... Și acum...

Luna Ianuarie în 6 zile,

La sfânta și dumnezeiasca Arătare a Domnului nostru Iisus Christos.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase, cela ce pentru noi acum cu trupul te-ai Botezat dela Ioan în apele Iordanului.

Altă Pripeală.

Botează-se Iisus al meu dela slugă, în râul Iordanului, zicând: luminând toată făptura.

1. Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața ta preste noi și ne miluește.

2. Și a tunat din cer Domnul, și cel înnalt ș'a dat glasul său.

3. Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut.

4. Glasul Domnului preste ape, Dumnezeul slavei a tunat, Domnul preste ape multe.

5. Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului.

6. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

7. Tu ai întărit întru puterea ta marea, tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

8. Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Slavă... Şi acum...

Luna Ianuarie în 11 zile,

La prea cuviosul Părintele nostru Teodosie începătorul de obşte.

Pripelele vezi-le la sfântul Antonie, asemenea, schimbând numele.

Luna Ianuarie în 17 zile,

La prea cuviosul Părintele nostru Antonie cel Mare.

PRIPEALĂ.

(Aceste Pripele să se pună şi la alţi cuvioşi, schimbându-le numai numele).

Fericimu-te pre tine prea cuvioase Părinte Antonie, şi cinstim sfântă pomenirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniţi toate cetele călugărilor să lăudăm pre Marele Antonie, zicând: Slava călugărilor.

Stihurile caută-le Octovrie în 14.

Luna Ianuarie în 20 de zile,

La prea cuviosul Părintele nostru Eftimie cel Mare.

PRIPEALĂ.

Fericimu-te pre tine prea cuvioase Părinte Eftimie, şi cinstim sfântă pomenirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniţi toate cetele călugărilor să lăudăm pre Eftimie cel Mare, zicând: pre povăţuitorul călugărilor.

Stihurile caută-le la Octovrie în 14.

Luna Ianuarie în 25 de zile,

Sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Cu vrednicie este a te mărì pre tine, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorule, cela ce adâncurile Duhului ai cercat şi frumseţele vorbei ţi s'au adaus.

Altă Pripeală.

Veniţi toţi pre adâncul înţelepciunei să-l lăudăm, pre Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, zicând: pre cel întocmai cu Ioan Teologul.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Ianuarie în 26 de zile,

Aducerea moaştelor sfântului Ioan Gură-de-Aur.

Pripelele şi Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Ianuarie în 30 de zile,

La sfinţii Trei Ierarhi.

Pripeala sfântului Vasilie.

Mărimu-te pre tine Ierarhe al lui Christos Vasilie, cela ce întru buna credinţă pre Biserica lui Christos o ai întărit şi fără prihană o ai păzit.

A sfântului Grigorie.

Cu vrednicie este a te mări pre tine, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorule, cela ce adâncurile Duhului ai cercat şi frumseţele vorbei ţi-s'au adaus.

A sfântului Ioan Gură-de-Aur.

Mărimu-te pre tine propoveduitorule al pocăinței, Părinte Ioane Gură-de-Aur, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

La câte trei.

Veniți pre Vasilie, pre Grigorie să-i lăudăm, și pre Ioan cel cu Gura-de-Aur, zicând: pre apărătorii Treimei.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Fevruarie în 2 zile,

La Intimpinarea Domnului nostru Iisus Christos.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase, și cinstim pre prea Curată Maica ta, de carea dupre lege acum te-ai adus în Biserica Domnului.

Altă Pripeală.

Veniți toți într'un glas să lăudăm pre Christos Dătătorul de viață și pre prea Curata sa Maică, pre cel ce du-

pre lege acum s'a adus în Biserica Domnului.

1. Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Impăratului.

2. Incordează și bine sporește și împărățește pentru adevărul și blândeța și dreptatea.

3. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.

4. Domnul în Biserica cea sfântă a sa, Domnul, în cer scaunul lui.

5. Văzutu-s'au umbletele tale Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Impăratului celui din cel sfânt.

6. Sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.

7. Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

8. Feței tale se vor rugà bogații norodului.

9. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

10. Așa voiu cântà numelui tău în veac și voiu aşteptà numele tău, că este bun înaintea cuvioșilor tăi.

Slavă... Și acum...

Luna Fevruarie în 24 de zile

Intâia și a doua aflare a Cinstitului Cap al sfântului Ioan Botezătorul.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfinte, înainte Mergătorule al Mântuitorului, Ioane,

și cinstim prea cinstistă aflarea capului tău.

1. Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voì foarte.

2. Intru pomenirea veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

3. Că drept este Domnul și dreptatea a iubit, îndreptări a văzut fața lui.

4. Dreptul ca finicul va înflorì și ca chedrul cel din Livan se va înmulțì.

5. Că tu vei binecuvântà pre cel drept, Doamne, că cu arma bunei-voiri ne-ai încununat pre noi.

6. Veselì-se-va dreptul de Domnul și va nădăjduì spre dânsul, și se vor lăudà toți cei drepți la inimă.

7. Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi năsilnice.

8. Adevărul tău și mântuirea ta am spus, mila ta și adevărul tău n'am ascuns de către adunare multă.

9. Zis-am celor ce fac fărădelege: nu faceți fărădelege; și celor ce greșesc: nu vă înnălțați cornul.

10. Și limba mea se va învățà dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

Slavă... Și acum...

Luna Martie în 9 zile,

La Sfinți patruzeci de Mucenici.

PRIPEALĂ.

Veniți toți, pre cei patruzeci de

Mucenici să-i lăudăm, cei din iazărul Sevastiei, zicând, pre podoaba mucenicilor.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Martie în 25 de zile,

La Buna-Vestire a Prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.

PRIPEALĂ.

Glasul Arhanghelului strigăm ție Prea Curată: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine!

1. Dumnezeule, judecata ta dă-o Impăratului, și dreptatea ta Fiiului Impăratului.

2. Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

3. Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile munților.

4. Și se vor închinà lui toți împărații pământului, toate neamurile vor slujì lui.

5. Și a plecat ceriurile și s'au pogorît, și negură supt picioarele lui.

6. Din rodul pântecelui tău voiu pune pre scaunul tău.

7. Pogorî-se-va ca ploaea pre lână, și ca o picătură ce picà pre pământ.

8. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui.

9. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuși, și binecuvântat

este numele slavei lui în veac și în veacul veacului.

10. Și se va umpleà de slava lui tot pământul; fie, fie!

Slavă... Și acum...

LA DUMINICA FLORILOR.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viață, Christoase. Osana întru cei din înnălțime, și noi strigăm ție. Bine-ești-cuvântat cel ce vii întru numele Domnului.

Altă Pripeală.

Veniți și noi ca pruncii să aducem lui Dumnezeu credință ca niște ramuri de finic, zicând, și dragoste ca niște stâlpări.

1. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.

2. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrășmașii tăi.

3. Ție se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și ție se va dà rugăciune în Ierusalim.

4. Peatra carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului, dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

5. Domnul în Sion este mare şi înnalt preste toate noroadele. Auzit-a şi s'a veselit Sionul şi s'au bucurat fetele Iudeei.

6. Tocmiţi sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile oltarului.

7. Bine-este-cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat noauă.

8. Vestiţi în Sion numele Domnului, şi lauda lui în Ierusalim.

9. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Slavă... Şi acum...

LA DUMINICA TOMEI.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viaţă, Christoase, cela ce pentru noi în iad te-ai pogorît şi împreună cu tine pre toţi i-ai înviat.

Altă Pripeală.

Veniţi cu Apostolii să slăvim, Domnul meu şi Dumnezeul meu, zicând, pre Christos cel ce a înviat.

1. Domnul s'a împărăţit întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins.

2. Pentrucă a întărit lumea carea nu se va clătì.

3. Cine va grăì puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui.

4. Mărturisiască Domnului milelele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

5. Și ne-ai scos pre noi din întunerec și din umbra morței.

6. Că a sfărâmat porți de aramă, și zăvoară de fier a frânt, și i-a scos pre ei dintru întunerec și din umbra morței, și legăturile lor a rupt.

7. Să se scoale Dumnezeu și să se risipiască vrășmașii lui.

8. Aceasta este ziua carea o a făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

9. Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu, înnalțe-se mâna ta, nu uità pre săracii tăi până în sfârșit.

10. Doamne, Dumnezeul meu, în veac mă voiu mărturisì ție.

Slavă... Și acum...

Luna Aprilie în 23 de zile,
La Sfântul Marele Mucenic Gheorghe.

PRIPEALĂ.

Veniți, iubitorilor de Mucenici, să lăudăm pre purtătorul de biruință Gheorghe, zicând, pre lauda Capadochilor.

Altă Pripeală.

Mărimu-te pre tine, de chinuri răbdătorule, Sfinte Mare Mucenice

Gheorghe, şi cinstim cinstite chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Mai în 8 zile,

La Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu.

Pripelele și Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Luna Mai în 15 zile,

Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare.

Pripelele și Stihurile caută-le la Ianuarie în 17 zile.

Luna Mai în 21 zile,

La Sfinții Impărați Constantin și Elena.

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi binecredincioşilor şi întocmai cu Apostolii împăraţi, Constantine şi Eleno, şi cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu sfântul Botez pre toată lumea o aţi luminat.

Altă Pripeală.

Veniţi toţi pre încoronaţii de Dum-

nezeu împăraţi să-i lăudăm, pre Constantin cu Elena, zicând, pre lauda creştinilor.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26 de zile.

Luna Maiu în 25 de zile,
A treia aflare a cinstitului Cap al Sfântului Ioan Botezătorul.

Pripelile şi Stihurile caută-le la Fevruarie în 24.

LA INNĂLŢAREA DOMNULUI NOSTRU IISUS CHRISTOS.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viaţă, Christoase, şi cinstim cea la ceriuri, cu prea curatul tău Trup, dumnezeeasca innălţare.

Altă Pripeală.

Suitu-s'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă, zicând, să mântuiască chipul lui Adam.

1. Toate neamurile plesniţi cu mânile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Şi s'a suit preste Heruvimi, şi a zburat, zburat-a preste aripile vânturilor.

3. Ridicaţi boeri porţile voastre, şi vă ridicaţi

porţile cele veşinice, şi va intrà Impăratul slavei.

4. Inchinaţi-vă lui toţi îngerii lui.

5. Innalţă-te Doamne întru puterea ta, cântàvom şi vom lăudà puterile tale.

6. Innalţă-te la ceriuri Dumnezeule, şi preste tot pământul slava ta.

7. Domnul în cer a gătit scaunul său, şi împărăţia lui pre toţi stăpâneşte.

8. Zis-a Domnul, Domnului meu: şezi de-a dreapta mea, până ce voiu pune pre vrăşmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

9. Dumnezeu şeade pre scaunul cel sfânt al său, şi el va judecà lumea întru dreptate.

10. Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi! Cântaţi Impăratului nostru, cântaţi!

Slavă... Şi acum...

IN DUMINICA POGORÂREI SFANTULUI DUH.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viaţă, Christoase, şi cinstim pe Prea Sfântul tău Duh, pre carele dela Tatăl l'ai trimis dumnezeeştilor tăi Ucenici.

Altă Pripeală.

Slavă ţie Treime Sfântă: Părinte, Cuvântule şi Duhule Sfinte, zicând: slavă ţie Dumnezeule!

1. Ceriurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

2. Duhul tău cel bun mă va povățuì la pământul cel drept.

3. Din cer a privit Domnul, văzut-a pre toți fiii oamenilor.

4. Foc înaintea lui va merge, și împrejurul lui vifor foarte.

5. Aduce-ș'-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului, și se vor închinà înaintea lui toate moștenirile neamurilor.

6. Dă-mi mie bucuria mântuirei tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

7. Trimite-vei duhul tău și se vor zidì, și vei înnoì fața pământului.

8. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

9. Nu mă lepădà pre mine dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu-l luà dela mine.

10. Domnul tărie norodului său va dà, Domnul va binecuvântà pre norodul său cu pace.

Slavă... Și acum...:

Luna Iunie în 2 zile,

La Sfântul Marele Mucenic Ioan dela Suceava.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Sfinte Mare Mucenice Ioane și cinstim sfântă pătimirea ta, carea pentru Christos o ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Iunie în 24 de zile,
La nașterea Sfântul Ioan Botezătorul.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Sfinte înainte Mergătorule și Botezătorule al Mântuitorului, Ioane, și cinstim cea din cea stearpă prea slăvită naşterea ta.

Altă Pripeală.

Veniți toți într'un glas să lăudăm, pre Ioan Botezătorul, zicând, pre prietenul Mirelui.

1. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut izbăvire poporului său.
2. Și a ridicat corn de mântuire noauă în Casa lui David slugei sale.
3. Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverință, și nu se va lepădà de dânsa.
4. Acolo voiu răsărì cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.
5. Puternică pre pământ va fi sămânța lui, neamul drepților se va binecuvântà.
6. Să-i slujim lui întru sfințenie și dreptate înaintea lui, în toate zilele vieței noastre.
7. Și tu Pruncule, Proroc celui Prea Înnalt te vei chemà, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești calea lui.
8. Ca să dai cunoștința mântuirei norodului lui.

9. Intru ertarea păcatelor lor pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.
10. Să îndrepteze picioarele noastre în calea păcei.

Slavă... Și acum...

Luna Iunie în 29 de zile,
La Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Sfinților Apostoli ai lui Christos, Petre și Pavele, cei ce pre toată lumea cu învățăturile voastre o ați luminat, și toate marginile către Christos le-ați adus.

Altă Pripeală.

Pre cetățenii Ierusalimului celui de sus să-i lăudăm: pre Petru și pre Pavel, zicând, pre Ucenicii lui Christos.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Luna Iulie în 20 zile,
La Sfântul Proroc Ilie.

PRIPEALĂ

Mărimu-te pre tine Sfinte Prorocule al lui Dumnezeu, Ilie, și cinstim suirea

ta cea de foc, cu trupul, spre cer.

Stihurile caută-le la Fevruarie în 24.

Luna Iulie în 27 de zile,

La Sfântul Marele Mucenic Panteleimon.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Sfinte Mare Mucenice şi tămăduitorule, Panteleimoane, şi cinstim sfinte chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Avgust în 6 zile,

La Schimbarea la Faţă a Domnului nostru Iisus Christos.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viaţă, Christoase, şi cinstim a prea curatului tău Trup prea slăvita schimbare.

Altă Pripeală.

Schimbatu-s'a la faţă Iisus al meu Domnul, în muntele Tavorului, zicând, arătându-şi slava sa.

1. Mare este Domnul şi lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Cel ce priimește pre cei blânzi, Domnul, și pre cei smeriți îi înnalță.

3. Cine se va suì în muntele Domnului? Sau cine va stà în locul cel sfânt al lui?

4. Doamne, cine va locuì în locașul tău? Sau cine se va sălășluì în muntele cel sfânt al tău?

5. Trimite lumina ta și adevărul tău.

6. Luminezi tu minunat din munții cei veșnici.

7. Lumea și plinirea ei tu o ai întemeiat.

8. Tavorul și Ermonul întru numele tău se vor bucurà.

9. Doamne, întru lumina feței tale vor merge, și întru numele tău se vor bucurà toată ziua.

10. Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi de acum și până în veac.

Slavă... Și acum...

Luna Avgust în 15 zile,

La Adormirea Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine cea fără prihană, Maica lui Christos Dumnezeului nostru, și slăvim prea slăvită adormirea ta.

Altă Pripeală.

Cântare de eșire aducem ție, Marie, că te-ai mutat dela cele pământești, zicând, la veșnicile locașuri.

1. Strigați Domnului tot pământul, lăudați și vă bucurați și cântați.

2. In cetatea Domnului Puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

3. Și s'a făcut în pace locul lui și locașul lui în Sion.

4. Paharul mântuirei voiu luà și numele Domnului voiu chemà.

5. In pace împreună voiu adormì și voiu odihnì.

6. Prea slăvite s'au grăit pentru tine, Cetatea lui Dumnezeu.

7. Intoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

8. In mânile tale voiu pune duhul meu.

9. Domnul cel drept va tăià grumazii păcătoșilor.

10. Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu și sicriul sfințirei tale.

11. Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

12. Pomenì-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Slavă... Și acum...

Luna Avgust în 29 de zile,

La Tăierea Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Înainte-Mergătorul.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Sfinte Botezătorule al Mântuitorului, Ioane, și

cinstim toţi cinstită tăierea capului tău.

Altă Pripeală.

Veniţi, pre prietenul Mirelui să-l lăudăm, pre văditorul lui Irod, zicând, pre Mergătorul-Inainte Ioan.

Stihurile caută-le la Fevruarie în 24 de zile.

La Sfinţii cei fără de argint Cosma și Damian (1 Noemvrie și 1 Iulie).

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi sfinţilor slăviţilor făcătorilor de minuni, Cosmo și Damiene, și cinstim sfântă pomenirea voastră, povăţuitorii celor rătăciţi, vindecătorii celor bolnavi și împreună vorbitori cu îngerii.

1. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.
2. Sfinţilor cari sânt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânșii.
3. Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul; întru poruncile lui va voì foarte.
4. Puternică pre pământ va fi sămânţa lui.
5. Bun este bărbatul, carele se îndură și împrumută.
6. Că în veac nu se va clătì.

7. Imprumută-se păcătosul, și nu va plătì, iară dreptul se îndură și dă.
8. Toată ziua miluește și împrumută dreptul, și sămânța lui întru binecuvântare va fi.
9. Intru pomenire veșnică va fi dreptul.
10. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Slavă... Și acum...

La Sfinții cei fără de argint Chir și Ioan (31 Ianuarie și 28 Iunie).

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Sfinților făcătorilor de minuni, slăviților, cei fără de arginți, Chire și Ioane, și cinstim cinstite pătimirile voastre, care pentru Christos le-ați răbdat.

Stihurile caută-le mai sus, la Sfinții Cosma și Damian.

CINSTITUL PARACLIS AL DOILEA

AL PREA SFINTEI DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREI

Ce se cântă la toată scârba sufletului şi la vreme de nevoe şi de grijă.

Facerea fericitului împărat Chir Teodor Lascar.

De este Preot, zice: Bine-este-cuvântat Dumnezeul nostru... iară de nu este Preot, se zice: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri... Deaciea: Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., şi după: Tatăl nostru... Că a ta este împărăţia..., Doamne milueşte, de 12 ori. Apoi: Veniţi să ne închinăm... de 3 ori. Deci: Doamne auzi rugăciunea mea.... Apoi: Dumnezeu este Domnul... de 3 ori, şi Troparele acestea, glas 4:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi zmeriţii, şi să cădem, cu pocăinţă strigând, dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârgueşte, că perim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi îndeşert, că numai pre tine te avem ajutătoare. De 2 ori.

Slavă... Şi acum...

Nici odinioară nu vom tăceà noi nevrednicii a vestì puterile tale, Născătoare de Dumnezeu; că de nu ai fi stătut tu să te rogi pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pre noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi ţinut pre noi până acum

slobozi? Nu ne vom depărtà dela tine, Stăpână, că tu mântueşti pre robii tăi pururea din toate nevoile, ceea ce eşti singură binecuvântată.

După aceasta Psalmul 50: Miluește-mă Dumnezeule...

CANON DE RUGĂCIUNE

CĂTRE PREA SFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU.

Peasna 1, Glas 8, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purtà în căruţă l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucei lovind și despărțind marea şi pre Israil fugătorul cel pedestru l-a mântuit, pre cel ce cântà cântare lui Dumnezeu.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu mântueşte-ne pre noi.

Asuprelele scârbelor viforăsc smeritul meu suflet, şi nourii primejdiilor acoper inima mea, Mireasă a lui Dumnezeu; ci ceea ce ai născut lumina cea dumnezeească și mai înainte de veci, străluceşte-mi lumina cea veselitoare.

Din nenumărate nevoi şi scârbe şi de vrăşmaşii cei răi şi de primejdiile vieței izbăvit fiind, Prea Curată, cu puterea ta cea tare, laud, slăvesc nemăsurată milostivirea ta şi mângâerea ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăjduindu-mă, la sprijineala ta cea tare am scăpat, şi către acoperemântul tău cu tot sufletul am alergat, şi genunchele îmi plec, Stăpână,

şi plâng şi suspin, să nu mă treci cu vederea pre mine ticălosul, Scăparea creştinilor.

Şi acum...

Nu voiu tăceà a lăudà totdeuna măririle tale, că de nu ai fi stătut tu Fecioară pentru mine, pururea rugând pre Fiiul şi Dumnezeul tău, cine m'ar fi izbăvit dintru atâta furtună şi cumplite primejdii?

Peasna 3, Irmos.

Doamne, cela ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, tu pre mine mă întăreşte întru dragostea ta, că tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule iubitorule de oameni.

Lipsindu-mă de toate, cu durere strig ţie: apucă mai înainte, ferbinte folositoare, şi al tău ajutor dă-mi-l mie robului tău, celui smerit şi ticălos, carele cu căldură caut sprijineala ta.

Minunat-ai, cu adevărat, acum spre mine, Stăpână, facerile de bine ale tale Fecioară şi milele tale. Pentru aceea te slăvesc şi laud şi cinstesc multa şi nemăsurata purtarea ta de grijă.

Slavă...

Viforul primejdiilor mă viscoleşte, Stăpână, şi întreitele valuri ale scârbelor mă înneacă; ci apucând mai înainte, dă-mi mână de ajutor, sprijinirea şi părtinirea mea cea ferbinte.

Şi acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc Stăpână, pre tine ceea ce ai perdut stă-

pânirea morţei, căci ca ceea ce din fire eşti vie, din legăturile iadului către viaţă m'ai scos pre mine, carele am căzut pre pământ.

Catavasie.

Mântueşte din nevoi pre robii tăi, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, că noi după Dumnezeu toţi năzuim la tine, ca către un zid nemişcat şi folositoare.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu, şi vindecă durerea sufletului meu.

După aceasta ectenia, dupre obiceiu, şi vozglasul: Că milostiv şi iubitor de oameni...
Apoi Sedealna, Glas 2.

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nesurpat, izvorul milei şi lumei scăpare, cu deadinsul strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu Stăpână: vino degrab şi ne izbăveşte pre noi din nevoi, una ceea ce eşti grabnică folositoare.

Peasna 4, Irmos.

Tu eşti tăria mea, Doamne, tu puterea mea, tu eşti Dumnezeul meu, tu bucuria mea, cela ce nu ai lăsat sânurile Tatălui, şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu prorocul Avacum strig către tine: slavă puterei tale, iubitorule de oameni.

Şi unde deaciea altă sprijineală voiu aflà? Unde voiu scăpà? Unde dar mă voiu şi mântuì? Şi care ajutor cald voiu aveà? clătit fiind de scârbele şi de valurile vieţei, vai mie! Spre tine singură mă nădăjduesc şi îndrăznesc şi mă laud şi alerg către acoperemântul tău, mântueşte-mă.

Râul cel dulce al milei tale, Prea Curată, care râurează cu bogate daruri pre prea ticălosul și smeritul meu suflet, ce se pârjolește în cuptorul primejdiilor și al scârbelor, îl măresc, propoveduesc și alerg la acoperemântul tău, mântuește-mă.

Slavă...

Pre tine Curată, pre tine Fecioară și Neîntinată, singură te am zid nebiruit, scăpare, acoperemânt tare, armă de mântuire, nu mă trece cu vederea pre mine cel curvar, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor, bucuria scârbiților și sprijineala.

Și acum...

Cum voiu puteà spune dupre vrednicie nenumărate îndurările tale, o Stăpână, care ca o apă pururea a încungiurat pre sufletul meu cel foarte scârbit? Ci, o a ta purtare de grijă și facere de bine, care o am perdut nebunește ticălosul.

Peasna 5, Irmos.

Pentru ce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină neapusă, și m'a acoperit întunerecul cel strein, pre mine ticălosul? Ci mă întoarce și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Cu mulțămită strig ție: Bucură-te mireasă Fecioară. Bucură-te Mireasă Dumnezeească. Bucură-te dumnezeescule acoperemânt. Bucură-te armă și zid nesurpat. Bucură-te folositoare și ajutătoare și mântuire a celor ce aleargă către tine cu credință.

Cei ce mă urăsc îndeșert, săgeți și săbii și groapă au gătit și caută pre prea ticălosul meu

trup să-l rupă și doresc să-l pogoare în pământ; ci dintru acestea, mai înainte apucând, mântuește-mă Prea Curată.

Slavă...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu, toți cunoscându-te pre tine, Prea Curată Stăpână, și știind pre cel născut dintru tine, că este Dumnezeu Cuvânt, îl propoveduim în doauă ființe, volnice de sineși stăpâniri, mai pre sus de cuvânt și de legile firei.

Și acum...

Ce dar de mulțămită îți voiu aduce ție, pentru darurile tale de cari m'am îndulcit și pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt și măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Peasna 6, Irmos.

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul și lui voiu spune scârbele mele. Că s'a umplut sufletul meu de nevoi și viața mea s'a apropiat de iad; ci mă rog, ca Ionà: Duunezeule, scoate-mă din stricăciune.

Nourii scârbelor au acoprit pre ticălosul meu suflet și inima, și întunecare îmi fac mie, Fecioră; ci ca ceea ce ai născut lumina cea neapropiată, gonește-i pre aceștia departe, cu suflarea dumnezeeștei tale rugăciuni.

Mângâere întru scârbe te știu, și boalelor doftor te cunosc, și desăvârșit sfărâmare a morței, și râu al vieței nedeșertat, și tuturor celor din primejdii, grabnică și iute folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale și izvorul minunilor celor nenumărate și fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirei tale ceii către mine, Stăpână, ci tuturor mărturisesc și strig și propoveduesc și vestesc.

Și acum...

Incungiuratu-m'au valurile vieței, ca albinele fagurul, Fecioară, și cuprinzând pre inima mea, o rănesc cu săgețile scârbelor; ci să te aflù pre tine ajutătoare și izbăvitoare și izgonitoare, Prea Curată.

Catavase:

Mântuește din nevoi pre robii tăi... și: Caută cu milostivire... Apoi ectenia cea mică, și vozglasul: Că tu ești Împăratul păcei...

Deaciea Condac, Glas 6.

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pre tine, Prea Curată Fecioară; tu ne ajută noauă, că spre tine nădăjduim și cu tine ne lăudăm, ca să nu ne rușinăm, că sântem robii tăi.

După aceasta, Prochimen, Glas 4.

Pomenì-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih.

Ascultă fiică și vezi și pleacă urechia ta și uită pre poporul tău și casa părintelui tău.

Evanghelia dela Luca.
(Cap. X, vers. 38—42; XI, 27 și 28.)

În vremea aceea intrat-a Iisus într'un sat; iar o muere cu numele Marta l-a priimit pre el în casa sa. Și aceea aveà o soră ce o chemà Maria, carea și șezând lângă picioarele lui Iisus, ascultà cuvântul lui. Iar Marta se silià spre multă slujbă, și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei să-mi ajute. Și răspunzând Iisus a zis ei: Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești; ci un lucru trebuește; căci Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va luà dela dânsa. Și a fost când grăià el acestea, ridicând o muere glas din norod a zis lui: Fericit este pântecele care te-a purtat și țâțele ce ai supt. Iar el a zis: Adevărat; fericiți cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pre dânsul.

Apoi: Slavă... Glas 2.

Părinte, Cuvântule și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih.

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta, și, dupre mulțimea îndurărilor tale, curățește fărădelegile noastre.

Și Stihirile acestea, Glas 6.

Nu ne încredință pre noi folosinței omenești, Prea Sfântă Stăpână, ci priimește rugăciunea robilor tăi; că scârbele ne cuprind și nu putem să răbdăm săgetăturile dracilor. Acoperemânt nu ne-am agonisit nicăiri, să scăpăm noi pătimașii, pururea fiind biruiți. Mângâere nu avem pre nimenea, fără numai pre tine, Stăpâna lumei, nădejdea și folositoarea credincioșilor. Nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimenea din cei ce aleargă la tine nu iasă rușinat, Prea Curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând darul, priimește dăruirea, dupre cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuește cetatea și norodul, pacea celor ce li se dau războae, liniștea celor înviforați, una folositoarea credincioșilor.

Apoi: Mântuește Dumnezeule norodul tău...,
Doamne miluește... de 12 ori, și vozglas;
Cu mila și cu îndurările...

Peasna 7, Irmos.

Tinerii evreești cu îndrăzneală au călcat văpaea cuptorului și focul în roauă l-au schimbat, cântând: Bine-ești-cuvântat Doamne, Dumnezeule în veci.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pre mine cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, fiind locaș al Luminei, curat și fără prihană, ca cu dragoste pre tine să te slăvesc.

Acoperemânt fii Fecioară și folositoare și sprijineală și laudă, mie celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor și nădejdea celor fără de nădejde.

Slavă...

Cu tot sufletul și gândul și inima și buzele, te slăvesc pre tine, îndulcindu-mă de darurile tale cele mari; ci o bunătatea ta și nenumăratele tale minuni.

Și acum...

Caută cu ochiul tău cel milostiv și cercetează dosădirea carea o am, și de cumplitele nevoi și de vătămare și de primejdii și de ispite izbăvește-mă, cu nemăsurată mila ta.

Peasna 8, Irmos.
Pre Dumnezeu cel ce s'a proslăvit...

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă

trece cu vederea, Cinstită, pre mine cel înnecat în furtuna valurilor lumești, ci dă-mi mie mână de ajutor, celui supărat de chinurile vieței.

Impresurări și scârbe și nevoi m'au aflat, Curată, și primejdii ale vieței și ispite de pretutindenea m'au încungiurat; ci ajută-mi și mă sprijinește cu acoperemântul tău cel puternic.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intru furtuni să te aflu pre tine liman; întru întristări, bucurie și veselie, și întru boale, grabnică ajutătoare, și întru primejdii izbăvitoare, și întru ispite folositoare.

Și acum...

Bucură-te scaunul Domnului cel în chipul focului. Bucură-te năstrapă dumnezeească și de mană priimitoare. Bucură-te sfeșnic de aur și făclie nestinsă. Bucură-te slava fecioarelor și a maicelor podoaba și lauda.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu cel ce s'a proslăvit în muntele cel sfânt, și în rug a arătat lui Moisi taina pururea Fecioarei, lăudați-l și-l prea înnălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos.

Infricoșatu-s'a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum cel prea înnalt de bună voe s'a pogorît până și la trup, din pântece fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta pre prea curata de Dumnezeu Născătoarea, credincioșii o mărim.

Către carea alta voiu scăpă, Curată? Unde dea-

ciea voiu alergà și mă voiu mântuì? Unde mă voiu duce? Și pre cine voiu aflà scăpare? Pre cine ferbinte sprijineală? Pre cine în scârbe ajutătoare? Spre tine însăţi nădăjduesc, întru tine singură mă laud și spre tine îndrăznind am scăpat.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putinţă a număra măririle tale și a spune adâncul cel ne urmat al minunilor tale celor mai pre sus de minte, care pururea sânt desăvârșit, celor ce cu dragoste te cinstesc pre tine și cu credinţă ţi se închină, ca uneea adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

In cântări de mulţămită slăvesc și cinstesc ne măsurată mila ta, și puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc, și facerile tale de bine, care le-ai deșertat preste mine le propoveduesc, le măresc și cu sufletul și cu inima și cu gândul și cu limba totdeuna.

Și acum...

Priimește rugăciunea mea cea sărăcească, și plânsul și suspinul, și lacrimile mele nu le trece cu vederea, ci mă sprijinește ca o bună, și cererile le plinește, că toate le poţi, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu celui a-tot-puternic, numai de te vei uità spre a mea ticăloasă smerenie.

Catavasie.

O prea luminate nour, Maica lui Dumnezeu, pre cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și a-tot-puternică, și celor ce sânt în scârbe le ajută, pre cei asupriţi îi mântuește și dezleagă din păcate pre cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voești.

Și îndată cântăm: Cade-se să te fericim... și: Ceea ce ești mai cinstită... Și Preotul cădește altarul și pre norod, iară noi cântăm aceste Stihiri:

Glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Pentru toți te rogi ceea ce ești bună, care scapă supt mâna ta cea puternică, că noi păcătoșii nu avem către Dumnezeu, întru nevoi și întru scârbe, altă mijlocire, cei ce pururea sântem împilați de multe păcate, Maica Dumnezeului celui prea înnalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pre noi, robii tăi, din toate primejdiile.

Stih: Pomenì-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

A tuturor scârbiților bucuria, și a asupriților părtinitoarea, a săracilor hrănitoarea, a streinilor mângâierea, a celor învăluiți adăpostirea, a bolnavilor cercetarea, al celor neputincioși acoperemântul și sprijineala, toeag al orbilor tu ești prea curată Maica Dumnezeului celui prea înnalt. Ție ne rugăm: grăbește de mântuește pre robii tăi.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea, ta și uită pre poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te Fecioară prea curată, bucură-te cinstitul schiptru al Împăratului Christos, bucură-te ceea ce ai crescut strugurul cel de taină, bucură-te ușa ceriului și rugul cel ne ars, bucură-te lumina a toată lumea, bucură-te bucuria tuturor, bucură-te mântuirea credincioșilor, bucură-te apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă... Și acum... Glas 8.

Bucură-te lauda a toată lumea, bucură-te casa

Domnului, bucură-te munte umbrit, bucură-te scăpare, bucură-te ceea ce ești sfeșnic de aur, bucură-te prea curată, carea ești slava creștinilor, bucură-te Maica lui Christos Dumnezeu, bucură-te rai, bucură-te masa cea dumnezeească, bucură-te biserică, bucură-te năstrapă de aur, bucură-te bucuria tuturor.

Alte Bogorodișne:

Pre ceea ce este mai înnaltă decât ceriurile și mai curată decât strălucirile soarelui, carea ne-a izbăvit pre noi din blestem, pre Stăpâna lumei cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se bolnăvește trupul, slăbește și sufletul meu. La tine scap, ceea ce ești cu Dar dăruită. Nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, priimește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către cel ce s'a născut din tine. O, Stăpâna lumei, fii mijloacitoare.

Mute să fie buzele păgânilor, celor ce nu se închină cinstitei icoanei tale ceii zugrăvite de prea sfințitul Apostol și Evanghelist Luca, ceea ce să cheamă povățuitoare.

Milostivă fii mie smeritului, că fără de tine altă năzuință nu știu, cel ce sânt plin de tot felul de păcate. Miluește-mă, nădejdea creștinilor.

Cântăm cu osârdie acum cântare cu bucurie, ție ceii întru tot lăudatei Născătoarei de Dumnezeu. Cu Mergătorul-înainte și cu toți Sfinții, roagă, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne miluiască pre noi.

Toate oştile Ingerilor, Mergătorule-înainte al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Rugăciune către Prea Sfânta Născătoarea de Dumnezeu.

(Din Apantisma luată, cu numărul 11.)

Ceea ce singură eşti bucuria celor scârbiţi şi părtinitoare celor ce se nedreptăţesc, mângâere celor ce plâng şi ajutor celor ne ajutoriţi, cercetare celor neputincioşi şi acoperemânt şi sprijineală celor ce se chinuesc, liman celor ce se înviforează şi toiag orbilor, povăţuitoare celor rătăciţi şi scăpare tare celor din nevoi, Născătoare a lui Dumnezeu cu totul fără prihană, ià aminte la această ticăloasă şi netrebnică rugăciune a mea, pre carea o aduc ţie întru înghiesuirea inimei, şi mă slobozeşte de viforul cel rău al gândurilor. Izbăveşte-mă pre mine de somnul cel greu, care mi s'a pricinuit mie din lenevire, şi depărtează dela mine trândăvia cea cumplită. Izbăveşte-mă de tirania cea amară a dracilor, şi mă răpeşte dela obiceiul cel rău al patimilor. Şi precum ştii, mântueşte-mă pre mine nevrednicul robul tău, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdile mântuirei mele. Dă-mi mie, Prea Curată, cu osârdie să fac poruncile Fiiului tău şi Dumnezeului nostru, şi să păzesc totdeuna aşezământurile lui cele mântuitoare. Şi mă întăreşte, ca cu cuget priveghetor şi cu minte deşteptată să întimpin slavosloviile lui cele bine priimite; că ţie, pricinuitoarei bunătăţilor şi ajutătoarei, nădăjduindu-mă, aduc a-

ceastă cerere. Deci să nu cad din nădejdea cea către tine, Prea Curată, nici să mă întorc smerit și rușinat, ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrab sfârșitul cererilor mele, ca totdeuna, ca pre o ajutătoare tare a noastră a păcătoșilor, și împlinitoare a cererilor mele, să te laud și să te măresc pre tine, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

Deaciea: Sfinte Dumezeule... Prea Sfântă Treime... Și după: Tatăl nostru... Troparele acestea, Glas 6: Milueşte-ne pre noi Doamne... Slavă... Doamne milueşte-ne pre noi... Și acum... Ușa milostivirei... Și Ectenia dela Preot, de este. Doamne milueşte de 40 de ori, Ceea ce ești mai cinstită... Slavă... Și acum... Doamne milueşte, de 3 ori, Binecuvintează... și Otpustul. Apoi: Stăpână primeşte...

Al prea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Efrem Sirul, cuvânt pentru Psalm.

(Din Tomul al 3, fila 37.)

Și pentru dragoste adecă acestea, și decât acestea mai multe fie zise. Iară noi iarăși către prochimen să ne întoarcem, și pentru pocăință și pentru judecata ceea ce va să fie să grăim, că acestea deapururea este de nevoe a le cugetà. Că ziua Domnului ca un fur noaptea, așa va venì. Deci pentru aceasta noaptea și ziua, la ciasul cel mai de pre urmă priviți, și în-

tru legea Domnului să cugetați ziua și noaptea. Grăește lui Dumnezeu multe, și oamenilor puține. Și dacă mâna la lucruri o întinzi, gura să cânte și mintea roage-se, psalmul în gură fie-ți neîncetat. Că Dumnezeu numindu-se, izgonește pre draci, sfințește pre cântătorul de psalmi. Psalmul este alinare a sufletului, dăruitor al păcei, psalmul este adunător al prieteniei, unire a celor despărțiți, al celor învrăjbiți împăcător. Psalmul este aducător de ajutorul îngerilor, armă întru frici de noapte, odihnă a ostenelilor de ziuă, pruncilor întemeere, bătrânilor împodobire, prea îmbătrâniților mângâere, femeilor podoabă prea potrivită. Psalmul pre pustietăți le sălășluește, pre târguri le înțelepțește, al celor noui începători învățătură de buchii, al celor sporiți creștere, al celor desăvârșiți întărire, glas al Bisericei. Acesta pre praznice le strălucește, acesta pre întristarea cea dupre Dumnezeu o zidește. Că psalmul și din inimă de peatră scoate lacrimi. Psalmul este lucrul îngerilor, petrecerea cea cerească, tămâia cea duhovnicească. Psalmul este luminare a sufletelor, sfințire a trupurilor. Pre acesta, fraților, să nu încetăm totdeuna cugetându-l: și prin case, și pre călătorii, și dormind, și sculându-ne, grăind întru înșine cu psalmi și cu laude și cu cântări dudovnicești. Psalmul este bucurie a iubitorilor de Dumnezeu. Acesta pre grăirea deșeartă o surghiunește, pre râs îl domolește, pre judecată o pomenește, pre suflet către Dumnezeu îl deșteaptă, împreună cu Ingerii dănțuește. Unde este psalmul cu umilință, acolo este și Dumnezeu, cu Ingerii, iară unde sânt cântările celui strein, acolo este urgia lui Dumnezeu, și vaiul este răsplătirea râsului. Unde sânt sfințitele cărți și cetirile,

acolo este veselie a drepţilor şi mântuire a auzitorilor, iară unde sânt alăute şi hore, acolo întunecare a bărbaţilor şi a femeilor şi praznicul diavolului. O, ce viclenie rea şi aflări ale diavolului! Cum prin meşteşug pre fieşte-carele îl împedecă, şi îl amăgeşte, şi îl pleacă să facă pre cele rele, ca pre nişte bune! Astăzi cu părere cântă psalmi, şi mâne cu sârguinţă joacă. Astăzi sânt creştini, şi mâne păgâni. Astăzi bine lăudaţi, şi mâne elini. Astăzi robi al lui Christos, şi mâne împrotivnici ai lui Dumnezeu. Nu vă amăgiţi; nici un rob la doi domni nu poate să slujiască, dupre cum este scris: nu puteţi lui Dumnezeu a-i slujì şi impreună cu diavolul a dănţuì. Ca nişte adevăraţi robi ai lui Christos să-i slujim lui, lui să ne închinăm, lângă dânsul să îngăduim, lângă dânsul să rămânem până la răsuflarea cea mai de pre urmă şi să nu ne plecăm balaurului, căci ca un leu răcnind încungiură căutând pre cine să înghită, pre cine să amăgiască, căruia staţi împrotivă ca nişte tari ostaşi ai lui Christos, slujindu-i lui şi dvorindu-i. Nu astăzi să cânţi psalmi, şi mâne să dănţueşti. Nu astăzi să te pocăeşti de păcatele tale, şi mâne să joci spre perirea ta. Nu astăzi să ceteşti, şi mâne să lăutăreşti. Nu astăzi să te înfrânezi, şi mâne să te apropii aicea şi acolo împrejur purtându-te şi de toţi batjocurindu-te. Nu, fraţilor, nu aşa să perdem vremea mântuirei noastre, jucând şi batjocurindu-ne. Fă-te ca un bun lucrător de pământ, lucrând şi păzind. Să nu socoteşti ca nişte rele, frate, pre merinzile vieţei ceii veşnice, să nu lapezi mâncarea cea uscată, să nu te depărtezi de priveghere, să nu te leneveşti de culcarea pre jos, să nu părăseşti cântarea de psalmi, că acestea şi cele aseme-

nea acestora, la viață și la bucurie și la veselie și la odihnă veșnică te va trimite pre tine. Iubește tăcerea despre vorbirea cea rea. Vorbirile mirenilor pre minte dela Dumnezeu o depărtează.

POMENIC

Care este dator nu numai monahul, ci și mireanul, în fiește-care zi, după sfârșitul Pravilei, cu toată umilința, cu osârdie și cu evlavie a-l ceti.

Adu-ți aminte, Doamne Iisuse Christoase Dumnezeul nostru, de mila și de îndurările tale cele din veac, pentru care te-ai întrupat și de voe ai răbdat răstignire și moarte și ai înviat din morți, și te-ai înnălțat la cer, și ai șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept întru tine. Caută spre smerenia și rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima te cheamă pre tine. Pleacă urechea ta și auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului tău, întru miros cu bună mireazmă duhovnicească, ce se aduce ție pentru norodul tău. Și întâiu adu-ți aminte de Soborniceasca și Apostoleasca Biserica ta, pre carea o ai căștigat cu scump sângele tău, și o întemeiază, și o întărește, și o lățește, și o înmulțește, și o împacă, și în veci nebiruită de porțile iadului o păzește; întărâtările ei le potolește. Stinge ridicarea păgânilor, sculările ereticilor degrab le sfărâmă și le dezrădăcinează și întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului tău Duh.

Închinăciune, una.

2. Mântuește, Doamne, și miluește pre blagoceștivii Impărați și pre binecredinciosul Domnul nostru (N), supune supt picioarele lor pre tot vrășmașul și împrotivnicul, și pune în inima lor cele bune și de pace pentru sfânta Biserică și pentru tot norodul, ca întru liniștea lor viață lină și fără gâlceavă să viețuim întru dreapta credință și întru toată creștinătatea și curăția.

Inchinăciune, una.

3. Mântuește, Doamne, și miluește pre prea sfințiții a toată lumea patru Patriarhi, pre prea sfințitul și îndreptătorul Sinod și pre Arhiepiscopul nostru și Mitropolitul (N) și pre toți prea sfințiții Arhiepiscopi, Mitropoliți și Episcopi ortodocși, pre Preoți, pre Diaconi și pre tot Clerul Bisericesc, pre carii i-ai pus să păstorească turma ta cea cuvântătoare, și pentru rugăciunile lor, miluește-mă și mă mântuește și pre mine păcătosul.

Inchinăciune, una.

4. Mântuește, Doamne, și miluește pre drept credincioșii boieri, pre începătorii oștilor și pre căpeteniile cetăților, pre mai marii orașelor și pre toți binecredincioșii ostași și de Christos iubitori.

Închinăciune, una.

5. Mântuește, Doamne, și miluește pre părintele nostru (Arhimandritul sau Igumenul) (N) și pre toți frații cei întru Christos, și pentru rugăciunile lor, mântuește-mă și pre mine păcătosul.

Închinăciune, una.

6. Mântuește, Doamne, și miluește pre părintele

meu Duhovnicul (N), și pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele mele.

Închinăciune, una.

7. Mântuește, Doamne, și miluește pre toți cei ce se ostenesc și slujesc, și pre cei ce cu osârdie au slujit în sfântul locașul acesta, frații noștri cu lucrul mânilor, pre cei puși în ascultări, iconomi, dichii, și pre cei împreună cu dânșii ostenitori, și pre slugile lumenii, și pre lucrătorii de pământ ai sfintei monastirei aceștia, și pre toți ortodocșii creștini.

Închinăciune, una.

Aicea pomenește pre născătorii tăi, de sânt vii

8. Mântuește, Doamne, și miluește pre născătorii mei (N), frații, surorile și toate rudeniile cele dupre duh și dupre trup, și pre prieteni, și le dăruește lor pacea ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai pre sus de lume.

Închiănciune, una.

9. Mântuește, Doamne, și miluește pre Monastirile de pretutindenea și pre cei ce vietuesc și petrec întru dânsele, părinții și frații noștri, și pentru rugăciunile lor, miluește-mă și pre mine păcătosul.

Închinăciune, una.

10. Mântuește, Doamne, și miluește, dupre mulțimea îndurărilor tale, pre toți sfințiții Ieroshimonahi, Ieromonahi, Ieroshidiaconi, Ierodiaconi, Shimonahi și Monahi, Shimonahițe și Monahii, și pre toți cei ce întru feciorie și cu evlavie viețuesc cu înfrânare prin Monastiri, prin pustii, prin

peșteri, prin munți, prin închisori, prin crăpăturile petrilor, prin ostroavele mărilor și în tot locul și laturea, carii cu creștinească dreaptă și buna credință slujesc ție și să roagă, ușurează-le greutatea, mângâe-le scârba, și cu puterea ta întărește-i spre nevoință, și pentru rugăciunile lor, dăruește-mi și mie ertare păcatelor.

Închinăciune, una.

11. Mântuește, Doamne, și miluește pre bătrâni și pre tineri, pre săraci și pre sârmani, pre văduve și pre cei ce se află întru neputințe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temnițe și întru închisori, și mai ales pre cei izgoniți pentru tine și pentru dreapta credință cea ortodoxă, de limbile cele fără de Dumnezeu și de cumpliții eretici, fiind ei robii tăi; miluește-i pre dânșii, cercetează-i, întărește-i, mângâe-i și degrab, cu puterea ta, din toate cele grele îi slobozește și le dă lor izbăvire.

Închinăciune, una.

12. Mântuește, Doamne, și miluește și îmi iartă ori ce eu, ca un om neputincios, am greșit ție și m'am smintit și nebunește dela calea mântuirei m'am depărtat și către fapte necuvioase prin deșertarea minței mele ticăloșește m'am abătut; ci mă rog: prin dumnezeeasca iconomia ta, întoarce-mă iarăși în calea mântuirei.

Închinăciune, una.

13. Pre cei ce s'au depărtat dela dreapta credință, și cu eresurile întunecându-se, întru perzare se află, cu strălucirea cunoștinței tale luminându-i, sfintei Apostoleștei și Soborniceștei tale Biserici îi unește.

Închinăciune, una.

14. Urâta și de Dumnezeu hulitoarea împărăție păgânească degrab o surpă, și binecredincioșilor Impărați și Domni o supune, înnalță cornul hristianilor dreptslăvitori și trimite preste noi milele tale cele bogate.

Închinăciune, una.

15. Mântuește, Doamne, și miluește pre cei ce mă urăsc și mă dosădesc și mă asupresc, și nu îi lăsà pre dânșii să piară pentru mine păcătosul.

Închinăciune, una.

Pentru cei răposați.

16. Pomenește, Doamne, pre cei ce s'au dus din viața aceasta, binecredincioșii Impărați și Domni, Impărătese și Doamne, boieri și jupânese, pre prea sfințiții Patriarhi, Mitropoliți, Arhiepiscopi și Episcopi ortodocși, Preoții, și pre tot Clerul Bisericesc, și pre cei din Cinul Monahicesc, carii au slujit ție, și pre Ctitorii sfântului locașului acestuia, împreună cu Sfinții tăi în veșnicile tale locașuri îi odihnește.

Închinăciune, una.

Aicea pomenește pre născătorii tăi de sânt răposați.

17. Pomenește, Doamne, sufletele adormiților robilor tăi părinților mei (N), frații și surorile și pre toate rudeniile mele cele dupre duh și dupre trup, și le iartă lor toată greșala cea de voe și cea fără de voe, dăruește lor împărăția și împărtășirea veșnicilor tale bunătăți și a ta cea fără desfârșit îndulcire și fericita viață.

Închinăciunea, una.

18. Pomenește, Doamne, pre toți cei ce întru nădejdea învierei și a vieței veșnice au adormit: părinții și frații noștri, pre cei ce zac aicea și pretutindenea dreptslăvitori hristiani și cu Sfinții tăi sălășluește-i, unde cercetează lumina feței tale, și pre noi miluește-ne ca un bun și de oameni iubitor.

Inchinăciune, una.

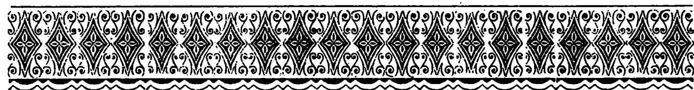
Iară la sfârșit, zì aceasta, de 3 ori:

19. Dăruește, Doamne, ertare de păcate tuturor celor ce mai înainte s'au mutat, întru buna credință și întru nădejdea învierei, părinții și frații noștri, și le fă lor veșnica pomenire.

Deaciea închină-te de 3 ori și zì:

Dumnezeule, curățește-mă pre mine păcătosul și mă miluește.

Doamne, cel ce m'ai zidit pre mine, miluește-mă. Fără de număr ți-am greșit, Doamne; iartă-mă!

Psalmii ce se cetesc la vreme de primejdii.

Când se ridică vrășmașii spre tine, zì Psalm 3, 19, 30, 31.

Când auzi de ciumă; zì Psalm 90.

Când ai căzut în păcat, zì Psalm 50, 45, 46, 70, 72.

Când mergi la domni să te judeci cu cineva, zì Psalm 20, 75.

Când va cădeà vre o frică preste tine, zì Psalm 6, 66, 76.

Când ai supărare de dracul, zì Psalm 37.

Când cazi la închisoare sau la robie, zì Psalm 69.

Când vor fi trăsnete sau fulgere şi grindină, zì Psalm 84.

Când vei merge la războiu, zì Psalm 27.

Când vei începe la pâne noauă sau la vin sau ori la ce fel de poame, zì Psalm 33.

Această «Psaltire» s'a revăzut şi îndreptat—în baza textului «Psaltirei» de Neamţu — de **Dr. Constantin Chiricescu** Directorul Tipografiei Cărţilor Bisericeşti din Bucureşti, Profesor, Decan al Facultăţei de teologie, Administrator al Casei Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române.

Bucureşti, în 12/25 Martie 1905.

PASCALIA [1].

Anii dela Adam	Anii dela Christos	INDICTIONUL	CRUGUL SOARELUI	CRUGUL LUNEI	TEMELIA LUNEI	Nașterea lui Christos	Mâncare de carne		Triodul se începe	Lăsatul de carne	Lăsatul de brânză
							SĂPT.	ZILE			
7413	1905	3	21	3	6	Sâmbătă	8	2	Feb. 7	Feb. 20	Feb. 27
7414	1906	4	22	4	17	Duminecă	6	2	Ian. 22	Feb. 5	» 12
7415	1907	5	23	5	28	Luni	9	0	Feb. 11	Feb. 25	Martie 4
7416	1908	6	24	6	9	Marți	7	6	Feb. 3	Feb. 17	Feb. 24
7417	1909	7	25	7	20	Joi	5	4	Ian. 18	Feb. 1	» 8
7418	1910	8	26	8	1	Vineri	8	3	Feb. 7	Feb. 21	» 28
7419	1911	9	27	9	12	Sâmbătă	7	2	Ian. 30	Feb. 13	» 20
7420	1912	10	28	10	23	Duminică	5	1	Ian. 15	Ian. 29	» 5
7421	1913	11	1	11	4	Marți	7	6	Feb. 3	Feb. 17	» 24
7422	1914	12	2	12	15	Mercuri	6	5	Ian. 26	Feb. 9	» 16
7423	1915	13	3	13	26	Joi	4	4	Ian. 11	Ian. 25	» 1
7424	1916	14	4	14	7	Vineri	7	3	Ian. 31	Feb. 14	» 21
7425	1917	15	5	15	18	Duminică	6	1	Ian. 22	Feb. 5	» 12
7426	1918	1	6	16	29	Luni	9	0	Feb. 11	Feb. 25	Martie 4
7427	1919	2	7	17	11	Marți	6	6	Ian. 27	Feb. 10	Feb. 17
7428	1920	3	8	18	22	Mercuri	5	5	Ian. 19	Feb. 2	» 9
7429	1921	4	9	19	3	Vineri	8	3	Feb. 7	Feb. 21	» 28
7430	1922	5	10	1	14	Sâmbătă	6	2	Ian. 23	Feb. 6	» 13
7431	1923	6	11	2	25	Duminică	5	1	Ian. 15	Ian. 29	» 5
7432	1924	7	12	3	6	Luni	8	0	Feb. 4	Feb. 18	» 25
7433	1925	8	13	4	17	Mercuri	6	5	Ian. 26	Feb. 9	» 16
7434	1926	9	14	5	28	Joi	8	4	Feb. 8	Feb. 22	Martie 1
7435	1927	10	15	6	9	Vineri	7	3	Ian. 31	Feb. 14	Feb. 21
7436	1928	11	16	7	20	Sâmbătă	6	2	Ian. 23	Feb. 6	» 13
7437	1929	12	17	8	1	Luni	9	0	Feb. 11	Feb. 25	Martie 4
7438	1930	13	18	9	12	Marți	6	6	Ian. 27	Feb. 10	Feb. 17
7439	1931	14	19	10	23	Mercuri	5	5	Ian. 19	Feb. 2	» 9
7440	1932	15	20	11	4	Joi	8	4	Feb. 8	Feb. 22	» 29
7441	1933	1	21	12	15	Sâmbătă	6	2	Ian. 23	Feb. 6	» 13
7442	1934	2	22	13	26	Duminică	5	1	Ian. 15.	Ian. 29	» 5

[1]. Aceasta și următoarele trei tabele sânt luate după «Psaltirea» tipărită în această Tipografie în anul 1895.

PASCALIA.

Buna Vestire Ziua Săpt.	Sfintele Paști	Sfântul Gheorghe Ziua Săpt.	Injumăt. Praznic.	Innălțarea Domnului	Duminica a 50 zile	Postul Apostol. SĂP.	ZILE	Ziua lor
Vineri 4	Aprilie 17	Sâmb. lum.	Mai 11	Mai 26	Iunie 5	2	2	Merc.
Sâmb. Lazăr	Aprilie 2	Duminică 4	Aprilie 26	» 11	Mai 21	4	3	Joi
Duminică 3	Aprilie 22	Lunea lum.	Mai 16	» 31	Iun. 10	1	4	Vineri
Marți 5	Aprilie 13	Mercuri 2	Mai 7	» 22	Iun. 1	2	6	Dum.
Merc. mare	Martie 29	Joi 4	Aprilie 22	» 7	Mai 17	5		Luni
Joi 4	Aprilie 18	Vinerea lum.	Mai 12	» 27	Iun. 6	2	1	Marți
Vineri 5	Aprilie 10	Sâmbătă 2	Mai 4	» 19	Mai 29	3	2	Merc.
Dum. Paşt.	Martie 25	Luni 5	Aprilie 18	» 3	» 13	5	4	Vineri
Luni 5	Aprilie 14	Marți 2	Mai 8	» 23	Iun. 2	2	5	Sâmb.
Marți 6	Aprilie 6	Mercuri 3	Aprilie 30	» 15	Mai 25	3	6	Dum.
Merc. lum.	Martie 22	Joi 5	Aprilie 15	Ap. 30	» 10	6		Luni
Vineri 5	Aprilie 10	Sâmbătă 2	Mai 4	Mai 19	» 29	3	2	Merc.
Sâmb. Lazăr.	Aprilie 2	Duminică 4	Aprilie 26	Mai 11	» 21	4	3	Joi
Duminică 3	Aprilie 22	Lunea lum.	Mai 16	» 31	Iun. 10	1	4	Vineri
Luni 6	Aprilie 7	Marți 3	Mai 1	» 16	Mai 26	3	5	Sâmb.
Merc. mare	Martie 29	Joi 4	Aprilie 22	» 7	» 17	5	0	Luni
Joi 4	Aprilie 18	Vinerea lum.	Mai 12	» 27	Iun 6	2	1	Marți
Vineri 6	Aprilie 3	Sâmbătă 3	Aprilie 27	» 12	Mai 22	4	2	Merc.
Sâmb. mare	Martie 26	Duminică 5	Aprilie 19	» 4	» 14	5	3	Joi
Luni 5	Aprilie 14	Marți 2	Mai 8	» 23	Iun. 2	2	5	Sâmb.
Marți 6	Aprilie 6	Mercuri 3	Aprilie 30	» 15	Mai 25	3	6	Dum.
Mercuri 4	Aprilie 19	Joia lum.	Mai 13	» 28	Iun. 7	2		Luni
Joi 5	Aprilie 11	Vineri 2	Mai 5	» 20	Mai 30	3	1	Marți
Sâmb. Lazăr	Aprilie 2	Dum. 4	Aprilie 26	» 11	» 21	4	3	Joi
Duminică 3	Aprilie 22	Lunea lum.	Mai 16	» 31	Iun. 10	1	4	Vineri
Luni 6	Aprilie 7	Marți 3	Mai 1	» 16	Mai 26	3	5	Sâmb.
Marția mare	Martie 30	Mercuri 4	Aprilie 23	» 8	» 18	4	6	Dum.
Joi 4	Aprilie 18	Vinerea lum.	Mai 12	» 27	Iun. 6	2	1	Marți
Vineri 6	Aprilie 3	Sâmbătă 3	Aprilie 27	» 12	Mai 22	4	2	Merc.
Sâmb. mare	Martie 26	Duminlcă 5	Aprilie 19	» 4	» 14	5	3	Joi

NAŞTEREA LUNILOR

Crugul Lunei	M.	A.	M.	I.	I.	A	S	O.	N.	D.	I.	F.	Temelia
1	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	14
2	4	3	2	1,30	30	29	28	27	26	25	24	23	25
3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	6
4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	17
5	1,31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	28
6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	9
7	9	8	7	6	5	4	3	2	1,30	30	29	28	20
8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	1
9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	12
10	6	5	4	3	2	1,31	30	29	28	27	26	25	23
11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	4
12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	15
13	3	2	1,31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	26
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	7
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1,31	29	18
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	29
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	11
18	8	7	6	5	4	3	2	1,31	30	29	28	27	22
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	3

De vei vreà ca să afli ziua lunei, când se naşte lumina, ţine dintru această tăbliţă crugul şi temelia lunei, care sânt tipărite cu roşu, pe margini, şi în dreptul crugului şi al temeliei lunei, acolo este însemnată ziua lunei când se naşte lumina.

Literile cele roşii, cari stau aci pe deasupra, însemnează numele lunilor, precum: M.=Martie, A.=Aprilie şi celelalte.

ŞTIRBIREA LUNILOR

Crugul Lunei	M.	A.	M.	I.	I.	A.	S.	O.	N.	D.	I.	F.	Temelia
1	1,30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	14
2	19	18	17	16	15	14	13	13	11	11	9	8	25
3	9	7	7	5	5	3	2	2,31	30	29	28	27	6
4	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	17
5	16	15	15	13	13	11	10	10	8	8	6	5	28
6	6	4	4	2	2,31	30	29	28	27	26	25	24	9
7	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	20
8	14	12	12	10	10	8	7	7	5	5	3	2	1
9	3	1	1,30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	12
10	21	20	19	18	17	16	15	15	13	13	11	10	23
11	11	9	9	7	7	5	4	4	2	2.31	30	28	4
12	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	15
13	18	17	16	15	15	13	12	12	12	12	10	9	26
14	8	6	6	4	4	2	1	1,30	29	28	27	26	7
15	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	18
16	15	14	14	12	12	10	9	9	7	6	7	6	29
17	4	2	2,31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	11
18	22	21	20	19	18	17	16	15	14	14	12	11	22
19	12	10	10	8	8	6	5	5	3	3	1,31	29	3

De vei vreà ca să afli ziua lunilor, când se ştirbeşte luna, ţine dintru această tăbliţă crugul şi temelia lunei, care sânt tipărite cu roşu, pe margini, şi în dreptul crugului şi al temeliei lunei, acolo este însemnată ziua lunei în care se ştirbeşte luna.

Literile cele roşii, care stau pe deasupra, însemnează numele lunilor, precum: M.=Martie, A.=Aprilie şi celelalte.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

Numele celor cari s'au ostenit cu tipărirea acestei sfinte Psaltiri.

Dr. Const. Chiricescu
Director

Diaconul
Paraschiv Popescu
Secr.-Conservator

Romul Săvulescu
și P. Dimitriu
Corectori.

Zamfir Ionescu
Șef de ateliere,
Mașinist.

Anton Bolfosu paginator
G. N. Stefănescu »
Joan Popescu »
A. G. Bădulescu culegător
P. J. Georgescu »
Emil Miclescu »
Nae Rădulescu elev culeg.

Gogu Antonescu elev culeg.
Vasile P. Jonescu »
Const. Moraret »
Andrei Jonescu tipăritor
Mitică Const. puitor
P. Theodorescu îngrijitor

Scrie Doamne în cartea vieței veșnice pre acești ostenitori!